

Briselē, 23.11.2016.
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI,

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, ziņošanas un informācijas atklāšanas prasībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 377 final}

{SWD(2016) 378 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierosinātie grozījumi Regulā (ES) Nr. 575/2013 (Kapitāla prasību regula jeb KPR) ir daļa no tiesību aktu paketes, kurā ietilpst arī grozījumi Direktīvā 2013/36/ES (Kapitāla prasību direktīva jeb CRD), Direktīvā 2014/59/ES (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb BAND), kā arī Regulā (ES) Nr. 806/2014 (Vienotā noregulējuma mehānisma regula jeb VNMR).

Pēdējo gadu laikā ES ir īstenojusi ievērojamu finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma reformu, lai uzlabotu to iestāžu (t.i., kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību), kas darbojas ES finanšu sektorā, noturību, galvenokārt balstoties uz pasaules standartiem, kas tika saskaņoti ar ES partneriem starptautiskā līmenī. Jo īpaši reformas paketē bija iekļauta Regula (ES) Nr. 575/2013¹ (Kapitāla prasību regula jeb KPR) un Direktīva (ES) 2013/36/ES² (Kapitāla prasību direktīva jeb KPD) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz iestādēm un šo iestāžu uzraudzību, Direktīva 2014/59/ES³ (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb BAND) par iestāžu atveseļošanu un noregulējumu un Regula (ES) Nr. 806/2014⁴ par vienoto noregulējuma mehānismu (VNM).

Šie pasākumi tika pieņemti kā atbilde uz finanšu krīzi, kas attīstījās 2007.–2008. gadā, un atspoguļo starptautiski saskaņotus standartus. Lai gan reformas ir padarījušas finanšu sistēmu stabilāku un noturīgāku pret dažādu veidu iespējamām nākotnes satricinājumiem un krīzēm, tās vēl nerisina visas identificētās problēmas visaptveroši. Tādēļ šo priekšlikumu mērķis ir pabeigt reformu plānu, novēršot atlikušās nepilnības un īstenojot atsevišķus nepabeigtus reformas elementus, kuriem ir izšķirīga nozīme iestāžu noturības nodrošināšanā, bet kurus tikai nesen ir beiguši izstrādāt pasaules standartu noteicēji (t.i., Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (BBUK) un Finanšu stabilitātes padome (FSB)):

- saistošs sviras rādītājs, kas liegs iestādēm pārmērīgi palielināt sviru, piemēram, lai kompensētu zemu rentabilitāti;
- saistošs neto stabila finansējuma rādītājs (NSFR), kas būs balstīts uz iestāžu uzlabotajiem finansējuma profiliem un ar ko izveidos saskaņotu standartu attiecībā uz to, cik daudz stabilu ilgtermiņa finansējuma avotu iestādei vajadzīgs, lai pārdzīvotu tirgus un finansējuma spriedzes posmus;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 321, 26.6.2013., 6. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

- riska pakāpei atbilstošākas pašu kapitāla (t.i., kapitāla) prasības iestādēm, kuras ievērojamā apmērā tirgojas ar vērtspapīriem un atvasinātajiem instrumentiem, kā rezultātā tiks novērstas pārlieku lielas atšķirības prasībās, kas nav balstītas uz iestāžu riska profiliem;
- visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — jauni kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) standarti globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (*G-SNI*), kuri noteiks šīm iestādēm pienākumu uzturēt lielāku zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju, uzlabos starpsavienojumus starptautiskajos finanšu tirgos un vēl vairāk stiprinās ES spēju neregulēt grūtībās nonākušas *G-SNI*, vienlaikus mazinot riskus nodokļu maksātājiem.

Komisija savā 2015. gada 24. novembra paziņojumā⁵ atzina, ka nepieciešams vēl vairāk mazināt risku, un apņēmas nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas balstīts uz iepriekš uzskaitītajiem starptautiskajiem nolīgumiem. Šādi riska mazināšanas pasākumi ne tikai vēl vairāk stiprinās Eiropas banku sistēmas noturību un tirgu uzticēšanos tai, bet arī kalpos par pamatu turpmākajam progresam banku savienības izveides pabeigšanā. Nepieciešamība spert tālākus likumdošanas soļus attiecībā uz risku mazināšanu finanšu nozarē ir atzīta arī Ekonomikas un finanšu padomes 2016. gada 17. jūnija secinājumos⁶. Arī Eiropas Parlamenta 2016. gada 10. marta rezolūcijā par banku savienību — 2015. gada ziņojumā norādīts uz atsevišķām esošā tiesiskā regulējuma jomām, ko varētu risināt turpmāk.

Vienlaikus Komisijai bija jāņem vērā spēkā esošais tiesiskais regulējums un jaunās reglamentējošo noteikumu izmaiņas starptautiskā līmenī un jāreaģē uz problēmām, kas ietekmē ES ekonomiku, sevišķi nepieciešamību veicināt izaugsmi un nodarbinātību ekonomikas nenoteiktības periodā. Lai stiprinātu Savienības ekonomiku, ir izveidotas dažādas nozīmīgas politiskās iniciatīvas, piemēram, Investīciju plāns Eiropai (*ESIF*) un kapitāla tirgu savienība. Iestāžu iespējas finansēt ekonomiku ir jāuzlabo, nekaitējot tiesiskā regulējuma stabilitātei. Lai nodrošinātu, ka nesenās finanšu nozares reformas nevainojami mijiedarbojas gan savā starpā un ar jaunajām politikas iniciatīvām, gan ar nesenajām plašākajām finanšu nozares reformām, Komisija, balstoties uz aicinājumu sniegt pierādījumus, padziļināti vispusīgi izvērtēja spēkā esošo tiesisko regulējumu finanšu pakalpojumu nozarē (ieskaitot *KPR*, *KPD*, *BAND* un *VNMR*). Gaidāmā pasaules standartu pārskatīšana tika izvērtēta arī no plašākas ekonomiskās ietekmes perspektīvas.

Grozījumi, pamatojoties uz starptautiska līmeņa norisēm, pilnā apmērā Savienības tiesībās īsteno starptautiskos standartus, kuros veikti atsevišķi precizējumi, lai atspoguļotu ES īpatnības un plašākas politikas apsvērumus. Piemēram, ES mazo un vidējo uzņēmumu (*MVU*) un infrastruktūras projektu izteiktā palāušānās uz banku finansējumu nosaka, ka nepieciešami konkrēti reglamentējoši precizējumi, lai nodrošinātu, ka iestādes joprojām var tos finansēt, tā kā tie ir vienotā tirgus pamatā. Ir nepieciešama nevainojama mijiedarbība ar esošajām prasībām, piemēram, attiecībā uz atvasināto instrumentu riska darījumu centralizētu tīrvērti un nodrošinājuma sniegšanu, vai pakāpeniska pāreja uz atsevišķām jaunajām prasībām. Šādi no

⁵ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļā uz banku savienības izveides pabeigšanu", 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

⁶ Padomes secinājumi par rīcības plānu banku savienības izveides pabeigšanai, 17.06.2016.

darbības jomas vai laika viedokļa ierobežoti precizējumi neietekmē to, cik kopumā pamatoti ir priekšlikumi, kuri atbilst starptautiskajos standartos noteikto mērķu pamatlīmenim.

Turklāt, balstoties uz aicinājumu sniegt pierādījumus, priekšlikumu mērķis ir uzlabot esošos noteikumus. Komisijas analīze parādīja, ka esošais regulējums var tikt piemērots proporcionālāk, jo īpaši ņemot vērā mazāku un nesarežģītu iestāžu situāciju, attiecībā uz kurām dažas no spēkā esošajām informācijas atklāšanas, ziņošanas un sarežģītajām ar tirdzniecības portfeli saistītajām prasībām šķiet nepamatotas ar prudenciāliem apsvērumiem. Turklāt Komisija ir apsvērusi risku, kas saistīts ar aizdevumiem MVU un infrastruktūras projektu finansēšanu, un konstatējusi, ka attiecībā uz dažiem no šiem aizdevumiem būtu pamats piemērot zemākas pašu kapitāla prasības nekā šobrīd. Attiecīgi šajos priekšlikumos tiks koriģētas minētās prasības un uzlabota iestāžu prudenciālās uzraudzības sistēmas proporcionalitāte. Tādējādi iestāžu iespējas finansēt ekonomiku tiks uzlabotas, nekaitējot tiesiskā regulējuma stabilitātei.

Visbeidzot, Komisija ciešā sadarbībā ar ekspertu grupu banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā ir izvērtējusi esošo KPD un KPR paredzēto iespēju un rīcības brīvības piemērošanu. Balstoties uz šo analīzi, ar šo priekšlikumu ir plānots izslēgt atsevišķas iespējas un rīcības brīvību attiecībā uz noteikumiem par sviras rādītāju, lieliem riska darījumiem un pašu kapitālu. Tiek ierosināts izbeigt iespēju veidot jaunus valsts garantētus atliktā nodokļa aktīvus, kas nepaļaujas uz peļņas gūšanu nākotnē un kas būtu atbrīvoti no atskaitījumiem no regulējošām prasībām atbilstīga kapitāla.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Vairāki KPD un KPR priekšlikumu aspekti tiek izteikti pēc pārskatīšanas, kamēr citi finanšu jomas tiesiskā regulējuma pielāgojumi ir kļuvuši nepieciešami vēlākās notikumu attīstības dēļ, piemēram, BAND pieņemšana, vienotā uzraudzības mehānisma izveidošana, kā arī gan Eiropas Banku iestādes (EBI), gan starptautiskā līmenī paveiktais darbs.

Ar šo priekšlikumu ievieš grozījumus spēkā esošajos tiesību aktos un padara tos pilnībā saskanīgus ar spēkā esošajām iestāžu prudenciālajām prasībām, to uzraudzības, atveseļošanas un neregulējuma tiesiskā regulējuma politikas noteikumiem.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Četru gadu laikā pēc Eiropas valstu un valdību vadītāju vienošanās par banku savienības izveidi ir ieviesti divi banku savienības pīlāri – vienotā uzraudzība un neregulējums –, kuriem stingru pamatu nodrošina vienots noteikumu kopums visām ES iestādēm. Lai gan ir panākts nozīmīgs progress, ir nepieciešami turpmāki pasākumi, lai pabeigtu banku savienības izveidi, ieskaitot vienotas noguldījumu garantiju shēmas izveidošanu.

KPR un KPD pārskatīšana ir daļa no riska mazināšanas pasākumiem, kas ir nepieciešami, lai vēl vairāk stiprinātu banku sektora noturību un ko īsteno paralēli Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas (ENAS) pakāpeniskajai ieviešanai. Vienlaikus pārskatīšanas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu vienotu noteikumu kopumu visām ES iestādēm banku savienībā un ārpus tās. Vispārīgie šīs iniciatīvas mērķi, kā aprakstīts iepriekš, ir pilnībā saskanīgi un saistīti ar ES pamatmērķiem veicināt finanšu stabilitāti, samazināt varbūtību, ka nodokļu maksātājiem būtu jāatbalsta iestāde, kam piemēro neregulējumu, un šāda atbalsta apmēru, kā arī veicināt harmonisku un ilgtspējīgu saimnieciskās darbības finansēšanu, kas rada labvēlīgus apstākļus augstai konkurētspējai un patērētāju tiesību aizsardzībai.

Šie kopējie mērķi arī atbilst citās nozīmīgās ES iniciatīvās noteiktajiem mērķiem, kā aprakstīts iepriekš.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Ierosinātajiem grozījumiem ir tāds pats juridiskais pamats kā tiesību aktiem, kas tiek grozīti, t.i., LESD 114. pants — priekšlikumam regulai, ar kuru groza KPR, un LESD 53. panta 1. punkts — priekšlikumam direktīvai, ar kuru groza KPD IV.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvai kompetencei)

Ierosināto pasākumu mērķis ir papildināt jau spēkā esošos ES tiesību aktus, tādēļ tos vislabāk ir iespējams sasniegt ES līmenī, nevis ar dažādām valstu iniciatīvām. Valstu pasākumi, kuru mērķis ir, piemēram, samazināt iestāžu aizņemto līdzekļu īpatsvaru, stiprināt to stabila finansējuma un tirdzniecības portfeļa kapitāla prasības, nebūtu tik efektīvi finansiālās stabilitātes nodrošināšanā kā ES noteikumi, ņemot vērā iestāžu brīvību izveidot un sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs un no tās izrietošo pārrobežu pakalpojumu sniegšanas, kapitāla plūsmas un tirgus integrācijas līmeni. Tieši pretēji — valstu pasākumi varētu kropļot konkurenci un ietekmēt kapitāla plūsmas. Turklāt valstu pasākumu pieņemšana no juridiskā viedokļa būtu sarežģīta, jo KPR jau regulē banku darbības jautājumus, tostarp sviras rādītāja prasības (pārskatu sniegšanu), likviditāti (jo īpaši likviditātes seguma rādītāju jeb *LCR*) un tirdzniecības portfelim piemērojamās prasības.

Tādēļ grozījumi KPR un KPD ir uzskatāmi par labāko rīcības variantu. Tie līdzsvaro noteikumu saskaņošanu un elastības saglabāšanu valsts līmenī, kur tas nepieciešams, tajā pašā laikā nelabvēlīgi neietekmējot vienoto noteikumu kopumu. Grozījumi vēl vairāk veicinātu prudenču prasību vienvērtīgu piemērošanu un uzraudzības prakses konvergenci, kā arī nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā banku pakalpojumu vienotajā tirgū. Dalībvalstis vienas pašas nespēj pietiekamā mērā sasniegt šos mērķus. Īpaši svarīgi tas ir banku nozarē, kur ES vienotajā tirgū darbojas daudzas kredītiestādes. Lai kredītiestādes tiktu efektīvi konsolidēti uzraudzītas, ir svarīgi, lai pastāvētu pilnīga savstarpējā sadarbība un uzticēšanās vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM), kā arī uzraudzības iestāžu un kompetento iestāžu kolēģijās ārpus VUM. Valstu noteikumi nerasnietu šos mērķus.

• Proporcionalitāte

Būtisks priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma elements ir bijusi proporcionalitāte. Visi ieteiktie risinājumi atšķirīgajās regulatīvajās jomās ir ne tikai individuāli izvērtēti saistībā ar proporcionalitātes mērķi, bet esošo noteikumu proporcionalitātes neesamība ir izklāstīta kā atsevišķa problēma un analizēti konkrēti rīcības varianti, kuru mērķis ir samazināt administratīvās un atbilstības nodrošināšanas izmaksas mazākām iestādēm (skatīt ietekmes novērtējuma 2.9. un 4.9. iedaļu).

• Instrumenta izvēle

Pasākumus tiek ieteikts īstenot, grozot KPR un KPD attiecīgi ar regulas un direktīvas palīdzību. Ierosinātie pasākumi atsaucas uz šajos tiesību aktos jau esošiem noteikumiem (attiecībā uz likviditāti, sviru, atalgojumu, proporcionalitāti) vai tos izstrādā tālāk.

Attiecībā uz jauno FSP saskaņoto *TLAC* standartu tiek ierosināts lielāko daļu standarta iekļaut KPR, jo, tāpat kā pastāvošo uz risku balstīto pašu kapitāla prasību gadījumā, vienīgi ar regulu

ir iespējams panākt nepieciešamo vienveidīgo piemērošanu. Prudenciālo prasību izteikšana KPR grozījuma formā nodrošinās, ka šīs prasības būs tieši piemērojamas G-SNI. Šādi tiks novērsts tas, ka dalībvalstis īsteno dažādas valstu prasības nozarē, kurā ir vēlama pilnīga saskaņošana, lai novērstu nevienlīdzīgus konkurences apstākļus. Tomēr būs nepieciešams precizēt esošos BAND noteikumus, lai nodrošinātu, ka TLAC prasība un minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (MREL) ir savstarpēji pilnīgi saskanīgas un konsekventas.

Daži no ierosinātajiem KPD grozījumiem, kas skar proporcionalitāti, sniegtu dalībvalstīm zināmu elastīgumu attiecībā uz iespēju saglabāt atšķirīgus noteikumus, tos transponējot valsts tiesību aktos. Tas ļautu dalībvalstīm izvēlēties dažos jautājumos paredzēt stingrākus noteikumus.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Komisija īstenoja dažādas iniciatīvas, lai izvērtētu, vai spēkā esoša prudenciālās uzraudzības sistēma un gaidāmā pasaules standartu pārskatīšana ir piemērotākie instrumenti ES iestāžu prudenciālo mērķu nodrošināšanai, kā arī to, vai tās turpinās nodrošināt ES ekonomikai nepieciešamo finansējumu.

Komisija 2015. gada jūlijā sāka sabiedrisko apspriešanu par KPR un KPD iespējamo ietekmi uz ES ekonomikas finansēšanu ar banku aizdevumiem, īpaši pievēršoties MVU un infrastruktūras finansēšanai, savukārt 2015. gada septembrī izdeva aicinājumu sniegt pierādījumus⁷ attiecībā uz ES tiesību aktiem finanšu jomā kopumā. Abu iniciatīvu mērķis bija iegūt empīriskus pierādījumus un konkrētas atsauksmes par i) noteikumiem, kas ietekmē ekonomikas spēju finansēt sevi un izaugsmi, ii) nevajadzīgu regulatīvo slogu, iii) noteikumu mijiedarbību, nekonsekvenci un nepilnībām, kā arī iv) neparedzētām noteikumu sekām. Komisija arī apkopoja ieinteresēto personu viedokļus īpašā analizē, kas tika veikta attiecībā uz noteikumiem, kuri regulē atalgojumu⁸, un uz KPR un KPD iekļauto noteikumu proporcionalitāti. Visbeidzot tika sākta sabiedriskā apspriešana saistībā ar Komisijas pasūtītu pētījumu, lai izvērtētu KPR ietekmi uz banku veikto ekonomikas finansēšanu⁹.

Visas minētās iniciatīvas ir skaidri parādījušas, ka nepieciešams atjaunināt un pilnībā pabeigt spēkā esošos noteikumus, lai: i) vēl vairāk samazinātu banku nozares riskus, tādējādi mazinot paļaušanos uz valsts atbalstu un nodokļu maksātāju naudu krīzes gadījumā, un ii) lai uzlabotu iestāžu spēju ekonomikā iepludināt pietiekamu finansējumu.

⁷ Skatīt: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf un http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Aicinājums sniegt pierādījumus bija paredzēts attiecībā uz visu finanšu pakalpojumu regulējuma spektru. Ietekmes novērtējums attiecas vienīgi uz problēmām tikai banku jomā. Citas problēmas, kas skar citus ES tiesību aktus finanšu jomā, tiks risinātas atsevišķi.

⁸ Komisijas ziņojums COM(2016)510. Komisijas 2016. gada 28. jūlija ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — Direktīvas 2013/36/ES un Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumu par atalgojumu izvērtējums.

⁹ Sabiedriskā apspriešana ir pieejama: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

Ietekmes novērtējuma 1. un 2. pielikumā atrodams apspriešanos, pārskatīšanu un ziņojumu kopsavilkums.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējums¹⁰ tika apspriests ar Regulējuma kontroles padomi un noraidīts 2016. gada 7. septembrī. Pēc noraidījuma ietekmes novērtējums tika uzlabots, to papildinot ar i) labāku priekšlikuma politikas konteksta izskaidrojumu (t.i., tā saistību ar politikas attīstību starptautiskā un ES līmenī), ii) detalizētāku informāciju par ieinteresēto personu viedokļiem un iii) papildu pierādījumiem par dažādo ietekmes novērtējumā aplūkoto politikas risinājumu ietekmi (gan no priekšrocību, gan izmaksu viedokļa). Regulējuma kontroles padome 2016. gada 27. septembrī sniedza pozitīvu atzinumu¹¹ par atkārtoti iesniegto ietekmes novērtējumu. Priekšlikumam ir pievienots ietekmes novērtējums. Priekšlikums joprojām atbilst ietekmes novērtējumam.

Kā parādīja ietekmes novērtējumā izstrādātā simulācijas analīze un makroekonomiskā modelēšana, gaidāms, ka ar jauno prasību, jo īpaši jauno Bāzeles standartu — tādu kā sviras rādītājs un tirdzniecības portfelis — ieviešanu saistītās izmaksas būs ierobežotas. Paredzamā ilgtermiņa ietekme uz iekšzemes kopproduktu (IKP) ir no -0,03 % līdz -0,06 %, savukārt banku nozares finansējuma izmaksu pieaugums ārkārtas scenārijā tiek lēsts kā mazāks par trim bāzes punktiem. Attiecībā uz priekšrocībām jānorāda, ka simulācijas izmēģinājumā ir konstatēts, ka 2007.–2008. gada finanšu krīzei līdzīgas krīzes gadījumā banku sistēmas atbalstam nepieciešamie publiskā sektora resursi samazināsies par 32 % — no EUR 51 miljarda līdz EUR 34 miljardiem.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Paredzams, ka vienkāršotas pieejas saglabāšana pašu kapitāla prasību aprēķināšanai nodrošinās pastāvīgu mazākām iestādēm piemērojamo noteikumu proporcionālītāti. Turklāt papildu pasākumiem dažu prasību proporcionālītātes palielināšanai (saistībā ar ziņošanu, informācijas atklāšanu un atalgojumu) būtu jāsamazina šo iestāžu administratīvais un atbilstības nodrošināšanas slogs.

Paredzams, ka attiecībā uz MVU pašu kapitāla prasību ierosinātā pārkalibrēšana banku riska darījumiem ar MVU pozitīvi ietekmēs banku veikto MVU finansēšanu. Tas galvenokārt skartu MVU, kuru riska darījumi patlaban pārsniedz EUR 1,5 miljonus, jo šādi riska darījumi saskaņā ar esošajiem noteikumiem negūst labumu no MVU atbalsta faktora.

Paredzams, ka citi priekšlikuma elementi, jo īpaši tie, kuru mērķis ir uzlabot iestāžu noturību pret krīzēm nākotnē, palielinās MVU kreditēšanas ilgtspējību.

Visbeidzot ir sagaidāms, ka pasākumi, kuru mērķis ir samazināt atbilstības nodrošināšanas izmaksas iestādēm, jo īpaši mazākām un nesarežģītām iestādēm, samazinās MVU aizņēmumu izmaksas.

Attiecībā uz trešām valstīm šis priekšlikums palielinās ES finanšu tirgu stabilitāti, tādējādi samazinot varbūtību, ka radīsies iespējama negatīva ietekme uz pasaules finanšu tirgiem un ar to saistītās izmaksas. Turklāt ierosinātie grozījumi vēl vairāk saskaņos tiesisko regulējumu

¹⁰ Ievietot saiti uz ietekmes novērtējumu.

¹¹ Ievietot saiti uz atzinumu.

visā Savienībā, tādējādi ievērojami samazinot administratīvās izmaksas trešo valstu iestādēm, kas darbojas ES.

Ņemot vērā notiekošo ieguldījumu brokeru sabiedrību pārskatīšanu saskaņā ar KPR, kā arī EBI sākotnējo ziņojumu¹², uzskatāms par pamatotu, ka jaunievietās prasības piemēro tikai sistēmiski nozīmīgām ieguldījumu brokeru sabiedrībām, savukārt citām ieguldījumu brokeru sabiedrībām līdz pārskata pabeigšanai piemēro iepriekšējo kārtību.

Priekšlikums atbilst Komisijas digitālā satura vienotā tirgus prioritātei.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies ievērot augstus pamattiesību aizsardzības standartus un ir parakstījusi daudzas konvencijas cilvēktiesību jomā. Šajā saistībā ir maz ticams, ka priekšlikumam būtu tieša ietekme uz šīm tiesībām, kas norādītas svarīgākajās ANO cilvēktiesību konvencijās, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kura ir ES līgumu sastāvdaļa, un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā (ECTK).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Paredzēts, ka ierosinātie grozījumi sāks stāties spēkā ne agrāk kā 2019. gadā. Grozījumi ir cieši saistīti ar citiem KPR un KPD noteikumiem, kas jau ir spēkā un kuru uzraudzība notiek kopš 2014. gada.

BBUK un EBI turpinās apkopot sviras rādītāja un jauno likviditātes pasākumu uzraudzībai nepieciešamos datus, lai ļautu izvērtēt jauno politikas rīku ietekmi nākotnē. Jauno ierosināto pasākumu ietekmi uz skartajām iestādēm, kā arī mazu iestāžu īpatnību ievērošanai ieviestā elastīguma un proporcionalitātes piemērotību palīdzēs izvērtēt arī regulāri uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa (SREP) un spriedzes pārbaudes izmēģinājumi. Papildus tam Komisijas dienesti turpinās piedalīties BBUK darba grupās un Eiropas Centrālās bankas (ECB) un EBI izveidotajā darba grupā, kas — attiecīgi pasaules un ES mērogā — uzrauga iestāžu pašu kapitāla un likviditātes pozīciju dinamiku.

Indikatoru kopumu vēlamo risinājumu īstenošanas rezultātu uzraudzībai veido šādi elementi.

Attiecībā uz neto stabila finansējuma rādītāju (NSFR):

Indikators	NSFR ES iestādēm
Mērķis	Piemērošanas datumā 99 % no iestādēm, kas piedalās EBI Bāzele III regulējuma uzraudzībā, atbilst NSFR 100 % apmērā (2015. gada decembra beigās 65 % no 1. grupas un 89 % no 2. grupas kredītiestādēm atbilda NSFR)

¹²

Sīkāk skatīt <https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms>.

Datu avots	EBI Bāzele III regulējuma uzraudzības pusgada ziņojumi
-------------------	--

Attiecībā uz sviras rādītāju:

Indikators	ES iestāžu sviras rādītājs
Mērķis	Piemērošanas datumā 99 % no 1. grupas un 2. grupas kredītiestādēm sviras rādītājs ir vismaz 3 % (2015. gada jūnijā šo mērķi bija sasnieguši 93,4 % no 1. grupas kredītiestādēm)
Datu avots	Bāzele III ietvaros EBI veiktie pusgada uzraudzības ziņojumi

Attiecībā uz MVU:

Indikators	MVU finansējuma deficīts ES, proti, nepieciešamā ārējā finansējuma un finansējuma pieejamības starpība
Mērķis	Divus gadus pēc piemērošanas datuma — < 13 % (jaunākais zināmais rādītājs — 13 % 2014. gada beigās)
Datu avots	Eiropas Komisijas / Eiropas Centrālās bankas "SAFE" apsekojums (datu aptvērums attiecas tikai uz eurozonu).

Attiecībā uz TLAC:

Indikators	Kopējā zaudējumu absorbcijas spēja globāli sistēmiski nozīmīgās iestādēs
Mērķis	Visas ES globālās sistēmiski nozīmīgās bankas (G-SNB) ir sasniegušas mērķi (>16 % no riska svērtajiem aktīviem (<i>RWA</i>)/ 6 % no sviras rādītāja riska darījumu vērtības mēra (<i>LREM</i>) 2019. gadā, > 18 % no riska svērtajiem aktīviem (<i>RWA</i>) / 6,75 % <i>LREM</i> 2022. gadā)
Datu avots	Bāzele III ietvaros EBI veiktie pusgada uzraudzības ziņojumi

Attiecībā uz tirdzniecības portfeli:

Indikators	Riska svērtie aktīvi attiecībā uz tirgus riskiem ES iestādēm Novērotā riska svērto aktīvu mainība apkopotajos portfeļos, piemērojot iekšējo modeļu pieeju.
Mērķis	— 2023. gadā visas ES iestādes atbilst pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus riskiem saskaņā ar ES pieņemto galīgo kalibrāciju. — 2021. gadā nepamatota iekšējo modeļu rezultātu mainība (t.i.,

	mainība, ko nenosaka pamatā esošo risku atšķirības) ES iestādēs ir zemāka par esošo mainību* ES iestāžu iekšējos modeļos. *Riskam pakļautās vērtības (<i>VaR</i>) un inkrementālās riska prasības (<i>IRC</i>) "pašreizējās mainības" atsaucies vērtības ir tādas, kā noteikts jaunākajā EBI "Ziņojumā par riska svērtu aktīvu mainību attiecībā uz tirgus riska portfeļiem", kas aprēķinātas apkopotajiem portfeļiem un publicētas pirms jaunā tirgus riska regulējuma stāšanās spēkā.
Datu avots	Bāzele III ietvaros EBI veiktie pusgada uzraudzības ziņojumi EBI Ziņojums par riska svērtu aktīvu mainību attiecībā uz tirgus riska portfeļiem. Jaunas vērtības būtu jāaprēķina pēc tādas pašas metodoloģijas.

Attiecībā uz atalgojumu:

Indikators	Atlikto maksājumu un izmaksas instrumentos izmantošana iestādēs
Mērķis	99 % iestāžu, kuras nav mazas un nesarežģītas, saskaņā ar KPD prasībām attiecībā uz to identificētajiem darbiniekiem, kuriem būtiska atalgojuma daļa ir mainīga, atliek vismaz 40 % no atalgojuma mainīgās daļas uz 3 līdz 5 gadiem un vismaz 50 % no atalgojuma mainīgās daļas izmaksā instrumentos.
Datu avots	EBI salīdzinošās novērtēšanas ziņojumi par atalgojumu

Attiecībā uz proporcionalitāti:

Indikators	Mazāks uzraudzības pārskatu un informācijas atklāšanas slogs
Mērķis	80 % mazāku un mazāk sarežģītu iestāžu ziņo par mazāku slogu
Datu avots	Aptauja, ko līdz 2022.–2023. gadam izstrādās un veiks EBI

Šā priekšlikuma ietekme tiks izvērtēta piecus gadus pēc ierosināto pasākumu piemērošanas dienas, balstoties uz metodoloģiju, par ko ar EBI drīz pēc pieņemšanas tiks panākta vienošanās. EBI tiks pilnvarota definēt un ievākt datus, kas nepieciešami, lai uzraudzītu minētos indikatorus, kā arī citus indikatorus, kas nepieciešami grozīto KPR un KPD izvērtējumam. Metodoloģiju varētu izstrādāt atsevišķām iespējām vai savstarpēji saistītu iespēju kopai atkarībā no apstākļiem, kādi pastāvēs pirms izvērtējuma sākšanas, un uzraudzības indikatoru rezultātiem.

Atbilstību un izpildi, ja tas būs nepieciešams, nepārtraukti nodrošinās Komisijas sāktas pienākumu neizpildes procedūras par likumdošanas pasākumu netransponēšanu vai to nepareizu transponēšanu vai piemērošanu. Ziņošana par ES tiesību pārkāpumiem var notikt, izmantojot Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu (EFUS), tostarp ar valstu kompetento iestāžu un EBI, kā arī ECB starpniecību. EBI arī turpinās publicēt regulāros ziņojumus par ES banku sistēmas uzraudzību Bāzele III regulējuma ietvaros. Sagatavojot ziņojumus, tiek uzraudzīta Bāzele III regulējuma prasību ietekme (ko īsteno, izmantojot KPR un KPD) uz ES iestādēm, jo īpaši uz iestāžu kapitāla rādītājiem (uz risku balstītiem un uz risku nebalstītiem) un likviditātes rādītājiem (*LCR*, *NSFR*). Tas tiek veikts paralēli BBUK veiktajai uzraudzībai.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

ATBRĪVOJUMI NO KAPITĀLA UN LIKVIDITĀTES PRASĪBĀM (KPR)

Prasība meitasuzņēmumiem individuāli izpildīt pašu kapitāla un likviditātes prasības var neļaut iestādēm efektīvi pārvaldīt šos resursus grupas līmenī. Tas ir īpaši nozīmīgi pašreizējā kontekstā, jo tehnoloģiju attīstība arvien vairāk veicina kapitāla un likviditātes pārvaldības centralizāciju grupas ietvaros.

Saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem kompetentajām iestādēm ir piešķirtas iespējas atbrīvot no prasības individuālā līmenī meitasuzņēmumus vai mātesuzņēmumus, kuri ir vienā dalībvalstī vai kuri ir daļa no likviditātes apakšgrupas vairākās dalībvalstīs, nosakot tādus drošības pasākumus, kas nodrošina, ka kapitāls un likviditāte ir pienācīgi sadalīti starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumiem. Ar vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) izveidi grupas uzraudzība ir ievērojami stiprināta, īpaši gadījumos, kad grupas uzņēmumi atrodas dalībvalstīs, kuras piedalās VUM, jo VUM ir labākas zināšanas un tiešas pilnvaras attiecībā uz dažādās dalībvalstīs esošiem grupas uzņēmumiem. Tomēr, kamēr nav pabeigta banku savienības izveide, dalībvalstīs, kurās atrodas meitasuzņēmumi, joprojām pastāv bažas, ka nepietiekama likviditāte vai kapitāls grūtībās nonākušo meitasuzņēmumu līmenī varētu radīt fiskālas sekas šīm ("uzņēmējām") dalībvalstīm. Šīs problēmas šajā priekšlikumā ir risinātas, izmantojot šādus drošības mehānismus: KPR jau iekļautie nosacījumi tiek papildināti ar skaidri formulētu pienākumu mātesuzņēmumam atbalstīt meitasuzņēmumus. Šādas saistības mātesuzņēmumam ir jāgarantē visas nepiemērotās prasības apmērā, un garantijai jābūt nodrošinātai vismaz apmērā, kas atbilst pusei no garantētās summas. Komisija rūpīgi uzraudzīs attiecīgo noteikumu īstenošanu.

Uzskatāms, ka šajā banku savienības posmā ir iespējams, ka kompetentā iestāde, kas uzrauga dažādās banku savienības dalībvalstīs izveidotus mātesuzņēmumus un meitasuzņēmumus, nepiemēro pašu kapitāla un likviditātes prasības meitasuzņēmumiem, kas atrodas citās dalībvalstīs nekā to mātesuzņēmums, taču vienīgi tādā gadījumā, ja mātesuzņēmums apņemas šiem meitasuzņēmumiem garantēt atbalstu visas nepiemērotās prasības apmērā un šī garantija tiek nodrošināta vismaz attiecībā uz pusi no garantijas summas. Attiecīgi tiek grozīts KPR 7. un 8. pants. Tāda pati atbrīvojumu piemērošanas izvēle tiek sniegta to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras nav banku savienībā, ja tās tam nepārprotami piekrīt.

FSP KOPĒJĀS ZAUDĒJUMU ABSORBCIJAS SPĒJAS STANDARTA ĪSTENOŠANA (KPR, BAND, VNM)

FSP 2015. gada 9. novembrī publicēja Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas darbības nosacījumus ("TLAC standarts"), kas nedēļu vēlāk tika pieņemti G20 samitā Turcijā¹³. TLAC standarts nosaka, ka globāli sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB), kas Savienības tiesību aktos apzīmētas kā G-SNI, jābūt pietiekamam daudzumam ("rekapitalizējamu") saistību, kurām ir ļoti augsts zaudējumu absorbcijas spējas līmenis, lai noregulējuma gadījumā nodrošinātu vienmērīgu un ātru zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju. TLAC standarta mijiedarbība ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem, kuriem ir tādi paši regulatīvie mērķi, sīkāk aprakstīta paskaidrojuma rakstā, kas pievienots priekšlikumiem par grozījumiem BAND un VNMR.

Saskaņotība ar BAND

TLAC standarts ES tiek īstenots, izmantojot grozījumus KPR un balstoties uz spēkā esošo BAND regulējumu. Lai integrētu abus tiesiskos regulējumus, kuru politikas mērķi ir vieni un tie paši, ir jāievieš jaunas definīcijas, piemēram, noregulējuma struktūras, noregulējuma grupa utt. (KPR 4. pants), kā arī jāparedz kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu savstarpējā sadarbība (KPR 2. pants).

Pamatojoties uz KPR 518. pantā paredzēto pārskatīšanu un, ievērojot BAND 59. panta prasības, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu (KPR 52. pants) un otrā līmeņa instrumentu (KPR 63. pants) kritēriji tiek grozīti, lai paredzētu, ka šie instrumenti tiek norakstīti vai konvertēti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem brīdī, kad iestāde zaudējusi dzīvotspēju. Tas nemainīs ES iestāžu emitēto kapitāla instrumentu statusu, taču vienlaikus nodrošinās, ka tikai tādas ES iestāžu meitasuzņēmumu trešajās valstīs emitētus instrumentus, kas atbilst šai papildu prasībai, to ES mātesuzņēmumi var uzskatīt par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa instrumentiem, veicot konsolidētā pašu kapitāla prasību aprēķinu.

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība

TLAC standarts ES tiek īstenots, ieviešot prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ko veido uz risku balstīta attiecība un uz risku nebalstīta attiecība (KPR jaunais 92.a pants). Šāda prasība ir piemērojama tikai G-SNI, kas var būt iestāžu grupa vai atsevišķas iestādes (KPD 131. panta 1. punkts). KPR 6. pants tiek grozīts, lai noteiktu, ka atsevišķām G-SNI, kas ir noregulējuma struktūras, jāatbilst pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām individuālā līmenī, savukārt 11. pants tiek grozīts, lai noteiktu, ka noregulējuma struktūrām, kas ietilpst par G-SNI noteiktās grupās, jāatbilst pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām konsolidētā līmenī.

TLAC standartā ir paredzēta arī iekšējā TLAC prasība (t.i., prasība iepriekš paredzēt zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju meitasuzņēmumu līmenī noregulējuma grupā), ko ES transponē, paredzot prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (KPR jaunais 92.b pants), ko piemēro trešo valstu G-SNI (BAND jau pastāv līdzīga prasība attiecībā uz G-SNI). Šī prasība atbilst 90 % no G-SNI piemērojamās prasības saskaņā ar jauno

¹³ FSB, Globālu sistēmiski nozīmīgu banku (G-SNB) zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēja noregulējuma gadījumā, Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (TLAC) darbības nosacījumi, 9.11.2015.

92.a pantu. Trešo valstu G-SNI prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām attiecas uz trešo valstu G-SNI svarīgiem meitasuzņēmumiem individuālā līmenī, ja tie nav ne noregulējuma struktūras, ne ES mātes iestādes, bet konsolidētā līmenī — ja tie ir ES mātes iestādes, bet ne noregulējuma struktūras.

Atbilstīgās saistības

KPR pēc nodaļām, kurās regulēts pašu kapitāls, tiek iekļauta jauna 5.a nodaļa (jauns 72.a līdz 72.l pants) par atbilstīgajām saistībām. Jaunā 72.a pantā minētas izslēgtās saistības, ko nevar ņemt vērā, lai izpildītu prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām. 72.b pantā ietverti kritēriji atbilstīgo saistību instrumentiem, tā 2. punktā — atbilstības kritēriji subordinētajām saistībām, savukārt 3. un 4. punktā atspoguļoti atbilstības kritēriji tādām saistībām, kas ir līdzvērtīgas izslēgtajām saistībām. 72.c pantā noteikts, ka instrumentus var ņemt vērā saistībā ar atbilstīgajām saistībām tikai tad, ja to atlikušais termiņš ir vismaz viens gads. No atbilstības kritērijiem ir izslēgtas saistības, kas emitētas ar īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību starpniecību, kā to paredz TLAC darbības nosacījumi.

Jaunās 5.a nodaļas 2. iedaļā (72.e līdz 72.j pants) noteikti atskaitījuma noteikumi, ko piemēro, lai noteiktu neto summu saistībām, kuras var uzskaitīt pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības vajadzībām. Iestādēm ir pienākums atskaitīt līdzdalību pašu atbilstīgo saistību instrumentos (72.f pants) un līdzdalību citu G-SNI atbilstīgajās saistībās (72.h un 72.i pants). 72.e panta 3. punktā noteikts proporcionāls atskaitījums līdzdalībai saistībās, kurām ir līdzvērtīga prioritāte ar izslēgtajām saistībām un kuras tikai līdz noteiktai summai var uzskatīt par atbilstīgajām saistībām. Atskaitījumus veic no atbilstīgajām saistībām un no pašu kapitāla — balstoties uz atbilstošo atskaitījumu pieeju (KPR 66. panta e) punkts). 72.j pantā paredzēts atskaitījuma izņēmums attiecībā uz tirdzniecības portfeļa posteņiem. Jaunās 5.a nodaļas 3. sadaļā definēti atbilstīgo saistību (72.k pants) un pašu kapitāla un atbilstīgo saistību (72.l pants) jēdzieni.

Komisija lūgs EBI viedokli attiecībā uz alternatīvām G-SNI emitētu TLAC instrumentu līdzdalības pārvaldības iespējām un šo iespēju ietekmi. Viena no iespējām, par kuru Komisija lūgs viedokli, būs BBUK nesen publicētās TLAC līdzdalības pārvaldības pieejas īstenošana. Balstoties uz saņemto viedokli, Komisija apsvērs, vai nepieciešamas izmaiņas šajā priekšlikumā piedāvātajā risinājumā.

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību vispārīgo prasību precizējumi

KPR II daļas I sadaļas 6. nodaļa (73. līdz 80. pants) tiek precizēta, lai atspoguļotu atbilstīgo saistību kategorijas ieviešanu. 77. un 78. pants tiek paplašināts, lai ietvertu iepriekšēju uzraudzības iestādes atļauju kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību pirmstermiņa dzēšanai. Ar 78. pantu tiek ieviesta iespēja dot iestādēm vispārēju iepriekšēju atļauju pirmstermiņa dzēšanai, nosakot kritērijus, kas nodrošina atbilstību šādiem uzraudzības atļaujas piešķiršanas nosacījumiem. 80. pantā EBI tiek pilnvarota pārraudzīt pašu kapitāla un atbilstīgo saistību emisijas. Lai saskaņotu pašu kapitāla atbilstības kritērijus ar atbilstīgo saistību kritērijiem, pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus un otrā līmeņa kapitāla instrumentus, ko emitējusi īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, pašu kapitāla vajadzībām varēs uzskaitīt tikai līdz 2021. gada 31. decembrim.

KAPITĀLA VĒRTSPAPĪRU IEGULDĪJUMI FONDOS (KPR)

2013. gada aprīlī BBUK publicēja jaunu standartu par to, kā pārvaldīt kapitāla vērtspapīru ieguldījumus fondos. Jaunā standarta mērķis bija precizēt esošo šādu riska darījumu pārvaldību un panākt, ka pārvaldība ir konsekventāka no starptautiskā viedokļa un jutīgāka pret risku (t.i., tā atspoguļo gan fonda pamatā esošo ieguldījumu risku, gan tā sviru). Lai jauno standartu īstenotu Savienības tiesībās, KPR tika veiktas vairākas izmaiņas.

128. pants tiek grozīts, lai nodrošinātu, ka ar īpaši augstu risku saistītu posteņu definīcijā netiek iekļauti riska darījumi KIU ieguldījumu apliecību vai daļu formā.

132. pants tiek grozīts, lai atspoguļotu jaunos vispārējos principus un prasības, kas ir pamatā pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz riska darījumiem KIU ieguldījumu apliecību vai daļu formā, iestādēm, kas piemēro standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku.

Tiek iekļauts jauns 132.a pants, lai detalizēti noteiktu aprēķinu kārtību divām 132. pantā paredzētajām pieejām, proti, caurskatāmības pieejai un uz pilnvarojumu balstītajai pieejai.

152. pants tiek grozīts, lai atspoguļotu pārskatītās prasības un pieejas pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz riska darījumiem KIU ieguldījumu apliecību vai daļu formā, iestādēm, kas piemēro uz iekšējiem reitingiem balstītu pieeju attiecībā uz kredītrisku.

STANDARTIZĒTĀ PIEEJA DARĪJUMA PARTNERA KREDĪTRISKAM (SA-CCR) (KPR)

2014. gada martā BBUK publicēja standartu, ar kuru noteica jaunu standartizēto metodi atvasināto instrumentu riska darījumu vērtības aprēķināšanai — tā dēvēto Standartizēto pieeju darījuma partnera kredītriskam (SA-CCR), lai risinātu esošo standartizēto metožu trūkumus. Lai jauno metodi ieviestu Savienības tiesībās, vienlaikus nodrošinot, ka noteikumi saglabā proporcionalitāti, KPR tika veiktas vairākas izmaiņas.

273. pantā tika grozītas vairākas definīcijas un pievienotas jaunas, lai atspoguļotu ieviestās jaunās metodes. Tirgus vērtības metode tika aizstāta ar SA-CCR (274. līdz 280.f pants). Tika svītroti ar standartizēto metodi saistītie noteikumi. Tika ieviesti jauni noteikumi attiecībā uz vienkāršoto SA-CCR (281. pants). Tika grozīti pašreizējie noteikumi attiecībā uz sākotnējās riska darījuma vērtības metodi (282. pants). Tika precizēti atbilstības kritēriji sākotnējās riska darījuma vērtības metodes izmantošanai un ieviesti atbilstības kritēriji vienkāršotās SA-CCR izmantošanai (273.a un 273.b pants). 298. un 299. pants tika grozīts, lai atspoguļotu SA-CCR ieviešanu.

RISKA DARĪJUMI AR CCP (KPR UN ETIR)

2014. gada aprīlī BBUK publicēja galīgo redakciju standartam par riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem (CCP). Standarta galīgajā redakcijā tika novērstas vairākas divus gadus agrāk publicētā pagaidu standarta nepilnības. Lai īstenotu galīgo standarta redakciju Savienības tiesību aktos, tika izdarīti vairāki grozījumi KPR un Regulā (ES) 648/2012 (Regula par Eiropas tirgus infrastruktūru jeb ETIR).

KPR 300. līdz 310. panta un 497. panta grozījumi

300. pantā tika pievienotas vairākas jaunas definīcijas attiecībā uz terminiem, kas lietoti grozītajos noteikumos par pašu kapitāla prasībām riska darījumiem ar CCP. 301. pants ir grozīts, lai ieviestu īpašu pārvaldību attiecībā uz iestāžu riska darījumiem ar CCP saistībā ar skaidras naudas darījumiem, lai sīkāk regulētu sākotnējo drošības rezervi un atspoguļotu faktu, ka pašu kapitāla prasību aprēķināšanai riska darījumiem ar atbilstīgiem centrālajiem

darījumu partneriem (QCCP) būtu jāpiemēro vienota metode. 304. pants ir grozīts, lai atspoguļotu atvasināto instrumentu riska darījuma vērtību aprēķināšanas metožu izmaiņas un precizētu pārvaldību vērtspapīru finansēšanas darījumiem (VFD), kā arī nodrošinājumam, ko klienti sniedz saviem tīrvērtes dalībniekiem. 305. pants ir grozīts, lai precizētu VFD pārvaldību un pielāgotu atbilstības kritērijus preferenciālai attieksmei pret klientu riska darījumiem. 306. pantā iekļauts precizējums attiecībā uz tīrvērtes dalībnieku klientiem sniegto garantiju pārvaldību, kā arī VFD pārvaldību. 308. pantā tika ieviesta jauna metode pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz priekšfinansētām saistību neizpildes fonda iemaksām QCCP. Tika grozīta 309. pantā iekļautā formula pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz riska darījumiem ar neatbilstīgiem CCP. 310. pantā svītrotā alternatīvā metode pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz riska darījumiem ar CCP, aizstājot to ar jaunu nefondēto saistību neizpildes fonda iemaksu pārvaldību. Visbeidzot, grozīti pārejas noteikumi 497. pantā.

ETIR 50.a līdz 50.d panta un 89. panta grozījumi

50.a līdz 50.d pants grozīts, lai ieviestu jaunu metodi CCP hipotētiskā kapitāla aprēķināšanai, kas nepieciešams iestādēm, lai tās aprēķinātu savas pašu kapitāla prasības attiecībā uz konkrētā CCP saistību neizpildes fonda iemaksām. 89. panta 5.a punkts grozīts, lai atjauninātu ar šo aprēķinu saistītos pārejas noteikumus.

TIRDZNIECĪBAS PORTFELIS/TIRGUS RISKS (KPR)

2016. gada janvārī BBUK beidza darbu pie tirdzniecības portfeļa fundamentālās pārskatīšanas un publicēja jaunu standartu par tirgus riska pārvaldību. Ar standartu risinātas esošā tirgus riska regulējuma nepilnības, tajā skaitā nepilnīgi aptvertais to risku loks, ar kuriem saskaras iestādes, un nenoteiktība attiecībā uz tirdzniecības un ārpus tirdzniecības (piemēram, banku) portfeļu nošķiršanu, kas radīja iespējas regulējuma arbitrāžai. Jaunajā standartā ietverti pārskatīti noteikumi par iekšējo modeļu izmantošanu pašu kapitāla aprēķinam tirgus riska vajadzībām, kā arī jauna standartizētā pieeja, kas aizstāj līdzšinējo. Lai jauno standartu īstenotu Savienības tiesībās, vienlaikus nodrošinot, ka noteikumi saglabā proporcionalitāti, KPR tika veikti vairāki grozījumi.

I sadaļa — Vispārīgas prasības, vērtēšana un pārskati

94. pantā ir izklāstīti pārskatītie nosacījumi, saskaņā ar kuriem iestāde var izmantot izņēmumu, kas paredzēts iestādēm ar neliela mēroga tirdzniecības portfeļa darījumiem, saskaņā ar kuru ar pašu kapitāla prasībām bankas portfeļa kredīriskam var aizstāt pašu kapitāla prasības tirgus riskam. 102. un 103. pantā precizētas vispārējās prasības tirdzniecības portfeļa pozīcijām. 104. un 104.a pantā precizēti kritēriji tirdzniecības portfeļa pozīciju iedalīšanai un nosacījumi, saskaņā ar kuriem tirdzniecības portfeļa pozīciju pārkvalificē par bankas portfeļa pozīciju un otrādi. 104.b pantā definēts jaunais tirdzniecības nodaļas jēdziens. 105. pantā izklāstīti noteikumi, kas jāievēro, lai prudenciāli novērtētu tirdzniecības portfeļa pozīcijas. 106. pantā aprakstīts, kā atzīt un apstrādāt tirdzniecības portfeļa pozīcijas, ko bankas portfeli uzskata par iekšējā riska ierobežošanas pozīcijām.

IV sadaļas 1. nodaļa — Vispārīgie noteikumi

325. pantā aprakstītas atšķirīgās pieejas, ko iestādes var izmantot, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskam, kā arī to izmantošanas nosacījumi un iespējas kombinēt izmantošanu. 325.a pantā detalizētāk aprakstīti atbilstības kritēriji vienkāršotās standarta pieejas

izmantošanai iestādēm, kuru tirdzniecības portfeļa darījumi notiek vidēji lielā mērogā. 325.b pantā izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem tirgus riska darījumiem var veikt ieskaitu dažādu vienas grupas juridisko personu starpā, lai aprēķinātu konsolidētā pašu kapitāla prasību attiecībā uz tirgus risku. 325.c pants paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem pozīcijas, kuras iestāde izveidojusi, lai ierobežotu valūtas kursu izmaiņu nelabvēlīgo ietekmi uz iestādes pašu kapitāla attiecībām, var tikt atbrīvotas no tirgus riska prasībām.

1.a nodaļa — Standartizētā pieeja

1. iedaļā (325.d pants) aprakstīti dažādie standartizētās pieejas komponenti. 2. iedaļā (325.e līdz 325.l pants) aprakstīta pirmā komponenta — uz jutīgumu balstītās metodes — darbība. Tajā noteikti vispārējie principi delta koeficienta, vega koeficienta un izliekuma risku aprēķināšanai un summēšanai. 3. iedaļas 1. apakšiedaļā (325.m līdz 325.r pants) noteikti riska faktori, kas jāņem vērā, lai aprēķinātu tirdzniecības portfeļa pozīciju jutīgumu pret dažādām risku klasēm. 3. iedaļas 2. apakšiedaļā (325.s līdz 325.u pants) paskaidrots, kā aprēķina šo jutīgumu. 4. iedaļā (325.v pants) aprakstīta standartizētās pieejas otrā elementa — atlikušā riska papildinājuma — darbība. 5. iedaļā aprakstīta standartizētās pieejas trešā elementa — saistību nepildīšanas riska — darbība. 325.w pantā iekļautas galvenās definīcijas. 1. apakšiedaļā (325.x līdz 325.z pants) aprakstīts, kā aprēķina kredītriska prasību nevērtspapīrošanas pozīcijām, savukārt 2. (325.aa un 325.ab pants) un 3. apakšiedaļa (325.ac līdz 325.ae) apraksta šo pašu aprēķinu attiecībā uz vērtspapīrošanu. 6. iedaļā (325.af līdz 325.az pants) noteiktas riska pakāpes un korelācija, kas jāpiemēro katrai riska klasei kopā ar jutību, lai noteiktu pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku saskaņā ar standartizēto pieeju. Riska darījumi ar ES valstīm ir iekļauti pirmajā riska kategorijā, kam piešķirta zemākā riska pakāpe (325.ai pants un 325.al pants). Šāda pārvaldība atbilst no kredītreitinga neatkarīgajai pārvaldībai, kas pašlaik ir paredzēta netirdzniecības portfeli iekļautajiem riska darījumu veidiem. Ir samazinātas riska pakāpes, ko piemēro ES iestāžu emitētajām segtajām obligācijām (325.ai un 325.al panti). Šāda pieeja novērsīs to, ka iespējami varētu būtiski pieaugt kapitāla prasības attiecībā uz riska darījumiem ar ES iestāžu emitētām segtajām obligācijām, tā saglabājot zemākas hipotekāro aizdevumu finansējuma izmaksas mājokļiem un komerciālajiem īpašumiem.

1.b nodaļa — Iekšējā modeļa pieeja

1. iedaļā (325.ba un 325.bb pants) precizēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem iestādēm atļauts izmantot iekšējos modeļus, un pašu kapitāla prasību aprēķināšanas kārtība attiecībā uz tirgus risku tirdzniecības nodaļām, kas gūst labumu no šādas atļaujas. 2. iedaļā (325.bc līdz 325.bl pants) aprakstīts, kā jāizmanto gaidāmās nepietiekamības un likviditātes periodi, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku, iekšējo modeļu prasības attiecībā uz tirgus riska aprēķināšanu, peļņas un zaudējumu attiecināšanu, iekšējo validēšanu un vispārīgākas kvalitatīvas un riska mērīšanas prasības, kā arī spriedzes scenārija riska pakāpe, kas jāaprēķina attiecībā uz riska faktoriem, kurus nav iespējams modelēt. Tāpat kā standartizētās pieejas gadījumā iekšējā modeļa pieejā tika paredzēta labvēlīgāka attieksme īsāku likviditātes periodu veidā attiecībā uz riska darījumiem ar ES valstīm un ES iestāžu emitētajām segtajām obligācijām (325.be pants). 3. iedaļā (325.bm līdz 325.bq pants) aprakstīts, kā tirdzniecības nodaļām, kuras skar kredītrisks, jāaprēķina kredītriska prasība, ja tiek izmantota iekšējā modeļa pieeja.

2., 3. un 4. nodaļa — Vienkāršotā standartizētā pieeja

2., 3. un 4. nodaļa — pašu kapitāla prasības attiecīgi pozīcijas riskam, ārvalstu valūtas riskam un preču riskam — pārskatītajā tirgus riska tiesiskajā regulējumā atspoguļo vienkāršoto standartizēto pieeju. Šie noteikumi jau pastāvēja esošajā tirgus riska tiesiskajā regulējumā un netiek mainīti. Iestādes varēs izmantot šo pieeju līdz [šīs regulas piemērošanas datums]. Pēc šī datuma vienīgi iestādes, kas atbilst 325.a pantā noteiktajiem atbilstības kritērijiem, varēs izmantot vienkāršoto standartizēto pieeju.

5. nodaļa — Vienkāršotā iekšējā pieeja

5. nodaļā ir noteikta vienkāršotā iekšējā modeļa pieeja saskaņā ar pārskatīto tirgus riska regulējumu. Šie noteikumi jau pastāvēja esošajā tirgus riska tiesiskajā regulējumā un netiek mainīti. Iestādes varēs izmantot šo pieeju līdz [šīs regulas piemērošanas datums]. Pēc šī datuma iestādes vairs nevarēs izmantot vienkāršoto iekšējā modeļa pieeju, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskiem. Tomēr 5. nodaļa paliek spēkā attiecībā uz pašu kapitāla aprēķināšanu kredīta vērtības korekcijas (CVA) riskiem saskaņā ar 383. pantā noteikto attīstīto metodi.

Desmitā daļa — Pārejas noteikumi, pārskati, pārskatīšana un grozījumi

501.b pantā aprakstīts, kā pakāpeniski tiks ieviestas pašu kapitāla prasības tirgus riskam, ko aprēķina saskaņā ar 1.a un 1.b nodaļu. 519.a pantā noteikti vairāki pārskatītā tirgus riska tiesiskā regulējuma tehniskie elementi, kas pēc īstenošanas varētu šķist problemātiski. EBI ir pilnvarota pārskatīt šos tehniskos elementus ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā, un Komisija var izteikt priekšlikumus saistīto noteikumu grozīšanai, ņemot vērā EBI secinājumus.

LIELI RISKA DARĪJUMI (KPR)

Pašreizējā kapitāla bāze ("atbilstīgais kapitāls") aptver tikai nelielu daļu no visiem iestāžu lielajiem riska darījumiem, tādēļ tā nav pietiekami piesardzīga, lai izvairītos no tā, ka maksimālie iespējamie iestādes zaudējumi gadījumā, ja iestājas negaidīta kāda darījumu partnera vai darījumu partneru grupas maksātnespēja, apdraud iestādes dzīvotspēju un darbības turpināšanu. Turklāt esošais ierobežojums neņem vērā augstākos riskus no G-SNI riska darījumiem ar vienu darījumu partneri vai savstarpēji saistītu klientu grupu, jo īpaši attiecībā uz riska darījumiem ar citām G-SNI. Finanšu krīze ir pierādījusi, ka būtiski zaudējumi kādā G-SNI var radīt bažas par citu G-SNI maksātspēju, kas potenciāli var atstāt nopietnas sekas uz finanšu stabilitāti. Visbeidzot, pašreizējā lielu riska darījumu regulējumā izmantotās metodes ir mazāk precīzas nekā jaunā metodoloģija (t.i., standartizētā pieeja darījuma partnera kredītriskam; SA-CCR), ko izstrādājusi BBUK banku atvasināto instrumentu riska darījumu (t.i., ārpusbiržas darījumu) aprēķināšanai. Lielo riska darījumu regulējums tiek grozīts, lai risinātu identificētās iespējas to apiet. Jo īpaši kapitāls, ko var ņemt vērā, aprēķinot lielo riska darījumu limitu, tiek ierobežots ar pirmā līmeņa kapitālu (otrā līmeņa kapitālu izmantot vairs nevar). 395. panta 1. punkts tiek grozīts, lai ieviestu zemāko robežvērtību 15 % apmērā G-SNB riska darījumiem ar citām G-SNB, un grozītais 390. pants paredz pienākumu izmantot SA-CCR metodes, lai noteiktu riska darījumus attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu darījumiem, pat ja banka ir saņēmusi atļauju izmantot iekšējos modeļus. Ar pašreizējā regulējumā ieviestajiem grozījumiem kopumā tiks palielināts lielo riska darījumu režīma riska jutīgums un precīzāk saskaņota Eiropas sistēma ar BBUK 2014. gadā publicēto standartu par lieliem riska darījumiem.

KPR 507. pantā bija paredzēts Komisijas pienākums pārskatīt 400. panta 1. punkta j) apakšpunkta un 400. panta 2. punkta piemērošanu un sagatavot ziņojumu par to. Tā kā nebija iespējams iegūt pietiekami daudz kvantitatīvu datu, lai izvērtētu šajā noteikumā paredzēto atbrīvojumu atcelšanas vai obligātas piemērošanas potenciālo ietekmi, 507. pantā ir noteikts jauns pilnvarojums EBI ziņot Komisijai par 400. panta 1. un 2. punktā un 390. panta 6. punktā noteikto atbrīvojumu izmantošanu.

SVIRAS RĀDĪTĀJS (KPR)

KPR ir iekļauti jauni noteikumi un veikti precizējumi vairākos pantos, lai ieviestu saistošu sviras rādītāja prasību visām iestādēm, kurām piemēro KPD. Sviras rādītāja prasība papildina pašreizējās KPD prasības par pārmērīgas sviras riska uzraudzības monitoringu un KPR iekļautās prasības aprēķināt sviras rādītāju, paziņot par to uzraudzības iestādēm un kopš 2015. gada janvāra — to publiski atklāt.

Sviras rādītāja prasība

Sviras rādītāja prasība 3 % apmērā no pirmā līmeņa kapitāla — saskaņā ar vienošanos starptautiskā līmenī — tiek pievienota KPR 92. panta prasībām pašu kapitālam, kas iestādēm jāievēro papildus uz risku balstītajām prasībām. Tādēļ visā Savienībā tiek ieviesta saskaņota, saistoša prasība, ar ko nosaka iestāžu atbalsta mehānismu. Turklāt kompetentās iestādes joprojām ir atbildīgas par atsevišķu iestāžu sviras politikas un procesu uzraudzību un nepieciešamības gadījumā var noteikt papildu pasākumus, lai novērstu pārmērīgas sviras risku.

Sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra korekcijas

Sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra korekcijas, kas jau bija iekļautas pašreizējā KPR redakcijā, ir saglabātas. Tā kā 3 % sviras rādītāja prasība noteiktus uzņēmējdarbības modeļus un veidus ierobežotu vairāk nekā citus, nepieciešamas papildu korekcijas. Iestādes var samazināt sviras rādītāja riska darījuma vērtību mēru valsts attīstības banku publiskajiem aizdevumiem (429.a panta 1. punkta d) apakšpunkts), pastarpinātajiem aizdevumiem (429. panta 1. punkta e) apakšpunkts) un oficiāli garantētajiem eksporta kredītiem (429.a panta 1. punkta f) apakšpunkts). Lai nemazinātu iestāžu stimulu veikt klientu tīrvērti, iestādēm ir ļauts samazināt riska darījuma vērtību mēru par sākotnējo drošības rezervi, kas saņemta no klientiem par atvasinātajiem instrumentiem, kuru tīrvērtē veikta ar QCCP starpniecību (429.c panta 4. punkts).

Sviras rādītāja rezerves G-SNB

Pašlaik starptautiskā līmenī notiek diskusijas par iespējamu sviras rādītāja rezervju noteikšanu G-SNB. Kad būs panākta galīga starptautiska vienošanās par sviras rādītāja rezervi, būtu jāapsver tās iekļaušana KPR.

NORMATĪVAJOS AKTOS PAREDZĒTIE PĀRSKATI (KPR)

KPR un KPD ir pievienoti vai grozīti dažādi noteikumi, lai uzlabotu proporcionalitāti un samazinātu iestāžu izmaksas saistībā ar kopējo normatīvajos aktos paredzēto pārskatu tiesisko regulējumu.

99. panta 5. punkts tiek grozīts, lai pilnvarotu EBI līdz 2019. gada 31. decembrim ziņot Komisijai par normatīvajos aktos paredzēto pārskatu izmaksām. Pilnvarojumā noteikta ļoti precīza metodoloģija, pēc kuras EBI jākvantificē iestāžu ziņošanas izmaksas, un paredzēts

pienākums sniegt ieteikumus par to, kā vienkāršot ziņošanu mazām iestādēm, veicot grozījumus esošajās EBI pārskatu veidnēs.

Mazām iestādēm atbilstoši 430.a pantā lietotajai definīcijai normatīvajos aktos paredzētie pārskati būs jāiesniedz tikai reizi gadā, savukārt pārējām iestādēm — reizi pusgadā vai biežāk (99. panta 4. punkts, 100., 101., 394. un 430. pants).

Ziņošana par lieliem riska darījumiem tiks vienkāršota, svītrojot vienu vienību un precizējot citu vienību, par kuru saskaņā ar 394. pantu pašlaik ir jāziņo.

INFORMĀCIJAS ATKLĀŠANA (KPR)

Uzlabota informācijas atklāšanas prasību proporcionalitāte

Astotajā daļā tiek iekļauti jauni noteikumi, lai paredzētu proporcionālāku informācijas atklāšanas režīmu, kurā tiek ņemts vērā iestāžu relatīvais lielums un sarežģītība. Tās tiek iedalītas būtiskās (433.a. pants), mazās (433.b. pants) un citās (433.c. pants), atsevišķi izdalot arī biržas sarakstā iekļautās un neiekļautās iestādes. Informācijas atklāšanas prasības katrai iestāžu kategorijai tiks piemērotas pēc slīdošās skalas principa, diferencējot attiecībā uz atklāšanas saturu un biežumu.

Skalas augšējā daļā esošajām lielajām iestādēm, kuru vērtspapīri tiek kotēti, būs pienākums katru gadu atklāt visu Astotajā daļā paredzēto informāciju, kā arī atklāt noteiktu informāciju reizi pusgadā vai ceturksnī, pēdējā gadījumā pievienojot svarīgāko prudenciālo mēru tabulu (447. pants). Zemākajā daļā esošajām mazajām biržas sarakstā neiekļautajām iestādēm būs jāatklāj tikai atsevišķa informācija par pārvaldību, atalgojumu un riska pārvaldību, bet svarīgāko mēru tabula — reizi gadā.

Mērķtiecīgi grozījumi nolūkā panākt saskanību ar starptautiskajiem standartiem un jaunām vai grozītām pirmā pīlāra prasībām

Ir izdarīti vairāki grozījumi Astotās daļas II un III sadaļā (435. līdz 455. pantā), lai labāk saskaņotu informācijas atklāšanas prasības ar starptautiskajiem standartiem informācijas atklāšanas jomā. Jo īpaši ir ieviesta jauna prasība atklāt informāciju par būtiskiem ieguldījumiem apdrošināšanas sabiedrībās, kurus kompetentā iestāde ir atļāvusi neatskaitīt no finanšu konglomerātu papildu pašu kapitāla prasībām (438. panta e) un f) punkts).

Citi šo sadaļu grozījumi ir paredzēti, lai atspoguļotu jaunas vai grozītas pirmā pīlāra prasības, kas tiek ieviestas ar šo tiesību akta priekšlikumu. Tās ietvers informācijas atklāšanu par TLAC (437.a pants), darījuma partnera kredītrisku (439. pants), tirgus risku (445. pants) un likviditātes prasībām (451.a pants). Visbeidzot, ir veikti atsevišķi atalgojuma informācijas atklāšanas precizējumi un ieviesta atklāšanas prasība attiecībā uz izņēmumiem no Direktīvas 2013/36/ES noteikumiem par atalgojumu (450. pants).

Pilnvarojumi EBI un Komisijai

Priekšlikums ietver pilnvarojumu EBI izstrādāt vienotus informācijas atklāšanas formātus, kuriem vajadzētu būt pēc iespējas labāk saskaņotiem ar starptautiskajiem informācijas atklāšanas formātiem, lai veicinātu salīdzināmību (434.a pants).

Šajā nolūkā priekšlikumā ietverts pilnvarojums Komisijai grozīt informācijas atklāšanas prasības Astotajā daļā, lai atspoguļotu starptautisko standartu informācijas atklāšanas jomā attīstību vai to grozījumus (456. panta k) punkts).

NSFR (KPR)

Sestajai daļai tiek pievienota jauna sadaļa un precizēti esošie noteikumi, lai ieviestu saistošu neto stabila finansējuma rādītāju (NSFR) kredītiestādēm un sistēmiskām ieguldījumu brokeru sabiedrībām.

Vispārīgie noteikumi

Ir precizēti vispārīgie noteikumi Pirmajā daļā. Ir grozīts 8. pants, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem iestādes var izmantot likviditātes prasību nepiemērošanu individuālā līmenī, kā arī 11. un 18. pants attiecībā uz konsolidācijas noteikumiem.

Esošie likviditātes noteikumi

Sestās daļas I un II sadaļā ir veikti grozījumi, lai precizētu definīcijas un pārskatu sniegšanas prasības. 411. pantā ir precizētas definīcijas, savukārt 412., 413., 415., 416. un 422. līdz 425. pantā ir sīkāk precizētas pārskatu sniegšanas prasības. 414. pants ir grozīts, lai iekļautu jauno NSFR prasību un norādītu, kādas sekas iestājas par tās pārkāpšanu.

Jaunā Sestās daļas IV sadaļa: Neto stabila finansējuma rādītājs

1. nodaļa Neto stabila finansējuma rādītājs (428.a un 428.b pants)

428.a pantā ir paredzēti noteikumi meitasuzņēmumiem trešajās valstīs konsolidētai NSFR aprēķināšanai.

428.b pantā ir definēta NSFR vispārējā uzbūve, to aprēķinot kā iestādes pieejamā stabila finansējuma (ASF) summas un tās prasītā stabila finansējuma (RSF) summas attiecību.

2. nodaļa Vispārējie neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanas noteikumi (428.c līdz 428.h pants)

428.c pantā precizēti vispārējie noteikumi, ko piemēro NSFR aprēķināšanai.

428.d pantā noteikts, kā atvasināto instrumentu līgumus ņem vērā, aprēķinot NSFR, savukārt 428.e pants nosaka nodrošināto kreditēšanas darījumu un kapitāla tirgus darījumu ieskaitu.

428.f pantā definēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem atsevišķus aktīvus un saistības var uzskatīt par savstarpēji atkarīgiem, un ietverts saraksts ar produktiem, kuru aktīvus un saistības par tādiem uzskata: centralizēti regulētie uzkrājumi, attīstību veicinoši aizdevumi, segto obligāciju emisija bez finansējuma riska tuvākā gada laikā un atvasināto instrumentu klientu tīrvērtes darbības. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu, lai pārskatītu šo sarakstu (jauns 460. panta 3. punkts).

428.g pants nosaka noguldījumu pārvaldību kooperatīvos tīklos vai institucionālās aizsardzības shēmās, un 428.h pants piešķir kompetentajām iestādēm rīcības brīvību ar zināmiem nosacījumiem piešķirt preferenciālu attieksmi darījumiem grupas iekšienē.

3. nodaļa Pieejamais stabila finansējums (428.i līdz 428.o pants)

Šīs nodaļas 1. iedaļā (428.i un 428.j pants) definēti vispārējie noteikumi, ko piemēro, lai aprēķinātu ASF summu, kura ir NSFR rādītāja skaitītājs.

2. iedaļā (428.k līdz 428.o pants) definēti ASF koeficienti, ko piemēro regulējošām prasībām atbilstīgajam kapitālam un dažādām saistībām atkarībā no to īpašībām, jo īpaši termiņa un darījumu partnera būtības.

4. nodaļa *Prasītais stablais finansējums (428.p līdz 428.ag pants)*

Šīs nodaļas 1. iedaļā (428.p un 428.q pants) definēti vispārējie noteikumi, ko piemēro, lai aprēķinātu prasītā stabila finansējuma (*RSF*) summu, kura ir NSFR saucējs.

2. iedaļā (428.r līdz 428.o pants) definēti *RSF* koeficienti, ko piemēro dažādiem aktīviem un ārpusbilances posteņu riska darījumiem atkarībā no to īpašībām, jo īpaši termiņa, likviditātes un darījumu partnera būtības.

NSFR aprēķinam piemērotās definīcijas un *RSF* koeficienti atspoguļo ES likviditātes seguma rādītāja (*LCR*) aprēķinam piemērotās definīcijas un diskontus. Jo īpaši aktīviem, kas atbilst pirmā līmeņa augstas kvalitātes likvidajiem aktīviem (*HQLA*), izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, piemēro *RSF* koeficientu 0 %, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz valsts obligāciju tirgu likviditāti.

Aktīviem, kuri radušies no darījumiem ar finanšu klientiem un kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, un kuri ir nodrošināti ar pirmā līmeņa *HQLA*, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, piemēro *RSF* koeficientu 5 % (428.s pants). Ja šie darījumi nav nodrošināti vai tos nodrošina citi aktīvi, tiem piemēro 10 % *RSF* koeficientu (428.u pants). Šie Bāzeles *RSF* faktoru precizējumi (attiecīgi 10 % un 15 %) ir paredzēti, lai mazinātu tūlītējo ietekmi uz starpbanku finansēšanas tirgu likviditāti, vērtspapīru likviditāti un tirgus uzturēšanas darbībām. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu, lai pārskatītu šo pārvaldību un nodrošināto darījumu pārvaldību plašākā nozīmē, ņemot vērā EBI sagatavotā ziņojuma secinājumus. Ja trīs gadu laikā no NSFR piemērošanas datuma nav pieņemts lēmums, prasītā stabila finansējuma koeficients tiks palielināts attiecīgi līdz 10 % un 15 % (Desmitās daļas 510. panta jaunais 7. punkts).

Attiecībā uz atvasināto instrumentu līgumiem, ja atvasināto instrumentu aktīvi (ieskaitīti ar mainīgo drošības rezervi, kas saņemta kā naudas līdzekļi un pirmā līmeņa *HQLA*, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas) ir lielāki par atvasināto instrumentu saistībām (ieskaitītas ar visām iesniegtajām mainīgajām drošības rezervēm), starpībai piemēro *RSF* koeficientu 100 % (428.ag pants). Pie tam aktīviem, kas ir iesniegti kā sākotnējā drošības rezerve vai kā ieguldījums *CCP* saistību neizpildes fondā, piemēro *RSF* koeficientu 85 % (428.af pants). Turklāt tiek ieviesta riska jutīguma pieeja, kas salīdzinājumā ar Bāzeles NSFR ir tikusi precizēta, lai aptvertu atvasināto instrumentu nākotnes finansējuma risku. Ar drošības rezervi nesaistīto atvasināto instrumentu līgumu bruto atvasināto instrumentu saistībām piemēro *RSF* koeficientu 10 % (428.u pants), bet atvasināto instrumentu līgumiem ar drošības rezervi tiek piedāvāta iespēja piemērot atvasināto instrumentu saistībām *RSF* koeficientu 20 % vai izmantot potenciālo nākotnes kredītriska darījuma vērtību (*PFE*), ko aprēķina saskaņā ar standartizēto pieeju darījuma partnera kredītriskam — *SA-CCR* (428.x pants). Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu, lai pārskatītu šo pārvaldību, ņemot vērā EBI sagatavotā ziņojuma secinājumus. Ja trīs gadu laikā no NSFR piemērošanas datuma nav pieņemts lēmums, attiecībā uz visiem atvasināto instrumentu līgumiem un visām iestādēm tiks piemērots 20 % *RSF* koeficients bruto atvasināto instrumentu saistībām (510. panta jaunais 5. punkts).

9. SFPS (KPR)

Tiek iekļauts 473.a pants, lai pamazām ieviestu jaunās SFPS pakāpeniskās uzkrājumu veidošanas prasības kredītriskam no 2019. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim, lai mazinātu finansiālo ietekmi uz iestādēm.

MVU ATBALSTA FAKTORS (KPR)

Priekšlikums ietver izmaiņas attiecībā uz kapitāla prasībām riska darījumiem ar MVU (501. pants). Tiek saglabāta pašreizējā kapitāla samazināšana par 23,81 % par riska darījumu ar MVU, ja tas nepārsniedz EUR 1,5 miljonus. Attiecībā uz MVU riska darījumu, kas pārsniedz EUR 1,5 miljonus, tiek ierosināts noteikt 23,81 % kapitāla samazinājumu par pirmajiem EUR 1,5 miljoniem no riska darījuma summas un 15 % samazinājumu — par pārējo riska darījuma daļu virs EUR 1,5 miljonu robežas. Iestādes varēs turpināt īstenot samazinājumu, koriģējot riska darījuma riska svērtu vērtību konkrētam MVU.

REŽĪMS, KO PIEMĒRO INFRASTRUKTŪRAS RISKĀ DARĪJUMIEM (KPR)

Savienības ekonomikas izaugsmei ir ļoti svarīgi veicināt ilgtspējīgus infrastruktūras projektus tādās nozarēs kā transports, enerģētika, inovācija, izglītība, pētniecība. Kopā ar citām Komisijas iniciatīvām — tādām kā kapitāla tirgu savienība un Investīciju plāns Eiropai — priekšlikuma mērķis ir piesaistīt privāto finansējumu augstas kvalitātes infrastruktūras projektiem. Balstoties uz neseno apdrošināšanas sabiedrību tiesiskā regulējuma attīstību un pašlaik notiekošo darbu saistībā ar gaidāmo BBUK standartizētās pieejas reformu, tiek ierosināts gan kredītriska standartizētajā pieejā, gan uz iekšējiem reitingiem balstītajā pieejā piešķirt preferenciālu režīmu specializētās kreditēšanas riska darījumiem, kuru mērķis ir finansēt drošus un stabilus infrastruktūras projektus. Tos definē, izmantojot kritēriju kopu, pamatojoties uz kuriem, var samazināt riska darījuma riska profilu un uzlabot iestāžu spēju šo risku pārvaldīt. Šie kritēriji atbilst tiem, saskaņā ar kuriem tiek identificēti atbilstīgi infrastruktūras projekti, kas sistēmā Maksāspēja II ir prioritāri. Ierosinātajai pārvaldībai ir noteikta pārskatīšanas klauzula, lai, iespējams, sīkāk precizētu šo noteikumu, vadoties no tā ietekmes uz ieguldījumiem infrastruktūrā ES, kā arī, lai ņemtu vērā attiecīgo notikumu attīstību pasaulē. Tā arī ļaus, ja tas būs lietderīgi, grozīt noteikumu ar mērķi panākt lielāku elastīgumu attiecībā uz infrastruktūras projektu finansējuma struktūru, t.i., attiecināt režīmu uz infrastruktūras uzņēmumiem. Komisija pēc apspriešanās ar EBI ziņos par tendencēm infrastruktūras ieguldījumu tirgū un šo ieguldījumu efektīvo riska profilu un šo ziņojumu iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar attiecīgo priekšlikumu.

IEGULDĪJUMU BROKERU SABIEDRĪBU PĀRSKATĪŠANA (KPR)

508. panta 3. punkta pārskatīšana attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrībām pašlaik atrodas otrajā fāzē. Pirmajā ziņojumā, kas tika publicēts 2015. gada decembrī, EBI konstatēja, ka banku noteikumiem līdzīgie KPR noteikumi nebija piemēroti vairumam ieguldījumu brokeru sabiedrību, izņemot sistēmiskākās, kuras rada līdzīgus riskus tiem, ar kuriem saskaras kredītiestādes. Pēc Komisijas lūguma EBI veic papildu analītisko darbu un apkopo datus, lai formulētu piemērotāku un proporcionālāku kapitāla pārvaldību ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kura aptvers visus varbūtējā jaunā režīma parametrus. Sagaidāms, ka EBI savu galīgo viedokli Komisijai sniegs 2017. gada jūnijā. Komisija līdz 2017. gada beigām plāno nākt klajā ar leģislatīvā akta priekšlikumiem, ar ko nosaka īpašu uzraudzības sistēmu nesistēmiskām ieguldījumu brokeru sabiedrībām.

Kamēr šie priekšlikumi nav pieņemti, uzskatāms, ka ir lietderīgi ļaut nesistēmiskām ieguldījumu brokeru sabiedrībām piemērot KPR tādā redakcijā, kāda tā ir pirms grozījumu spēkā stāšanās. Sistēmiskām ieguldījumu brokeru sabiedrībām savukārt tiks piemērota KPR grozītā redakcija. Šādi tiks nodrošināts, ka sistēmiski uzņēmumi tiek atbilstoši pārvaldīti, vienlaikus samazinot regulatīvo slogu nesistēmiskiem uzņēmumiem, kuriem citādi būtu

pagaidām jāpiemēro jauns noteikumu kopums, kas paredzēts kredītiestādēm un sistēmiskām ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kamēr vēl nav pieņemts galīgais īpaši ieguldījumu brokeru sabiedrībām paredzētais tiesiskais regulējums, kura priekšlikums tiks iesniegts 2017. gadā.

GROZĪTA REGULĒJUMA IEVIEŠANA ATTIECĪBĀ UZ PROCENTU LIKMJU RISKU (KPR UN KPD)

Pēc notikumu attīstības BBUK līmenī attiecībā uz procentu likmju riska mērīšanu, KPD 84. un 98. pants un KPR 448. pants tiek grozīti, lai ieviestu pārskatītu regulējumu procentu likmju riska atspoguļošanai bankas portfeļa pozīcijās. Grozījumi ietver kopējas standartizētas pieejas ieviešanu, kuru iestādes varētu izmantot, lai aptvertu šos riskus, vai kuru kompetentā iestāde varētu noteikt iestādei kā obligāti izmantojamu, ja iestādes izstrādātās sistēmas risku aptveršanai ir neapmierinošas, uzlabotu izlecošo vērtību pārbaudi un informācijas atklāšanas prasības. Papildus tam ar KPD 84. pantu EBI tiek pilnvarota sīkāk izklāstīt standartizēto metodi — kritērijus un nosacījumus, kuri iestādēm jāievēro, lai identificētu, izvērtētu, pārvaldītu un mazinātu procentu likmju riskus, bet ar KPD 98. pantu — definēt sešus uzraudzības satricinājuma scenārijus, ko piemēro procentu likmēm, kā arī kopējo pieņēmumu, kas iestādēm jāīsteno izlecošo vērtību pārbaudes vajadzībām.

Priekšlikums**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI,**

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, ziņošanas un informācijas atklāšanas prasībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹⁴,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pēc 2007.–2008. gada finanšu krīzes Savienība īstenoja finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma būtisku reformu, lai stiprinātu tās finanšu iestāžu noturību. Šī reforma galvenokārt bija balstīta uz starptautiski pieņemtiem standartiem. Reformu paketes daudzo pasākumu ietvaros bija arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013¹⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES¹⁷ pieņemšana, ar kurām tika stiprinātas prudenciālās prasības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām.
- (2) Lai gan reforma ir padarījusi finanšu sistēmu stabilāku un noturīgāku pret dažādu veidu nākotnē iespējamām satricinājumiem un krīzēm, tā neatrisināja visas identificētās problēmas. Svarīgs iemesls, kas to noteica, bija tas, ka starptautisko standartu noteicēji, piemēram, Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (Bāzeles komiteja) un Finanšu stabilitātes padome (FSB), nebija pabeiguši darbu pie

¹⁴ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

starptautiskiem risinājumiem šo problēmu risināšanai. Tā kā darbs pie svarīgām papildu reformām ir pabeigts, būtu jāvelta uzmanība neatrisinātajām problēmām.

- (3) Savā 2015. gada 24. novembra paziņojumā Komisija atzina, ka nepieciešams vēl vairāk mazināt risku, un apņēmas nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas būs balstīts uz starptautiski pieņemtiem standartiem. Nepieciešamību spert tālākus konkrētus likumdošanas soļus, lai mazinātu riskus finanšu nozarē, atzinusi arī Padome savos 2016. gada 17. jūnija secinājumos un Eiropas Parlaments savā 2016. gada 10. marta rezolūcijā¹⁸.
- (4) Riska mazināšanas pasākumiem būtu ne tikai vēl vairāk jāstiprina Eiropas banku sistēmas noturība un tirgu uzticēšanās tai, bet arī jākalpo par pamatu banku savienības izveides pabeigšanas turpmākajam progresam. Šie pasākumi jāizvērtē arī kontekstā ar plašākām problēmām, kuras skar Savienības ekonomiku, sevišķi nepieciešamību veicināt izaugsmi un nodarbinātību ekonomikas nenoteiktības periodā. Šajā saistībā nolūkā stiprināt Savienības ekonomiku ir izveidotas dažādas nozīmīgas politiskās iniciatīvas, piemēram, Investīciju plāns Eiropai un kapitāla tirgu savienība. Tādēļ ir svarīgi, lai visi riska mazināšanas pasākumi nevainojami mijiedarbotos ar šīm politikas iniciatīvām, kā arī ar nesenajām plašākām finanšu nozares reformām.
- (5) Šīs grozītās regulas noteikumiem jāatbilst starptautiskā līmenī pieņemtiem standartiem un jānodrošina arī turpmāka Direktīvas 2013/36/EK un šīs regulas atbilstība Bāzeles III regulējumam. Atsevišķie precizējumi, kas veikti, lai atspoguļotu Savienības īpatnības un plašākas politikas apsvērumus, jāierobežo no darbības jomas vai laika viedokļa, lai neietekmētu prudenciālās uzraudzības sistēmas kopējo stabilitāti.
- (6) Arī esošie riska mazināšanas pasākumi būtu jāuzlabo, lai nodrošinātu, ka tos var piemērot proporcionālāk un ka tie nerada pārmērīgu atbilstības slogu, sevišķi mazākām un nesarežģītām iestādēm.
- (7) Sviras rādītāji veicina finansiālās stabilitātes saglabāšanu, kalpojot kā atbalsta mehānisms uz risku balstītām kapitāla prasībām un ierobežojot pārmērīgas sviras uzkrāšanos ekonomikas atlabšanas gadījumā. Tādēļ būtu jāievieš sviras rādītāja prasība, lai papildinātu esošo sviras rādītāja ziņošanas un informācijas atklāšanas sistēmu.
- (8) Lai nevajadzīgi neierobežotu iestāžu aizdevumus uzņēmumiem un privātām mājsaimniecībām un novērstu nepamatotu negatīvu ietekmi uz tirgus likviditāti, sviras rādītāja prasība jānosaka līmenī, kurā tā kalpo kā uzticams atbalsta mehānisms pārmērīgas sviras riskam, nekavējot ekonomikas izaugsmi.
- (9) Eiropas Banku iestāde (EBI) savā ziņojumā Komisijai¹⁹ secināja, ka pirmā līmeņa kapitāla sviras rādītāja noteikšana 3 % apmērā jebkura veida kredītiestādei pildītu uzticama atbalsta mehānisma funkciju. Arī starptautiskā līmenī Bāzeles komitejā tika panākta vienošanās par 3 % sviras rādītāja prasību. Tādēļ sviras rādītāja prasība būtu

¹⁸ Sk. Eiropas Parlamenta 2016. gada 10. marta rezolūciju par banku savienību — 2015. gada ziņojumu, pieejams: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//EN>.

¹⁹ 2016. gada 3. augusta ziņojums par sviras rādītāja prasību [https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+\(Leverage+ratio+report\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf).

jānosaka 3 % līmenī.

- (10) Tomēr 3 % sviras rādītāja prasība noteiktus uzņēmējdarbības modeļus un veidus ierobežotu vairāk nekā citus. Jo īpaši nesamērīgi tiktu ietekmēti valsts attīstības banku publiskie aizdevumi un oficiāli garantētie eksporta kredīti. Tādēļ sviras rādītājs šiem riska darījumiem ir jāprecizē.
- (11) Sviras rādītājs arī nedrīkstētu apgrūtināt iestāžu centralizētās tīrvērtes pakalpojumu sniegšanu klientiem. Tādēļ sākotnējā drošības rezerve tiem atvasināto instrumentu darījumiem, kuriem tīrvērtē veikta centralizēti un ko iestādes no klientiem saņem skaidrā naudā un nodod centrālajiem darījumu partneriem (CCP), būtu jāizslēdz no sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra.
- (12) Bāzeles komiteja ir pārskatījusi starptautisku standartu par sviras rādītāju, lai papildus noteiktu atsevišķus šī rādītāja aprēķināšanas aspektus. Regula (ES) Nr. 575/2013 ir jāsaskaņo ar pārskatīto standartu, lai uzlabotu starptautiskos vienlīdzīgas konkurences apstākļus ES iestādēm, kas darbojas ārpus Savienības, un nodrošinātu, ka sviras rādītājs arī turpmāk efektīvi papildina uz risku balstītās pašu kapitāla prasības.
- (13) Bāzeles komiteja patlaban apsver sviras rādītāja palielināšanu globālām sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB). Bāzeles komitejas kalibrācijas pasākumu rezultātiem jārada diskusija par atbilstīgu sviras rādītāja kalibrāciju sistēmiski nozīmīgām ES iestādēm.
- (14) 2015. gada 9. novembrī FSP publicēja Kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) nosacījumus ("*TLAC* standarts"), ko 2015. gada novembra samītā Turcijā apstiprināja G20. *TLAC* standarts nosaka, ka globālām sistēmiski nozīmīgām bankām (G-SNB) jātur pietiekami daudz labi zaudējumus absorbējošu (rekapitalizējamu) saistību, lai noregulējuma gadījumā nodrošinātu nekavētu un strauju zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju. Savā 2015. gada 24. novembra paziņojumā Komisija apņēmas līdz 2016. gada beigām nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu, kas ļautu īstenot *TLAC* standartu līdz 2019. gadam, kas ir starptautiski saskaņotais termiņš.
- (15) Īstenojot *TLAC* Savienībā, ir jāņem vērā esošās minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*), kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES²⁰. Tā kā *TLAC* un *MREL* ir viens un tas pats mērķis — nodrošināt, ka iestādēm ir pietiekama zaudējumu absorbcijas spēja, abas prasības ir savstarpēji papildinoši viena tiesiskā regulējuma elementi. Saskaņotais *TLAC* standarta minimālais līmenis jāievieš Regulā (ES) Nr. 575/2013, paredzot jaunu prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, savukārt atsevišķu uzņēmumu papildinājums attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI) un atsevišķu uzņēmumu prasība iestādēm, kas nav G-SNI, jāievieš ar mērķtiecīgiem grozījumiem Direktīvā 2014/59/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014²¹.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido

Attiecīgie noteikumi, ar kuriem šajā regulā (ES) ievieš *TLAC* standartu, jālasa kopā ar noteikumiem minētajos tiesību aktos un ar Direktīvu 2013/36/ES.

- (16) Saskaņā ar *TLAC* standartu, kas attiecas tikai uz G-SNB, minimālās prasības pietiekamam pašu kapitāla apjomam un zaudējumus labi absorbējošām saistībām, ko ievieš ar šo regulu, jāpiemēro tikai attiecībā uz G-SNI. Tomēr ar šo regulu ieviestajiem noteikumiem par atbilstīgajām saistībām būtu jāattiecas uz visām iestādēm tāpat kā Direktīvas 2014/59/ES papildu korekcijām un prasībām.
- (17) Kā paredzēts *TLAC* standartā, pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības jāpiemēro noregulējuma struktūrām, kas vai nu pašas ir G-SNI, vai ir daļa no grupas, ko identificē kā G-SNI. Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības jāpiemēro vai nu individuāli, vai konsolidēti atkarībā no tā, vai attiecīgās noregulējuma struktūras ir pastāvīgas iestādes bez meitasuzņēmumiem, vai tās ir mātesuzņēmumi.
- (18) Direktīva 2014/59/ES ļauj noregulējuma instrumentus izmantot ne tikai attiecībā uz iestādēm, bet arī finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām. Tādēļ mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām un mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, tāpat kā mātes iestādēm, būtu jābūt pietiekamai zaudējumu absorbcijas spējai.
- (19) Lai nodrošinātu pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības efektivitāti, ir svarīgi, lai instrumentiem, kas tiek turēti šīs prasības izpildei, ir augsta zaudējumu absorbcijas spēja. Saistībām, kas ir izslēgtas no Direktīvā 2014/59/ES minētā iekšējās rekapitalizācijas instrumenta, nav šādas spējas, tāpat kā citām saistībām, kuras, lai gan teorētiski ir rekapitalizējamas, praksē varētu radīt rekapitalizācijas grūtības. Tādēļ šīs saistības nebūtu jāuzskata par atbilstīgām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām. No otras puses, kapitāla instrumentiem, kā arī pakārtotajām saistībām ir augsta zaudējumu absorbcijas spēja. Tāpat arī to saistību, kuru prioritāte ir līdzvērtīga atsevišķām izslēgtajām saistībām, zaudējumu absorbcijas potenciāls būtu jāatzīst līdz zināmai robežai, kā to paredz *TLAC* standarts.
- (20) Lai novērstu saistību divkāršu uzskaiti pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, ir jāparedz noteikumi atbilstīgo saistību posteņu līdzdalības atskaitīšanai, kas atbilst Regulā (ES) Nr. 575/2013 par kapitāla instrumentiem jau izstrādātajai attiecīgajai atskaitījumu pieejai. Saskaņā ar šo pieeju atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalība vispirms jāatskaita no atbilstīgajām saistībām un, ciktāl nav pietiekamu saistību, tās jāatskaita no otrā līmeņa kapitāla instrumentiem.
- (21) *TLAC* standartā ir ietverti atsevišķi saistību atbilstības kritēriji, kas ir stingrāki nekā pašreizējie kapitāla instrumentu atbilstības kritēriji. Lai nodrošinātu konsekveni, kapitāla instrumentu atbilstības kritēriji ir jāaskaņo attiecībā uz to instrumentu neatbilstību, kas emitēti ar īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību starpniecību, no 2022. gada 1. janvāra.
- (22) Kopš Regulas (ES) Nr. 575/2013 pieņemšanas starptautiskais standarts par iestāžu riska darījumu ar *CCP* prudenciālo režīmu ir ticis grozīts, lai uzlabotu aprēķina

vienādu noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

procedūru iestāžu riska darījumiem ar atbilstīgiem centrālajiem darījumu partneriem (*QCCP*). Standarta grozījumu vidū ievērojamākie ir vienas metodes izmantošana riska darījumu pašu kapitāla prasību noteikšanai saistībā ar iemaksām saistību neizpildes fondā, skaidrs ierobežojums kopējām pašu kapitāla prasībām, ko piemēro riska darījumiem ar *QCCP*, un pret risku jutīgāka pieeja atvasināto instrumentu vērtības noteikšanā, aprēķinot *QCCP* hipotētiskos resursus. Vienlaikus netika mainīta aprēķina procedūra riska darījumiem ar neatbilstīgiem *CCP*. Tā kā ar pārskatītajiem starptautiskajiem standartiem tika ieviesta kārtība, kas ir labāk piemērota centralizētas tīrvērtes videi, Savienības tiesības jāgroza, lai iekļautu šos standartus.

- (23) Lai nodrošinātu, ka iestādes pienācīgi pārvalda savus riska darījumus kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (*KIU*) ieguldījumu apliecību vai daļu formā, noteikumi par šo riska darījumu pārvaldību būtu jāparedz jutīgāki pret risku, un tiem būtu jāveicina pārredzamība attiecībā uz *KIU* pamatā esošajiem riska darījumiem. Tādēļ Bāzeles komiteja ir pieņēmusi pārskatītu standartu, kas iedala riska darījuma riska svērto vērtību aprēķināšanas pieejas skaidrā hierarhijā. Šī hierarhija atspoguļo pamatā esošo riska darījumu pārredzamības pakāpi. Regula (ES) Nr. 575/2013 ir jāaskaņo ar šiem starptautiskajiem līmenī pieņemtajiem noteikumiem.
- (24) Lai aprēķinātu riska darījuma vērtību atvasināto instrumentu darījumiem saskaņā ar darījumu partnera kredītriska satvaru, Regula (ES) Nr. 575/2013 pašlaik ļauj iestādēm izvēlēties vienu no trim dažādām standartizētām pieejām: standartizēto metodi ("*SM*"), tirgus vērtības metodi ("*TVM*") un sākotnējās riska darījuma vērtības metodi ("*SRDVM*").
- (25) Tomēr šīs standartizētās pieejas pienācīgi neņem vērā risku mazinošo būtību, kāda riska darījumos ir nodrošinājumam. To kalibrācija ir novecojusi un neatspoguļo finanšu krīzes laikā novēroto augsto svārstīgumu. Tās arī korekti neatspoguļo ieguvumus no savstarpējo prasījumu ieskaista. Lai risinātu šīs nepilnības, Bāzeles komiteja nolēma aizstāt *SM* un *TVM* ar jaunu standartizētu pieeju atvasināto instrumentu riska darījumu vērtības aprēķināšanai — tā dēvēto Standartizēto pieeju darījuma partnera kredītriskam (*SA-CCR*). Tā kā ar pārskatītajiem starptautiskajiem standartiem tika ieviesta jauna standartizēta pieeja, kas ir labāk piemērota centralizētas tīrvērtes videi, Savienības tiesības jāgroza, lai iekļautu šos standartus.
- (26) *SA-CCR* ir vairāk jutīga pret risku nekā *SM* un *TVM*, tādēļ no tās būtu jāizriet pašu kapitāla prasībām, kas labāk atspoguļo ar iestāžu atvasināto instrumentu darījumiem saistītos riskus. Vienlaikus *SA-CCR* īstenošana no iestāžu viedokļa ir sarežģītāka. Dažām iestādēm, kas pašlaik izmanto *TVM*, *SA-CCR* varētu izrādīties pārāk sarežģīta un apgrūtināša, lai to ieviestu. Šīm iestādēm būtu jānosaka vienkāršots *SA-CCR* paveids. Tā kā šāds vienkāršots paveids nebūs tikpat jutīgs pret risku kā *SA-CCR*, to pienācīgi jākalibrē, lai nodrošinātu, ka atvasināto instrumentu riska darījumu vērtība netiek novērtēta pārāk zemu.
- (27) Iestādēm, kam ir ļoti ierobežots skaits riska darījumu ar atvasinātajiem instrumentiem un kuras šobrīd izmanto *SRDVM*, gan *SA-CCR*, gan vienkāršotā *SA-CCR* ieviešana būtu pārāk sarežģīta. Tādēļ šīm iestādēm būtu jāparedz *SRDVM*, bet tā ir jāpārskata, lai novērstu tās būtiskos trūkumus.
- (28) Lai palīdzētu iestādei izvēlēties, kuru no atļautajām pieejām izmantot, ir jāparedz skaidri kritēriji. Šiem kritērijiem vajadzētu būt balstītiem uz iestādes darbībām ar

atvasinātajiem instrumentiem, kas norāda uz to, cik sarežģītus riska darījuma vērtības aprēķinus iestādei jāspēj veikt.

- (29) Finanšu krīzes laikā vairāku Savienībā izveidotu iestāžu tirdzniecības portfeli cieta būtiskus zaudējumus. Dažām no tām nepieciešamais kapitāls šo zaudējumu segšanai izrādījās nepietiekams, tādēļ tām bija jālūdz ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Šie novērojumi Bāzeles komitejai ļāva novērst vairākus tirdzniecības portfela pozīciju, kas ir pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku, prudenciālās pārvaldības trūkumus.
- (30) 2009. gadā starptautiskā līmenī tika pabeigts pirmais reformu kopums, ko Savienības tiesībās transponēja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/76/ES²².
- (31) Tomēr 2009. gada reforma nerisināja strukturālās nepilnības standartos attiecībā uz pašu kapitāla prasībām tirgus riskiem. Nenoteiktība attiecībā uz tirdzniecības portfela un bankas portfela robežšķirtni radīja iespējas regulējuma arbitražai, savukārt, tā kā pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku nebija pietiekami jutīgas pret risku, tas neļāva pilnībā aptvert riskus, ar kuriem saskārās iestādes.
- (32) Tādēļ Bāzeles komiteja sāka tirdzniecības portfela fundamentālo pārskatīšanu (*FRTB*), lai risinātu minētās nepilnības. Šis darbs tika pabeigts 2016. gada janvārī. *FRTB* standarti uzlabo tirgus riska regulējuma riska jutīgumu, nosakot pašu kapitāla prasību summu, kas ir proporcionālāka tirdzniecības portfela pozīciju riskam, kā arī tajos precizēta banku un tirdzniecības portfeli robežšķirtne.
- (33) Īstenojot *FRTB* standartus Savienībā, ir jāsauglabā neskarta Savienības finanšu tirgu sekmīgā darbība. Nesenos pētījumos par *FRTB* standartu ietekmi konstatēts, ka pēc *FRTB* standartu īstenošanas ir gaidāms straujš kopējo pašu kapitāla prasību pieaugums attiecībā uz tirgus risku. Lai izvairītos no tā, ka Savienības tirdzniecības uzņēmumi strauji zaudē apgrozījumu, būtu jāparedz ieviešanas periods, lai iestādes apzinātu pašu kapitāla prasību attiecībā uz tirgus risku kopējo līmeni, ko radījusi *FRTB* standartu transponēšana Savienībā. Īpaša uzmanība jāpievērš arī Eiropas tirdzniecības īpatnībām un precizējumiem attiecībā uz pašu kapitāla prasībām valsts un segtajām obligācijām, un vienkāršai, pārredzamai un standartizētai vērtspapīrošanai.
- (34) Proporcionāla tirgus riska pārvaldība būtu jāpiemēro arī iestādēm, kas tirdzniecības portfela darbības veic ierobežotā mērogā, tā ļaujot lielākam skaitam iestāžu, kuras tirgojas nelielā mērogā, piemērot kredītriska regulējumu bankas portfela pozīcijām, kā tas paredzēts pārskatītā uzņēmumā attiecībā uz neliela mēroga tirdzniecības portfela darījumiem. Turklāt iestādēm ar vidēji lielu tirdzniecības portfeli ir jāļauj izmantot vienkāršotu standartizēto pieeju, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku, kas atbilst Regulā (ES) 575/2013 pašlaik paredzētajai pieejai.
- (35) Lielo riska darījumu regulējums ir jānostiprina, lai uzlabotu iestāžu spēju absorbēt zaudējumus un labāk ievērot starptautiskos standartus. Šim mērķim par lielo riska darījumu limita aprēķinu kapitāla bāzi jāizmanto augstākas vērtības kapitāls, bet riska

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/76/ES (2010. gada 24. novembris), ar ko groza Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK attiecībā uz kapitāla prasībām, kas piemērojamas tirdzniecības portfelim un atkārtotai vērtspapīrošanai, un attiecībā uz atalgojuma politikas uzraudzības pārbaudi (OV L 329, 14.12.2010., 3. lpp.).

darījumi ar kredīta atvasinātajiem instrumentiem jāaprēķina, izmantojot *SA-CCR*. Turklāt riska darījumu, kas *G-SNB* var būt ar citām *G-SNB*, limits ir jāpazemina, lai mazinātu sistēmiskos riskus, kas ir saistīti ar lielu iestāžu savstarpējām saiknēm, un ietekmi, kāda *G-SNB* darījumu partnera saistību nepildīšanai varētu būt uz finanšu stabilitāti.

- (36) Lai gan likviditātes seguma koeficients (*LCR*) nodrošina, ka kredītiestādes un sistēmiskas ieguldījumu brokeru sabiedrības īstermiņā spēs izturēt lielu spriedzi, tas negarantē, ka šo kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību finansējuma struktūra ilgtermiņā būs stabila. Tādēļ kļūva skaidri redzams, ka ES līmenī jāizstrādā detalizēta saistoša stabila finansējuma prasība, kas jāievēro nepārtraukti, lai novērstu pārmērīgu aktīvu un saistību termiņu nesakritību un pārmērīgu paļaušanos uz īstermiņa liela apjoma finansējumu.
- (37) Tādēļ, ievērojot Bāzeles komitejas stabila finansējuma standartus, jāpieņem noteikumi, lai definētu stabila finansējuma prasību kā attiecību starp iestādes pieejamā stabila finansējuma summu un tās prasītā stabila finansējuma summu gada griezumā. Tas ir saistošais neto stabila finansējuma rādītājs (*NSFR*). Pieejamā stabila finansējuma summu aprēķina, reizinot iestādes saistības un regulējošām prasībām atbilstīgo kapitālu ar attiecīgiem koeficientiem, kas atspoguļo to uzticamības pakāpi *NSFR* viena gada griezumā. Prasītā stabila finansējuma summu aprēķina, reizinot iestādes aktīvus un ārpusbilances posteņu riska darījumus ar attiecīgiem koeficientiem, kas atspoguļo to likviditātes īpašības un atlikušo termiņu *NSFR* viena gada griezumā.
- (38) *NSFR* būtu jāizsaka procentos un jāparedz, ka tā minimālais līmenis ir 100 %, kas norāda, ka iestādei ir pietiekams stabils finansējums, lai apmierinātu finansēšanas vajadzības viena gada laikā kā normālos, tā spriedzes apstākļos. Ja *NSFR* samazinās zem 100 % līmeņa, iestādei jāievēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 414. panta prasības, lai laikus atjaunotu savu *NSFR* minimālajā noteiktajā līmenī. Uzraudzības pasākumi neatbilstības gadījumā nav automātiski — kompetentajām iestādēm pirms iespējamo uzraudzības pasākumu noteikšanas jāizvērtē iemesli, kādēļ nav nodrošināta atbilstība *NSFR* prasībai.
- (39) Saskaņā ar ieteikumiem, ko EBI puda savā 2015. gada 15. decembra ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 510. panta 1. un 2. punktu, noteikumi par *NSFR* aprēķināšanu būtu cieši jāsaista ar Bāzeles komitejas standartiem, tostarp šo standartu attīstību jautājumā par atvasināto instrumentu darījumu pārvaldību. Tomēr apstāklis, ka jāņem vērā dažas Eiropas īpatnības, lai nodrošinātu, ka *NSFR* nekavē Eiropas reālās ekonomikas finansēšanu, attaisno atsevišķus Bāzeles *NSFR* precizējumus Eiropas *NSFR* definēšanai. Šie Eiropas konteksta dēļ veicamie precizējumi ir ieteikti EBI sagatavotajā *NSFR* ziņojumā un ir saistīti galvenokārt ar īpašu pārvaldības kārtību i) pastarpinātiem modeļiem kopumā un segto obligāciju emisijai konkrēti; ii) tirdzniecības finansēšanas darbībām; iii) centralizētajiem regulētajiem uzkrājumiem; iv) hipotekārajiem nodrošinātajiem kredītiem; un v) krājaizdevu sabiedrībām. Šī ierosinātā īpašā pārvaldības kārtība kopumā atspoguļo preferenciālo attieksmi pret šīm darbībām Eiropas *LCR*, salīdzinot ar Bāzeles *LCR*. Tā kā *NSFR* papildina *LCR*, abām attiecībām jābūt konsekventām no definīciju un kalibrācijas viedokļa. Tas īpaši attiecas uz prasītā stabila finansējuma koeficientiem, ko piemēro *LCR* augstas kvalitātes likvidajiem aktīviem *NSFR* aprēķināšanai, kam būtu jāatspoguļo Eiropas *NSFR* definīcijas un diskonti neatkarīgi

no atbilstības *LCR* aprēķinam paredzētajām vispārējām un operacionālajām prasībām, kas nav piemērotas NSFR aprēķina viena gada periodam.

- (40) Papildus Eiropas īpatnībām stingrajai atvasināto instrumentu darījumu pārvaldībai, ko paredz Bāzeles NSFR, varētu būt būtiska ietekme uz iestāžu darbībām ar atvasinātajiem instrumentiem un līdz ar to — uz Eiropas finanšu tirgiem un dažu operāciju pieejamību galalietotājiem. Ar Bāzeles NSFR ieviešanu var tikt nepamatoti un nesamērīgi skarti atvasināto instrumentu darījumi un daži savstarpēji saistītie darījumi, tostarp tīrvērtes darbības, iepriekš neveicot plašus kvantitatīvās ietekmes pētījumus un sabiedrisko apspriešanu. Papildu prasība turēt 20 % no bruto no atvasinātajiem instrumentiem izrietošo saistību stabilā finansējuma lielā mērā tiek uztverta kā stingrs pasākums, kas pārmērīgi augstu novērtē papildu finansējuma riskus, kas saistīti ar iespējamu atvasināto instrumentu saistību pieaugumu gada laikā. Tādēļ liekas pamatoti pieņemt alternatīvu, pret risku jutīgāku pasākumu, lai netraucētu Eiropas finanšu tirgu pienācīgu darbību un riska ierobežošanas rīku piedāvāšanu iestādēm un galalietotājiem, tajā skaitā uzņēmumiem nolūkā nodrošināt to finansēšanu, kas ir viens no kapitāla tirgu savienības mērķiem.

Atvasināto instrumentu darījumiem, kas nav saistīti ar drošības depozītiem un kuru nākotnes finansējuma risks ir atkarīgs no kāda neparedzama notikuma, piemēram, nepieciešamības sniegt nodrošinājumu kredītreitinga izraisītā notikuma dēļ, un kurus vislabāk tuvināt pēc to tirgus vērtības, kas atbilst nepieciešamajam finansējumam, ja šāds notikums iestātos, to bruto atvasināto instrumentu saistībām jāpiemēro prasītā stabilā finansējuma (*RSF*) koeficients 10 % apmērā. 20 % prasītā stabilā finansējuma faktors tiešām šķiet ļoti konservatīvs. Attiecībā uz atvasināto instrumentu darījumiem ar drošības rezervi iestādēm, kuras izmanto *SA-CCR*, tiek piedāvāta iespēja piemērot *RSF* koeficientu 20 %, kā paredzēts Bāzeles standartā, vai izmantot potenciālo nākotnes kredītriska darījuma vērtību (*PFE*), ko aprēķina saskaņā ar *SA-CCR*. Iestādēm, kuras neizmanto *SA-CCR*, ir ļoti mazi ieguldījumu portfeli, un tās būtu jāatbrīvo no šīs prasības. Šāda pieeja ir jutīgāka pret risku un, tā kā tā ir paredzēta darījuma partnera kredītriska un sviras rādītāja aprēķiniem, tās aprēķiniem nevajadzētu radīt iestādēm papildu slogu.

- (41) Bāzeles sistēmas asimetriskais režīms starp īstermiņa finansējumu, piemēram, repo darījumiem (netiek atzīts stabils finansējums) un īstermiņa kredīvēšanu, piemēram, atpakaļpirkuma līgumiem (nepieciešams zināms stabils finansējums — 10 %, ja nodrošināts ar pirmā līmeņa augstas kvalitātes likvidajiem aktīviem jeb *HQLA*, kā tas definēts *LCR*, 15 % — citiem darījumiem) ar finanšu klientiem, ir paredzēts, lai mazinātu vēlmi veidot plašas īstermiņa finansējuma saites finanšu klientu starpā, kas rada savstarpējus savienojumus un neizpildes gadījumā apgrūtina tādu konkrētās iestādes neregulējumu, kas neradītu risku pārējai finanšu sistēmai. Tomēr asimetrijas kalibrācija ir pārāk konservatīva un var ietekmēt to vērtspapīru likviditāti, kurus parasti izmanto kā nodrošinājumu īstermiņa darījumos, jo īpaši valsts obligācijas, jo iestādes, iespējams, samazinās savu darbību repo tirgos. Tā var arī ietekmēt tirgus uzturēšanas darbības, jo repo tirgi veicina nepieciešamā inventāra pārvaldību, tā nonākot pretrunā ar kapitāla tirgu savienības mērķiem. Turklāt tas apgrūtinātu šo vērtspapīru ātru pārvēršanu naudā par labu cenu, kas varētu apdraudēt *LCR* efektivitāti, tā kā tā mērķis ir izveidot likvidu aktīvu rezervi, ko likviditātes spriedzes gadījumā viegli var pārvērst naudā. Galu galā šīs asimetrijas kalibrācija var ietekmēt

starpbanku finanšu tirgu likviditāti, jo īpaši likviditātes pārvaldības mērķiem, jo banku savstarpējie īstermiņa aizdevumi kļūs dārgāki. Asimetriskā pārvaldība ir jāsaglabā, taču *RSF* koeficients ir jāsamazina attiecīgi līdz 5 % un 10 % (nevis 10 % un 15 %).

- (42) Papildus Bāzeles *RSF* faktora atkārtotai kalibrācijai, ko piemēro īstermiņa reversajiem repo darījumiem ar finanšu klientiem, kas nodrošināti ar valsts obligācijām (5 % *RSF* faktors 10 % vietā), ir izrādījies, ka nepieciešami atsevišķi citi precizējumi, lai nodrošinātu, ka NSFR ieviešana neapgrūtina valsts obligāciju tirgu likviditāti. Bāzeles *RSF* koeficients 5 % apmērā, ko piemēro pirmā līmeņa *HQLA*, ieskaitot valsts obligācijas, netieši norāda, ka iestāžu turējumā būtu jāatrodas viegli pieejamam ilgtermiņā nenodrošinātam finansējumam šādā procentpunktu apmērā neatkarīgi no tā, cik ilgi tās plāno turēt šīs valsts obligācijas. Tas, iespējams, varētu vēl vairāk stimulēt iestādes noguldīt naudu centrālajās bankās, nevis darboties kā primārajiem tirgotājiem un nodrošināt likviditāti valsts obligāciju tirgos. Turklāt tas neatbilst *LCR*, saskaņā ar kuru tiek atzīta šo aktīvu pilnā likviditāte pat būtiskas likviditātes spriedzes laikā (0 % diskonts). Tādēļ 1. līmeņa *HQLA RSF* koeficients saskaņā ar ES *LCR* definīciju, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, jāsamazina no 5 % uz 0 %.
- (43) Turklāt visiem pirmā līmeņa *HQLA* atbilstoši ES *LCR* definīcijai, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas saņemti mainīgās drošības rezerves atvasināto instrumentu līgumu ietvaros, būtu jāatsver atvasināto instrumentu aktīvi, kaut gan Bāzeles standarts atvasināto instrumentu aktīvu atsvēršanai atzīst tikai naudas līdzekļus, ņemot vērā sviras regulējuma noteikumus. Paplašinātā aktīvu, kas saņemti kā mainīgā drošības rezerve, atzīšana veicinās valstu obligāciju tirgu likviditāti, novērsīs tādu galalietotāju sodīšanu, kuru turējumā ir daudz valsts obligāciju, bet maz naudas līdzekļu (piemēram, pensiju fondi), kā arī izvairīsies no papildu spriedzes repo tirgos attiecībā uz pieprasījumu pēc naudas līdzekļiem.
- (44) NSFR būtu jāpiemēro iestādēm kā individuāli, tā konsolidēti, ja vien kompetentās iestādes nepieņem lēmumu atbrīvot no NSFR piemērošanas individuālā līmenī. Šādi tiek dublēta *LCR* piemērošanas joma, kuru papildina NSFR. Ja nav paredzēts nepiemērot NSFR individuālā līmenī, darījumiem divu iestāžu starpā, kuras pieder pie vienas grupas vai vienas institucionālās aizsardzības shēmas, būtībā būtu jāsaņem simetriski pieejamā un prasītā finansējuma koeficienti, lai izvairītos no finansējuma zuduma iekšējā tirgū un nekavētu efektīvu likviditātes pārvaldību Eiropas grupās, kur likviditāte tiek pārvaldīta centralizēti. Šāda preferenciāla simetriska kārtība būtu jāattiecina tikai uz darījumiem grupas iekšienē, ja ir ieviesti visi nepieciešamie aizsardzības pasākumi, tā jābalsta uz papildu kritērijiem pārrobežu darījumiem, un jāīsteno tikai ar iesaistīto kompetento iestāžu iepriekšēju atļauju, jo nevar pieņemt, ka iestādes, kurām radušās grūtības pildīt savas maksājumu saistības, vienmēr saņems finansējuma atbalstu no citiem tās pašas grupas vai tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas uzņēmumiem.
- (45) Trešo valstu meitasuzņēmumu konsolidācijā būtu pienācīgi jāņem vērā šajās valstīs piemērojamās prasības stabilam finansējumam. Tādēļ ar konsolidācijas noteikumiem Savienībā nevajadzētu ieviest labvēlīgāku režīmu attiecībā uz pieejamo un prasīto stabilo finansējumu trešo valstu meitasuzņēmumos salīdzinājumā ar režīmu, kas noteikts attiecīgo trešo valstu tiesību aktos.
- (46) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 508. panta 3. punktu Komisija ziņo par

atbilstošu režīmu ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālajai uzraudzībai un vajadzības gadījumā iesniedz leģislatīva akta priekšlikumu. Līdz šī noteikuma piemērošanai ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas nav sistēmiskas ieguldījumu brokeru sabiedrības, attiecībā uz neto stabila finansējuma prasību būtu jāturpina piemērot dalībvalstu tiesību aktus. Tomēr ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas nav sistēmiskas ieguldījumu brokeru sabiedrības, ja tās ir daļa no banku grupas, Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktais NSFR jāpiemēro konsolidēti, lai ļautu pienācīgi aprēķināt NSFR konsolidētā līmenī.

- (47) Iestādēm jānosaka pienākums ziņot kompetentajām iestādēm pārskata sniegšanas valūtā saistošu detalizētu NSFR par visiem posteņiem, kā arī atsevišķi par posteņiem, kas izteikti katrā no nozīmīgajām valūtām, lai nodrošinātu iespējamās valūtu nesakritības pienācīgu uzraudzību. Ar NSFR iestādēm nebūtu jānosaka nekādas divkārsās pārskatu sniegšanas prasības vai spēkā esošajiem noteikumiem neatbilstošas pārskatu sniegšanas prasības, un iestādēm jādod pietiekami daudz laika, lai sagatavotos tam, ka spēkā stāsies jaunas pārskatu sniegšanas prasības.
- (48) Tā kā nozīmīgas un salīdzināmas informācijas sniegšana tirgum par iestāžu kopējiem riska rādītājiem ir stabilas banku sistēmas pamatprincips, ir svarīgi, cik vien iespējams, samazināt informācijas asimetriskumu un veicināt kredītiestāžu riska profilu salīdzināmību gan vienā, gan dažādās jurisdikcijās. Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (BBUK) 2015. gada janvārī publicēja pārskatītos trešā pīlāra informācijas atklāšanas standartus, lai uzlabotu iestāžu regulatīvās informācijas atklāšanas tirgum salīdzināmību, kvalitāti un konsekveni. Tādēļ ir lietderīgi grozīt esošās informācijas atklāšanas prasības, lai īstenotu šos jaunos starptautiskos standartus.
- (49) Respondenti, kas atsaucās Komisijas aicinājumam sniegt pierādījumus par ES tiesisko regulējumu finanšu pakalpojumu jomā, uzskatīja, ka pašreizējās informācijas atklāšanas prasības mazākām iestādēm ir nesamērīgas un apgrūtināšas. Neskarot informācijas atklāšanas ciešāku tuvināšanu starptautiskajiem standartiem, mazākām un nesarežģītām iestādēm būtu jāparedz retāka un mazāk detalizēta informācijas atklāšana nekā lielākajām, tādējādi mazinot administratīvo slogu, kāds tām tiek radīts.
- (50) Būtu jāizdara daži precizējumi attiecībā uz atalgojuma informācijas atklāšanu. Turklāt iestādēm, kas gūst labumu no izņēmumiem attiecībā uz noteiktiem atalgojuma noteikumiem, būtu jāparedz pienākums atklāt informāciju par šiem izņēmumiem.
- (51) Pārskatītajos starptautiskajos grāmatvedības standartos par finanšu instrumentiem "9. SFPS" ieviestā uzkrājumu veidošana paredzamo kredītu zaudējumiem, to piemērojot, var radīt pēkšņu ievērojamu iestāžu kapitāla attiecību pieaugumu. Kamēr notiek diskusijas par paredzamo kredītu zaudējumu pieauguma ietekmes atbilstošu prudenciālo pārvaldību un, lai novērstu nepamatotu nelabvēlīgu ietekmi uz kredītiestāžu aizdevumiem, jāievieš 9. SFPS pakāpeniskie kredītriska noteikumi.
- (52) Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir viens no Savienības ekonomikas pīlāriem, jo tiem ir izšķiroša nozīme ekonomiskās izaugsmes veicināšanā un nodarbinātības nodrošināšanā. Tā kā ar MVU saistītais sistēmiskais risks ir zemāks nekā lielākiem uzņēmumiem, kapitāla prasībām riska darījumiem ar MVU jābūt zemākām nekā lieliem uzņēmumiem paredzētajām, lai nodrošinātu optimālu banku finansējumu MVU. Patlaban MVU riska darījumiem par summu līdz EUR 1,5 miljoniem piemēro riska darījuma riska svērtās vērtības samazinājumu par 23,81 %. Tā kā EUR 1,5

miljonu sliekšnis MVU riska darījumiem neliecina par MVU riskantuma izmaiņām, kapitāla prasību pazemināšana jāattiecina arī uz MVU riska darījumiem, kas pārsniedz EUR 1,5 miljonus, un attiecībā uz pārsniegto daļu jānosaka riska darījuma riska svērtās vērtības samazinājums par 15 %.

- (53) Ieguldījumi infrastruktūrā ir svarīgi Eiropas konkurētspējas stiprināšanai un darba vietu radīšanas stimulēšanai. ES ekonomikas atlabšana un turpmākā izaugsme galvenokārt ir atkarīga no kapitāla pieejamības Eiropas nozīmes stratēģiskajiem ieguldījumiem, jo īpaši platjoslas un enerģētikas tīkliem, kā arī satiksmes infrastruktūrai, sevišķi rūpnieciskajos centros; izglītībā, pētniecībā un inovācijās; kā arī atjaunojamos energoresursos un energoefektivitātē. Investīciju plāna Eiropai mērķis ir veicināt papildu finansējuma piešķiršanu dzīvotspējīgiem infrastruktūras projektiem, tostarp piesaistot papildu privātus finansējuma avotus. Vairākiem potenciālajiem investoriem lielākās šaubas ir par šķietamo dzīvotspējīgo projektu trūkumu un ierobežoto spēju pienācīgi izvērtēt risku, ņemot vērā to sarežģītību pēc būtības.
- (54) Tādēļ, lai veicinātu privātus ieguldījumus infrastruktūras projektos, ir svarīgi izveidot regulatīvo vidi, kas spēj veicināt augstas kvalitātes infrastruktūras projektus un mazināt ieguldītāju riskus. Jo īpaši būtu jāsamazina kapitāla prasības riska darījumiem ar infrastruktūras projektiem, ja tie atbilst konkrētiem kritērijiem, kuri samazina to riska profilu un uzlabo naudas plūsmas paredzamību. Komisijai noteikums jāpārskata [trīs gadus pēc stāšanās spēkā], lai izvērtētu a) tā ietekmi uz ieguldījumu apmēru, kurus iestādes veic infrastruktūrā, un ieguldījumu kvalitāti attiecībā pret ES mērķi — pāriet uz zemu oglekļa emisiju, pret klimata pārmaiņām noturīgu un aprītes ekonomiku; un b) tā piemērotību no piesardzības viedokļa. Komisijai būtu arī jāapsver, vai darbības joma nebūtu jāpaplašina, iekļaujot korporatīvos ieguldījumus infrastruktūrā.
- (55) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013² 508. panta 3. punktā noteikts Komisijas pienākums ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par atbilstošu režīmu ieguldījumu brokeru sabiedrību un minētās regulas 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta b) un c) punktā minēto sabiedrību prudenciālajai uzraudzībai, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīva akta priekšlikumu. Ar šo leģislatīvā akta priekšlikumu var tikt paredzētas jaunas prasības šiem uzņēmumiem. Lai nodrošinātu proporcionālītāti un izvairītos no nevajadzīgām un atkārtotām regulatīvām izmaiņām, ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuras nav sistēmiskas, tādēļ būtu jāļauj neatbilst jaunajiem noteikumiem, ar kuriem tiek grozīta Regula (ES) Nr. 575/2013. Tomēr ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas rada tādu pašu sistēmisko risku kā kredītiestādes, būtu jānosaka tādas pašas prasības, kādas attiecinātas uz kredītiestādēm.
- (56) Ņemot vērā nostiprinātu grupas uzraudzību, kas izriet no pienācīgo reglamentējošo noteikumu stiprināšanas un banku savienības izveidošanas, ir vēlams, lai iestādes vēl vairāk savā labā izmantotu vienotā tirgus iespējas, tostarp, lai nodrošinātu efektīvu kapitāla un likviditātes resursu pārvaldību visā grupā. Tādēļ pārrobežu grupām jābūt pieejamai iespējai nepiemērot prasības meitasuzņēmumiem vai mātesuzņēmumiem individuālā līmenī, ja ir veikti pietiekami aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka struktūrām, uz kurām attiecinā nepiemērošanu, ir pieejams pietiekams kapitāls un likviditāte. Ja ir ievēroti visi aizsardzības pasākumi, kompetentā iestāde izlemj, vai

attiecināt šādu nepiemērošanu. Kompetento iestāžu lēmumiem jābūt pienācīgi pamatotiem.

- (57) Lai veicinātu iestāžu atbilstību šīs regulas un Direktīvas 36/2013/ES noteikumiem, kā arī regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, īstenošanas tehniskajiem standartiem, norādījumiem un veidnēm, kas pieņemti šo noteikumu īstenošanai, EBI jāizstrādā IT rīks, kura mērķis būtu palīdzēt iestādēm iepazīties ar attiecīgajiem noteikumiem, standartu un veidnēm atkarībā no to izmēra un uzņēmējdarbības modeļa.
- (58) Lai veicinātu atklātās informācijas salīdzināmību, EBI būtu jāpilnvaro izstrādāt standartizētas informācijas veidnes, kuras aptvertu visas būtiskās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 575/2013 noteiktās informācijas atklāšanas prasības. Attīstot šos standartus, EBI jāņem vērā iestāžu lielums un sarežģītība, kā arī to darbības veida būtība un riska līmenis.
- (59) Lai nodrošinātu atsevišķu Regulas (ES) Nr. 573/2013 tehnisko noteikumu pienācīgu definēšanu un ņemtu vērā iespējamo notikumu attīstību starptautiskā līmenī, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz produktu vai pakalpojumu sarakstu, kuru aktīvi un saistības ir uzskatāmi par savstarpēji saistītiem, kā arī attiecībā uz atvasināto instrumentu, nodrošinātās kredītēšanas un kapitāla tirgus darījumu, un par sešiem mēnešiem īsāku nenodrošināto darījumu ar finanšu klientiem aprēķina procedūru NSFR aprēķina vajadzībām.
- (60) Komisijai jāpieņem EBI izstrādātais regulatīvo tehnisko standartu projekts attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīciju pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus risku, atlikušajam riskam pakļautiem instrumentiem, aprēķiniem pieņemumā par saistību pēkšņas neizpildes risku, atļauju izmantot iekšējos modeļus tirgus riska aprēķināšanai, iekšējo modeļu atpakaļejošās pārbaudes analīzi, peļņas un zaudējumu attiecinājumu, nemodelējamiem riska faktoriem un kredītrisku tirgus riska iekšējā modeļa pieejā, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai un EBI būtu jānodrošina, lai visas attiecīgās iestādes varētu piemērot minētos standartus un prasības tā, lai piemērošana būtu samērīga ar minēto iestāžu darbības veidu, mērogu un sarežģītību.
- (61) Lielo riska darījumu noteikumu piemērošanas vajadzībām Komisijai, pieņemot tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, jāprecizē, kādos gadījumos tiek izpildīti nosacījumi par savstarpēji saistītu klientu grupas pastāvēšanu un kā aprēķināt riska darījumu vērtību, kas izriet no II pielikumā minētajiem līgumiem un kredīta atvasinātajiem instrumentiem, kas nav tieši noslēgti ar klientu, bet ir pamatā klienta emitētam parāda vai pašu kapitāla instrumentam, kā arī jānosaka gadījumi un laika posms, uz kādu kompetentās iestādes var atļaut pārsniegt riska darījumu limitu. Komisijai arī jāizdod regulatīvie tehniskie standarti, lai noteiktu ar lieliem riska darījumiem saistītās ziņošanas formātu un biežumu, kā arī kritērijus nebanku finanšu iestāžu identificēšanai, uz kurām norādīts lielu riska darījumu ziņošanas pienākumā.
- (62) Pilnvaras pieņemt tiesību aktus saistībā ar darījuma partnera kredītrisku saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz darījumu būtiskajiem risku izraisītājiem, uzraudzības deltu un preču riska

kategoriju palielinājumu.

- (63) Pirms aktu pieņemšanas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu ir īpaši svarīgi, lai Komisija rīkotu pienācīgu apspriešanos šo aktu sagatavošanas gaitā, tostarp ekspertu līmenī, kā arī lai šīs apspriešanās notiktu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem sistemātiski ir piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (64) Lai efektīvāk reaģētu uz pakāpenisko notikumu attīstību attiecībā uz informācijas atklāšanas standartiem starptautiskā un Savienības līmenī, Komisijai jābūt pilnvarotai grozīt Regulā (ES) 575/2013 noteiktās informācijas atklāšanas prasības, izmantojot deleģēto aktu.
- (65) EBI jāziņo par to, kur iespējams uzlabot Savienības uzraudzības ziņošanas prasību kopuma proporcionalitāti no darbības jomas, granularitātes vai biežuma viedokļa.
- (66) Lai piemērotu pašu kapitāla prasības riska darījumiem KIU ieguldījumu apliecību vai daļu formā, Komisijai, pieņemot regulatīvos tehniskos standartus, jānorāda iestādēm, kā aprēķināt riska svērto riska darījumu summu atbilstīgi uz pilnvarojumu balstītajai pieejai, ja nav pieejami kādi no ievaddatiem, kas nepieciešami šī aprēķina veikšanai.
- (67) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus — proti, stiprināt un precizēt esošos Savienības tiesību aktus, kas nodrošina vienotas prudenciālās prasības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām visā Savienībā, — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (68) Ņemot vērā grozījumus riska darījumu ar QCCP pārvaldībā, jo īpaši attiecībā uz regulējumu par iestāžu iemaksām QCCP saistību neizpildes fondos, būtu jāgroza arī attiecīgie Regulas (ES) Nr. 648/2012 noteikumi, kas minētajā regulā tika iekļauti ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un kurā noteikta kārtība, kādā aprēķina CCP hipotētisko kapitālu, ko iestādes pēc tam izmanto, lai aprēķinātu savas pašu kapitāla prasības.
- (69) Noteiktu prasību piemērošana pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ar ko īsteno TLAC standartu, jāsāk no 2019. gada 1. janvāra saskaņā ar vienošanos starptautiskā līmenī.
- (70) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 575/2013,
- IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.**

1. pants

Regulu (ES) Nr. 575/2013 groza šādi:

- (1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

*"1. pants
Piemērošanas joma*

Šajā regulā ir paredzēti vienoti noteikumi par vispārīgām prudenciālajām prasībām, kādām atbilst iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, ko uzrauga saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, un šī atbilstība attiecas uz šādiem aspektiem:

- (a) pašu kapitāla prasībām, kas attiecas uz pilnībā kvantificējamiem, vienotiem un standartizētiem kredītriska, tirgus riska, operacionālā riska un norēķinu riska elementiem;
- (b) prasībām, kas ierobežo lielos riska darījumus;
- (c) likviditātes prasībām saistībā ar pilnībā kvantificējamiem, vienotiem un standartizētiem likviditātes riska elementiem;
- (d) pārskatu sniegšanas prasībām, kas saistītas ar a), b) un c) apakšpunktu un sviras rādītāju;
- (e) informācijas publiskas atklāšanas prasībām.

Šajā regulā ir paredzēti vienoti noteikumi par pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, kādām atbilst noregulējuma struktūras, kas ir globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes (G-SNI) vai daļa no G-SNI, kā arī trešo valstu G-SNI svarīgi meitasuzņēmumi.

Ar šo regulu kompetentajām iestādēm nenosaka publiskošanas prasības iestāžu prudenciālā regulējuma un uzraudzības jomā, kā noteikts Direktīvā 2013/36/ES.";

- (2) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

*"2. pants
Uzraudzības pilnvaras*

- 1. Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, kompetentajām iestādēm ir piešķirtas Direktīvā 2013/36/ES un šajā regulā noteiktās pilnvaras un tās ievēro šajā direktīvā un regulā noteiktās procedūras.
- 2. Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, noregulējuma iestādēm ir piešķirtas Direktīvā 2014/59/ES un šajā regulā noteiktās pilnvaras un tās ievēro šajā direktīvā un šajā regulā noteiktās procedūras.
- 3. Lai nodrošinātu atbilstību prasībām par pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes sadarbojas.";

- (3) regulas 4. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punkta 7. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"7) "kolektīvo ieguldījumu uzņēmums" jeb 'KIU' ir PVKIU, kā tas definēts 1. panta 2 punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK²³, vai AIF, kā tas definēts 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

Direktīvā 2011/61/ES²⁴,";

(b) panta 1. punkta 20) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"20) "finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu iestāde, kuras meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt iestādes vai finanšu iestādes, un kura nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība.

Finanšu iestādes meitasuzņēmumi ir galvenokārt iestādes vai finanšu iestādes, ja vismaz viens no tiem ir iestāde un ja vairāk nekā 50 % no pašu kapitāla, konsolidētajiem aktīviem, ieņēmumiem, darbiniekiem vai cita indikatora, ko finanšu iestādes kompetentā iestāde uzskata par būtisku, ir saistīti ar meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes vai finanšu iestādes.";

(c) panta 1. punkta 26. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"26) "finanšu iestāde" ir uzņēmums, kas nav iestāde un kas nav tikai rūpniecības līdzdalības sabiedrība, kuras galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 2. līdz 12. punktā un 15. punktā uzskaitītajām darbībām; tostarp finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, maksājumu iestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū²⁵ nozīmē un aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, bet neietverot apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības, kā tās definētas Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta attiecīgi f) un g) apakšpunktā,";

(d) panta 1. punkta 39) apakšpunktā iekļauj šādu daļu:

"Divas vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, kas atbilst a) un b) apakšpunktu nosacījumiem, jo tās tīrvērtes vajadzībām veic tiešus riska darījumus ar vienu un to pašu CCP, neuzskata par saistītu klientu grupu.";

(e) panta 1. punkta 71) apakšpunkta b) punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"b) 97. panta vajadzībām tas nozīmē šādu lielumu summu:";

(f) regulas 1. punkta 72) apakšpunkta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) tā ir regulēts tirgus vai trešās valsts tirgus, ko uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 25. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteikto kārtību,";

(g) panta 1. punkta 86) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"86) "tirdzniecības portfelis" ir visas finanšu instrumentu un preču pozīcijas, ko iestāde tur tirdzniecības nolūkā vai lai ierobežotu tirdzniecības nolūkā turētu pozīciju vai 104. panta 2. punktā minēto pozīciju risku, izņemot 104. panta 3. punktā minētās pozīcijas,";

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

(h) panta 1. punkta 91) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"91) "tirdzniecības riska darījumi" ir tīrvērtes dalībnieka vai CCP klienta pašreizējie riska darījumi, tostarp mainīgā drošības rezerve, kas pienākas tīrvērtes dalībniekam, bet vēl nav saņemta, un visi potenciālie nākotnes riska darījumi, kas izriet no līgumiem un darījumiem, kas uzskaitīti 301. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, kā arī sākotnējā drošības rezerve;"

(i) panta 1. punkta 96. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"96) "iekšējā riska ierobežošanas pozīcija" ir pozīcija, kas faktiski izlīdzina komponentu riska elementus starp tirdzniecības portfeļa pozīciju un vienu vai vairākām netirdzniecības portfeļa pozīcijām vai divām tirdzniecības nodaļām;"

(j) šā panta 1. punktam pievieno šādus apakšpunktus:

129) "neregulējuma iestāde" ir neregulējuma iestāde, kā tas definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 18. apakšpunktā;

130) "neregulējuma struktūra" ir neregulējuma struktūra, kā tas definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 83.a apakšpunktā;

131) "neregulējuma grupa" ir neregulējuma grupa, kā tas definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 83.b apakšpunktā;

132) "globāla sistēmiski nozīmīga iestāde" (G-SNI) ir G-SNI, kas ir identificēta saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 1. un 2. punktu;

133) "trešās valsts globāla sistēmiski nozīmīga iestāde" (trešās valsts G-SNI) ir globāla sistēmiski nozīmīga banku grupa vai banka (G-SNB), kas nav G-SNI un kas ir iekļauta Finanšu stabilitātes padomes publicētā G-SNB sarakstā, ko regulāri atjaunina;

134) "svarīgs meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kas atsevišķi vai konsolidēti izpilda kādu no šādiem nosacījumiem:

- (a) meitasuzņēmumam ir vairāk nekā 5 % tā sākotnējā mātesuzņēmuma konsolidēto riska svērto aktīvu;
- (b) meitasuzņēmums rada vairāk nekā 5 % no tā sākotnējā mātesuzņēmuma kopējiem saimnieciskās darbības ieņēmumiem;
- (c) kopējais meitasuzņēmuma sviras riska darījumu vērtības mērs ir vairāk nekā 5 % no tā sākotnējā mātesuzņēmuma konsolidētā sviras riska darījumu mēra;

135) "G-SNI vienība" ir vienība, kam piemīt juridiskas personas statuss un kas ir G-SNI vai daļa no G-SNI, vai daļa no trešās valsts G-SNI;

136) "iekšējās rekapitalizācijas instruments" ir iekšējās rekapitalizācijas instruments, kā tas definēts 2. panta 1. punkta 57. apakšpunktā Direktīvā 2014/59/EU;

137) "grupa" ir uzņēmumu grupa, kurā vismaz viens no uzņēmumiem ir iestāde un ko veido vai nu mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi, vai tādi uzņēmumi, kurus saista savstarpējas attiecības, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas

2013/34/ES 22. pantā²⁶;

138) "vērtspapīru finansēšanas darījums" jeb "VFD" ir repo darījums, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījums vai maržinālo aizdevumu darījums;

139) "sistēmiska ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir ieguldījumu brokeru sabiedrība, kas ir identificēta kā G-SNI vai C-SNI saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 1., 2. vai 3. punktu";

140) "sākotnējā drošības rezerve" jeb "SDR" ir jebkāds nodrošinājums, izņemot mainīgo drošības rezervi, kas saņemts no sabiedrības vai kas tai iesniegts, lai segtu esošo un potenciālo nākotnes riska darījumu vai darījumu portfeļa laika posmā, kas nepieciešams, lai likvidētu šos darījumus vai atkārtoti ierobežotu tirgus risku pēc tam, kad iestājas darījuma vai darījumu portfeļa darījumu partnera saistību nepildīšana;

141) "tirgus risks" ir risks ciest zaudējumus, kas rodas no tirgus cenu svārstībām;

142) "ārvalstu valūtas risks" ir risks ciest zaudējumus, kas rodas no ārvalstu valūtas kursu svārstībām;

143) "preču risks" ir risks ciest zaudējumus, kas rodas no preču cenu svārstībām;

144) "tirdzniecības nodaļa" ir iestādes izveidota precīzi identificēta dīleru grupa kopīgai tirdzniecības portfeļa pozīciju kopuma pārvaldīšanai saskaņā ar precīzi definētu un konsekventu darījumdarbības stratēģiju, kas darbojas vienas un tās pašas riska pārvaldības struktūras ietvaros."

(k) pievieno šādu 4. punktu:

"4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros nosaka, kādos gadījumos tiek izpildītas 39. apakšpunkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktos noteiktās prasības.

EBI šādu regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [viens gads pēc regulas stāšanās spēkā].

Komisija tiek pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

(4) regulas 6. pantu groza šādi:

(a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

"Iestādes Otrajā līdz Piektajā, Septītajā un Astotajā daļā noteiktās saistības izpilda individuāli.";

(b) iekļauj šādu 1.a punktu:

"1.a. Atkāpjoties no 1. punkta, vienīgi iestādes, kas ir identificētas kā noregulējuma vienības, kuras ir arī G-SNI vai ietilpst G-SNI un kurām nav meitasuzņēmumu,

²⁶

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

individuāli ievēro 92.a panta prasību.

Vienīgi trešās valsts G-SNI svarīgi meitasuzņēmumi, kas nav ES mātes iestādes meitasuzņēmumi, noregulējuma sabiedrības un kam nav meitasuzņēmumu, individuāli ievēro 92.b panta prasību.";

- (5) regulas 7. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Kompetentās iestādes var izvēlēties nepiemērot 6. panta 1. punktu jebkuram iestādes meitasuzņēmumam, ja gan meitasuzņēmuma, gan mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī un meitasuzņēmums ir iekļauts mātesuzņēmuma — iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības — konsolidētajā uzraudzībā, un ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi, lai nodrošinātu pašu kapitāla atbilstīgu sadalījumu starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu:

- (a) nepastāv un nav gaidāmi nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai mātesuzņēmums varētu meitasuzņēmumam veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību atmaksāšanu;
- (b) vai nu mātesuzņēmums izpilda kompetentās iestādes prasības attiecībā uz meitasuzņēmuma piesardzīgu pārvaldību un ar kompetentās iestādes piekrišanu ir paziņojis, ka garantē meitasuzņēmuma saistības, vai arī meitasuzņēmuma riski ir nebūtiski;
- (c) mātesuzņēmuma riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas arī uz meitasuzņēmumu;
- (d) mātesuzņēmumam ir vairāk nekā 50 % balsstiesību, kas saistītas ar meitasuzņēmuma akcijām, un/vai mātesuzņēmumam ir tiesības norīkot vai atcelt lielāko daļu meitasuzņēmuma vadības struktūras locekļu.

2. Pēc apspriešanās ar konsolidētās uzraudzības iestādi kompetentā iestāde var izvēlēties nepiemērot 6. panta 1. punktu meitasuzņēmumam, kura galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, kurā neatrodas tā mātesuzņēmuma — iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības — galvenais birojs, un kurš ir iekļauts minētā mātesuzņēmuma konsolidētajā uzraudzībā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- (a) 1. punkta a) līdz d) apakšpunktu nosacījumi;
- (b) iestāde savam meitasuzņēmumam sniedz garantiju, kas vienmēr atbilst šādiem nosacījumiem:
 - (i) garantija ir sniegta vismaz par summu, kas atbilst nepiemērotās meitasuzņēmuma pašu kapitāla prasības summai;
 - (ii) garantija iestājas, ja meitasuzņēmums nevar segt savus parādus vai citas saistības, tām iestājoties, vai attiecībā uz meitasuzņēmumu ir konstatēti Direktīvas 2014/59/ES 59. panta 3. punktā paredzētie apstākļi, atkarībā no tā, kas iestājas agrāk;
 - (iii) garantija ir pilnībā nodrošināta vismaz 50 % apmērā no tās summas ar

finanšu nodrošinājuma līgumu, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK²⁷ 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

- (iv) garantijai un finanšu nodrošinājuma līgumam piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā atrodas meitasuzņēmuma galvenais birojs, ja meitasuzņēmuma kompetentā iestāde nav noteikusi citādi;
 - (v) garantijas nodrošinājums ir atbilstīgs nodrošinājums 197. panta izpratnē un pēc atbilstoši konservatīva diskonta ir pietiekams, lai pilnībā segtu iii) apakšpunktā minēto summu;
 - (vi) nodrošinājums, ar kuru nodrošināta garantija, nav apgrūtināts un netiek izmantots kā citas garantijas nodrošinājums;
 - (vii) nav juridisku, regulatīvu vai darbības šķēršļu nodrošinājuma pārskaitīšanai no mātesuzņēmuma uz attiecīgo meitasuzņēmumu.";
- (6) regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

"8. pants

Atbrīvojums no likviditātes prasību individuālas piemērošanas

1. Kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji nepiemērot Sesto daļu iestādei un visiem vai dažiem tās meitasuzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas iestādes galvenais birojs, un uzraudzīt tās kā vienu likviditātes apakšgrupu, ja tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
 - (a) mātes iestāde konsolidēti vai meitasuzņēmums subkonsolidēti ievēro Sesto daļu;
 - (b) mātes iestāde konsolidēti vai meitas iestāde subkonsolidēti vienmēr uzrauga visu likviditātes apakšgrupas iestāžu likviditātes pozīcijas, uz kurām šajā punktā noteiktajā kārtībā attiecina minēto nepiemērošanu, un nodrošina visu minēto iestāžu pietiekamu likviditātes līmeni;
 - (c) likviditātes apakšgrupas iestādes ir noslēgušas līgumus, kas, ievērojot kompetento iestāžu prasības, paredz līdzekļu brīvu pārvietošanu starp tām, lai ļautu iestādēm pildīt to faktiskās individuālās un kopējās saistības;
 - (d) nepastāv un nav gaidāmi nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi, kas kavētu c) apakšpunktā minēto līgumu izpildi.
2. Kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji nepiemērot Sesto daļu iestādei un visiem vai dažiem tās meitasuzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, kurā neatrodas iestādes galvenais birojs, un uzraudzīt tās kā vienu likviditātes apakšgrupu tikai pēc 21. pantā noteiktās procedūras ievērošanas un tikai attiecībā uz iestādēm, kuru kompetentās iestādes ir vienisprātis par šādiem elementiem:
 - (a) to veikts novērtējums par atbilstību 1. punktā minētajiem nosacījumiem;

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

- (b) to veikts novērtējums par organizācijas atbilstību un likviditātes riska pārvaldību visā vienas likviditātes apakšgrupā saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 86. pantā izklāstītajiem kritērijiem;
 - (c) vienas likviditātes apakšgrupā turēt nepieciešamo likvīdo aktīvu summu, atrašanās vietas un īpašumtiesību sadalījums;
 - (d) tās likvīdo aktīvu minimālās summas noteikšana, kas jātur tām iestādēm, kurām nepiemēros Sesto daļu;
 - (e) nepieciešamība noteikt stingrākus parametrus, nekā paredzēts Sestajā daļā;
 - (f) neierobežota apmaiņa ar pilnīgu informāciju starp kompetentajām iestādēm;
 - (g) pilnīga izpratne par šāda atbrīvojuma sekām.
3. Iestāde, kas ir kompetenta individuāli uzraudzīt iestādi un visus vai daļu tās meitasuzņēmumu, kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī nekā iestādes galvenais birojs, var pilnībā vai daļēji nepiemērot Sesto daļu iestādei un visiem vai dažiem tās meitasuzņēmumiem un uzraudzīt tās kā vienu likviditātes apakšgrupu, ja tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
- (a) 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā minētie nosacījumi;
 - (b) mātes iestāde konsolidēti vai meitas iestāde subkonsolidēti sniedz iestādei vai iestāžu grupai, kuras galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, tādu garantiju, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:
 - (i) garantija tiek sniegta par summu, kas ir vismaz ekvivalenta garantijas aizvietotajai neto likviditātes izejošās naudas plūsmas summai, kuru aprēķina saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/61²⁸ individuāli iestādei vai subkonsolidēti — iestāžu grupai, uz kuru attiecas atbrīvojums un kura gūst labumu no garantijas, neņemot vērā nekādu preferenciālu režīmu;
 - (ii) garantija iestājas, ja iestāde vai iestāžu grupa, uz kuru attiecas atbrīvojums un kura gūst labumu no garantijas, nevar segt savus parādus vai citas saistības, iestājoties to izpildei, vai attiecībā uz iestādi vai iestāžu grupu ir konstatēti Direktīvas 2014/59/ES 59. panta 3. punktā paredzētie apstākļi, atkarībā no tā, kas iestājas agrāk;
 - (iii) garantija ir pilnībā nodrošināta ar finanšu nodrošinājuma līgumu, kā tas definēts Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
 - (iv) garantijai un finanšu nodrošinājuma līgumam piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā atrodas galvenais birojs iestādei vai iestāžu grupai, uz kuru attiecas atbrīvojums un kurai par labu ir sniegta garantija, ja šo

²⁸

Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

iestāžu kompetentā iestāde nav noteikusi citādi;

- (v) nodrošinājums, ar kuru nodrošināta garantija, ir atbilstīgs kā augstas kvalitātes likvīdais aktīvs, kā tas definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/61 10. līdz 13. un 15. pantā, un pēc minētās regulas II sadaļas 2. nodaļā minētā diskonta piemērošanas sedz vismaz 50 % no likviditātes izejošo naudas plūsmu summas, ko aprēķina saskaņā ar minēto regulu individuāli iestādei vai subkonsolidēti — iestāžu grupai, uz kuru attiecas atbrīvojums un kurai par labu ir sniegta garantija, neņemot vērā nekādu preferenciālu režīmu;
- (vi) nodrošinājums, ar kuru nodrošināta garantija, nav apgrūtināts un netiek izmantots kā cita darījuma nodrošinājums;
- (vii) nepastāv un nav gaidāmi nekādi juridiski, regulatīvi vai praktiski šķēršļi nodrošinājuma pārskaitīšanai no iestādes, kas sniedz garantiju, uz iestādi vai iestāžu grupu, uz kuru attiecas atbrīvojums un kurai par labu ir sniegta garantija.

4. Kompetentās iestādes var arī piemērot 1., 2. un 3. punktu vienam vai vairākiem finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumiem un kā vienu likviditātes apakšgrupu uzraudzīt finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību un meitasuzņēmumus, uz kuriem attiecas atbrīvojums, vai tikai meitasuzņēmumus, uz kuriem attiecas atbrīvojums. 1., 2. un 3. punkta norādes uz mātes iestādi ietver finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību.
5. Kompetentās iestādes 1., 2. un 3. punktu var piemērot arī iestādēm, kas ir dalībnieces vienā un tajā pašā institucionālajā aizsardzības shēmā, kura minēta 113. panta 7. punktā, ar noteikumu, ka šīs iestādes atbilst visiem tajā paredzētajiem nosacījumiem, un citām iestādēm, kuru starpā valda 113. panta 6. punktā minētās attiecības, ar noteikumu, ka šīs iestādes atbilst visiem minētā punkta nosacījumiem. Tādā gadījumā kompetentās iestādes nosaka vienu no iestādēm, kurai netiek piemērota Sestā daļa, pamatojoties uz vienas likviditātes apakšgrupas visu iestāžu konsolidēto finanšu stāvokli.
6. Ja saskaņā ar 1. līdz 5. punktu ir paredzēts atbrīvojums, kompetentās iestādes vienas likviditātes apakšgrupas līmenī var arī piemērot Direktīvas 2013/36/ES 86. pantu vai tā daļas un atteikties no Direktīvas 2013/36/ES 86. panta vai tā daļu individuālas piemērošanas.

Ja saskaņā ar 1. līdz 5. punktu ir paredzēts atbrīvojums, attiecībā uz nepiemērotajiem Sestās daļas noteikumiem kompetentās iestādes šīs regulas 415. pantā noteiktās ziņošanas prasības piemēro vienotās likviditātes apakšgrupas līmenī un nepiemēro 415. pantu individuāli.

7. Ja saskaņā ar 1. līdz 5. punktu atbrīvojums netiek piešķirts iestādēm, kam iepriekš bijis paredzēts atbrīvojums individuālā līmenī, kompetentās iestādes ņem vērā laiku, kas šīm iestādēm nepieciešams, lai sagatavotos Sestās daļas pilnīgai vai daļējai piemērošanai, un nosaka attiecīgu pārejas laiku pirms noteikumu piemērošanas attiecībā uz šīm iestādēm.";

(7) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

*"11. pants
Vispārēja pieeja*

1. Lai konsolidēti piemērotu šīs regulas prasības, termini "iestādes", "dalībvalsts mātes iestādes", "ES mātes iestāde" un "mātesuzņēmums" attiecas arī uz finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 21.a pantu.
2. Tādā apjomā un veidā, kā noteikts 18. pantā, dalībvalsts mātes iestādes ievēro Otrās līdz Ceturtās daļas un Septītās daļas prasības, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli. Mātesuzņēmumi un to meitasuzņēmumi, kuriem piemēro šo regulu, izveido atbilstošu organizatorisko struktūru un ievieš pienācīgus iekšējās kontroles mehānismus, lai nodrošinātu, ka konsolidācijai nepieciešamie dati tiek atbilstīgi apstrādāti un pārsūtīti. Jo īpaši tie nodrošina, lai pienācīgas konsolidācijas nodrošināšanas pasākumus, procedūras un mehānismus īstenotu meitasuzņēmumi, kuriem šo regulu nepiemēro.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, tikai mātes iestādes, kas identificētas kā noregulējuma iestādes, kuras ir G-SNI vai daļa no G-SNI, vai daļa no trešās valsts G-SNI, ievēro 92.a pantu konsolidēti tādā apjomā un veidā, kā noteikts 18. pantā.
ES mātesuzņēmumi, kas ir trešās valsts G-SNI svarīgi meitasuzņēmumi un nav noregulējuma sabiedrības, ievēro 92.b pantu konsolidēti tādā apjomā un veidā, kā noteikts 18. pantā.
4. ES mātes iestādes ievēro Sesto daļu, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli, ja grupā ir viena vai vairākas kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kam ir tiesības sniegt Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 3. un 6. punktā minētos ieguldījumu pakalpojumus un veikt darbības. Gaidot šīs regulas 508. panta 2. punktā minēto Komisijas pārskatu, un ja grupa ietver tikai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kompetentās iestādes, ņemot vērā ieguldījumu brokeru sabiedrību darbību būtību, apjomu un sarežģītību, var ES mātes iestādes atbrīvot no konsolidētas atbilstības Sestajā daļā izklāstītajām saistībām.

Ja saskaņā ar 8. panta 1. līdz 5. punktu ir paredzēts piemērot atbrīvojumu, iestādes un — attiecīgā gadījumā — finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu

pārvaldītājsabiedrības, kas ietilpst likviditātes apakšgrupā, ievēro Sesto daļu konsolidēti vai kā apakšgrupa — subkonsolidēti."

5. Ja piemēro 10. pantu, minētajā pantā norādītā centrālā iestāde ievēro Otrās līdz Astotās daļas prasības, pamatojoties uz centrālās iestādes kopējo konsolidēto finanšu stāvokli, ko veido centrālā iestāde kopā ar tās radniecīgajām iestādēm.
6. Papildus 1. līdz 4. punktā noteiktajām prasībām un neskarot citus šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES noteikumus, kad to pamato uzraudzības mērķi iestādes riska iezīmju vai kapitāla struktūras dēļ, vai ja dalībvalstis pieņem valsts tiesību aktus, kuros prasīta darbību strukturāla nošķiršana banku grupā, kompetentās iestādes var prasīt, lai iestāde subkonsolidēti ievēro prasības, kas noteiktas šīs regulas Otrajā līdz Ceturtajā daļā un Sestajā līdz Astotajā daļā un Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļā.

Pirmajā daļā noteiktās pieejas piemērošana neskar efektīvu konsolidēto uzraudzību un nerada nedz nesamērīgu negatīvu ietekmi uz citu dalībvalstu vai Savienību kopumā visu finanšu sistēmu vai tās daļām, nedz veido vai rada šķēršļus iekšējā tirgus darbībai. ";

- (8) regulas 12. pantu aizstāj ar šādu:

"12. pants

Konsolidētie aprēķini attiecībā uz G-SNI ar vairākām noregulējuma struktūrām

Ja vairāk nekā viena G-SNI vienība, kas ir daļa no vienas un tās pašas G-SNI, ir noregulējuma struktūra, šīs G-SNI ES mātes iestāde aprēķina 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasību summu. Šo aprēķinu veic, balstoties uz ES mātes iestādes konsolidēto finanšu stāvokli, it kā tā būtu vienīgā G-SNI noregulējuma struktūra.

Ja pirmajā daļā noteiktajā kārtībā aprēķinātā summa ir zemāka nekā 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā visu attiecīgajai G-SNI piederīgo noregulējuma struktūru pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa, noregulējuma iestādes rīkojas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.d panta 3. punktu un 45.h panta 2. punktu.

Ja pirmajā daļā noteiktajā kārtībā aprēķinātā summa ir augstāka nekā 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā visu attiecīgajai G-SNI piederīgo noregulējuma struktūru pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summa, noregulējuma iestādes var rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.d panta 3. punktu un 45.h panta 2. punktu.";

- (9) regulas 13. pantu aizstāj ar šādu:

"13. pants

Konsolidētās informācijas atklāšanas prasību piemērošana

1. ES mātes iestādes ievēro Astoto daļu, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli.

Lieli ES mātes iestāžu meitasuzņēmumi atklāj 437., 438., 440., 442., 450., 451., 451.a, 451.d un 453. pantu individuāli vai — ja tā noteikts saskaņā ar šo regulu un Direktīvu 2013/36/ES — subkonsolidēti.

2. Iestādes, kuras identificētas kā noregulējuma struktūras un kuras ir G-SNI vai ietilpst

G-SNI, ievēro Astoto daļu, pamatojoties uz savu konsolidēto finanšu stāvokli.

3. Šā panta 1. punkta pirmo apakšpunktu nepiemēro ES mātes iestādēm, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai noregulējuma struktūrām, ja tās ir iekļautas līdzvērtīgā konsolidētā informācijas atklāšanā, ko sniedz trešajā valstī izveidots mātesuzņēmums.

1. apakšpunkta otro punktu piemēro trešā valstī izveidotiem mātesuzņēmumu meitasuzņēmumiem, ja šie meitasuzņēmumi uzskatāmi par lieliem meitasuzņēmumiem.

4. Ja piemēro 10. pantu, šajā pantā minētā centrālā iestāde ievēro Astoto daļu, pamatojoties uz centrālās iestādes konsolidēto finanšu stāvokli. Centrālajai iestādei piemēro 18. panta 1. punktu, savukārt radniecīgās iestādes uzskata par centrālās iestādes meitasuzņēmumiem.";

- (10) regulas 18. pantu aizstāj ar šādu:

18. pants

Prudenciālās konsolidācijas metodes

1. Iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kam ir jāpilda 1. iedaļas prasības, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, pilnībā konsolidē visas iestādes un finanšu iestādes, kuras ir to meitasuzņēmumi. Šā panta 3. līdz 7. punktu nepiemēro, ja, pamatojoties uz iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto finanšu stāvokli vai 8. un 10. pantā noteiktās likviditātes apakšgrupas subkonsolidēto finanšu stāvokli, ir piemērojama Sestā daļa.

Iestādes, kam ir jāpilda 92.a vai 92.b panta prasības, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, pilnībā konsolidē visas iestādes un finanšu iestādes, kuras ir to meitasuzņēmumi attiecīgajās noregulējuma grupās.

2. Ja konsolidētā uzraudzība ir paredzēta, ievērojot Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu, palīgpakalpojumu uzņēmumus konsolidācijā iekļauj šajā pantā minētajos gadījumos un saskaņā ar tajā minētajām metodēm.
3. Ja uzņēmumus saista attiecības Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. punkta nozīmē, kompetentās iestādes nosaka to, kā veicama konsolidācija.
4. Konsolidētās uzraudzības iestāde prasa, lai proporcionāli saskaņā ar to turēto kapitāla daļu tiktu konsolidēta dalība iestādēs vai finanšu iestādēs, ko pārvalda kāda konsolidācijā iekļauts uzņēmums kopā ar vienu vai vairākiem uzņēmumiem, kas nav iekļauti konsolidācijā, ja minēto uzņēmumu atbildība ir ierobežota un attiecas tikai uz to turēto kapitālu.
5. Tādas dalības vai kapitāla saikņu gadījumos, kas nav minētas 1. un 4. punktā,

kompetentās iestādes nosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija. Konkrētāk, tās var pieļaut vai pieprasīt pašu kapitāla metodes izmantojumu. Tomēr šī metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

6. Kompetentās iestādes nosaka, vai un kā ir veicama konsolidācija šādos gadījumos:
- (a) ja pēc kompetento iestāžu atzinuma iestādei ir būtiska ietekme vienā vai vairākās iestādēs vai finanšu iestādēs, bet tai nav līdzdalības vai citu kapitāla saikņu šajās iestādēs; un
 - (b) ja divām vai vairāk iestādēm vai finanšu iestādēm ir viena vadība, kas nav vadība, kura izveidota saskaņā ar dibināšanas dokumentiem vai statūtiem.

Konkrētāk, kompetentās iestādes var atļaut vai prasīt pielietot Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 7. līdz 9. punktā paredzēto metodi. Tomēr šī metode nenozīmē attiecīgo uzņēmumu iekļaušanu konsolidētajā uzraudzībā.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kādiem veic konsolidāciju šā panta 2.–6. punktā minētajos gadījumos.

EBI līdz 2016. gada 31. decembrim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.";

- (11) Regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

"22. pants

Subkonsolidācija trešās valstīs esošu struktūru gadījumā

- 1. Meitas iestādes piemēro 89. līdz 91. pantā un Trešajā un Ceturtajā daļā noteiktās prasības, pamatojoties uz to subkonsolidēto finanšu stāvokli, ja šīm iestādēm trešā valstī ir meitasuzņēmumi, kas ir iestādes vai finanšu iestādes, vai ja tām ir dalība šādos uzņēmumos.
- 2. Atkāpjoties no 1. punkta, meitas iestādes var nepiemērot 89. līdz 91. pantā un Trešajā un Ceturtajā daļā noteiktās prasības, pamatojoties uz to subkonsolidēto finanšu stāvokli, ja to trešajā valstī esoša meitasuzņēmuma kopējie aktīvi ir mazāk nekā 10 % no kopējiem meitasuzņēmuma iestādes aktīviem un ārpusbilances posteņiem.";

- (12) otrās daļas virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

"PAŠU KAPITĀLS UN ATBILSTĪGĀS SAISTĪBAS.";

- (13) regulas 33. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) iestādes no atvasinātajiem instrumentiem izrietošo saistību patiesās vērtības guvumi un zaudējumi, kas rodas no iestādes pašas kredītriska izmaiņām.";

- (14) regulas 36. panta j) punktu aizstāj ar šādu:

"j) no pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņiem saskaņā ar 56. pantu atskaitāmo posteņu vērtību, kas pārsniedz iestādes pirmā līmeņa papildu vienības";

- (15) regulas 37. pantam pievieno šādu c) punktu:
"c) atskaitāmo summu samazina par summu, kas atbilst meitasuzņēmuma nemateriālo aktīvu pārvērtēšanas grāmatvedības vajadzībām, kas balstīta uz to meitasuzņēmumu konsolidāciju, kuri attiecināmi uz citām personām, kas nav uzņēmumi, kuri iekļauti konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.";
- (16) regulas 39. panta 2. punkta pirmās daļas ievadfrāzi aizstāj ar šādu:
"Atliktā nodokļa aktīvi, kuru realizācija nav atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē, ir tikai tie atliktā nodokļa aktīvi, kuri izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības un kas izveidoti pirms [datums, kad Kolēģija pieņēmusi grozījumu regulu], ja ir izpildīti šādi nosacījumi:";
- (17) regulas 45. panta a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
"i) īsās pozīcijas termiņš ir vai nu vienāds, vai vēlāks ar garās pozīcijas termiņu vai garās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz 365 dienas;" ;
- (18) regulas 49. panta 2. punkta beigās pievieno šādu apakšpunktu:
"Šo punktu nepiemēro, aprēķinot pašu kapitālu 92.a un 92.b panta vajadzībām.";
- (19) regulas 52. panta 1. punktu groza šādi:
(a) tā a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
"a) instrumentus tieši emitēt iestāde un tie ir pilnībā apmaksāti";
(b) tā p) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
"p) tiesību akti vai līguma noteikumi, kas reglamentē instrumentus, paredz, ka pēc noregulējuma iestādes lēmuma izmantot Direktīvas 2014/59/ES 59. pantā paredzētās pilnvaras instrumentu pamatsummu galīgi noraksta vai instrumentus pārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos";
(c) panta 1. punktam pievieno šādu q) un r) apakšpunktu:
"q) instrumentus var emitēt saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem vai citādi tiem pakļaut vienīgi tad, ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem Direktīvas 2014/59/ES 59. pantā noteiktās samazināšanas un konvertēšanas tiesības ir tiesiskas un izpildāmas, pamatojoties uz tiesību aktu noteikumiem vai tiesiski izpildāmiem līguma noteikumiem, kas atzīst noregulējumu vai citas samazināšanas vai konvertēšanas darbības;
r) instrumentiem nepiemēro savstarpējās dzēšanas līgumus vai ieskaita tiesības, kas apgrūtinātu to iespējas absorbēt zaudējumus.";
- (20) regulas 56. panta e) punktu aizstāj ar šādu:
"e) no otrā līmeņa kapitāla posteņiem saskaņā ar 66. pantu atskaitāmo posteņu summu, kura pārsniedz iestādes otrā līmeņa kapitāla posteņus;" ;
- (21) regulas 59. panta a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
"i) īsās pozīcijas termiņš ir vienāds ar garās pozīcijas termiņu vai vēlāks par to, vai garās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz 365 dienas;" ;
- (22) regulas 62. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) kapitāla instrumenti un subordinētie aizdevumi, ja ir izpildīti 63. panta nosacījumi, tiktāl, cik paredzēts 64. pantā;"

(23) regulas 63. pantu groza šādi:

(a) panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) iestāde instrumentus ir tieši emitējusi vai subordinētus aizdevumus — attiecīgā gadījumā — tieši piešķirusi, un tie ir pilnībā apmaksāti;"

(b) panta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

prasījums attiecībā uz instrumentu pamatsummu saskaņā ar instrumentu reglamentējošiem noteikumiem vai prasījums attiecībā uz subordinēta aizdevuma pamatsummu saskaņā ar subordinētu aizdevumu reglamentējošiem noteikumiem — attiecīgā gadījumā — ir pilnīgi subordinēts visiem prasījumiem no atbilstīgu saistību instrumentiem;

(c) panta n) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"n) tiesību akti vai līguma noteikumi, kas reglamentē instrumentus, paredz, ka pēc noregulējuma iestādes lēmuma izmantot Direktīvas 2014/59/ES 59. pantā paredzētās pilnvaras instrumentu pamatsummu galīgi noraksta vai instrumentus pārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos;

(d) pievieno šādu o) un p) punktu:

"o) instrumentus var emitēt saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem vai citādi tiem pakļaut vienīgi tad, ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem Direktīvas 2014/59/ES 59. pantā noteiktās samazināšanas un konvertēšanas tiesības ir tiesiskas un izpildāmas, pamatojoties uz tiesību aktu noteikumiem vai tiesiski izpildāmiem līguma noteikumiem, kas atzīst noregulējumu vai citas samazināšanas vai konvertēšanas darbības;

p) instrumentiem nepiemēro savstarpējās dzēšanas līgumus vai ieskaita tiesības, kas apgrūtinātu to iespējas absorbēt zaudējumus.";

(24) regulas 64. pantu aizstāj ar šādu:

"64. pants

Otrā līmeņa kapitāla instrumentu amortizācija

1. Otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kuru atlikušais termiņš ir vairāk nekā pieci gadi, to pilnas summas apmērā uzskata par otrā līmeņa kapitāla posteņiem.
2. To, kādā mērā otrā līmeņa kapitāla instrumentus var uzskatīt par otrā līmeņa kapitāla posteņiem instrumentu termiņa pēdējo piecu gadu laikā, aprēķina, reizinot rezultātu, kas iegūts a) apakšpunktā paredzētajā aprēķinā, ar b) apakšpunktā minēto summu:
 - (a) instrumentu vai subordinēto aizdevumu neto aktīvu vērtība līgumā noteiktā termiņa pēdējo piecu gadu perioda pirmajā dienā, dalīta ar šā perioda kalendāro dienu skaitu;
 - (b) instrumentu vai subordinēto aizdevumu līgumā noteiktā termiņa atlikušo kalendāro dienu skaits.";

- (25) regulas 66. pantu papildina ar šādu e) punktu:
"e) no atbilstīgo saistību posteņiem saskaņā ar 72.e pantu atskaitāmo posteņu summu, kura pārsniedz iestādes atbilstīgās saistības.";
- (26) regulas 69. panta a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
"i) īsās pozīcijas termiņš ir vienāds ar garās pozīcijas termiņu vai vēlāks par to, vai garās pozīcijas atlikušais termiņš ir vismaz 365 dienas;"
- (27) aiz 72. panta pievieno šādu 5.a nodaļu:

"5.a NODAĻA Atbilstīgās saistības

1. IEDAĻA

ATBILSTĪGO SAISTĪBU POSTEŅI UN INSTRUMENTI

72.a pants

Atbilstīgo saistību posteņi

1. Atbilstīgo saistību posteņus veido šādi instrumenti, ja tie neietilpst kādā no 2. punktā minētajām izslēgto saistību kategorijām:
 - (a) atbilstīgo saistību instrumenti, ja ir izpildītas 72.b panta prasības, ciktāl tie nav uzskatāmi par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla posteņiem;
 - (b) otrā līmeņa kapitāla instrumenti, kuru atlikušais termiņš ir vismaz viens gads, ciktāl tos saskaņā ar 64. pantu neuzskata par otrā līmeņa kapitāla posteņiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, no atbilstīgo saistību posteņiem ir izslēgtas šādas saistības:
 - (a) segtie noguldījumi;
 - (b) beztermiņa noguldījumi un īstermiņa noguldījumi, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par vienu gadu;
 - (c) fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgo noguldījumu daļa, kura pārsniedz seguma līmeni, kas minēts Direktīvas 2014/49/ES 6. pantā;
 - (d) noguldījumi, kuri būtu atbilstīgi noguldījumi no fiziskām personām un mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, ja tie nav veikti, izmantojot Savienībā uzņēmējdarbību veicošu iestāžu filiāles, kas atrodas ārpus Savienības;
 - (e) nodrošinātās saistības, tostarp segtās obligācijas un saistības tādu finanšu instrumentu veidā, ko izmanto riska ierobežošanas nolūkā, kas veido nodrošinājuma portfeļa neatņemamu daļu un kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nodrošināti līdzīgi kā segtās obligācijas, ja visi nodrošinātie aktīvi, kas saistīti ar segto obligāciju portfeli, paliek neskarti un nošķirti un ja tiem ir pietiekams finansējums, izņemot nodrošinātu saistību daļu vai saistības, kas nodrošinātas ar garantiju, kuras vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, kuras vai nodrošinājuma vērtību;

- (f) jebkuras saistības, ko rada turējumā esoši klienta aktīvi vai nauda, tostarp klienta aktīvi vai nauda, kas ir tās turējumā kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vārdā, ar nosacījumu, ka šāds klients ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamajām maksātnespējas tiesībām;
- (g) jebkuras saistības, kas rodas no fiduciārām attiecībām starp noregulējuma vienību vai jebkuru tās meitasuzņēmumu (kā fiduciāru) un citu personu (kā labuma guvēju), ar nosacījumu, ka šāds labuma guvējs ir aizsargāts saskaņā ar piemērojamajām maksātnespējas tiesībām vai civiltiesībām;
- (h) saistības pret iestādēm, izņemot saistības pret struktūrām, kas ir tajā pašā grupā, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;
- (i) tādas saistības pret sistēmām, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai šādu sistēmu operatoriem, vai to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā;
- (j) saistības pret kādu no turpmāk minētajiem:
 - (i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot atalgojuma mainīgo daļu, ko neregulē darba koplīgums, kā arī izņemot atalgojuma mainīgo daļu personām, kuras uzņemas būtisku risku saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 92. panta 2. punktā minēto;
 - (ii) komerckreditoru vai tirdzniecības kreditoru, ja saistības rodas no iestādes vai mātesuzņēmuma ikdienas darba nodrošināšanai kritiski vajadzīgo preču vai pakalpojumu, tostarp IT pakalpojumu, sabiedrisko pakalpojumu un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas pakalpojumu sniegšanas iestādei vai mātesuzņēmumam;
 - (iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm ar nosacījumu, ka minētajām saistībām ir prioritāte saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem;
 - (iv) noguldījumu garantiju sistēmām, ja saistības rodas no maksājamajām iemaksām saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES.
- (k) saistības, kas rodas no atvasinātajiem instrumentiem;
- (l) saistības, kas rodas no parāda instrumentiem ar iegultiem atvasinātiem finanšu instrumentiem.

72.b pants

Atbilstīgu saistību instrumenti

1. Saistības uzskata par atbilstīgu saistību instrumentiem, ja tās atbilst šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem, un tikai tādā mērā, kā paredzēts šajā pantā.
2. Saistības uzskata par atbilstīgu saistību instrumentiem, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:
 - (a) iestāde saistības ir tieši emitējusi vai — attiecīgā gadījumā — tieši piešķirusi,

- un tās ir pilnībā apmaksātas;
- (b) saistības nav iegādājusies kāda no turpmāk minētajām sabiedrībām:
 - (i) tās pašas noregulējuma grupas iestāde vai struktūra;
 - (ii) uzņēmums, kurā iestādei ir tieša vai netieša dalība, kas ir īpašumtiesību, tieši vai kontroles veidā, uz vismaz 20 % vai vairāk no minētā uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla;
 - (c) saistību pirkšanu tieši vai netieši nefinansē noregulējuma struktūra;
 - (d) prasījums par saistību pamatsummu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē instrumentus, ir pilnībā pakārtots prasījumiem, kas rodas no 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām. Šo subordinācijas prasību uzskata par izpildītu jebkurā no šādiem gadījumiem:
 - (i) līguma noteikumi, kas reglamentē saistības, nosaka, ka Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 47. apakšpunktā definētās parastās maksātnespējas procedūras gadījumā prasījumiem par instrumentu pamatsummu ir zemāka vērtība nekā prasījumiem no jebkuras no 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām;
 - (ii) tiesību akti, kas reglamentē saistības, nosaka, ka Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 47. apakšpunktā definētās parastās maksātnespējas procedūras gadījumā prasījumiem par instrumentu pamatsummu ir zemāka vērtība nekā prasījumiem no jebkuras no 72.a panta 2. punktā minētajām izslēgtajām saistībām;
 - (e) instrumentus emitē noregulējuma struktūra, kuras bilanci nav 72.a panta 2. punktā minēto izslēgto saistību, kas būtu līdzvērtīgas vai ar zemāku prioritāti nekā atbilstīgo saistību instrumenti;
 - (f) saistības nav ne nodrošinātas, ne tām piemērota garantija vai cita kārtība, kas paredz augstāku prioritāti prasījumam, kas ir kādam no turpmāk minētajiem:
 - (i) iestāde vai tās meitasuzņēmumi;
 - (ii) iestādes mātesuzņēmums vai tā meitasuzņēmumi;
 - (iii) jebkurš uzņēmums, kam ir ciešas attiecības ar i) un ii) punktā minētajām struktūrām;
 - (g) saistībām nepiemēro savstarpējās dzēšanas līgumus vai ieskaita tiesības, kas apgrūtinātu to iespējas absorbēt zaudējumus;
 - (h) saistības reglamentējošie noteikumi neparedz nekādu stimulu iestādei pirms to termiņa atsaukt, dzēst, atpirkt vai — attiecīgā gadījumā — pirms termiņa atmaksāt saistību pamatsummu;
 - (i) saskaņā ar 72.c panta 2. punktu instrumentu turētāji nevar atmaksāt saistības pirms to termiņa;
 - (j) ja saistības ietver vienu vai vairākas atsaukšanas iespējas vai — attiecīgā

gadījumā — pirmstermiņa atmaksas iespējas, šīs iespējas var izmantot vienīgi pēc emitenta ieskatiem;

- (k) saistības var atsaukt, dzēst, vai atpirkt vai atmaksāt pirms termiņa tikai tad, ja ir izpildīti 77. un 78. panta nosacījumi;
- (l) saistības reglamentējošie noteikumi tieši vai netieši nenorāda, ka noregulējuma struktūra, izņemot iestādes maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā, attiecīgi varētu atsaukt, dzēst, atpirkt vai pirms termiņa atmaksāt saistības, un iestāde nesniedz citā veidā šādu norādi;
- (m) saistības reglamentējošie noteikumi neparedz turētājam tiesības paātrināt nākotnes grafikā noteikto procentu vai pamatsummas maksājumu, izņemot noregulējuma struktūras maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā;
- (n) par saistībām maksājamie procentu maksājumi vai — attiecīgā gadījumā — dividenžu maksājumi netiks grozīti, pamatojoties uz noregulējuma struktūras vai tās mātesuzņēmuma kredīstāvokli;
- (o) līguma noteikumi, kas reglamentē saistības, paredz, ka, ja noregulējuma struktūra īsteno Direktīvas 2014/59/ES 48. pantā paredzētās norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, saistību pamatsummu galīgi noraksta vai saistības pārvērš pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentos.

3. Papildus 2. punktā minētajām saistībām par atbilstīgo saistību instrumentiem uzskata arī saistības par kopējo summu, kas nepārsniedz 3,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu, ja:

- (a) ir izpildīti visi 2. punktā minētie nosacījumi, izņemot d) apakšpunktā minēto nosacījumu;
- (b) saistībām ir līdzvērtīga prioritāte ar zemākās pakāpes izslēgtajām saistībām, kas minētas 72.a panta 2. punktā; un
- (c) šo saistību iekļaušanai atbilstīgo saistību posteņos nav būtiskas negatīvas ietekmes uz iestādes noregulējamību, ko apstiprinājusi noregulējuma iestāde pēc Direktīvas 2014/59/ES 45.b panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā norādīto elementu izvērtēšanas.

Iestāde var izvēlēties pirmajā punktā minētās saistības neiekļaut atbilstīgo saistību posteņos.

4. Ja iestāde pieņem 3. punkta otrajā daļā minēto lēmumu, saistības kvalificē kā atbilstīgo saistību instrumentus papildus 2. punktā minētajām saistībām, ja:

- (a) iestādes lēmums atbilstīgo saistību posteņos neiekļaut 3. punkta pirmajā apakšpunktā minētās saistības stājas spēkā 5. punktā noteiktajā kārtībā;
- (b) ir izpildīti visi 2. punktā minētie nosacījumi, izņemot šā punkta d) apakšpunktā minēto nosacījumu;
- (c) saistībām ir līdzvērtīga vai augstāka prioritāte nekā zemākās pakāpes izslēgtajām saistībām, kas minētas 72.a panta 2. punktā;
- (d) iestādes bilancē to 72.a panta 2. punktā minēto izslēgto saistību summa, kura

maksātnespējas gadījumā ir līdzvērtīga vai zemāka par šīm saistībām, nepārsniedz 5 % no iestādes pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas;

- (e) šo saistību iekļaušanai atbilstīgo saistību posteņos nav būtiskas negatīvas ietekmes uz iestādes noregulējamību, ko apstiprinājusi noregulējuma iestāde pēc Direktīvas 2014/59/ES 45.b panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā norādīto elementu izvērtēšanas.

- 5. Šā panta 3. punkta otrajā daļā minētajā lēmumā norāda, vai iestāde plāno iekļaut 4. punktā minētās saistības atbilstīgo saistību posteņos vai neiekļaut nevienu no 3. un 4. punktā minētajām saistībām. Iestāde nevar izvēlēties atbilstīgo saistību posteņos iekļaut 3. un 4. punktā minētās saistības.

Lēmumu publicē gada pārskatā, un tas stājas spēkā, kad pagājuši seši mēneši pēc šī pārskata publicēšanas. Lēmums ir spēkā vismaz vienu gadu.

- 6. Kompetentā iestāde, pārbaudot, vai šī panta nosacījumi ir izpildīti, konsultējas ar noregulējuma iestādi.

72.c pants

Atbilstīgu saistību instrumentu amortizācija

- 1. Atbilstīgu saistību instrumentus, kuru atlikušais termiņš ir vismaz viens gads, to pilnas summas apmērā uzskata par atbilstīgo saistību posteņiem.

Atbilstīgu saistību instrumentus, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, neuzskata par atbilstīgo saistību posteņiem.

- 2. 1. punkta vajadzībām, ja atbilstīgo saistību instruments ietver turētāja pirmstermiņa dzēšanas iespēju, kas jāizmanto pirms sākotnēji norādītā instrumenta termiņa, kā instrumenta termiņu nosaka agrāko iespējamo datumu, kurā turētājs var izmantot pirmstermiņa dzēšanas iespēju un pieprasīt instrumenta pirmstermiņa dzēšanu vai atmaksāšanu.

72.d pants

Sekas, ja tiek pārtraukta atbilstības prasību ievērošana

Ja atbilstīgu saistību instrumenta gadījumā 72.b pantā noteiktie piemērojamie kritēriji vairs netiek ievēroti, saistības nekavējoties pārtrauc uzskatīt par atbilstīgu saistību instrumentiem.

72.b panta 2. punktā minētās saistības var turpināt uzskaitīt kā atbilstīgo saistību instrumentus, kamēr tās var kvalificēt kā atbilstīgo saistību instrumentus saskaņā ar 72.b panta 3. punktu vai 72.b panta 4. punktu.

2. IEDAĻA

ATBILSTĪGO SAISTĪBU POSTEŅU ATSKAITĪJUMI

72.e pants

Atbilstīgo saistību posteņu atskaitījumi

1. Iestādes, kurām piemēro 92.a pantu, no atbilstīgo saistību posteņiem atskaita:
 - (a) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību pašu atbilstīgu saistību instrumentos, tostarp pašu saistībās, ko iestādei var nākties iegādāties spēkā esošo līgumsaistību rezultātā;
 - (b) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību tādu G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, ar kurām iestādei ir savstarpēja līdzdalība, attiecībā uz kuru kompetentā iestāde uzskata, ka tā ir izveidota, lai mākslīgi palielinātu neregulējuma struktūras zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju;
 - (c) tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības G-SNI atbilstīgo saistību instrumentos attiecīgo summu, kas noteikta saskaņā ar 72.i pantu, ja iestādei šajās struktūrās nav būtisku ieguldījumu;
 - (d) iestādes tiešu, netiešu un sintētisku līdzdalību G-SNI atbilstīgo saistību instrumentos, ja iestādei šajās struktūrās ir būtiski ieguldījumi, izņemot sākotnējās izvietojuma pozīcijas, kas tiek turētas mazāk par piecām darbdiennām.
2. Šīs iedaļas vajadzībām visus instrumentus ar atbilstīgu saistību instrumentiem līdzvērtīgu prioritāti uzskata par atbilstīgo saistību instrumentiem, izņemot instrumentus, kuru prioritāte ir līdzvērtīga instrumentiem, kas atzīti kā atbilstīgās saistības saskaņā ar 72.b panta 3. un 4. punktu.
3. Šīs iedaļas vajadzībām iestādes 72.b panta 3. punktā minēto atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības summu var aprēķināt šādi:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

kur

h = 72.b panta 3. punktā minēto atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības summa;

i = indekss, ar ko apzīmē emitentiestādi;

H_i = 72.b panta 3. punktā minētās emitentiestādes atbilstīgo saistību līdzdalības kopējā summa;

l_i = to saistību summa, kuras atbilstīgo saistību posteņos iekļauj emitentiestāde i 72.b panta 3. punktā noteiktajās robežās saskaņā ar emitentiestādes pēdējo atklāto informāciju;

L_i = kopējā emitentiestādes i 72.b panta 3. punktā minēto nenokārtoto saistību summa saskaņā ar emitenta pēdējo atklāto informāciju.

4. Ja ES mātes iestādei vai dalībvalsts mātes iestādei, kam piemēro 92.a pantu, ir tieša,

netieša un sintētiska līdzdalība viena vai vairāku tādu meitasuzņēmumu pašu kapitāla instrumentos vai atbilstīgo saistību instrumentos, kuri nepieder tai pašai noregulējuma grupai, kurai mātes iestāde, minētās mātes iestādes noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar attiecīgo meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, var atļaut mātes iestādei atkāpties no 1. punkta c) apakšpunkta, 1. punkta d) apakšpunkta un 2. punkta, atskaitot mazāku summu, ko nosaka vietējā noregulējuma iestāde. Šai zemākajai summai jābūt vismaz vienādai ar summu (m), ko aprēķina šādi:

$$m_i = O_i + P_i - \max \{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

kur

i = indekss, ar ko apzīmē meitasuzņēmumu;

O_i = meitasuzņēmuma i emitēto pašu kapitāla instrumentu vērtība, ko konsolidētajā pašu kapitālā atzīst mātesuzņēmums;

P_i = meitasuzņēmuma i emitēto atbilstīgo saistību instrumentu vērtība, ko tur mātesuzņēmums;

r_{RG} = attiecība, ko piemēro attiecīgajai noregulējuma grupai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 92.a panta 1. punkta a) apakšpunktu un 45.d pantu;

R_i = G-SNI vienības i kopējā riska darījumu vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu.

Ja mātes iestādei ir ļauts atskaitīt mazāku summu saskaņā ar pirmo punktu, starpību starp summu, kas aprēķināta saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, 1. punkta d) apakšpunktu un 2. punktu, un minēto mazāko summu meitasuzņēmums atskaita no attiecīgā pašu kapitāla un atbilstīgajām saistībām.

72.f pants

Pašu atbilstīgo saistību instrumentu līdzdalības atskaitījums

Šīs regulas 72.e panta 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām iestādes, pamatojoties uz bruto garajām pozīcijām, līdzdalību aprēķina, ievērojot šādus izņēmumus:

- (a) iestādes var aprēķināt līdzdalības apmēru, pamatojoties uz neto garajām pozīcijām, ar noteikumu, ka ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
 - (i) garās un īsās pozīcijas ir izveidotas vienā pamatā esošajā riska darījumā un īsās pozīcijas neietver darījuma partnera risku,
 - (ii) vai nu īsās un garās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;
- (b) iestādes nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, aprēķinot pamatā esošo riska darījumu ar pašu atbilstīgo saistību instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos;
- (c) iestādes var veikt neto ieskaitu, atņemot no pašu atbilstīgo saistību instrumentu bruto garajām pozīcijām, kas rodas no līdzdalības indeksa vērtspapīros, pašu atbilstīgo saistību instrumentu īsās pozīcijas, kas rodas no īsajām pozīcijām pamatā esošajos

indeksos, tostarp arī tad, ja šīs īsās pozīcijas ietver darījuma partnera risku, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

- (i) garās un īsās pozīcijas ir tajos pašos pamatā esošajos indeksos;
- (ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī.

72.g pants

Atbilstīgo saistību posteņu atskaitījuma bāze

72.e panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta vajadzībām iestādes atskaita bruto garās pozīcijas ar izņēmumiem, kas noteikti 72.h līdz 72.i pantā.

72.h pants

Citu G-SNI vienību atbilstīgo saistību līdzdalības atskaitījums

Iestādes, kuras neizmanto 72.j pantā paredzēto izņēmumu, veic 72.e panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētos atskaitījumus saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- (a) tās var aprēķināt tiešo, netiešo un sintētisko līdzdalību atbilstīgo saistību instrumentos, pamatojoties uz neto garo pozīciju tajā pašā pamatā esošā riska darījumā, ar noteikumu, ka ir ievēroti abi šie nosacījumi:
 - (i) īsās pozīcijas termiņš sakrīt ar garās pozīcijas termiņu vai tās atlikušais termiņš ir vismaz viens gads;
 - (ii) vai nu garās un īsās pozīcijas tiek turētas tirdzniecības portfelī, vai abas tiek turētas netirdzniecības portfelī;
- (b) tās nosaka atskaitāmo summu attiecībā uz tiešām, netiešām un sintētiskām līdzdalībām indeksa vērtspapīros, caurskatot pamatā esošo riska darījumu ar atbilstīgo saistību instrumentiem, kas iekļauti šajos indeksos.

72.i pants

Atbilstīgo saistību atskaitījums, ja iestādei nav būtisku ieguldījumu G-SNI struktūrās

1. Šīs regulas 72.e. panta 1. apakšpunkta vajadzībām iestādes aprēķina piemērojamo atskaitāmo summu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā minēto summu ar koeficientu, kas iegūts no šā punkta b) apakšpunktā minētā aprēķina:
 - (a) kopējā summa, par kādu iestādes tiešā, netiešā un sintētiskā līdzdalība finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentos un G-SNI struktūru atbilstīgo saistību instrumentos, no kuriem nevienā iestādei nav būtiska līdzdalība, pārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad piemērots:
 - (i) 32. līdz 35. pants;
 - (ii) 36. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts, k) apakšpunkta ii) līdz v) punkts un l) apakšpunkts, izņemot atskaitāmo summu attiecībā uz tādiem atliktā nodokļa aktīviem, kuru realizācija ir atkarīga no peļņas gūšanas nākotnē un izriet no laika noviržu izraisītas pagaidu starpības;

(iii) 44. pants un 45. pants;

- (b) iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības tādu G-SNI struktūru, kurās iestādei nav būtiskas līdzdalības, atbilstīgo saistību instrumentos summa, dalīta ar iestādes tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla instrumentos, kā arī G-SNI struktūru atbilstīgo saistību instrumentos, ja noregulējuma struktūrai nevienā no minētajām nav būtiskas līdzdalības, kopējo summu.
- 2. Iestādes 1. punkta a) apakšpunktā minētajās summās un 1. punkta b) apakšpunktā minētā koeficienta aprēķināšanā neietver sākotnējās izvietojanas pozīcijas, kas tiek turētas piecas vai mazāk darbdienu.
 - 3. Summu, ko atskaita saskaņā ar 1. punktu, sadala pa visiem iestādes turētajiem G-SNI vienības atbilstīgo saistību instrumentiem. Iestādes nosaka katra atbilstīgo saistību instrumenta summu, ko atskaita saskaņā ar 1. punktu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto summu ar šā punkta b) apakšpunktā norādīto proporciju:
 - (a) līdzdalības apmērs, kas ir jāatskaita saskaņā ar 1. punktu;
 - (b) kopējā apmēra proporcija iestādes tiešai, netiešai un sintētiskai līdzdalībai tādu G-SNI vienību atbilstīgo saistību instrumentos, kurās iestādei nav būtisku ieguldījumu, kuru pārstāv katrs iestādes turētais atbilstīgo saistību instruments.
 - 4. Šīs regulas 72.e panta c) punktā minētās līdzdalības apmēru, kas vienāds ar vai mazāks par 10 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc tam, kad ir piemēroti 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iii) punktā paredzētie noteikumi, neatskaita, un uz to attiecīgā gadījumā attiecina piemērojamo riska pakāpi saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. vai 3. nodaļu un Trešās daļas IV sadaļas prasības.
 - 5. Iestādes nosaka katra tāda atbilstīgo saistību instrumenta summu, kuram riska pakāpi nosaka saskaņā ar 4. punktu, reizinot šā punkta a) apakšpunktā norādīto līdzdalības summu, kas nepieciešama, lai tas būtu riska svērts saskaņā ar 4. punktu, ar 3. punkta b) apakšpunktā norādīto aprēķinu rezultātā iegūto proporciju.

72.j pants

Tirdzniecības portfeļa izņēmums no atbilstīgo saistību posteņu atskaitījumiem

- 1. Iestādes var izvēlēties neatskaitīt iepriekš noteiktu daļu no to tiešās, netiešās un sintētiskās līdzdalības atbilstīgo saistību instrumentos, kas kopumā, mērot uz bruto garās bāzes, ir vienāda ar vai mazāka par 5 % no iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem pēc 32. līdz 36. panta piemērošanas, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - (a) līdzdalība ir tirdzniecības portfelī;
 - (b) atbilstīgo saistību instrumentus netur ilgāk kā 30 darba dienas.

2. To posteņu summai, kas netiek atskaitīti 1. punktā noteiktajā kārtībā, piemēro tirdzniecības portfelī esošo posteņu pašu kapitāla prasības.
3. Ja saskaņā ar 1. punktu atskaitītas līdzdalības gadījumā minētā punkta nosacījumi vairs netiek ievēroti, līdzdalību atskaita saskaņā ar 72.g pantu, nepiemērojot 72.h un 72.i pantā noteiktos izņēmumus.

3. IEDAĻA

PAŠU KAPITĀLS UN ATBILSTĪGĀS SAISTĪBAS

72.k pants *Atbilstīgās saistības*

Iestādes atbilstīgās saistības sastāv no iestādes atbilstīgo saistību pozīcijām pēc atskaitījumiem, kas minēti 72.e pantā.

72.l pants *Pašu kapitāls un atbilstīgās saistības*

Iestādes pašu kapitāls un atbilstīgās saistības sastāv no tās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas.";

(28) regulas Otrās daļas I sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Vispārīgas prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgām saistībām";

(29) regulas 73. pantu groza šādi:

(a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Peļņas sadale attiecībā uz instrumentiem";

(b) panta 1., 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem nevar tikt uzskatīti kapitāla instrumenti un saistības, attiecībā uz kurām iestādei ir pilnīga rīcības brīvība pieņemt lēmumu sadalīt peļņu veidā, kas nav nauda vai pašu kapitāla instrumenti, ja vien iestāde pirms tam nav saņēmusi kompetentās iestādes atļauju.

2. Kompetentās iestādes 1. punktā minēto atļauju piešķir tikai tad, ja tās uzskata, ka ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- (a) panta 1. punktā minētā rīcības brīvība vai peļņas sadales veids neietekmētu negatīvā veidā iestādes spēju atcelt instrumentā paredzētos maksājumus;
- (b) panta 1. punktā minētā rīcības brīvība vai peļņas sadales veids neietekmētu negatīvā veidā instrumenta vai saistības spēju absorbēt zaudējumus;
- (c) panta 1. punktā minētā iestādes rīcības brīvība vai peļņas sadales veids nekādi citādi nemazinātu attiecīgā kapitāla instrumenta vai saistības kvalitāti.

Pirms 1. punktā minētās atļaujas piešķiršanas kompetentā iestāde apspriežas ar noregulējuma iestādi par iestādes atbilstību šiem nosacījumiem.

3. Par pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem nevar tikt uzskatīti kapitāla instrumenti un saistības, par kurām juridiskai personai, kas nav iestāde, kura emitējusi šos instrumentus vai saistības, ir rīcības brīvība pieņemt lēmumu vai pieprasīt peļņas sadali veidā, kas nav nauda vai pašu kapitāla instrumenti.

4. Iestādes var izmantot plaša tirgus indeksu kā vienu no atskaites punktiem, lai noteiktu peļņas sadales līmeni attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentiem.";

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Iestādes ziņo un atklāj informāciju par tiem plašā tirgus indeksiem, uz kuriem balstās to kapitāla un atbilstīgo saistību instrumenti.";

(30) regulas 75. panta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

Uzskata, ka 45. panta a) punktā, 59. panta a) punktā, 69. panta a) punktā un 72.h panta a) punktā minētās īso pozīciju termiņa prasības attiecībā uz turētajām pozīcijām ir ievērotas, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:";

(31) regulas 76. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Regulas 42. panta a) punkta, 45. panta a) punkta, 57. panta a) punkta, 59. panta a) punkta, 67. panta a) punkta, 69. panta a) punkta un 72.h panta a) punkta vajadzībām iestādes var samazināt kapitāla instrumenta garās pozīcijas apjomu par indeksa daļu, kas sastāv no tā paša pamatā esošā riska darījuma, kuram ierobežo risku, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

(a) gan garā pozīcija, kurai ierobežo risku, gan īsā pozīcija indeksā, kuru izmanto, lai ierobežotu risku minētajai garajai pozīcijai, ir iegrāmatotas tirdzniecības portfeli vai abas tiek turētas netirdzniecības portfēļos;

(b) punkta a) apakšpunktā minētās pozīcijas ir iegrāmatotas iestādes bilanci pēc patiesās vērtības.

2. Ja kompetentā iestāde iepriekš ir devusi atļauju, iestāde var izmantot konservatīvas aplēses, lai noteiktu apmēru iestādes pamatā esošajiem riska darījumiem ar indeksos iekļautajiem instrumentiem, kā alternatīvu tam, ka tā aprēķina savus riska darījumus ar vienu vai vairākām šādām pozīcijām:

(a) indeksos iekļautie pašu pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla un atbilstīgo saistību instrumenti;

(b) indeksos iekļautie finanšu sektora sabiedrību pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumenti;

(c) indeksos iekļautie iestāžu atbilstīgo saistību instrumenti.

3. Kompetentās iestādes 2. punktā minēto atļauju piešķir tikai tad, ja iestāde tām ir pārliecinoši pierādījusi, ka iestādei būtu praktiskā ziņā apgrūtināši uzraudzīt tās pamatā esošos riska darījumus ar pozīcijām, kas attiecīgi minētas vai nu vienā, vai vairākos 2. punkta apakšpunktos.";

- (32) regulas 77. pantu aizstāj ar šādu:

"77. pants

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību samazināšanas nosacījumi

Iestādei ir jāsaņem kompetentās iestādes iepriekšēja atļauja, lai veiktu vienu vai abas no turpmāk minētajām darbībām:

- (a) samazinātu, dzēstu vai atpirktu pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, ko iestāde emitējusi saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem;
- (b) atsauktu, dzēstu, atmaksātu vai atpirktu pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla vai attiecīgā gadījumā atbilstīgo saistību instrumentus pirms to līgumā noteiktā termiņa.";

- (33) regulas 78. pantu aizstāj ar šādu:

"78. pants

Uzraudzības iestādes atļauja samazināt pašu kapitālu un atbilstīgās saistības

1. Kompetentā iestāde sniedz atļauju iestādei samazināt, atpirkt, atsaukt vai dzēst pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla, otrā līmeņa kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentus, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

- (a) agrāk vai vienlaicīgi ar 77. pantā minēto darbību iestāde aizstāj 77. pantā minētos instrumentus ar līdzvērtīgas vai augstākas kvalitātes pašu kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem, kuru nosacījumi ir ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus;
- (b) iestāde ir kompetentajai iestādei pārliecinoši pierādījusi, ka iestādes pašu kapitāls un atbilstīgās saistības pēc minētās darbības veikšanas pārsniegs šajā regulā, Direktīvā 2013/36/ES un Direktīvā 2014/59/ES noteiktās prasības tādā mērā, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu.

Pirms minētās atļaujas sniegšanas kompetentā iestāde apspriežas ar noregulējuma iestādi.

Ja iestāde sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz savu spēju darboties ar pašu kapitālu, pārsniedzot šajā regulā, Direktīvā 2013/36/ES un Direktīvā 2014/59/ES noteiktās prasības, noregulējuma iestāde, apspriežoties ar kompetento iestādi, var piešķirt šai iestādei vispārīgu iepriekšēju atļauju atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt atbilstīgo saistību instrumentus, izpildot kritērijus, kas nodrošina, ka jebkuras šādas turpmākās darbības būs atbilstošas šā punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumiem. Šādu vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai uz noteiktu termiņu, kas nedrīkst pārsniegt vienu gadu, pēc kura to var pagarināt. Vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai noteiktam iepriekš norādītam apjomam, kuru nosaka noregulējuma iestāde. Noregulējuma iestāde informē kompetentās iestādes par visām piešķirtajām vispārīgajām iepriekšējām atļaujām.

Ja iestāde sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz savu spēju darboties ar pašu kapitālu, pārsniedzot šajā regulā, Direktīvā 2013/36/ES un Direktīvā 2014/59/ES noteiktās prasības, kompetentā iestāde, apspriežoties ar noregulējuma iestādi, var piešķirt šai iestādei vispārīgu iepriekšēju atļauju atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt atbilstīgo saistību instrumentus, ievērojot kritērijus, kas nodrošina, ka jebkuras šādas

turpmākās darbības būs atbilstošas šā punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumiem. Šādu vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai uz noteiktu termiņu, kas nedrīkst pārsniegt vienu gadu, pēc kura to var pagarināt. Vispārīgu iepriekšēju atļauju piešķir tikai noteiktam iepriekš norādītam apjomam, kuru nosaka kompetentā iestāde. Attiecībā uz pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem šis iepriekš noteiktais apjoms nedrīkst pārsniegt 3 % no attiecīgās emisijas un tas nedrīkst pārsniegt 10 % no apjoma, par kādu pirmā līmeņa pamata kapitāls pārsniedz summu, ko veido pirmā līmeņa pamata kapitāla prasības, kas minētas šajā regulā, Direktīvā 2013/36/ES un Direktīvā 2014/59/ES, tādā mērā, kādu kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu. Attiecībā uz pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem šis iepriekš noteiktais apjoms nedrīkst pārsniegt 10 % no attiecīgās emisijas un tas nedrīkst pārsniegt 3 % no kopējā apjoma, ko attiecīgi veido pārējie pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti. Attiecībā uz atbilstīgo saistību instrumentiem šo iepriekš noteikto apjomu nosaka noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar kompetento iestādi.

Kompetentās iestādes atsauc vispārīgo iepriekšējo atļauju, ja iestāde pārkāpj kādu no kritērijiem, kas paredzēti minētai atļaujai.

2. Saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu izvērtējot aizstājēju instrumentu ilgtermiņa piemērotību iestādes spējai nodrošināt ienākumus, kompetentās iestādes apsver to, cik lielā mērā šie aizstājēji kapitāla instrumenti un saistības iestādei izmaksātu dārgāk nekā instrumenti, kurus ar tiem aizstātu.
3. Ja iestāde veic 77. panta a) apakšpunktā minēto darbību un spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz atteikties dzēst 27. pantā minētos pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus, kompetentā iestāde var nepiemērot šā panta 1. punktā paredzētos nosacījumus, ja kompetentā iestāde prasa iestādei pienācīgi ierobežot šādu instrumentu dzēšanu.
4. Kompetentās iestādes var ļaut iestādēm atsaukt, dzēst, atmaksāt vai atpirkt pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus piecus gadus pēc to emitēšanas dienas, ja ir izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi un jebkurš no šādiem nosacījumiem:
 - (a) ir notikušas tādas izmaiņas šo instrumentu regulatīvajā klasifikācijā, kuru rezultātā pastāv diezgan liela iespēja, ka tos izslēgs no pašu kapitāla vai pārklasificēs par zemākas kvalitātes pašu kapitālu, turklāt ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
 - (i) kompetentā iestāde šādas izmaiņas uzskata par pietiekami drošām;
 - (ii) iestāde kompetentajai iestādei ir pārliecinoši pierādījusi, ka šo instrumentu emisijas brīdī nebija pamata prognozēt to regulatīvo pārklasificēšanu;
 - (b) ir notikušas izmaiņas šiem instrumentiem piemērotajos nodokļos, attiecībā uz kurām iestāde kompetentajai iestādei ir pārliecinoši pierādījusi, ka šīs izmaiņas

bijušas būtiskas un šo instrumentu emisijas brīdī nebija pamata tās prognozēt;

- (c) šie instrumenti ir atbrīvoti no pamata noteikumu izpildes saskaņā ar KPR 484. pantu;
- (d) agrāk vai vienlaicīgi ar 77. pantā minēto darbību iestāde aizstāj 77. panta minētos instrumentus ar līdzvērtīgas vai augstākas kvalitātes pašu kapitāla vai atbilstīgo saistību instrumentiem, kuru nosacījumi ir ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus, un kompetentā iestāde ir atļāvusi šo darbību, pamatojoties uz apsvērumu, ka tā būtu lietderīga no piesardzības viedokļa un to pamato ārkārtas apstākļi;
- (e) pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti ir atpirkti tirgus veidošanas nolūkā.

Pirms atļaujas sniegšanas kompetentā iestāde apspriežas ar noregulējuma iestādi par šiem nosacījumiem.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

- (a) nozīmi formulējumam "ilgtermiņā piemēroti iestādes spējai nodrošināt ienākumus";
- (b) šā panta 3. punktā minēto pienācīgo dzēšanas ierobežošanu;
- (c) procesu prasības, tostarp kompetentu iestāžu iepriekšēja apstiprinājuma sniegšanas ierobežojumus un procedūras attiecībā uz 77. pantā minēto darbību, un datu prasības attiecībā uz pieteikumu, ko iestāde iesniedz, lai saņemtu kompetentās iestādes atļauju veikt 77. pantā minēto darbību, tostarp saistībā ar procesu, ko paredzēts piemērot, ja dzēs akcijas, kas emitētas kooperatīvo sabiedrību biedriem, un šāda pieteikuma apstrādes laiku;
- (d) ārkārtas apstākļus, kas minēti 4. punktā;
- (e) nozīmi terminam "tirgus veidošana", kas minēts 4. punktā.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [trīs mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.";

(34) regulas 79. pantu groza šādi:

- (a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Atskaitījumu no pašu kapitāla un atbilstīgajām saistībām pagaidu nepiemērošana";

- (b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja iestādei uz laiku ir kapitāla instrumenti vai saistības vai — attiecīgā gadījumā — tai ir piešķirti subordinētie aizdevumi, kas uzskatāmi par finanšu sektora sabiedrības pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem vai atbilstīgo saistību instrumentiem iestādē, un ja kompetentā iestāde attiecībā uz šo līdzdalību atzīst, ka tā finansiālas palīdzības operācijas vajadzībām ir izveidota, lai reorganizētu un glābtu šo sabiedrību vai

iestādi, kompetentā iestāde var uz laiku nepiemērot noteikumus par atskaitījumiem, kas parasti šiem instrumentiem tiktu piemēroti.";

(35) regulas 80. pantu groza šādi:

(a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību kvalitātes nepārtraukta pārbaude";

(b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. EBI uzrauga Savienības iestāžu emitēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu kvalitāti un nekavējoties paziņo Komisijai, ja pastāv vērā ņemamas liecības par to, ka šie instrumenti neatbilst attiecīgajiem šajā regulā noteiktajiem piemērošanas kritērijiem.

Kompetentās iestādes nekavējoties un pēc EBI lūguma nosūta visu informāciju, ko EBI uzskata par vajadzīgu attiecībā uz emitētajiem jaunajiem kapitāla instrumentiem vai jaunajiem saistību veidiem, lai EBI varētu uzraudzīt Savienības iestāžu emitēto pašu kapitāla un atbilstīgo saistību instrumentu kvalitāti.";

(c) panta 3. punktā ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"3. EBI Komisijai sniedz tehniskus ieteikumus par jebkādam būtiskām izmaiņām, kas, pēc tās uzskata, vajadzīgas attiecībā uz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību noteikšanu un kas izriet no:";

(36) regulas 81. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Mazākuma līdzdalībā ietver pirmā līmeņa pamata kapitāla summu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(a) meitasuzņēmums ir vai nu:

(i) iestāde,

(ii) uzņēmums, kam atbilstīgi spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības, vai

(iii) starpposma finanšu kontrolāciju sabiedrība trešā valstī, uz kuru attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz minētās trešās valsts kredītiestādēm, un ja Komisija ir nolēmusi saskaņā ar 107. panta 4. punktu, ka tās noteikumi ir vismaz līdzvērtīgi šīs regulas noteikumiem;

(b) meitasuzņēmums ir pilnībā ietverts konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

(c) šā punkta ievaddaļā minētās pirmā līmeņa pamata kapitāla pozīcijas pieder personām, kas nav uzņēmumi, kuri ietverti konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.";

(37) regulas 82. pantu aizstāj ar šādu:

"82. pants

Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un

atbilstīgs pašu kapitāls

Atbilstīgs pirmā līmeņa papildu kapitāls, pirmā līmeņa kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un atbilstīgs pašu kapitāls attiecīgā gadījumā ietver meitasuzņēmuma mazākuma līdzdalību, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kam pieskaita attiecīgo nesadalīto peļņu un akciju emisijas uzcenojuma kontus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- (a) meitasuzņēmums ir vai nu:
 - (i) iestāde,
 - (ii) uzņēmums, kam atbilstīgi spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem piemēro šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES prasības, vai
 - (iii) starpposma finanšu kontrolāciju sabiedrība trešā valstī, uz kuru attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz minētās trešās valsts kredītiestādēm, un ja Komisija ir nolēmusi saskaņā ar 107. panta 4. punktu, ka tās noteikumi ir vismaz līdzvērtīgi šīs regulas noteikumiem;
- (b) meitasuzņēmums ir pilnībā ietverts konsolidācijas piemērošanas jomā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;
- (c) šie instrumenti pieder personām, kas nav uzņēmumi, kuri ietverti konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu.";
- (38) regulas 83. panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"1. Atbilstīgā pirmā līmeņa papildu kapitālā, pirmā līmeņa kapitālā, otrā līmeņa kapitālā vai atbilstīgā pašu kapitālā līdz 2021. gada 31. decembrim attiecīgā gadījumā ietver īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības emitētus pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentus, kā arī attiecīgos akciju emisijas uzcenojuma kontus tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:";
- (39) regulas 92. pantu groza šādi:
 - (a) panta 1. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) sviras rādītājs 3 % apmērā."
 - (b) panta 3. punkta b) c) un d) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

"b) pašu kapitāla prasības iestādes tirdzniecības portfeļa darījumiem attiecībā uz:
 - (iv) tirgus riskiem, kas noteikti saskaņā ar šīs daļas IV sadaļu;
 - (v) lieliem riska darījumiem, kas pārsniedz 395.–401. pantā noteiktos ierobežojumus, ciktāl iestādei ir atļauts pārsniegt šos ierobežojumus, ko nosaka saskaņā ar Ceturto daļu.
 - c) pašu kapitāla prasības tirgus riskiem, ko nosaka saskaņā ar šīs daļas IV sadaļu attiecībā uz visiem uzņēmējdarbības veidiem, kas rada ar valūtas maiņu vai precēm saistītus riskus;
 - d) pašu kapitāla prasības, ko nosaka saskaņā ar V sadaļu, izņemot 379. pantu attiecībā uz norēķinu risku.";
- (40) regulā iekļauj šādu 92.a un 92.b pantu:

*"92.a pants
Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību G-SNI prasība*

1. Saskaņā ar 93. un 94. pantu un ņemot vērā izņēmumus, kas minēti šā panta 2. punktā, iestādes, kas apzinātas kā noregulējuma struktūras un ir G-SNI vai daļa no G-SNI, visu laiku atbilst turpmāk minētajām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām:
 - (a) uz risku balstīts rādītājs 18 %, kas raksturo iestādes pašu kapitālu un atbilstīgās saistības un izteikts kā kopējās riska darījumu vērtības procents, kas aprēķināts saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu;
 - (b) uz risku nebalstīts rādītājs 6,75 %, kas raksturo iestādes pašu kapitālu un atbilstīgās saistības un izteikts kā procents no kopējās riska darījumu vērtības mēra, kas minēts 429. panta 4. punktā.
2. Prasību, kas paredzēta 1. punktā, nepiemēro šādos gadījumos:
 - (a) trīs gadus pēc dienas, kad iestāde vai grupa, kurai iestāde pieder, ir apzināta kā G-SNI;
 - (b) divus gadus pēc dienas, kad noregulējuma iestāde ir piemērojusi galvojuma līdzekli saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES;
 - (c) divus gadus pēc dienas, kad noregulējuma struktūra ir izveidojusi alternatīvu privātā sektora pasākumu, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ar kuru kapitāla instrumenti un citas saistības tiek norakstītas vai pārvērstas pirmā līmeņa pamata kapitālā, lai rekapitalizētu noregulējuma struktūru, nepiemērojot noregulējuma rīkus.
3. Ja kopsumma, kas izriet no 1. punkta a) apakšpunkta prasību piemērošanas katrai noregulējuma struktūrai tajā pašā G-SNI, pārsniedz pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 12. pantu, ES mātesuzņēmuma noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar citām iesaistītajām noregulējuma iestādēm var rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.d panta 3. punktu vai 45.h panta 1. punktu.

*92.b pants
Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība G-SNI, kas atrodas ārpus ES*

Iestādes, kas ir ārpus ES esošu G-SNI būtiski meitasuzņēmumi un nav noregulējuma struktūras, visu laiku atbilst pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībai, kas līdzvērtīga 90 % no pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām, kuras minētas 92.a pantā.

Lai nodrošinātu atbilstību 1. punkta prasībām, pirmā līmeņa papildu kapitāls, otrā līmeņa kapitāls un atbilstīgo saistību instrumenti ir ņemami vērā tikai, ja tos tur iestādes mātesuzņēmums trešā valstī.";

- (41) regulas 94. pantu aizstāj ar šādu:

*"94. pants
Izņēmums attiecībā uz maziem tirdzniecības portfeļa darījumiem*

1. Atkāpjoties no 92. panta 3. punkta b) apakšpunkta, iestāde var aprēķināt pašu

kapitāla prasību attiecībā uz tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar 2. punktu ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances tirdzniecības portfeļa darījumu apmērs nepārsniedz turpmāk minētās robežvērtības, pamatojoties uz ikmēneša novērtējumu:

- (a) 5 % no iestādes kopējiem aktīviem;
- (b) EUR 50 miljoni.

2. Ja ir izpildīti 1. punkta nosacījumi, iestādes var aprēķināt pašu kapitāla prasību attiecībā uz tirdzniecības portfeļa darījumiem šādi:

- (a) attiecībā uz līgumiem, kas minēti II pielikuma 1. punktā, līgumiem, kas saistīti ar II pielikuma 3. punktā minēto kapitālu, un kredītu atvasinātajiem instrumentiem iestādes var atbrīvot šīs pozīcijas no pašu kapitāla prasības, kas minēta 92. panta 3. punkta b) apakšpunktā;
- (b) attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas nav minētas a) apakšpunktā, iestādes var aizstāt pašu kapitāla prasību, kas minēta 92. panta 3. punkta b) apakšpunktā, ar prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. Iestādes aprēķina bilances un ārpusbilances tirdzniecības portfeļa darījumu apmēru norādītajā datumā saskaņā ar 1. punktu, izpildot šādas prasības:

- (a) visas pozīcijas, kas piesaistītas tirdzniecības portfelim saskaņā ar 104. pantu, iekļauj aprēķinā, izņemot turpmāk minēto:
 - (i) pozīcijas, kas attiecas uz valūtas maiņu un precēm;
 - (ii) kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti par iekšēju riska ierobežošanu, salīdzinājumā ar netirdzniecības portfeļa kredītriska darījumiem vai darījuma partnera riska darījumiem;
- (b) visas pozīcijas vērtē pēc to tirgus cenām konkrētā datumā; ja kādas pozīcijas tirgus cena konkrētā datumā nav pieejama, iestādes izmanto šīs pozīcijas jaunāko tirgus vērtību;
- (c) garo pozīciju absolūto vērtību summē ar īso pozīciju absolūto vērtību.

4. Iestādes informē kompetentās iestādes, kad tās aprēķina vai pārtrauc aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar 2. punktu.

5. Iestāde, kas vairs neatbilst kādam no 1. punkta nosacījumiem, nekavējoties informē par to kompetento iestādi.

6. Iestāde pārtrauc noteikt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar 2. punktu trīs mēnešu laikā vienā no šādiem gadījumiem:

- (a) iestāde neatbilst katram no 1. punkta nosacījumiem trīs mēnešus pēc kārtas;
- (b) iestāde neatbilst katram no 1. punkta nosacījumiem vairāk nekā sešus mēnešus

pēdējo 12 mēnešu laikā.

7. Ja iestāde ir pārtraukusi aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar šo pantu, tā drīkst aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības portfeļa darījumiem saskaņā ar šo pantu tikai tad, kad pierāda kompetentajai iestādei, ka visi 1. punkta nosacījumi ir izpildīti vienu pilnu gadu bez pārtraukuma.
8. Iestādes neiesaistās tirdzniecības portfelī neiekļautā pozīcijā tikai tādēļ vien, lai izpildītu kādu no 1. punkta nosacījumiem ikmēneša novērtējuma laikā.";

(42) regulas 99. pantu aizstāj ar šādu:

"99. pants

Pārskati par pašu kapitāla prasībām un finanšu informācija

1. Iestādes kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus par 92. pantā noteiktajiem pienākumiem saskaņā ar šo pantu.
Noregulējuma struktūras kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus par 92.a un 92.b pantā noteiktajiem pienākumiem vismaz reizi pusgadā.
2. Papildus 1. punktā minētajiem pašu kapitāla pārskatiem, iestādes kompetentajām iestādēm sniedz finanšu informāciju, ja tām ir kāds no šādiem statusiem:
 - (a) iestāde, uz kuru attiecas Regulas (EK) 1606/2002 4. pants;
 - (b) kredītiestāde, kas gatavo konsolidētos pārskatus saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1606/2002 5. panta b) punktā.
3. Kompetentās iestādes var prasīt kredītiestādēm, kas nosaka pašu kapitālu konsolidētā veidā saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kā paredzēts šīs regulas 24. panta 2. punktā, lai tās sniedz finanšu informāciju saskaņā ar šo pantu.
4. Pārskatus, kas jāsniedz saskaņā ar 1.–3. punktu, mazās iestādes, kuras definētas 430.a pantā, iesniedz reizi gadā, bet visas pārējās iestādes — reizi pusgadā vai biežāk saskaņā ar 6. punktu.
5. Pārskatos par finanšu informāciju, kas minēti 2. un 3. punktā, iekļauj tikai to informāciju, kas vajadzīga visaptverošam priekšstatam par iestādes riska profilu un sistēmiskajiem riskiem, ko šī iestāde rada finanšu sektorā vai reālajā ekonomikā, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 1093/2010.
6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu vienotus pārskatu formātus, to regularitāti un pārskatu iesniegšanas datumus, definīcijas un IT risinājumus attiecībā uz 1.–3. punktā un 100. pantā minētajiem pārskatiem.
Pārskatu sniegšanas prasības, kas izklāstītas šajā pantā, iestādēm piemēro proporcionāli, ņemot vērā to lielumu, sarežģītību un darbības radītā riska raksturu un

pakāpi.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

7. EBI vērtē Komisijas Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 680/2014²⁹ finansiālo ietekmi uz iestādēm attiecībā uz atbilstības nodrošināšanas izmaksām un ziņo Komisijai par konstatēto ne vēlāk kā līdz [2019. gada 31. decembrim]. Šajā ziņojumā jo īpaši analizē to, vai pārskatu sniegšanas prasības tiek piemērotas pietiekami proporcionāli. Šim nolūkam ziņojums:
- (a) klasificē iestādes kategorijās, pamatojoties uz to lielumu, sarežģītību un darbības radītā riska raksturu un pakāpi. Ziņojumā jo īpaši iekļauj mazo iestāžu kategoriju, kas definēta 430.a pantā;
 - (b) mēra pārskatu sniegšanas radīto slogu katrai iestāžu kategorijai attiecīgā laikposmā, lai izpildītu pārskatu sniegšanas prasības, kas paredzētas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014, ņemot vērā šādus principus:
 - (i) pārskatu sniegšanas radīto slogu mēra kā atbilstības nodrošināšanas izmaksu attiecību pret iestādes neto ieņēmumiem attiecīgajā laikposmā;
 - (ii) atbilstības nodrošināšanas izmaksas ietver visus izdevumus, kas tieši vai netieši saistīti ar pārskatu sniegšanas sistēmu ieviešanu un regulāru darbību, tostarp izdevumus, ko rada personāls, IT sistēmas, juridiskie, grāmatvedības, revīzijas un konsultāciju pakalpojumi;
 - (iii) attiecīgais laikposms ir katrs gada periods, kurā iestādēm radušās atbilstības nodrošināšanas izmaksas, gatavojoties to pārskatu sniegšanas prasību izpildei, kas minētas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014, un turpinot regulāri izmantot pārskatu sniegšanas sistēmas;
 - (c) vērtē, vai un kādā apjomā atbilstības nodrošināšanas izmaksas ir būtiski aizkavējušas jaunizveidoto iestāžu ienākšanu tirgū;
 - (d) kā minēts b) apakšpunkta ii) punktā, vērtē atbilstības nodrošināšanas izmaksu ietekmi uz katru iestāžu kategoriju attiecībā uz alternatīvajām izmaksām; un
 - (e) ierosina grozījumus Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014, lai samazinātu pārskatu sniegšanas slogu iestādēm vai attiecīgi kādām konkrētām iestāžu kategorijām, ņemot vērā šīs regulas un Direktīvas 2013/36/ES mērķus. Ziņojumā iekļauj vismaz ieteikumus par to, kā samazināt pārskatu sniegšanas prasību detalizācijas līmeni mazajām iestādēm, kas definētas 430.a pantā.
8. Panta 7. punkta d) apakšpunkta nolūkiem "alternatīvas izmaksas" ir vērtība, kuru iestādes zaudē saistībā ar pakalpojumiem, kuri netiek sniegti klientiem atbilstības

²⁹

Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 680/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz iestāžu sniegtajiem uzraudzības pārskatiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 (OV L 191, 28.6.2014., 1. lpp.).

nodrošināšanas izmaksu dēļ.

9. Kompetentās iestādes apspriežas ar EBI par to, vai iestādēm, kas nav minētas 2. un 3. punktā, būtu jāsniedz finanšu informācija konsolidētā veidā saskaņā ar 2. punktu, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

- (a) attiecīgās iestādes vēl nesniedz pārskatus konsolidētā veidā;
- (b) uz attiecīgajām iestādēm attiecas grāmatvedības regulējums, kas paredzēts Direktīvā 86/635/EEK;
- (c) finanšu pārskatu sniegšana ir atzīta par nepieciešamu, lai nodrošinātu visaptverošu priekšstatu par minēto iestāžu darbības riska profilu un sistēmiskajiem riskiem, ko tās rada finanšu sektoram vai reālajai ekonomikai, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. 1093/2010.

EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu formātus, kas pirmajā daļā minētajām iestādēm jāizmanto norādītajiem mērķiem.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

10. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka 5. punktā noteiktajiem mērķiem ir vajadzīga informācija, uz ko neattiecas 6. punktā minētie īstenošanas tehniskie standarti, tā iesniedz EBI un ESRK papildinformāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu iekļaut minētajā punktā norādītajos īstenošanas tehniskajos standartos.
11. Kompetentās iestādes var atteikties no prasībām paziņot datu posteņus, kas norādīti īstenošanas tehniskajos standartos, kuri minēti šajā pantā un 100., 101., 394., 415. un 430. pantā, ja šie datu posteņi kompetentajām iestādēm jau ir pieejami no citiem avotiem, kas nav norādīti iepriekš minētajos īstenošanas tehniskajos standartos, tostarp — ja šī informācija kompetentajām iestādēm ir pieejama citos formātos vai detalizācijas līmeņos.";

- (43) regulas 100. pantu aizstāj ar šādu:

"100. pants

Pārskatu sniegšanas prasības par aktīvu apgrūtinājumiem

- 1. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm par to, kāds ir aktīvu apgrūtinājuma līmenis.
- 2. Panta 1. punktā minētais ziņojums sniegs sadalījumu pa aktīvu apgrūtinājumu veidu, proti, atpirkšanas līgumiem, vērtspapīru aizdevumiem, vērtspapīrotiem riska darījumiem vai aizdevumiem, kas nodrošina segtās obligācijas. ";

- (44) regulas 101. panta 1. punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Iestādes kompetentajām iestādēm reizi pusgadā attiecībā uz katru valsts nekustamo īpašumu tirgu, kurā tām ir riska darījumi, paziņo šādus apkopotus datus:";

- (45) regulas 101. pantā 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu 1. punktā minēto apkopoto datu vienotus formātus, definīcijas, regularitāti un iesniegšanas datumus, kā arī IT risinājumus.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

5. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, mazās iestādes, kas definētas 430.a pantā, sniedz 1. punktā minēto informāciju reizi gadā.";

(46) regulas 102. pantu groza šādi:

(a) panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Tirdzniecības nolūks ir jāpierāda ar stratēģijām, darbības plāniem un procedūrām, ko iestāde izveidojusi, lai saskaņā ar 104. pantu pārvaldītu pozīciju vai portfeli.

3. Lai pārvaldītu savu tirdzniecības portfeli atbilstoši 103. pantam, iestādes izveido un uztur sistēmas un kontroles.

4. Tirdzniecības portfeļa pozīcijas piesaista tirdzniecības nodaļām, kuras iestāde izveidojusi saskaņā ar 104.b pantu, ja vien šī iestāde nav piemērota kārtībai, kas noteikta 94. pantā, vai tai nav atļauta nepiemērošana, kas minēta 104.b panta 3. punktā.".

(b) pantam pievieno šādu 5. un 6. punktu:

"5. Uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām attiecas piesardzīgas vērtēšanas prasības, kas minētas 105. pantā.

6. Iestādes strādā ar iekšējām risku ierobežošanas pozīcijām saskaņā ar 106. pantu.";

(47) regulas 103. pantu aizstāj ar šādu:

(a) pirmo punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādēm ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras tirdzniecības portfeļa vispārējai pārvaldībai. Šajā politikā un procedūrās nosaka vismaz:

(a) darbības, kuras iestāde uzskata par tirdzniecības darījumiem un kuras veido daļu no tirdzniecības portfeļa pašu kapitāla prasību vajadzībām;

(b) apmēru, kādā pozīcija var tikt ik dienas vērtēta pēc tirgus cenas ar atsauci uz aktīvu, likvīdu divvirzienu tirgu;

(c) attiecībā uz pozīcijām, ko novērtē pēc modeļa — to, ciktāl iestāde spēj:

(i) identificēt visus pozīcijas būtiskos riskus,

(ii) ierobežot visus pozīcijas būtiskos riskus ar instrumentiem, kuriem pastāv aktīvs, likvīds divvirzienu tirgus,

(iii) iegūt ticamas aplēses galvenajiem modelī izmantotajiem pieņēmumiem un parametriem.

(d) apmēru, kādā iestāde var un tai vajadzīgs veikt vērtējumus pozīcijai, ko saskaņotā veidā var validēt ārēji;

- (e) apmēru, kādā juridiskie ierobežojumi vai citas operacionālās prasības varētu kavēt iestādes spēju veikt pozīcijas likvidāciju vai riska ierobežošanu īsā termiņā;
- (f) apmēru, kādā iestāde var un tai vajag aktīvi pārvaldīt pozīciju riskus tās ar tirdzniecību saistītajā darbībā;
- (g) apmēru, kādā iestāde var pārcelt risku vai pozīcijas no netirdzniecības uz tirdzniecības portfeli, un kritērijus šādi pārcelšanai saskaņā ar 104.b pantu.";

(b) panta 2. punktā ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"2. Pārvaldot savas pozīcijas vai pozīciju kopas tirdzniecības portfeli, iestāde nodrošina atbilstību visām šādām prasībām:"

(c) panta 2. punktā a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) iestādei tirdzniecības portfeli ir ieviesta skaidri dokumentēta pozīciju vai to portfeļu tirdzniecības stratēģija, ko apstiprinājusi augstākā vadība un kas ietver paredzamo turēšanas periodu;"

(d) panta 2. punkta b) apakšpunkta ievaddaļu groza šādi:

"b) iestādei ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras pozīciju vai to portfeļu aktīvai pārvaldībai tirdzniecības portfeli. Šajā politikā un procedūrās nosaka turpmāk minēto:"

(e) panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu groza šādi:

"i) kuras pozīcijas vai pozīciju portfeļus var izveidot konkrētās tirdzniecības nodaļās vai attiecīgā gadījumā — izraudzīti dīleri;"

(48) regulas 104. pantu aizstāj ar šādu:

"104. pants

Iekļaušana tirdzniecības portfeli

1. Iestādēm ir ieviesta skaidri noteikta politika un procedūras, lai noteiktu, kuras pozīcijas iekļaut tirdzniecības portfeli to kapitāla prasību aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar 102. pantā noteiktajām prasībām un tirdzniecības portfeļa noteikšanas vajadzībām saskaņā ar 4. panta 1. punkta 86) apakšpunktu un šā panta prasībām, ņemot vērā iestādes risku pārvaldības iespējas un praksi. Iestāde pilnībā dokumentē atbilstību šai politikai un procedūrām, piemēro tām iekšējo revīziju vismaz reizi gadā un dara pieejamus kompetentajām iestādēm šīs revīzijas rezultātus.
2. Tirdzniecības portfelim piesaista pozīcijas šādos instrumentos:
 - (a) instrumentos, kas atbilst kritērijiem iekļaušanai korelācijas tirdzniecības portfeli (CTP), kā minēts 7.–9. punktā;
 - (b) finanšu instrumentos, ko pārvalda tirdzniecības nodaļa, kas izveidota saskaņā ar 104.b pantu;
 - (c) finanšu instrumentos, kas rada neto īso kredīta vai kapitāla pozīciju;

- (d) instrumentos, kas izriet no parakstīšanās saistībām;
- (e) finanšu aktīvos vai saistībās, ko uzskaita pēc patiesās vērtības;
- (f) instrumentos, kas izriet no tirgus veidošanas darbībām;
- (g) kolektīvos ieguldījumu uzņēmumos, ja tie atbilst šā panta 10. punkta nosacījumiem;
- (h) biržā tirgotos kapitāla instrumentos;
- (i) ar tirdzniecību saistītos VFD;
- (j) iespēju līgumos, tostarp divdaļīgos iegultos atvasinājumu instrumentos, kas izriet no netirdzniecības portfeļa instrumentiem saistībā ar kredīta vai kapitāla risku.

Šā punkta c) apakšpunkta nolūkiem iestādei ir neto īsā kapitāla pozīcija, ja kapitāla cenas samazināšanās rada iestādei peļņu. Attiecīgi, iestādei ir neto īsā kredīta pozīcija, ja kredītriska starpības palielināšanās vai emitenta, vai emitentu grupas kredīspējas pasliktināšanās rada iestādei peļņu.

3. Tirdzniecības portfelim nepiesaista pozīcijas šādos instrumentos:
 - (a) instrumentos, kas paredzēti vērtspapīrošanas darījumiem;
 - (b) nekustamā īpašuma pārvaldītājsabiedrībās;
 - (c) mazumtirdzniecības un MVU kreditēšanā;
 - (d) citos kolektīvos ieguldījumu uzņēmumos, izņemot tos, kas minēti 2. punkta g) apakšpunktā, ja iestāde tajos nevar ikdienā līdzekļus caurskatīt vai ja iestādei ikdienā nevar nodrošināt reālas cenas tās kapitālieguldījumiem līdzekļos;
 - (e) atvasināto instrumentu līgumos ar pamatā esošiem instrumentiem, kas minēti a)–d) apakšpunktā;
 - (f) instrumentos, kas pozīcijas radītā riska ierobežošanas nolūkā tiek turēti instrumentā, kas minēts a)–e) apakšpunktā.
4. Neskarot 2. punktu, iestāde var nepiesaistīt tirdzniecības portfelim pozīciju instrumentā, kas minēts 2. punkta e)–i) apakšpunktā, ja minētā iestāde spēj pārliecināt kompetentās iestādes, ka šī pozīcija netiek turēta tirdzniecības nolūkā vai neierobežo risku pozīcijām, kuras tur tirdzniecības nolūkā.
5. Kompetentās iestādes var lūgt iestādei sniegt pierādījumus, ka pozīcija, kas nav minēta 3. punktā, ir piesaistīta tirdzniecības portfelim. Ja nav pietiekamu pierādījumu, kompetentās iestādes var lūgt iestādei pārcelt šo pozīciju uz netirdzniecības portfeli, izņemot attiecībā uz pozīcijām, kas minētas 2. punkta a)–d) apakšpunktā.
6. Kompetentās iestādes var lūgt iestādei sniegt pierādījumus, ka pozīcija, kas nav minēta 2. punkta a)–d) apakšpunktā, ir piesaistīta netirdzniecības portfelim. Ja nav pietiekamu pierādījumu, kompetentās iestādes var lūgt iestādei pārcelt šo pozīciju uz

tirdzniecības portfeli, ja vien šī pozīcija nav minēta 3. punktā.

7. Vērtspapīrošanas pozīcijas un n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem, piesaista *CTP*:

- (a) pozīcijas nav ne atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas, ne iespējas līgums attiecībā uz vērtspapīrošanas laidieni, ne arī kādi citi vērtspapīrošanas riska darījumu atvasinātie instrumenti, kas nenodrošina proporcionālas tiesības uz vērtspapīrošanas laidiena ieņēmumiem;
- (b) visi pamatā esošie instrumenti ir:
 - (i) ar vienu parādniķu saistītie instrumenti, tostarp ar vienu parādniķu saistītie kredītu atvasinātie instrumenti, kuriem pastāv likvīds divvirzienu tirgus,
 - (ii) parasti tirgotie indeksi, kas balstīti uz i) punktā minētajiem instrumentiem.

Uzskata, ka divvirzienu tirgus pastāv tur, kur ir neatkarīgi godprātīgi piedāvājumi pirkt un pārdot tā, ka cena ir loģiski saistīta ar pēdējās tirdzniecības cenu vai ka pašreizējās godprātīgās konkurējošās pirkšanas un pārdošanas kotējumus var noteikt vienas dienas laikā un norēķināties par tādu cenu samērā īsā laikā, kas atbilst tirdzniecības praksei.

8. Pozīcijas ar jebkuru turpmāk minēto pamatā esošo instrumentu neiekļauj *CTP*:

- (a) pamatā esoši instrumenti, kas pieder 112. panta h) vai i) punktā minētajām riska darījumu kategorijām;
- (b) prasījums pret īpašam nolūkam izveidotu sabiedrību, kas tieši vai netieši nodrošināta ar pozīciju, kas pati par sevi neatbilstu iekļaušanai *CTP* saskaņā ar 6. punktu.

9. Iestāde *CTP* var iekļaut pozīcijas, kas nav ne vērtspapīrošanas pozīcijas, ne n-tā saistību nepildīšanas gadījuma kredītu atvasinātie instrumenti, bet kas ierobežo citu šī portfeļa pozīciju risku, ar nosacījumu, ka instrumentam vai tā pamatā esošajiem instrumentiem pastāv likvīds divvirzienu tirgus, kā aprakstīts 7. punkta pēdējā daļā.

10. Iestāde piesaista tirdzniecības portfelim pozīciju kolektīvu ieguldījumu uzņēmumā, ja tā atbilst vismaz vienam šādam nosacījumam:

- (a) iestāde var ikdienā caurskatīt šo kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu;
- (b) iestāde var ikdienā nodrošināt cenas attiecībā uz šo kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu.";

(49) regulā iekļauj šādu 104.a un 104.b pantu:

*"104.a pants
Pozīcijas pārklasificēšana*

1. Iestādēm jāizveido skaidri izstrādāta politika, lai varētu apzināt, kādi ārkārtas

apstākļi pamato tirdzniecības portfeļa pozīcijas pārklasificēšanu par netirdzniecības portfeļa pozīciju vai otrādi — netirdzniecības portfeļa pozīcijas pārklasificēšanu par tirdzniecības portfeļa pozīciju, lai spētu noteikt šo iestāžu pašu kapitāla prasības, pārļiecinot par tām kompetentās iestādes. Iestādes pārskata šo politiku vismaz reizi gadā.

EBI izstrādā pamatnostādnes līdz [divus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā] par to, kas ir ārkārtas apstākļi šā panta nozīmē.

2. Kompetentās iestādes piešķir atļauju pārklasificēt tirdzniecības portfeļa pozīciju par netirdzniecības portfeļa pozīciju vai otrādi — netirdzniecības portfeļa pozīciju par tirdzniecības portfeļa pozīciju, lai varētu noteikt šo iestāžu pašu kapitāla prasības, vienīgi tad, ja iestāde iesniedz kompetentajai iestādei rakstisku pierādījumu, ka tās lēmums pārklasificēt minēto pozīciju izriet no ārkārtas apstākļiem, kas atbilst iestādes izstrādātajai politikai saskaņā ar 1. punktu. Šim nolūkam iestāde iesniedz pietiekamu pierādījumu, ka minētā pozīcija vairs neatbilst nosacījumiem, lai to klasificētu kā tirdzniecības portfeļa vai netirdzniecības portfeļa pozīciju saskaņā ar 104. pantu.

Pirmajā daļā minēto lēmumu apstiprina iestādes vadības struktūra.

3. Ja kompetentās iestādes piešķir atļauju saskaņā ar 2. punktu, iestāde:
 - (a) pirmajā pārskatu sniegšanas datumā publiski sniedz informāciju, ka tās pozīcija ir pārklasificēta;
 - (b) piemērojot 4. punktā noteikto procedūru, nosaka pārklasificētās pozīcijas pašu kapitāla prasības pirmajā pārskatu sniegšanas datumā saskaņā ar 92. pantu;
4. Ja pirmajā pārskatu sniegšanas datumā neto izmaiņas iestādes pašu kapitāla prasību apjomā, kas izriet no pozīcijas pārklasificēšanas, izraisa pašu kapitāla prasību neto samazinājumu, iestāde saglabā papildu pašu kapitālu vienā līmenī ar šīm neto izmaiņām un publiski informē par šā papildu pašu kapitāla apjomu. Minētā papildu pašu kapitāla apjoms paliek nemainīgs līdz brīdim, kad iestājas šīs pozīcijas termiņš, ja vien kompetentās iestādes neatļauj iestādei pakāpeniski šo apjomu izslēgt jau agrāk.
5. Pozīcijas pārklasificēšana saskaņā ar šo pantu ir neatsaucama.

104b. pants

Prasības tirdzniecības nodaļai

1. Iestādes izveido tirdzniecības nodaļas un piesaista katru savu tirdzniecības portfeļa pozīciju kādai no šīm tirdzniecības nodaļām. Tirdzniecības portfeļa pozīcijas piesaista tai pašai tirdzniecības nodaļai vienīgi tad, ja tās atbilst attiecīgās

tirdzniecības nodaļas saskaņotajai uzņēmējdarbības stratēģijai un tiek konsekventi pārvaldītas un uzraudzītas saskaņā ar 2. punktu.

2. Iestāžu tirdzniecības nodaļas visu laiku atbilst visām šādām prasībām:

- (a) katrai tirdzniecības nodaļai ir skaidra un atšķirīga uzņēmējdarbības stratēģija un riska pārvaldības struktūra, kas ir atbilstoša šai darbījumdarbības stratēģijai;
- (b) katrai tirdzniecības nodaļai ir skaidra organizatoriskā struktūra; pozīcijas katrā tirdzniecības nodaļā pārvalda iestādē izraudzīti dīleri; katram dīlerim tirdzniecības nodaļā ir īpaši pienākumi; katru dīleri piesaista tikai vienai tirdzniecības nodaļai; vienam dīlerim katrā tirdzniecības nodaļā ir vadošā loma, un viņš pārrauga šīs tirdzniecības nodaļas darbības un citus dīlerus;
- (c) katrā tirdzniecības nodaļā nosaka pozīciju ierobežojumus saskaņā ar šīs tirdzniecības nodaļas uzņēmējdarbības stratēģiju;
- (d) ziņojumus par darbībām, ienesīgumu, riska pārvaldību un reglamentācijas prasībām tirdzniecības nodaļas līmenī sagatavo vismaz reizi nedēļā un regulāri iesniedz iestādes vadības struktūrai;
- (e) katrai tirdzniecības nodaļai ir skaidrs gada darbības plāns, tostarp detalizēti izstrādāta atalgojuma politika, kuras pamatā ir pareizi kritēriji, ko izmanto darba rezultātu mērīšanai.

3. Iestādes informē kompetentās iestādes par veidu, kā tās izpilda 2. punkta prasības. Kompetentās iestādes var lūgt iestādi izmainīt tirdzniecības nodaļu struktūru vai organizāciju, lai izpildītu šā panta prasības.

4. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, iestādes, kas izmanto 325. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta metodes, lai noteiktu pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku, var pieprasīt daļēju vai pilnīgu šā panta prasību nepiemērošanu. Kompetentās iestādes var atļaut šo nepiemērošanu, ja iestāde pierāda, ka:

- (a) neatbilstība 2. punkta prasībām neradītu būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz iestādes spēju efektīvi pārvaldīt un uzraudzīt tirgus riskus saistībā ar tirdzniecības portfeļa pozīcijām;
- (b) iestāde atbilst vispārīgajām tirdzniecības portfeļa pārvaldības prasībām, kas noteiktas 103. pantā.";

(50) regulas 105. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Visām tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas mērītas pēc to patiesās vērtības, piemēro piesardzīgas vērtēšanas standartus, kā norādīts šajā pantā. Iestādes jo īpaši nodrošina, ka to tirdzniecības portfeļa pozīciju piesardzīgai novērtēšanai ir atbilstīga noteiktības pakāpe, ņemot vērā tirdzniecības portfeļa pozīciju un netirdzniecības portfeļa pozīciju, kas mērītas pēc to patiesās vērtības, dinamisko būtību, prudenciālās atbilstības prasības un kapitāla prasību lietošanas veidu un mērķi attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas mērītas pēc to patiesās vērtības.";

(b) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Iestādes vismaz reizi dienā pārvērtē tirdzniecības portfeļa pozīcijas pēc to patiesās vērtības. Izmaiņas šo pozīciju vērtībā paziņo iestādes peļņas un zaudējumu pārskatā.

4. Iestādes, kad tas iespējams, tirdzniecības portfeļa pozīcijas un netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kas mērītas pēc to patiesās vērtības, vērtē pēc tirgus cenas, arī tad, kad piemēro šīm pozīcijām attiecīgās kapitāla prasības.";

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādiem:

"6. Ja novērtēšana pēc tirgus cenas nav iespējama, iestādes piesardzīgi veic savu pozīciju un portfeļu novērtēšanu pēc modeļa, tostarp aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirdzniecības portfeļa pozīcijām un netirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas mērītas pēc to patiesās vērtības.";

(d) panta 7. punktā pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

"Šā punkta d) apakšpunkta vajadzībām modeli izstrādā vai apstiprina neatkarīgi no tirdzniecības nodaļas, un to izmēģina neatkarīgi, ietverot matemātisko aprēķinu, pieņēmumu un programmatūras ieviešanas validāciju.";

(e) panta 11. punktā a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) papildu laiks, kas būtu nepieciešams, lai slēgtu pozīciju vai ierobežotu riskus, kuri piemīt pozīcijai, pārsniedzot likviditātes periodus, kas piesaistīti šīs pozīcijas riska faktoriem saskaņā ar 325.be pantu;"

(51) regulas 106. pantu groza šādi:

(a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Šā panta 1. punkta prasības piemēro, neskarot prasības, kas piemērojamas attiecīgi netirdzniecības portfeļa vai tirdzniecības portfeļa pozīcijai, kurai samazina risku.

3. Ja iestāde ierobežo netirdzniecības portfeļa kredītriska darījumu vai darījuma partnera riska darījumu, izmantojot kredītu atvasināto instrumentu, ko iegrāmato tirdzniecības portfeli, šo kredītu atvasinātā instrumenta pozīciju atzīst kā iekšējo risku ierobežošanu netirdzniecības portfeļa kredītriska darījumā vai darījuma partnera riska darījumā, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības, kas minētas 92. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ja iestāde slēdz citu kredītu atvasinātā instrumenta darījumu ar piemērotu trešās personas aizsardzības devēju, kurš atbilst prasībām attiecībā uz netirdzniecības portfeļa nefondēto kredītaizsardzību un pilnībā kompensē iekšējā riska ierobežošanas tirgus risku.

Gan iekšējo riska ierobežošanu, kas atzīta saskaņā ar pirmo daļu, gan kredītu atvasināto instrumentu, kas noslēgts ar trešo personu, iekļauj tirdzniecības portfeli, lai varētu aprēķināt pašu kapitāla prasības tirgus riskiem.";

(b) pantam pievieno šādu 4., 5. un 6. punktu:

"4. Ja iestāde ierobežo risku netirdzniecības portfeļa kapitāla riska darījumam, izmantojot kapitāla atvasināto instrumentu, ko iegrāmato tirdzniecības portfeli, šo kapitāla atvasinātā instrumenta pozīciju atzīst kā iekšējo risku ierobežošanu

netirdzniecības portfeļa kapitāla riska darījumā, lai aprēķinātu riska darījuma riska svērtās vērtības, kas minētas 92. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ja iestāde slēdz citu kapitāla atvasinātā instrumenta darījumu ar piemērotu trešās personas aizsardzības devēju, kurš atbilst prasībām attiecībā uz netirdzniecības portfeļa nefondēto kredītaizsardzību un pilnībā kompensē iekšējā riska ierobežošanas tirgus risku.

Gan iekšējo riska ierobežošanu, kas atzīta saskaņā ar pirmo daļu, gan kapitāla atvasināto instrumentu, kas noslēgts ar trešo personu, iekļauj tirdzniecības portfeli, lai varētu aprēķināt pašu kapitāla prasības tirgus riskiem.

5. Ja iestāde ierobežo risku netirdzniecības portfeļa procentu likmju riska darījumam, izmantojot procentu likmju riska pozīciju, ko iegrāmato tirdzniecības portfeli, šo pozīciju uzskata par iekšēju riska ierobežošanu, lai varētu novērtēt procentu likmju riskus, ko rada netirdzniecības pozīcijas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 84. un 98. pantu, izpildot šādus nosacījumus:

- (a) minēto pozīciju piesaista tirdzniecības nodaļai, kura izveidota saskaņā ar 104.b pantu un kuras uzņēmējdarbības stratēģija paredz vienīgi tirgus riska pārvaldīšanu un mīkstināšanu iekšējai riska ierobežošanai procentu likmju riska darījumos. Šim nolūkam minētā tirdzniecības nodaļa var izveidot citas procentu likmju riska pozīcijas ar trešām personām vai citām iestādes tirdzniecības nodaļām, ja vien šīs citas tirdzniecības nodaļas pilnībā kompensē tirgus risku, ko rada šīs citas procentu likmju riska pozīcijas, izveidojot pretējas procentu likmju riska pozīcijas ar trešām personām;
- (b) iestāde pilnībā dokumentē, kā katra pozīcija mīkstina procentu likmju riskus, ko rada netirdzniecības portfeļa pozīcijas, to prasību vajadzībām, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 84. un 98. pantā;

6. Pašu kapitāla prasības visu to pozīciju tirgus riskiem, kas piesaistītas vai izveidotas tirdzniecības nodaļā, kas minēta 3. punkta a) apakšpunktā, aprēķina katru atsevišķi kā atsevišķus portfeļus, un tās papildina pašu kapitāla prasības citām tirdzniecības portfeļa pozīcijām.";

- (52) regulas 107. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šīs regulas vajadzībām riska darījumus ar trešo valstu ieguldījumu sabiedrībām, trešo valstu kredītiestādēm un trešo valstu biržām uzskata par riska darījumiem ar iestādēm vienīgi tad, ja trešā valsts attiecībā uz minēto sabiedrību piemēro tādas prudenciālās un uzraudzības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām.";

- (53) regulas 128. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Iestādes piemēro 150 % riska pakāpi riska darījumiem, kas saistīti ar īpaši augstu risku.

2. Šajā pantā iestādes uzskata spekulatīvu nekustamā īpašuma finansēšanu par riska darījumiem, kas saistīti ar īpaši augstu risku.";

- (54) regulas 132. pantu aizstāj ar šādu:

"132. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā

1. Riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā iestādes aprēķina riska svērtā riska darījuma vērtību, reizinot riska svērtā riska darījuma vērtību KIU riska darījumos, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punkta pirmajā daļā minētajām pieejām, ar šo iestāžu turēto daļu vai ieguldījumu apliecību procentuālo īpatsvaru.
2. Iestādes var izmantot 132.a panta 1. punktā noteikto caurskatāmības pieeju vai 132.a panta 2. punktā noteikto pilnvaru pieeju, ja ir izpildīti 3. punkta nosacījumi.

Saskaņā ar 132.b panta 2. punktu iestādes, kas neizmanto caurskatāmības pieeju vai pilnvaru pieeju, piesaista saviem riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā riska svērumu 1,250 % ("atkāpšanās metode").

Iestādes var aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, izmantojot šajā punktā minēto pieeju kombināciju, ja ir izpildīti nosacījumi šo pieeju lietošanai.
3. Iestādes var noteikt riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem saskaņā ar pieejām, kas minētas 132.a pantā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - (a) KIU ir vai nu:
 - (i) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmums (PVKIU), ko regulē Direktīva 2009/65/EK;
 - (ii) ES AIF, ko pārvalda ES AIFP, kas reģistrēts saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punktu;
 - (iii) AIF, ko pārvalda ES AIFP, kas licencēts saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 6. pantu;
 - (iv) AIF, ko pārvalda ārpussavienības AIFP, kas licencēts saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 37. pantu; vai
 - (v) ārpussavienības AIF, ko pārvalda ārpussavienības AIFP un laiž tirgū saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 42. pantu;
 - (b) KIU prospektā vai līdzvērtīgā dokumentā ir iekļautas:
 - (i) aktīvu kategorijas, kurās KIU ir atļauts ieguldīt,
 - (ii) ja pastāv ieguldījumu limiti — relatīvie limiti un to aprēķināšanas metodika;
 - (c) KIU ziņojumi iestādei atbilst šādām prasībām:
 - (i) par KIU darbību ziņo vismaz tikpat bieži kā par iestādes darbību,
 - (ii) finanšu informācijas detalizācijas pakāpe ir pietiekama, lai iestāde varētu aprēķināt KIU riska darījumu riska svērtās vērtības saskaņā ar

iestādes izvēlēto pieeju,

- (iii) ja iestāde izmanto caurskatāmības pieeju, informāciju par pamatā esošiem riska darījumiem pārbauda neatkarīga trešā persona.

4. Iestādes, kurām nav atbilstīgu datu vai informācijas, lai varētu aprēķināt riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem saskaņā ar 132.a panta pieejām, var izmantot trešās personas aprēķinus, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

(a) trešā persona ir vai nu:

- (i) KIU depozitārā iestāde vai depozitārā finanšu iestāde ar nosacījumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un nogulda visus vērtspapīrus šajā depozitārajā iestādē vai depozitārajā finanšu iestādē;
- (ii) to KIU gadījumā, kas nav ietverti i) apakšpunktā, KIU pārvaldes sabiedrība, ar nosacījumu, ka šī sabiedrība atbilst 3. punkta a) apakšpunkta nosacījumam.

(b) trešā persona veic aprēķinus, izmantojot metodes, kas minētas attiecīgi 132.a panta 1., 2. un 3. punktā;

(c) ārējais revidents ir apstiprinājis trešās personas aprēķinu pareizību.

Iestādes, kas izmanto trešo personu aprēķinus, reizina šajos aprēķinos iegūtās riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem ar koeficientu 1,2.

1. Ja iestāde izmanto pieejas, kas minētas 132.a pantā, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības KIU ("1. līmeņa KIU") riska darījumiem, un jebkurš no 1. līmeņa KIU pamatā esošajiem riska darījumiem ir riska darījums cita KIU ("2. līmeņa KIU") daļu vai ieguldījumu apliecību veidā, riska darījumu riska svērtās vērtības 2. līmeņa KIU riska darījumiem var aprēķināt ar jebkuru no trim 2. punktā minētajām pieejām. Iestāde var izmantot caurskatāmības pieeju, aprēķinot riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem 3. līmenī un jebkurā turpmākā līmenī, tikai tad, ja ir lietojusi šo pieeju aprēķiniem iepriekšējā līmenī. Jebkurā citā gadījumā tā izmanto atkāpšanās pieeju.

6. Riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem, kas aprēķinātas saskaņā ar caurskatāmības pieeju un pilnvaru pieeju, ir ierobežotas ar minēto KIU riska darījumu riska svērto vērtību, kas aprēķināta ar atkāpšanās pieeju.";

(55) regulā iekļauj šādu 132.a pantu:

"132.a pants

Pieejas KIU riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai

1. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punkta nosacījumi, iestādes, kurām ir pietiekami daudz informācijas par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, caurskata šos riska darījumus, lai aprēķinātu KIU riska darījumu riska svērto vērtību, sverot attiecībā uz risku visus pamatā esošos KIU riska darījumus, it kā šīs iestādes tos

turētu tiešā veidā.

2. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punkta nosacījumi, iestādes, kurām nav pietiekami daudz informācijas par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, lai varētu izmantot caurskatāmības pieeju, var aprēķināt riska darījumu riska svērtu vērtību šiem riska darījumiem saskaņā ar ierobežojumiem, kas noteikti KIU pilnvarās un attiecīgajos tiesību aktos.

Pirmās daļas nolūkiem iestādes veic aprēķinus, pieņemot, ka KIU vispirms izraisa riska darījumus maksimālā apmērā, kādu pieļauj to pilnvaras vai attiecīgie tiesību akti, riska darījumos, kas piesaista augstākās pašu kapitāla prasības, un tad turpina izraisīt riska darījumus dilstošā secībā, kamēr sasniedz maksimālo kopējo riska darījumu ierobežojumu.

Iestādes veic aprēķinus, kas minēti pirmajā daļā, izmantojot metodes, kas noteiktas šajā nodaļā, šīs sadaļas 5. nodaļā un šīs sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļā.

3. Atkāpjoties no 92. panta 3. punkta d) apakšpunkta prasībām, iestādes, kas aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, var aizstāt pašu kapitāla prasību attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku, ko rada minētā KIU atvasinātā instrumenta riska darījumi, ar summu, kas vienāda ar 50 % no riska darījuma vērtības šiem riska darījumiem, kas aprēķināta attiecīgi saskaņā ar šīs sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļu.

Atkāpjoties no pirmās daļas prasībām, iestāde var izslēgt no pašu kapitāla prasības aprēķiniem attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku tos atvasinātā instrumenta riska darījumus, uz kuriem šī prasība neattiektos, ja tos tiešā veidā izraisītu iestāde.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu, kā iestādes aprēķina 2. punktā minētās riska darījumu riska svērtās vērtības, ja nav pieejami kādi no šiem aprēķiniem nepieciešamajiem ievades datiem.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [deviņi mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.";

- (56) regulā iekļauj šādu 132.b pantu:

"132.b pants

Izņēmumi attiecībā uz metodēm KIU riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšanai

5. Iestādes izslēdz no 132. pantā minētajiem aprēķiniem KIU turētos pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa kapitāla instrumentus, un tie jāatskaita saskaņā ar attiecīgi 36. panta 1. punktu, 56. pantu un 66. pantu.
6. Iestādes var izslēgt no 132. pantā minētajiem aprēķiniem riska darījumus KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā 150. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkta izpratnē

un tā vietā piemērot šiem riska darījumiem aprēķina procedūru, kas izklāstīta 133. pantā.";

(57) regulas 152. pantu aizstāj ar šādu:

"152. pants

Aprēķina procedūra riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā

1. Riska darījumiem KIU daļu vai ieguldījumu apliecību veidā iestādes aprēķina riska svērtā riska darījuma vērtības, reizinot KIU riska darījumu riska svērto vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar šajā pantā minētajām pieejām, ar šo iestāžu turēto daļu vai ieguldījumu apliecību procentuālo īpatsvaru.
2. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punkta nosacījumi, iestādes, kurām ir pietiekami daudz informācijas par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, caurskata šos pamatā esošos riska darījumus, lai aprēķinātu KIU riska darījumu riska svērto vērtību, sverot attiecībā uz risku visus pamatā esošos KIU riska darījumus, it kā šīs iestādes tos turētu tiešā veidā.
3. Atkāpjoties no 92. panta 3. punkta d) apakšpunkta prasībām, iestādes, kas aprēķina riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, var aizstāt pašu kapitāla prasību attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku, ko rada minētā KIU atvasinātā instrumenta riska darījumi, ar summu, kas vienāda ar 50 % no riska darījuma vērtības šiem riska darījumiem, kas aprēķināta attiecīgi saskaņā ar šīs sadaļas 6. nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļu.
Atkāpjoties no pirmās daļas prasībām, iestāde var izslēgt no pašu kapitāla prasības aprēķiniem attiecībā uz kredīta vērtības korekcijas risku tos atvasinātā instrumenta riska darījumus, uz kuriem šī prasība neattiektos, ja tos tiešā veidā izraisītu iestāde.
4. Iestādes, kas piemēro caurskatāmības pieeju saskaņā ar 2. un 3. punktu un atbilst pastāvīgas daļējas izmantošanas nosacījumiem saskaņā ar 150. pantu, vai kas neatbilst šajā nodaļā minēto metožu izmantošanas nosacījumiem attiecībā uz visiem vai daļu no pamatā esošajiem KIU riska darījumiem, aprēķina riska darījuma riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu summas, ievērojot šādus principus:
 - (a) riska darījumiem, kas ietilpst 147. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajā kapitāla vērtspapīru riska darījumu kategorijā, iestādes piemēro vienkāršo riska pakāpju pieeju, kā norādīts 155. panta 2. punktā;
 - (b) riska darījumiem, kas ietilpst vērtspapīrošanas riska darījumu kategorijā, iestādes piemēro uz reitingiem balstīto metodi, kā norādīts 261. pantā;
 - (c) visiem citiem pamatā esošajiem riska darījumiem iestādes piemēro standartizēto pieeju, kā norādīts šīs sadaļas 2. nodaļā.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkiem, ja iestāde nespēj noteikt atšķirību starp privātu kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, biržā tirgotu kapitāla vērtspapīru riska

darījumiem un citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem, tā attiecīgos riska darījumus pielīdzina citiem kapitāla vērtspapīru riska darījumiem.

5. Ja ir izpildīti 132. panta 3. punkta nosacījumi, iestādes, kurām nav pietiekami daudz informācijas par atsevišķiem pamatā esošiem KIU riska darījumiem, var aprēķināt riska darījumu riska svērto vērtību šiem riska darījumiem saskaņā ar pilnvaru pieeju, kas paredzēta 132.a panta 2. punktā. Tomēr, riska darījumiem, kas minēti šā panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunktos, iestādes piemēro tajos noteiktās pieejas.
6. Saskaņā ar 132.b panta 2. punktu iestādes, kas neizmanto caurskatāmības pieeju saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu vai pilnvaru pieeju saskaņā ar šā panta 5. punktu, izmanto atkāpšanās pieeju, kas minēta 132. panta 2. punktā.
7. Iestādes, kurām nav atbilstīgu datu vai informācijas, lai varētu aprēķināt riska svērtās vērtības KIU saskaņā ar 2., 3., 4. un 5. punkta pieejām, var izmantot trešās personas aprēķinus, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

(a) trešā persona ir vai nu:

- (i) KIU depozītu iestāde vai depozītu finanšu iestāde ar nosacījumu, ka KIU iegulda tikai vērtspapīros un nogulda visus vērtspapīrus šajā depozītu iestādē vai depozītu finanšu iestādē;
 - (ii) attiecībā uz KIU, kas nav ietverti i) punktā, KIU pārvaldes sabiedrība, ar nosacījumu, ka šī sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunkta kritērijiem.
- (b) riska darījumiem, kas nav minēti 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā, trešā persona veic aprēķinus saskaņā ar pieeju, kas minēta 132.a panta 1. punktā;
- (c) riska darījumiem, kas minēti 4. punkta a), b) un c) apakšpunktos, trešā persona veic aprēķinus saskaņā ar pieejām, kas tajos noteiktas;
- (d) ārējais revidents ir apstiprinājis trešās personas aprēķinu pareizību.

Iestādes, kas izmanto trešo personu aprēķinus, reizina šajos aprēķinos iegūtās riska darījumu riska svērtās vērtības KIU riska darījumiem ar koeficientu 1,2.

8. Šā panta vajadzībām piemēro 132. panta 5. un 6. punkta un 132.b panta noteikumus.";

(58) regulas 201. panta 1. punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) atbilstīgi centrālie darījumu partneri.";

(59) regulā iekļauj šādu 204.a pantu:

"204.a pants

Atbilstoši kapitāla atvasināto instrumentu veidi

1. Iestādes var izmantot kapitāla atvasinātos instrumentus, kas ir kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumi vai ir ekonomiskās izpausmes ziņā tiem līdzīgi, kā atbilstošu

kredītaizsardzību vienīgi tādēļ, lai īstenotu iekšējā riska ierobežošanas pozīcijas.

Ja iestāde pērk kredītaizsardzību kopējo ieņēmumu mijmaiņas darījumā un par mijmaiņu saņemtos neto maksājumus ieegrāmato kā neto ienākumu, bet neiegrāmato attiecīgo aizsargātā aktīva vērtības pazemināšanos (vai nu samazinot patieso vērtību, vai papildinot rezerves), šāda kredītaizsardzība netiek atzīta par atbilstošu.

2. Ja iestāde veic iekšēju riska ierobežošanu, izmantojot kapitāla atvasināto instrumentu, lai šī iekšējā riska ierobežošana tiktu atzīta par atbilstošu kredītaizsardzību šīs nodaļas vajadzībām, kredītrisks, kas pārvietots uz tirdzniecības portfeli, tiks pārvietots uz trešo personu vai personām.

Ja iekšējā riska ierobežošana ir veikta saskaņā ar pirmo daļu un ja ir izpildītas šīs nodaļas prasības, tad iestādes, kad tās saņem nefondēto kredītaizsardzību, riska darījumu riska svērtās vērtības un paredzamo zaudējumu apmēra aprēķināšanai piemēro šīs nodaļas 4.–6. iedaļā minētos noteikumus.";

- (60) regulas 223. pantu groza šādi:

- (a) panta 3. punktā pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

"OTC atvasināto instrumentu darījumiem iestādes, kas izmanto 6. nodaļas 6. iedaļā minēto metodi, E_{VA} aprēķina šādi:

$$E_{VA} = E."$$

- (b) panta 5. punktā pēdējo daļu aizstāj ar šādu:

"OTC atvasināto instrumentu darījumiem iestādes, kas izmanto šīs sadaļas 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā minētās metodes, ņem vērā nodrošinājuma radīto riska mīkstināšanas ietekmi saskaņā ar noteikumiem, kas attiecīgi paredzēti šajās iedaļās.";

- (61) regulas 272. pantā 6. un 12. punktu aizstāj ar šādiem:

"6) "riska ierobežošanas kopa" ir darījumu grupa vienā savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kur ir atļauta pilnīga vai daļēja kompensēšana, nosakot potenciālu nākotnes riska darījumu saskaņā ar metodēm, kas norādītas šīs nodaļas 3. vai 4. iedaļā;

12) "pašreizējā tirgus vērtība" jeb "CMV" šīs nodaļas 3.–5. iedaļas vajadzībām ir visu darījumu neto tirgus vērtība jebkura nodrošinājuma, kas turēts vai iesniegts, bruto savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā, aprēķinot CMV, ieskaita gan pozitīvās, gan negatīvās tirgus vērtības;"

- (62) regulas 272. pantā iekļauj šādu 7.a un 12.a punktu:

"7.a) "vienvirziena līgums par drošības rezervi" ir līgums par drošības rezervi, saskaņā ar kuru iestādei jāiesniedz darījumu partnerim mainīgās drošības rezerves, bet nav tiesību saņemt šādas mainīgās drošības rezerves no darījumu partnera, vai otrādi;"

"12.a) "neto neatkarīgs nodrošinājums" jeb "NICA" ir summa, ko veido neto nodrošinājuma svārstīguma korekcijas vērtība, kas attiecīgi saņemta vai iesniegta savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, izņemot mainīgo drošības rezervi;"

(63) regulas 273. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādes aprēķina II pielikumā minēto līgumu riska darījumu vērtību, pamatojoties uz vienu no metodēm, kas izklāstītas šīs nodaļas 3.–6. iedaļā saskaņā ar šo pantu.

Iestāde, kas neatbilst 273.a panta 2. punkta nosacījumiem, neizmanto šīs nodaļas 4. iedaļā minēto metodi. Iestāde, kas neatbilst 273.a panta 3. punkta nosacījumiem, neizmanto šīs nodaļas 5. iedaļā minēto metodi.

Nosakot II pielikuma 3. punktā minēto līgumu riska darījumu vērtību, iestāde neizmanto šīs nodaļas 5. iedaļā minēto metodi.

Iestādes grupā drīkst pastāvīgi apvienojumā izmantot šīs nodaļas 3.–6. iedaļā minētās metodes. Atsevišķa iestāde nedrīkst pastāvīgi apvienojumā izmantot šīs nodaļas 3.–6. iedaļā minētās metodes."

(b) panta 6., 7., 8. un 9. punktu aizstāj ar šādiem:

"6. Saskaņā ar visām šīs nodaļas 3.–6. iedaļā minētajām metodēm riska darījuma vērtība konkrētam darījuma partnerim ir vienāda ar riska darījumu vērtību summu, ko aprēķina katrai šā darījuma partnera savstarpējo prasījumu ieskaita kopai.

Atkāpjoties no pirmās daļas prasībām, ja vienu līgumu par drošības rezervi piemēro vairākām minētā darījuma partnera savstarpējo prasījumu ieskaita kopām un iestāde izmanto kādu no metodēm, kas minētas šīs nodaļas 3. un 6. iedaļā, lai aprēķinātu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu riska darījuma vērtību, minēto riska darījuma vērtību aprēķina saskaņā ar attiecīgo iedaļu.

Konkrētam darījuma partnerim riska darījuma vērtība noteiktai II pielikumā norādīto *OTC* atvasināto instrumentu savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, kas aprēķināta saskaņā ar šo nodaļu, ir lielāka par nulli un starpību starp riska darījumu summu visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar darījuma partneri un šā darījuma partnera *CVA* summu, kuru iestāde ir atzinusi par norakstītu. Kredīta vērtības korekcijas aprēķina, neņemot vērā izlīdzinošo debeta vērtības korekciju, kas saistīta ar sabiedrības pašas kredītrisku un ko no pašu kapitāla jau izslēdz saskaņā ar 33. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

7. Aprēķinot riska darījuma vērtību saskaņā ar šīs nodaļas 3.–5. iedaļā minētajām metodēm, iestādes var uzskatīt divus *OTC* atvasināto instrumentu līgumus, kas iekļauti tajā pašā savstarpējo prasījumu ieskaita līgumā un ir pilnīgi atbilstīgi, par vienu līgumu ar nosacītu pamatsummu, kas vienāda ar nulli.

Pirmās daļas nolūkiem divi *OTC* atvasināto instrumentu līgumi ir pilnīgi atbilstīgi, ja atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

(a) to riska pozīcijas ir pretējas;

(b) to pazīmes, izņemot tirdzniecības datumu, ir identiskas;

(c) to naudas plūsmas pilnībā viena otru kompensē.

8. Riska darījumiem, kuri rodas no ilgstošo norēķinu darījumiem, iestādes nosaka riska darījuma vērtību, izmantojot jebkuru no šīs nodaļas 3.–6. iedaļā minētajām

metodēm, neatkarīgi no tā, kādu metodi iestāde ir izvēlējusies piemērot OTC atvasinātajiem instrumentiem, repo darījumiem, vērtspapīru vai preču aizdevuma vai aizņēmuma darījumiem un maržinālo aizdevumu darījumiem. Aprēķinot pašu kapitāla prasības ilgstošo norēķinu darījumiem, iestāde, kas izmanto 3. nodaļā noteikto pieeju, var pastāvīgi un neatkarīgi no attiecīgo pozīciju būtiskuma piešķirt riska pakāpes saskaņā ar 2. nodaļā noteikto metodi.

9. Attiecībā uz šīs nodaļas 3.–6. iedaļā minētajām metodēm iestādes klasificē darījumus, kuros ir konstatēts specifiskais korelācijas risks, saskaņā ar 291. pantu.";

(64) regulā iekļauj šādu 273.a un 273.b pantu:

"273.a pants

Riska darījuma vērtības vienkāršotu aprēķināšanas metožu izmantošanas nosacījumi

1. Iestāde var aprēķināt atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību saskaņā ar 4. punktā minēto metodi, ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmērs nepārsniedz turpmāk minētās robežvērtības, pamatojoties uz ikmēneša novērtējumu:
 - (a) 10 % no iestādes kopējiem aktīviem;
 - (b) EUR 150 miljoni.Šā punkta nolūkiem iestādes nosaka bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmēru konkrētā dienā, iekļaujot tajā visas atvasināto instrumentu pozīcijas, izņemot kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti par iekšējās riska ierobežošanas pozīcijām, salīdzinot ar netirdzniecības portfeļa kredītriska darījumiem.
2. Iestāde var aprēķināt procentu likmju, ārvalstu valūtu un zelta atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību saskaņā ar 5. iedaļu, ar noteikumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmērs nepārsniedz turpmāk minētās robežvērtības, pamatojoties uz ikmēneša novērtējumu:
 - (a) 5 % no iestādes kopējiem aktīviem;
 - (b) EUR 20 miljoni.Šā punkta nolūkiem iestādes nosaka bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmēru konkrētā dienā, iekļaujot tajā visas atvasināto instrumentu pozīcijas, kas attiecas uz II pielikuma 1. un 2. punktā minētajiem līgumiem.
3. 1. un 2. punkta nolūkiem iestādes aprēķina bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu darījumu apmēru konkrētā dienā saskaņā ar šādām prasībām:
 - (a) atvasināto instrumentu pozīcijas vērtē pēc to tirgus cenām konkrētā datumā. Ja kādas pozīcijas tirgus cena konkrētā datumā nav pieejama, iestādes izmanto šīs pozīcijas jaunāko tirgus vērtību;
 - (b) garo pozīciju absolūto vērtību summē ar īso pozīciju absolūto vērtību.
4. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm šīs nodaļas 4. vai 5. iedaļā minētās

metodes, kuras tās attiecīgi izmanto vai kuru izmantošanu pārtrauc, lai aprēķinātu atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību.

5. Iestādes neiesaistās atvasināto instrumentu darījumā tikai tādēļ vien, lai izpildītu kādu no 1. un 2. punkta nosacījumiem ikmēneša novērtējumā.

273b. pants

Atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības vienkāršotu aprēķināšanas metožu izmantošanas nosacījumu neizpilde

1. Iestāde, kas vairs neatbilst kādam no 273.a panta 1. vai 2. punkta nosacījumiem, nekavējoties informē par to kompetento iestādi.
 2. Iestāde pārtrauc piemērot 273.a panta 1. vai 2. punktu trīs mēnešu laikā pēc tam, kad iestājas kāds no šādiem notikumiem:
 - (a) iestāde neatbilst kādam no 273.a panta 1. vai 2. punkta nosacījumiem trīs mēnešus pēc kārtas;
 - (b) iestāde neatbilst kādam no attiecīgi 273.a panta 1. vai 2. punkta nosacījumiem vairāk nekā sešus mēnešus pēdējo 12 mēnešu laikā.
 3. Ja iestāde pārtrauc piemērot 273.a panta 1. vai 2. punktu, tā drīkst noteikt atvasināto instrumentu pozīciju riska darījuma vērtību, izmantojot attiecīgi šīs nodaļas 4. vai 5. iedaļā minētās metodes, tikai tad, kad pierāda kompetentajai iestādei, ka ir izpildīti visi 273.a panta 1. vai 2. punkta nosacījumi attiecībā uz nepārtrauktu pilna gada periodu.";
- (65) regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļu aizstāj ar šādu:

"3. IEDAĻA

STANDARTIZĒTA PIEEJA ATTIECĪBĀ UZ DARĪJUMU PARTNERA KREDĪTRISKU

274. pants

Riska darījuma vērtība

1. Iestāde var aprēķināt atsevišķa riska darījuma vērtību savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī visiem darījumiem, uz ko attiecas līgumiskā ieskaita līgums, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - (a) ieskaita līgums pieder kādam no līgumiskā ieskaita līguma veidiem, kas minēti 295. pantā;
 - (b) kompetentās iestādes atzīst ieskaita līgumu saskaņā ar 296. pantu;
 - (c) iestāde ir izpildījusi pienākumus, kas paredzēti 297. pantā attiecībā uz ieskaita līgumiem.

Ja kāds no šiem nosacījumiem nav izpildīts, iestāde strādā ar katru darījumu tā, it kā tā būtu pašas šīs iestādes savstarpējo prasījumu ieskaita kopa.
2. Iestāde aprēķina savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību saskaņā

ar standartizēto pieeju attiecībā uz darījumu partnera kredītriska metodi šādi:

$$Exposure\ value = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

kur:

RC = aizvietošanas vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 275. pantu;

PFE = iespējamā nākotnes riska darījuma vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar 278. pantu;

α = 1,4.

3. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību saskaņā ar vienošanās līgumu par drošības rezervi ierobežo ar tās pašas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību, uz ko neattiecas nekāds līgums par drošības rezervi.
4. Ja vienai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai piemēro vairākus līgumus par drošības rezervi, iestādes piesaista katru šo līgumu par drošības rezervi darījumu grupai savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kurā līgumu par drošības rezervi piemēro saskaņā ar līgumu, un aprēķina riska darījuma vērtību katram no šajā grupā iekļautajiem darījumiem atsevišķi.
5. Iestādes var noteikt riska darījumu vērtību kā nulli savstarpējo prasījumu ieskaita kopai, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:
 - (a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopa sastāv tikai no pārdotajiem iespēju līgumiem;
 - (b) savstarpējo prasījumu ieskaita kopas pašreizējā tirgus vērtība visu laiku ir negatīva;
 - (c) visu savstarpējo prasījumu ieskaita kopā iekļauto iespēju līgumu prēmijas iestāde ir saņēmusi jau iepriekš, lai nodrošinātu līgumu izpildi;
 - (d) uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu neattiecas neviens līgums par drošības rezervi.
6. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopā iestādes aizstāj darījumu, kas ir nopirkto vai pārdoto dzēšanas vai pārdošanas iespēju līgumu lineāra kombinācija, ar visām atsevišķajām iespējām, kas veido minēto lineāro kombināciju, ko uzskata par individuālu darījumu, aprēķinot savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību saskaņā ar šo iedaļu.

275. pants

Aizvietošanas vērtība

1. Iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību ("RC") savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz kurām neattiecas līgums par drošības rezervi, izmantojot šādu formulu:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību atsevišķām savstarpējo prasījumu ieskaite kopām, uz kurām attiecas līgums par drošības rezervi, izmantojot šādu formulu:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

kur:

VM = neto mainīgās drošības rezerves svārstīguma korekcija, kas attiecīgi regulāri saņemta vai iesniegta savstarpējo prasījumu ieskaite kopai, lai mīkstinātu izmaiņas šīs savstarpējo prasījumu ieskaite kopas CMV;

TH = maržinālais sliekšnis, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaite kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi un kuru nesasniedzot iestāde nevar pieprasīt nodrošinājumu;

MTA = minimālais nododamais apjoms, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaite kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi.

3. Iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību vairākām savstarpējo prasījumu ieskaite kopām, uz kurām attiecas līgums par drošības rezervi, izmantojot šādu formulu:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

kur:

i = indekss, kas apzīmē savstarpējo prasījumu ieskaite kopas, uz kurām attiecas viens līgums par drošības rezervi;

CMV_i = savstarpējo prasījumu ieskaite kopas "i" CMV;

VM_{MA} = summa, ko veido nodrošinājuma svārstīguma korekcija, kas attiecīgi regulāri saņemta vai iesniegta vairākām savstarpējo prasījumu ieskaite kopām, lai mīkstinātu izmaiņas to CMV;

NICA_{MA} = saņemtās vai iesniegtās nodrošinājuma vērtības (CVA), kurai piemērota svārstīguma korekcija, summa, kāda tā piemērojama, vairākām savstarpējo prasījumu ieskaite kopām, kas nav VM_{MA}

Pirmās daļas nolūkiem NICA_{MA} var aprēķināt tirdzniecības līmenī, savstarpējo prasījumu ieskaite kopas līmenī vai visu savstarpējo prasījumu ieskaite kopu līmenī, kam piemēro līgumu par drošības rezervi, atkarībā no līmeņa, kurā piemēro līgumu par drošības rezervi.

276. pants
Nodrošinājuma atzīšana un apstrāde

1. Šīs iedaļas nolūkiem iestādes aprēķina VM , VM_{MA} , $NICA$ un $NICA_{MA}$ nodrošinājuma summas, piemērojot visas šādas prasības:
 - (a) ja visi darījumi, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, pieder tirdzniecības portfelim, atzīst vienīgi to nodrošinājumu, kas ir piemērots saskaņā ar 299. pantu;
 - (b) ja savstarpējo prasījumu ieskaita kopa satur vismaz vienu darījumu, kas pieder netirdzniecības portfelim, atzīst vienīgi to nodrošinājumu, kas ir piemērots saskaņā ar 197. pantu;
 - (c) no darījumu partnera saņemtu nodrošinājumu atzīst ar pozitīvu zīmi, un nodrošinājumu, kas iesniegts darījumu partnerim, atzīst ar negatīvu zīmi;
 - (d) jebkura veida saņemta vai iesniegta nodrošinājuma svārstīguma korekciju aprēķina saskaņā ar 223. pantu. Šo aprēķinu nolūkiem iestādes neizmanto metodi, kas minēta 225. pantā;
 - (e) to pašu nodrošinājuma pozīciju vienlaikus neiekļauj gan VM , gan $NICA$;
 - (f) to pašu nodrošinājuma pozīciju vienlaikus neiekļauj gan VM_{MA} , gan $NICA_{MA}$;
 - (g) jebkuru nodrošinājumu, kas iesniegts darījumu partnerim, ir nodalīts no šā darījumu partnera aktīviem un šādas nodalīšanas dēļ ir neaizskarams minētā darījumu partnera saistību neizpildes vai maksātnespējas gadījumā, neatzīst, aprēķinot $NICA$ un $NICA_{MA}$.
2. Aprēķinot iesniegta nodrošinājuma svārstīguma korekciju, kas minēta 1. punkta d) apakšpunktā, iestādes aizstāj 223. panta 2. punkta formulu ar šādu formulu:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

3. 1. punkta d) apakšpunkta nolūkiem iestādes nosaka likvidācijas periodu, kas ir būtisks, aprēķinot jebkura saņemta vai iesniegta nodrošinājuma svārstīguma korekciju, saskaņā ar kādu no šādiem laikposmiem:
 - (a) 276. panta 1. punktā minētajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām šis laikposms ir viens gads;
 - (b) 276. panta 2. un 3. punktā minētajām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām šis laikposms ir maržinālais riska periods, kas noteikts saskaņā ar 279.d panta 1. punkta b) apakšpunktu.

277. pants
Darījumu attiecināšana uz riska kategorijām

1. Iestādes attiecina katru savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījumu uz kādu no šādām sešām riska kategorijām, lai noteiktu savstarpējo prasījumu ieskaita kopas iespējamo nākotnes riska darījumu, kā minēts 278. pantā:

- (a) procentu likmju risks;
 - (b) ārvalstu valūtu risks;
 - (c) kredītrisks;
 - (d) kapitāla vērtspapīru risks;
 - (e) preču risks;
 - (f) citi riski.
2. Iestādes veic 1. punktā minēto attiecināšanu, pamatojoties uz darījuma primāro risku raksturojošo rādītāju. Darījumiem, kas nav minēti 3. punktā, primārais risku raksturojošais rādītājs ir vienīgais būtiskais risku raksturojošais rādītājs atvasinātā instrumenta pozīcijai.
 3. Sākot no [šīs regulas piemērošanas datums], attiecībā uz atvasināta instrumenta darījumu, kas piesaistīts tirdzniecības portfelim un attiecībā uz kuru iestāde izmanto metodes, kas minētas 1.a vai 1.b nodaļā, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskam, primārais risku raksturojošais rādītājs ir riska faktors, kas saistīts ar augstāko absolūto jutīgumu no visiem jutīgajiem šā darījuma apstākļiem, kas aprēķināts saskaņā ar IV sadaļas 1.b nodaļu.
 4. Neierobežojot 1. un 2. punktu, kad iestādes attiecina darījumus uz 1. punktā minētajām riska kategorijām, tās piemēro šādas prasības:
 - (g) ja darījuma primārais risku raksturojošais rādītājs ir inflācijas mainīgais lielums, iestādes attiecina darījumu uz procentu likmju riska kategoriju;
 - (h) ja darījuma primārais risku raksturojošais rādītājs ir mainīgais lielums attiecībā uz klimatu, iestādes attiecina darījumu uz preču riska kategoriju.
 5. Atkāpjoties no 2. punkta prasībām, iestādes attiecina atvasināta instrumenta darījumus ar vairāk nekā vienu būtisku risku raksturojošu rādītāju uz vairāk nekā vienu riska kategoriju. Ja viena šāda darījuma visi būtiskie risku raksturojošie rādītāji pieder tai pašai riska kategorijai, iestādēm tikai vienu reizi jāattiecina šis darījums uz minēto riska kategoriju, pamatojoties uz visbūtiskāko no šiem risku raksturojošajiem rādītājiem. Ja viena šāda darījuma būtiskie risku raksturojošie rādītāji pieder dažādām riska kategorijām, iestādes attiecina šo darījumu vienu reizi uz katru riska kategoriju, attiecībā uz kuru darījumam ir vismaz viens būtisks risku raksturojošs rādītājs, pamatojoties uz visbūtiskāko risku raksturojošo rādītāju attiecīgajā riska kategorijā.
 6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:
 - (a) metodi, kā apzināt darījumu vienīgo būtisko risku raksturojošo rādītāju, izņemot tos, kas minēti 3. punktā;
 - (b) metodi, kā apzināt darījumus ar vairāk nekā vienu būtisku risku raksturojošu

rādītāju un kā apzināt visbūtiskāko no tiem 3. punkta nolūkiem.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

277.a pants

Riska ierobežošanas kopas

1. Iestādes izveido attiecīgas riska ierobežošanas kopas katrai savstarpējo prasījumu ieskaista kopas riska kategorijai un piesaista katru darījumu šīm riska ierobežošanas kopām šādi:
 - (a) darījumus, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja tās primārais risku raksturojošais rādītājs ir izteikts tai pašā valūtā;
 - (b) darījumus, kas attiecināti uz ārvalstu valūtu riska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja tās primārā risku raksturojošā rādītāja pamatā ir tas pats valūtas pāris;
 - (c) visus darījumus, kas attiecināti uz kredītriska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai;
 - (d) visus darījumus, kas attiecināti uz kapitāla vērtspapīru riska kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai;
 - (e) darījumus, kas attiecināti uz preču riska kategoriju, piesaista vienai no šādām piecām riska ierobežošanas kopām, pamatojoties uz to primārā risku raksturojošā rādītāja raksturu:
 - (i) enerģija;
 - (ii) metāli;
 - (iii) lauksaimniecības preces;
 - (iv) klimatiskie apstākļi;
 - (v) citas preces.
 - (f) darījumus, kas attiecināti uz citu risku kategoriju, piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja to primārais risku raksturojošais rādītājs ir identisks.

Punkta a) apakšpunkta nolūkiem darījumus, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju, kam inflācijas mainīgais lielums ir primārais risku raksturojošais rādītājs, piesaista atsevišķām riska ierobežošanas kopām, kas nav tās riska ierobežošanas kopas, kuras izveidotas darījumiem, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju, kurai inflācijas mainīgais lielums ir primārais risku raksturojošais rādītājs. Minētos darījumus piesaista tai pašai riska ierobežošanas kopai vienīgi tad, ja to

primārais risku raksturojošais rādītājs ir izteikts tai pašā valūtā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, iestādes izveido atsevišķas individuālas riska ierobežošanas kopas katrā riska kategorijā šādiem darījumiem:

- (a) darījumiem, kuru primārais risku raksturojošais rādītājs ir vai nu tirgus izraisīts risku raksturojoša rādītāja svārstīgums, vai tā īstenots svārstīgums, vai korelācija starp diviem risku raksturojošiem rādītājiem;
- (b) darījumiem, kuru primārais risku raksturojošais rādītājs ir starpība starp diviem risku raksturojošiem rādītājiem, kas attiecināti uz to pašu riska kategoriju, vai darījumiem, kuri sastāv no divām maksājuma pozīcijām, kas izteiktas tai pašā valūtā, un kuru risku raksturojošais rādītājs no tās pašas primārā risku raksturojošā rādītāja riska kategorijas ir iekļauts citā maksājuma pozīcijā, nevis tajā, kas satur primāro risku raksturojošo rādītāju.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkiem iestādes piesaista darījumus tai pašai attiecīgās riska kategorijas riska ierobežošanas kopai tikai tad, ja to primārais risku raksturojošais rādītājs ir identisks.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkiem iestādes piesaista darījumus tai pašai attiecīgās riska kategorijas riska ierobežošanas kopai tikai tad, ja risku raksturojošo rādītāju pāris šajos darījumos, kā minēts b) apakšpunktā, ir identisks un abi risku raksturojošie rādītāji šajā pāri ir pozitīvi korelēti. Pretējā gadījumā iestādes piesaista b) apakšpunktā minētos darījumus vienai no riska ierobežošanas kopām, kas izveidotas saskaņā ar 1. punktu, pamatojoties tikai uz vienu no diviem risku raksturojošajiem rādītājiem, kas minēti b) apakšpunktā.

3. Iestādes pēc kompetento iestāžu pieprasījuma dara pieejamu riska ierobežošanas kopu skaitu, kas izveidots saskaņā ar 2. punktu katrai riska kategorijai, kā arī primāro risku raksturojošo rādītāju vai risku raksturojošo rādītāju pāri katrā no šīm riska ierobežošanas kopām un darījumu skaitu katrā no šīm riska ierobežošanas kopām.

278. pants

Iespējamais nākotnes riska darījums

1. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopas iespējamo nākotnes riska darījumu ("PFE") iestādes aprēķina šādi:

$$PFE = multiplier * \sum_a AddOn^{(a)}$$

kur:

a = indekss, kas apzīmē riska kategorijas, kuras iekļautas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas iespējamā nākotnes riska darījuma aprēķinos;

AddOn^(a) = papildinājums riska kategorijai "a", kas aprēķināts saskaņā ar attiecīgi 280.a–280.f pantu;

multiplier = reizinātājs, kas aprēķināts saskaņā ar 3. punktā minēto formulu.

Šo aprēķinu nolūkiem iestādes iekļauj attiecīgās riska kategorijas papildinājumu

savstarpējo prasījumu ieskaita kopas iespējamā nākotnes riska darījuma aprēķinos, ja vismaz viens šīs savstarpējo prasījumu ieskaita kopas darījums ir attiecināts uz šo riska kategoriju.

2. Vairāku savstarpējo prasījumu ieskaita kopu iespējamo nākotnes riska darījumu, uz ko attiecas viens līgums par drošības rezervi, kā minēts 275. panta 3. punktā, aprēķina kā visu attiecīgo individuālo savstarpējo prasījumu ieskaita kopu summu, it kā uz tām neattiektos nekāda veida līgums par drošības rezervi.
3. Panta 1. punkta nolūkiem reizinātāju aprēķina šādi:

$$multiplier = \begin{cases} 1, & \text{if } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, Floor_m + (1 - Floor_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\}, & \text{otherwise} \end{cases}$$

kur:

$$Floor_m = 5 \%;$$

$$y = 2 * (1 - Floor_m) * \sum_a Addon^{(a)}$$

$$z =$$

$$\begin{cases} CMV - NICA & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(1)} \\ CMV - VM - NICA & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(2)} \\ CMV_i - NICA_i & \text{for the hedging sets referred to in Article 275(3)} \end{cases}$$

$NICA_i$ = neto neatkarīga nodrošinājuma summa, kas aprēķināta tikai darījumiem, kuri iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopā "i". $NICA_i$ aprēķina tirdzniecības līmenī vai savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī, atkarībā no līguma par drošības rezervi.

279. pants

Riska pozīcijas aprēķināšana

Lai aprēķinātu riska kategorijas papildinājumus, kas minēti 280.a–280.f pantā, iestādes aprēķina katra darījuma riska pozīciju savstarpējo prasījumu ieskaita kopā šādi:

$$RiskPosition = \delta \cdot AdjNot \cdot MF$$

kur:

δ = darījuma uzraudzības delta rādītājs, kas aprēķināts saskaņā ar 279.a pantā iekļauto formulu;

$AdjNot$ = darījuma koriģētā nosacītā summa, kas aprēķināta saskaņā ar 279.b pantu;

MF = darījuma termiņa faktors, kas aprēķināts saskaņā ar 279.c pantā

iekļauto formulu.

279.a pants
Uzraudzības delta rādītājs

1. Iestāde aprēķina uzraudzības delta rādītāju (δ) šādi:

- (a) attiecībā uz dzēšanas vai pārdošanas iespēju līgumiem, kas šīs iespējas pircējam dod tiesības pirkt vai pārdot pamatā esošu instrumentu par pozitīvu cenu vienā datumā nākotnē, izņemot gadījumus, kad šīs iespējas ir attiecinātas uz procentu likmju riska kategoriju, iestādes izmanto šādu formulu:

$$\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln \left(\frac{P}{K} \right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

kur:

sign = $\begin{cases} -1 & \text{where the transaction is a put option} \\ +1 & \text{where the transaction is a call option} \end{cases}$

type = $\begin{cases} -1 & \text{where the transaction is a bought option} \\ +1 & \text{where the transaction is a sold option} \end{cases}$

$N(x)$ = standartizēta normāli sadalīta gadījuma lieluma kumulatīva sadalījuma funkcija, t. i., varbūtība, ka normāli sadalīts gadījuma lielums ar vidējo vērtību 0 un dispersiju 1 ir mazāks vai vienāds ar "x";

P = iespējas līguma pamatā esošā instrumenta tūlītēja vai nākotnes cena;

K = iespējas līguma norunas cena;

T = iespējas līguma beigu termiņš, kas ir vienīgais datums nākotnē, kurā iespēju var īstenot. Beigu termiņu izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem;

σ = iespējas līguma uzraudzības svārstīgums, kas noteikts saskaņā ar 1. tabulu, pamatojoties uz darījuma riska kategoriju un iespējas līguma pamatā esošā instrumenta raksturu.

1. tabula

Riska kategorija	Pamatā esošais instruments	Uzraudzības svārstīgums
Ārvalstu valūta	Visas	15 %
Kredīts	Ar vienu parādnieku saistīts instruments	100 %

	Ar vairākiem parādnikiem saistīts instruments	80 %
Pamata kapitāls	Ar vienu parādniku saistīts instruments	120 %
	Ar vairākiem parādnikiem saistīts instruments	75 %
Preces	Elektroenerģija	150 %
	Citas preces (izņemot elektroenerģiju)	70 %
Citi	Visas	150 %

Iestāde, kas izmanto iespējas līguma pamatā esošā instrumenta nestandartizētu nākotnes darījuma cenu, nodrošina, ka:

- i) nestandartizētā nākotnes darījuma cena atbilst iespējas līguma īpašībām;
 - ii) nākotnes darījuma cenu aprēķina, izmantojot attiecīgu procentu likmi, kas ir dominējoša pārskata sniegšanas dienā;
 - iii) nākotnes darījuma cenā ir integrētas pamatā esošā instrumenta paredzamās naudas plūsmas pirms iespēju līguma beigu termiņa.
- (b) attiecībā uz sintētiskās vērtspapīrošanas laidieniem iestādes izmanto šādu formulu:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

kur:

$$\text{sign} = \begin{cases} +1 & \text{where credit protection has been obtained through the transaction} \\ -1 & \text{where credit protection has been provided through the transaction} \end{cases}$$

A = laidiena pievienošanas punkts;

D = laidiena atvienojuma punkts.

- (c) attiecībā uz darījumiem, kas nav minēti a) vai b) apakšpunktā, iestādes izmanto

šādu uzraudzības delta rādītāju:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 & \text{where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases}$$

2. Šīs iedaļas nolūkiem garā pozīcija primārajā risku raksturojošajā rādītājā nozīmē, ka darījuma tirgus vērtība palielinās, kad palielinās primārā risku raksturojošā rādītāja vērtība, un īsā pozīcija primārajā risku raksturojošajā rādītājā nozīmē, ka darījuma tirgus vērtība samazinās, kad palielinās primārā risku raksturojošā rādītāja vērtība.

Attiecībā uz darījumiem, kas minēti 277. panta 3. punktā, garā pozīcija ir darījums, kuram jutīguma zīme primārajā risku raksturojošajā rādītājā ir pozitīva, un īsā pozīcija ir darījums, kuram jutīguma zīme primārajā risku raksturojošajā rādītājā ir negatīva. Attiecībā uz darījumiem, kas nav minēti 277. panta 3. punktā, iestādes nosaka, vai šie darījumi ir garās vai īsās pozīcijas primārajā risku raksturojošajā rādītājā, pamatojoties uz objektīvu informāciju par šo darījumu struktūru vai nodomu.

3. Iestādes nosaka, vai darījums ar vairāk nekā vienu būtisku risku raksturojošo rādītāju ir garā pozīcija vai īsā pozīcija katrā būtiskajā risku raksturojošajā rādītājā saskaņā ar metodi, kas izmantota atbilstoši 2. punktam attiecībā uz primāro risku raksturojošo rādītāju.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

- (a) formulu, ko iestādes izmanto, lai aprēķinātu dzēšanas un pārdošanas iespēju līgumu uzraudzības delta rādītāju, kas attiecināts uz procentu likmju riska kategoriju, kura salīdzināma ar tirgus apstākļiem, kuros procentu likmes var būt negatīvas, kā arī uzraudzības svārstīgumu, kas ir piemērots minētajai formulai;
- (b) kādu objektīvu informāciju par darījuma struktūru un nodomu iestādes izmanto, lai noteiktu, vai darījums, kas nav minēts 277. panta 2. punktā, ir garā vai īsā pozīcija tā primārajā risku raksturojošajā rādītājā.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

279.b pants

Koriģētā nosacītā summa

1. Iestādes aprēķina koriģēto nosacīto summu šādi:

- (a) darījumiem, kas attiecināti uz procentu likmju riska kategoriju vai kredītriska kategoriju, iestādes aprēķina koriģēto nosacīto summu kā rezultātu, ko iegūst atvasinātā instrumenta līguma nosacīto summu reizinot ar uzraudzības ilguma koeficientu, ko aprēķina šādi:

$$\text{supervisory duration factor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

kur:

R = uzraudzības diskonta likme; R = 5 %;

S = sākuma datums, tas ir, datums, kurā darījumā sāk noteikt vai veikt maksājumus, izņemot maksājumus, kas saistīti ar nodrošinājuma maiņu līgumā par drošības rezervi. Ja pārskata sniegšanas dienā darījumā jau ir noteikti vai veikti maksājumi, sākuma datums ir vienāds ar nulli. Sākuma datumu izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem.

Ja darījumā ir viens vai vairāki nākotnes datumi, kuros iestāde vai darījumu partneris var nolemt izbeigt darījumu pirms līgumā noteiktā termiņa, sākuma datums ir vienāds ar agrāko no turpmāk minētā:

- i) datums vai agrākais no vairākiem nākotnes datumiem, kuros iestāde vai darījumu partneris var nolemt izbeigt darījumu pirms līgumā noteiktā termiņa;
- ii) datums, kurā darījumā sāk noteikt vai veikt maksājumus, izņemot maksājumus, kas saistīti ar nodrošinājuma maiņu līgumā par drošības rezervi.

Ja darījumam ir finanšu instruments kā pamatā esošs instruments, kas var izraisīt līgumiskus pienākumus, papildus darījuma pienākumiem, darījuma sākuma datumu nosaka, pamatojoties uz agrāko datumu, kurā pamatā esošais instruments sāk noteikt vai veikt maksājumus.

E = beigu datums, tas ir, datums, kurā iestāde un darījumu partneris apmainās ar darījuma pēdējā līgumiskā maksājuma vērtību. Beigu datumu izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem.

Ja darījumam ir finanšu instruments kā pamatā esošs instruments, kas var izraisīt līgumiskus pienākumus, papildus darījuma pienākumiem, darījuma beigu datumu nosaka, pamatojoties uz darījuma pamatā esošā instrumenta pēdējo līgumisko maksājumu;

- (b) darījumiem, kas attiecināti uz ārvalstu valūtu riska kategoriju, iestādes aprēķina koriģēto nosacīto summu šādi:
 - (i) ja darījums sastāv no vienas maksājuma pozīcijas, koriģētā nosacītā summa ir atvasinātā instrumenta līguma nosacītā summa;
 - (ii) ja darījums sastāv no divām maksājuma pozīcijām un vienas maksājuma pozīcijas nosacītā summa ir izteikta iestādes pārskata sniegšanas valūtā, koriģētā nosacītā summa ir otras maksājuma pozīcijas nosacītā summa;
 - (iii) ja darījums sastāv no divām maksājuma pozīcijām un katras maksājuma pozīcijas nosacītā summa ir izteikta citā valūtā, nevis iestādes pārskata sniegšanas valūtā, koriģētā nosacītā summa ir lielākā no abu maksājuma pozīciju nosacītajām summām pēc tam, kad šīs summas ir konvertētas iestādes pārskata sniegšanas valūtā pēc dominējošā tūlītējā

maiņas kursa.

- (c) darījumiem, kas attiecināti uz kapitāla vērtspapīru riska kategoriju vai preču riska kategoriju, iestādes aprēķina koriģēto nosacīto summu kā rezultātu, ko iegūst darījuma pamatā esošā instrumenta vienas vienības tirgus cenu reizinot ar vienību skaitu šajā pamatā esošajā instrumentā, kas norādīts darījumā.

Iestāde izmanto nosacīto summu kā koriģētu nosacīto summu, ja darījums, kas attiecināts uz kapitāla vērtspapīru riska kategoriju vai preču riska kategoriju, līgumā ir izteikts kā nosacīta summa, nevis kā vienību skaits pamatā esošajā instrumentā.

- 2. Iestādes nosaka nosacīto summu vai vienību skaitu pamatā esošajā instrumentā, lai varētu aprēķināt darījuma koriģēto nosacīto summu, kas minēta 1. punktā, šādi:

- (a) ja darījuma nosacītā summa vai pamatā esošā instrumenta vienību skaits nav noteikts līdz tā līgumā noteiktajam termiņam:

- (i) deterministiskām nosacītām summām un pamatā esošā instrumenta vienību skaitam nosacītā summa ir svērtais vidējais lielums no visām attiecīgi nosacīto summu vai pamatā esošā instrumenta vienību skaita deterministiskajām vērtībām līdz darījuma līgumā noteiktajam termiņam, ja pakāpe ir tā laikposma proporcionālais īpatsvars, kurā piemēro katru nosacītās summas vērtību;

- (ii) stohastiskām nosacītām summām un pamatā esošā instrumenta vienību skaitam nosacītā summa ir summa, kas noteikta, iekļaujot pašreizējās tirgus vērtības formulā nākotnes tirgus vērtību aprēķināšanai.

- (b) bināriem un digitāliem iespēju līgumiem nosacītā summa ir lielākā vērtība no šā iespējas līguma izmaksāšanas iespējamā stāvokļa, iestājoties minētā iespējas līguma beigu termiņam.

Neierobežojot pirmo daļu, ja iespējas līguma izmaksāšanas iespējamais stāvoklis ir stohastisks, iestāde izmanto metodi, kas minēta a) apakšpunkta ii) punktā, lai noteiktu nosacītās summas vērtību;

- (c) līgumiem ar vairākām nosacītās summas izmaiņām nosacīto summu reizina ar to atlikušo maksājumu skaitu, kuri vēl jāveic saskaņā ar līgumiem;

- (d) līgumiem, kas paredz naudas plūsmas maksājumu reizināšanu vai līguma pamatā esošo instrumentu reizināšanu, iestāde nosacīto summu koriģē, lai ņemtu vērā šīs reizināšanas ietekmi uz minēto līgumu riska struktūru.

- 3. Iestādes konvertē darījuma koriģēto nosacīto summu savā pārskata sniegšanas valūtā pēc dominējošā tūlītējā maiņas kursa, ja koriģēto nosacīto summu aprēķina saskaņā ar šo pantu no līgumā noteiktās nosacītās summas vai pamatā esošā instrumenta vienību skaita tirgus cenas, kas izteikta citā valūtā.

279.c pants
Termiņa faktors

1. Iestādes aprēķina termiņa faktoru ("MF") šādi:

- (a) darījumiem, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaista kopās, kā norādīts 275. panta 1. punktā, iestāde izmanto šādu formulu:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

kur:

M = darījuma atlikušais termiņš, kas vienāds ar laikposmu, kāds nepieciešams visu darījuma līgumisko pienākumu izbeigšanai. Šim nolūkam jebkuru atvasināta instrumenta līguma izvēles iespēju uzskata par līgumisku pienākumu. Atlikušo termiņu izsaka gados, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem.

Ja darījumam ir vēl viens atvasināta instrumenta līgums kā pamatā esošs instruments, kas var radīt līgumiskus papildu pienākumus, papildus šā darījuma līgumiskajiem pienākumiem, darījuma atlikušais termiņš ir vienāds ar laikposmu, kāds nepieciešams visu šā pamatā esošā instrumenta līgumisko pienākumu izbeigšanai.

OneBusinessYear = viens gads, kas izteikts darbdienās, izmantojot attiecīgu vienošanos par brīvdienās iekrītošajiem maksājumiem.

- (b) darījumiem, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaista kopās, kā norādīts 275. panta 2. un 3. punktā, termiņa faktoru definē kā:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

kur:

MPOR = savstarpējo prasījumu ieskaista kopas maržinālais riska periods, kas noteikts saskaņā ar 285. panta 2.–5. punktu.

Nosakot maržinālo riska periodu darījumiem starp klientu un tīrvērtes dalībnieku, iestāde, kas darbojas vai nu kā klients, vai kā tīrvērtes dalībnieks, aizstāj minimālo periodu, kas noteikts 285. panta 2. punkta b) apakšpunktā, ar piecām darbdienām.

2. Panta 1. punkta nolūkiem atlikušais termiņš ir vienāds ar laikposmu līdz dienai, kad tiks izdarīta nākošā pielāgošana darījumiem, kas strukturēti tā, lai nokārtotu atlikušos riska darījumus pēc norādītajiem maksājumu datumiem, un ja termiņi tiek pielāgoti tā, lai norādītajos maksājumu datumos līguma tirgus vērtība būtu nulle.

280. pants
Riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients

Lai varētu aprēķināt riska ierobežošanas kopas papildinājumu, kā minēts 280.a–280.f pantā, riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients "c" ir šāds:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{for the hedging sets established in accordance with Article 275(1)} \\ 5 & \text{for the hedging sets established in accordance with point (a) of Article 275(2)} \\ 0.5 & \text{for the hedging sets established in accordance with point (b) of Article 275(2)} \end{cases}$$

280.a pants

Procentu likmju riska kategorijas papildinājums

1. Regulas 278. panta nolūkiem iestādes aprēķina procentu likmju riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai šādi:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē visas procentu likmju riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta a) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

$AddOn_j^{IR}$ = procentu likmju riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

2. Procentu likmju riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājumu aprēķina šādi:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

kur:

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar piemērojamo vērtību, kura norādīta 280. pantā;

SF^{IR} = uzraudzības faktors procentu likmju riska kategorijai, kura vērtība vienāda ar 0,5 %;

$EffNot_j^{IR}$ = riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta saskaņā ar 3. un 4. punktu.

3. Lai varētu aprēķināt riska ierobežošanas kopas "j" faktisko nosacīto summu, iestādes vispirms piesaista katru šīs riska ierobežošanas kopas darījumu attiecīgajai grupai 2. tabulā. Iestādes to dara, pamatojoties uz katra darījuma beigu datumu, kas noteikts saskaņā ar 279.b panta 1. punkta a) apakšpunktu:

2. tabula

Grupa	Beigu datums (gados)
1	>0 un <=1

2	>1 un <=5
3	> 5

Pēc tam iestādes aprēķina riska ierobežošanas kopas "j" faktisko nosacīto summu saskaņā ar šādu formulu:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju;

$D_{j,k}$ = riska ierobežošanas kopas "j" grupas "k" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Bucket } k} RiskPosition_l$$

280.b pants

Ārvalstu valūtu riska kategorijas papildinājums

1. Regulas 278. panta nolūkiem ārvalstu valūtu riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai aprēķina šādi:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē ārvalstu valūtu riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta b) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

$AddOn_j^{FX}$ = ārvalstu valūtu riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

2. Ārvalstu valūtu riska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājumu aprēķina šādi:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

kur:

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas aprēķināts saskaņā ar 280. pantu;

SF^{FX} = uzraudzības faktors ārvalstu valūtu riska kategorijai, kura vērtība vienāda ar 4 %;

$EffNot_j^{IR}$ = riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa, ko aprēķina šādi:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in Hedging \text{ set } j} RiskPosition_l$$

280.c pants
Kredītriska kategorijas papildinājums

1. Panta 2. punkta nolūkiem iestādes izveido attiecīgas savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kredīta atsaucē vienības saskaņā ar turpmāk minēto.
 - (a) Vienu kredīta atsaucē vienību izveido katram atsaucē parāda instrumenta emitentam, un tā ir pamatā ar vienu parādniķu saistītam darījumam, kas piesaistīts kredītriska kategorijai. Ar vienu parādniķu saistītus darījumus piesaista tai pašai kredīta atsaucē vienībai tikai tad, ja šo darījumu pamatā esošo atsaucē parāda instrumentu ir emitējis tas pats emitents.
 - (b) Vienu kredīta atsaucē vienību izveido katrai atsaucē parāda instrumentu vai ar vienu parādniķu saistītu kredīta atvasināto instrumentu grupai, un tā ir pamatā ar vairākiem parādniķiem saistītam darījumam, kas piesaistīts kredītriska kategorijai. Ar vairākiem parādniķiem saistītus darījumus piesaista tai pašai kredīta atsaucē vienībai tikai tad, ja šo darījumu pamatā esošo atsaucē parāda instrumentu vai ar vienu parādniķu saistītu kredīta atvasināto instrumentu grupai ir tās pašas sastāvdaļas.
2. Regulas 278. panta nolūkiem iestādes aprēķina kredītriska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai šādi:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē visas kredītriska riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta c) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

$AddOn_j^{Credit}$ = kredītriska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j", kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu.

3. Iestādes aprēķina kredītriska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" šādi:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Credit})^2 \right) \cdot \left(AddOn(Entity_j) \right)^2}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē saskaņā ar 1. punktu izveidotās savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kredīta atsaucē vienību;

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. panta 3. punktu;

$AddOn(Entity_j)$ = kredīta atsaucē vienības "j" papildinājums, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu;

ρ_j^{Credit} = vienības "j" korelācijas faktors. Ja kredīta atsaucē vienība "j" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $\rho_j^{Credit} = 50\%$. Ja kredīta atsaucē vienība "j" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, $\rho_j^{Credit} = 80\%$.

4. Iestādes aprēķina papildinājumu kredīta atsaucē vienībai "j" šādi:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

kur:

$EffNot_j^{Credit}$ = kredīta atsaucē vienības "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in Credit\ reference\ entity\ j} SF_{j,l}^{Credit} \cdot RiskPosition_l$$

kur:

l = indekss, kas apzīmē riska pozīciju;

$SF_{j,l}^{Credit}$ = uzraudzības faktors, ko piemēro kredīta atsaucē vienībai "j" un kas noteikts saskaņā ar 5. punktu.

5. Panta 4. punkta nolūkiem iestādes aprēķina uzraudzības faktoru, ko piemēro kredīta atsaucē vienībai "j", šādi:

(a) Attiecībā uz kredīta atsaucē vienību "j", kas izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $SF_{j,l}^{Credit}$ attiecinā uz vienu no sešiem uzraudzības faktoriem, kas iekļauti šā panta 3. tabulā, pamatojoties uz ārēju kredītnovērtējumu, ko veic attiecīgā individuālā emitenta izraudzītā ĀKNI. Individuālam emitentam, kam nav pieejams izraudzītā ĀKNI veikts kredītnovērtējums:

(i) iestāde, izmantojot II sadaļas 3. nodaļā minēto metodi, attiecinā individuālā emitenta iekšējo reitingu uz vienu no ārējiem kredītnovērtējumiem;

(ii) iestāde, izmantojot II sadaļas 2. nodaļā minēto metodi, šai kredīta atsaucē vienībai piesaista $SF_{j,l}^{Credit} = 0,54\%$. Tomēr, ja iestāde izmanto 128. pantu, lai veiktu riska svēršanu darījuma partneru kredītriska darījumiem ar šo individuālo emitentu, piesaista $SF_{j,l}^{Credit} = 1,6\%$;

(b) Kredīta atsaucē vienībām "j", kas izveidotas saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu:

- (i) ja pozīcija "l", kas piesaistīta kredīta atsauces vienībai "j", ir kredīta indekss, kas kotēts atzītā biržā, $SF_{j,l}^{Credit}$ attiecina uz vienu no diviem uzraudzības faktoriem, kas minēti šā panta 4. tabulā, pamatojoties uz tā atsevišķo sastāvdaļu kredītkvalitātes vairākumu;
- (ii) ja pozīcija "l", kas piesaistīta kredīta atsauces vienībai "j", nav minēta šā apakšpunkta i) punktā, $SF_{j,l}^{Credit}$ ir svērtais vidējais lielums uzraudzības faktoriem, kas attiecināti uz katru sastāvdaļu saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktā minēto metodi, ja pakāpes ir noteiktas proporcionāli minētās pozīcijas sastāvdaļu nosacītajai summai.

3. tabula

Kredītkvalitātes pakāpe	Uzraudzības faktors ar vienu parādnieku saistītiem darījumiem
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

4. tabula

Dominējošā kredītkvalitāte	Uzraudzības faktors biržā kotētiem indeksiem
Ieguldījumu kategorija	0,38 %
Neieguldījumu kategorija	1,06 %

280.d pants

Kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājums

1. Panta 2. punkta nolūkiem iestādes izveido attiecīgas savstarpējo prasījumu ieskaita

kopas kapitāla vērtspapīru atsaucē vienības saskaņā ar turpmāk minēto:

- (a) vienu kapitāla vērtspapīru atsaucē vienību izveido katram atsaucē kapitāla vērtspapīru instrumenta emitentam, un tā ir pamatā ar vienu parādnieku saistītam darījumam, kas piesaistīts kapitāla vērtspapīru riska kategorijai. Ar vienu parādnieku saistītus darījumus piesaista tai pašai kapitāla vērtspapīru atsaucē vienībai tikai tad, ja šo darījumu pamatā esošo atsaucē kapitāla vērtspapīru instrumentu ir emitējis tas pats emitents;
- (b) vienu kapitāla vērtspapīru atsaucē vienību izveido katrai atsaucē kapitāla vērtspapīru instrumentu vai ar vienu parādnieku saistītu kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu grupai, un tā ir pamatā ar vairākiem parādniekiem saistītam darījumam, kas piesaistīts kapitāla vērtspapīru riska kategorijai. Ar vairākiem parādniekiem saistītus darījumus piesaista tai pašai kapitāla vērtspapīru atsaucē vienībai tikai tad, ja šo darījumu pamatā esošo atsaucē kapitāla vērtspapīru instrumentu vai attiecīgi ar vienu parādnieku saistītu kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu grupai ir tās pašas sastāvdaļas.

2. Regulas 278. panta nolūkiem attiecībā uz konkrēto savstarpējo prasījumu ieskaita kopu iestāde aprēķina kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājumu šādi:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē visas kredītriska riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta d) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

$AddOn_j^{Equity}$ = kredītriska kategorijas riska ierobežošanas kopas "j" papildinājums, kas noteikts saskaņā ar 3. punktu.

3. Iestādes aprēķina kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" šādi:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Equity} \cdot AddOn(Entropy_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Equity})^2 \right) \cdot (AddOn(Entropy_j))^2}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē saskaņā ar 1. punktu izveidotās savstarpējo prasījumu ieskaita kopas kapitāla vērtspapīru atsaucē vienības;

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 280. pantu;

$AddOn(Entropy_j)$ = kapitāla vērtspapīru atsaucē vienības "j" papildinājums, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu;

ρ_j^{Equity} = vienības "j" korelācijas faktors. Ja kapitāla vērtspapīru atsaucē vienība "j" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $\rho_j^{\text{Equity}} = 50\%$. Ja kapitāla vērtspapīru atsaucē vienība "j" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, $\rho_j^{\text{Equity}} = 80\%$.

4. Iestādes aprēķina papildinājumu kapitāla vērtspapīru atsaucē vienībai "j" šādi:

$$AddOn(Entropy_j) = SF_j^{\text{Equity}} \cdot EffNot_j^{\text{Equity}}$$

kur:

SF_j^{Equity} = uzraudzības faktors, ko piemēro kapitāla vērtspapīru atsaucē vienībai "j". Ja kapitāla vērtspapīru atsaucē vienība "j" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, $SF_j^{\text{Equity}} = 32\%$; ja kapitāla vērtspapīru atsaucē vienība "j" ir izveidota saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, $SF_j^{\text{Equity}} = 20\%$;

$EffNot_j^{\text{Equity}}$ = kapitāla vērtspapīru atsaucē vienības "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$EffNot_j^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Equity reference entity } j} RiskPosition_l$$

280.e pants

Preču riska kategorijas papildinājums

1. Regulas 278. panta nolūkiem iestādes aprēķina preču riska kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaīta kopai šādi:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = indekss, kas apzīmē visas preču riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta e) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaīta kopu;

$AddOn_j^{Com}$ = preču riska kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 4. pantu.

2. Lai varētu aprēķināt preču riska ierobežošanas kopas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaīta kopai saskaņā ar 4. punktu, iestādes izveido attiecīgus preču atsaucē veidus katrai riska ierobežošanas kopai. Preču atvasināto instrumentu darījumus piesaista tam pašam preču atsaucē veidam tikai tad, ja šo darījumu pamatā esošajam preču instrumentam ir tāds pats raksturs.
3. Atkāpjoties no 2. punkta prasībām, kompetentās iestādes var prasīt iestādei ar lielu un koncentrētu preču atvasināto instrumentu portfeli, lai tā ņem vērā citas īpašības, kas nav pamatā esošā preču instrumenta raksturs, nosakot preču atsaucē veidus preču riska ierobežošanas kopai saskaņā ar 2. punktu.

EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu, kas ir

pirmajā daļā minētais lielais un koncentrētais preču atvasināto instrumentu portfelis.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [15 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

4. Iestādes aprēķina preču riska kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" šādi:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn(Type_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \cdot \sum_k \left(AddOn(Type_k^j)\right)^2}$$

kur:

k = indekss, kas apzīmē saskaņā ar 2. punktu izveidotos savstarpējo prasījumu ieskaita kopas preču atsauces veidus;

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas aprēķināts saskaņā ar 280. pantu;

$AddOn(Type_k^j)$ = preču atsauces veida "k" papildinājums, kas aprēķināts saskaņā ar 5. punktu;

ρ^{Com} = korelācijas koeficients preču riska kategorijai, kura vērtība vienāda ar 40 %.

5. Iestāde aprēķina papildinājumu preču atsauces veidam "k" šādi:

$$AddOn(Type_k^j) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

kur:

SF_k^{Com} = uzraudzības faktors, ko piemēro preču atsauces veidam "k".

Ja preču atsauces veids "k" atbilst darījumiem, kas piesaistīti 277.b panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minētajai riska ierobežošanas kopai, $SF_k^{Com} = 40\%$; citos gadījumos $SF_k^{Com} = 18\%$;

$EffNot_k^{Com}$ = preču atsauces veida "k" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in Commodity \text{ reference type } k} RiskPosition_l$$

280.f pants

Citu risku kategorijas papildinājums

1. Regulas 278. panta nolūkiem iestādes aprēķina citu risku kategorijas papildinājumu konkrētai savstarpējo prasījumu ieskaita kopai šādi:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

kur:

j = indekss, kas apzīmē citu risku riska ierobežošanas kopas, kas izveidotas saskaņā ar 277.a panta 1. punkta f) apakšpunktu un 277.a panta 2. punktu attiecībā uz savstarpējo prasījumu ieskaita kopu;

$AddOn_j^{Other}$ = citu risku kategorijas papildinājums riska ierobežošanas kopai "j", kas noteikts saskaņā ar 2. punktu.

2. Iestādes aprēķina citu risku kategorijas papildinājumu riska ierobežošanas kopai "j" šādi:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * |EffNot_j^{Other}|$$

kur:

ϵ_j = riska ierobežošanas kopas uzraudzības faktora koeficients riska ierobežošanas kopai "j", kas aprēķināts saskaņā ar 280. pantu;

SF^{Other} = uzraudzības faktors citu risku kategorijai, kura vērtība vienāda ar 8 %;

$EffNot_j^{Other}$ = riska ierobežošanas kopas "j" faktiskā nosacītā summa, kas aprēķināta šādi:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in Hedging \text{ set } j} RiskPosition_l \quad ;$$

- (66) regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļu aizstāj ar šādu:

"4. IEDAĻA

VIENKĀRŠOTA STANDARTIZĒTA PIEEJA ATTIECĪBĀ UZ DARĪJUMU PARTNERA KREDĪTRISKA METODI

281. pants

Riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestāde aprēķina viena riska darījumu vērtību savstarpējo prasījumu ieskaita kopas līmenī saskaņā ar šīs nodaļas 3. iedaļu, ievērojot 2. punktu.
2. Savstarpējo prasījumu ieskaita kopas riska darījuma vērtību aprēķina saskaņā ar šādām prasībām:
 - (a) iestādes nepiemēro kārtību, kāda minēta 274. panta 6. punktā;
 - (b) atkāpjoties no 275. panta 1. punkta prasībām, iestādes piemēro turpmāk minēto.

Savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kas nav minētas 275. panta 2. punktā, iestādes

aprēķina aizvietošanas vērtību saskaņā ar šādu formulu:

$$RC = \max\{CMV, 0\} ;$$

- (c) atkāpjoties no 275. panta 2. punkta prasībām, iestādes piemēro turpmāk minēto.

Savstarpējo prasījumu ieskaita kopām darījumos, kurus tirgo atzītā biržā, to darījumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopas, kuri pakļauti centralizētai tīrvērtei, ko veic centrālais darījumu partneris, kurš pilnvarots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu vai atzīts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, vai to darījumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopas, kuros ar nodrošinājumu apmainās divpusējā kārtā ar darījumu partneri saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. pantu, iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību saskaņā ar šādu formulu:

$$RC = TH + MTA$$

kur:

TH = maržinālais sliekšnis, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi un kuru nesasniedzot iestāde nevar pieprasīt nodrošinājumu;

MTA = minimālais pārveduma apjoms, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi;

- (d) atkāpjoties no 275. panta 3. punkta prasībām, iestādes piemēro turpmāk minēto.

Savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, uz ko attiecas līgums par drošības rezervi, ja šo līgumu piemēro vairākām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, iestādes aprēķina aizvietošanas vērtību kā summu, ko veido katras atsevišķās savstarpējo prasījumu ieskaita kopas aizvietošanas vērtības, kas aprēķinātas saskaņā ar 1. punktu, it kā tās nepiemērotu maržinālajā tirdzniecībā;

- (e) visas riska ierobežošanas kopas izveido saskaņā ar 277.a panta 1. punktu;
- (f) iestādes paredz reizinātāju 1 formulā, ko izmanto, lai aprēķinātu iespējamo nākotnes riska darījumu 278. panta 1. punktā šādi:

$$PFE = \sum_a Addon^{(a)} ;$$

- (g) atkāpjoties no 279.a panta 1. punkta prasībām, iestādes piemēro turpmāk minēto.

Visiem darījumiem iestādes aprēķina uzraudzības delta rādītāju šādi:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 & \text{where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases} ;$$

- (h) formula, ko izmanto, lai aprēķinātu uzraudzības ilguma faktoru 279.b panta 1. punkta a) apakšpunktā, ir šāda:

$$\text{supervisory duration factor} = E - S ;$$

- (i) Termiņa faktoru, kas minēts 279.c panta 1. punktā, aprēķina šādi:
- (iii) a) darījumiem, kas iekļauti 275. panta 1. punktā minētajās savstarpējo prasījumu ieskaīta kopās, $MF = 1$;
- b) darījumiem, kas iekļauti 275. panta 2. un 3. punktā minētajās savstarpējo prasījumu ieskaīta kopās, $MF = 0,42$;
- (j) formula, ko izmanto, lai aprēķinātu faktisko nosacīto summu riska ierobežošanas kopā "j" 280.a panta 3. punktā, ir šāda:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

- (k) formula, ko izmanto, lai aprēķinātu kredītriska kategorijas papildinājumu kredītriska kategorijas riska ierobežošanas kopai "j" 280.c panta 3. punktā, ir šāda:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_j |AddOn(Entity_j)|;$$

- (l) formula, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla vērtspapīru riska kategorijas papildinājumu kapitāla vērtspapīru riska kategorijas riska ierobežošanas kopai "j" 280.d panta 3. punktā, ir šāda:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_j |AddOn(Entity_j)|$$

- (m) formula, ko izmanto, lai aprēķinātu preču riska kategorijas papildinājumu preču riska kategorijas riska ierobežošanas kopai "j" 280.e panta 3. punktā, ir šāda:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_j |AddOn(Type_k^j)|$$

";

- (67) regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 5. iedaļu aizstāj ar šādu:

"5. IEDAĻA

SĀKOTNĒJĀS RISKĀ DARĪJUMA VĒRTĪBAS METODE

282. pants

Riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes var aprēķināt viena riska darījuma vērtību visiem darījumiem, kas ietilpst savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaīta līgumā, ja ir izpildīti visi nosacījumi, kas minēti 274. panta 1. punktā. Pretējā gadījumā iestādes aprēķina riska darījuma vērtību atsevišķi katram darījumam, ko uzskata par patstāvīgu savstarpējo prasījumu ieskaīta kopu.
2. Savstarpējo prasījumu ieskaīta kopas vai darījuma riska darījuma vērtība ir rezultāts,

ko iegūst, pašreizējās aizvietošanas vērtības un iespējamā nākotnes riska darījuma summu reizinot ar 1,4.

3. Pašreizējo aizvietošanas vērtību, kas minēta 2. punktā, nosaka šādi:

- (a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopām darījumos, kurus tirgo atzītā biržā, vai to darījumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kuri pakļauti centralizētai tīrvērtei, ko veic centrālais darījumu partneris, kurš pilnvarots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu vai atzīts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, vai to darījumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kuros ar nodrošinājumu apmainās divpusējā kārtā ar darījumu partneri saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. pantu, 2. punktā minēto pašreizējo aizvietošanas vērtību iestādes aprēķina šādi:

$$RC = TH + MTA$$

kur:

TH = maržinālais sliekšnis, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi un kuru nesasniedzot iestāde nevar pieprasīt nodrošinājumu;

MTA = minimālais pārveduma apjoms, ko piemēro savstarpējo prasījumu ieskaita kopai saskaņā ar līgumu par drošības rezervi;

- (b) visām citām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām vai atsevišķiem darījumiem 2. punktā minēto pašreizējo aizvietošanas vērtību iestādes aprēķina šādi:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

Lai varētu aprēķināt pašreizējo aizvietošanas vērtību, iestādes atjaunina pašreizējās tirgus vērtības vismaz reizi mēnesī.

4. Panta 2. punktā minēto iespējamo nākotnes riska darījumu iestādes aprēķina šādi:

- (a) savstarpējo prasījumu ieskaita kopas iespējamais nākotnes riska darījums ir summa, ko veido visu to darījumu iespējamie nākotnes riska darījumi, kas iekļauti savstarpējo prasījumu ieskaita kopā, kā aprēķināts saskaņā ar b) apakšpunktu;
- (b) viena darījuma iespējamais nākotnes riska darījums ir tā nosacītā summa, kas reizināta ar:
- (i) rezultātu 0,5 %, kas reizināts ar darījuma atlikušo termiņu procentu likmju līgumos;
 - (ii) 4 % līgumos, kas saistīti ar ārvalstu valūtu maiņas līgumiem;
 - (iii) 18 % līgumos, kas saistīti ar zelta tirdzniecības līgumiem.
- (c) nosacīto summu, kas minēta b) apakšpunktā, nosaka saskaņā ar 279.b panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 279.b panta 2. un 3. punktu, ja attiecināms;
- (d) savstarpējo prasījumu ieskaita kopu iespējamo nākotnes riska darījumu, kas

minēts 3. punkta a) apakšpunktā, reizina ar 0,42.

Lai aprēķinātu procentu likmju līgumu iespējamo riska darījumu saskaņā ar b) apakšpunkta ii) punktu, iestāde var izvēlēties izmantot līgumu sākotnējo termiņu, nevis atlikušo termiņu.";

(68) minētās regulas 283. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Visiem *OTC* atvasināto instrumentu darījumiem un ilgstošo norēķinu darījumiem, kuriem iestāde nav saskaņā ar 1. punktu saņēmusi atļauju izmantot *IMM*, iestāde izmanto 3. iedaļā vai 5. iedaļā izklāstītās metodes. Šīs metodes grupas ietvaros var pastāvīgi izmantot apvienojumā." ;

(69) regulas 298. pantu aizstāj ar šādu:

"298. pants

Savstarpējo prasījumu ieskaity atzīšanas par risku mazinošu ietekme

Savstarpējo prasījumu ieskaitu 3.–6. iedaļas vajadzībām atzīst, kā noteikts minētajās iedaļās.";

(70) regulas 299. panta 2. punkta a) apakšpunktu svīturo;

(71) regulas 300. pantu groza šādi:

(a) ievadteikumu aizstāj ar šādu teikumu:

"Šajā iedaļā un Septītajā daļā piemēro šādas definīcijas:";

(b) pievieno šādu 5.–11. punktu:

"5) "skaidras naudas darījumi" ir darījumi, kuros izmanto skaidru naudu, parāda instrumentus un kapitāla vērtspapīrus, kā arī tūlītēja valūtas maiņa un tūlītēji preču tirdzniecības darījumi; repo darījumi un vērtspapīru vai preču aizdevuma un vērtspapīru vai preču aizņēmuma darījumi nav skaidras naudas darījumi;

6) "netiešas tīrvērtes kārtība" ir mehānisms, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 648/2012 4. panta 3. punkta otrās daļas nosacījumiem;

7) "vairāklīmeņu klientu struktūra" ir netiešas tīrvērtes kārtība, saskaņā ar kuru tīrvērtes pakalpojumus iestādei sniedz struktūra, kas nav tīrvērtes dalībnieks, bet pati ir tīrvērtes dalībnieka vai augstāka līmeņa klienta klients;

8) "augstāka līmeņa klients" ir struktūra, kas sniedz tīrvērtes pakalpojumus zemāka līmeņa klientam;

9) "zemāka līmeņa klients" ir struktūra, kurai ir pieejami *CCP* pakalpojumi ar augstāka līmeņa klienta starpniecību;

10) "nefondētas iemaksas saistību neizpildes fondā" ir iemaksas, kuras iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, ir līgumā apņēmusies iemaksāt *CCP* pēc tam, kad *CCP* ir pilnībā izmantojis saistību neizpildes fondu, lai segtu zaudējumus, kas tam radušies pēc viena vai vairāku tā tīrvērtes dalībnieku saistību neizpildes;

11) "pilnībā garantēts noguldījumu aizdevumu vai aizņēmumu darījums" ir pilnībā nodrošināts naudas tirgus darījums, kurā divi darījumu partneri apmainās ar noguldījumiem un *CCP* darbojas kā starpnieks, lai nodrošinātu minēto darījumu partneru maksājumu saistību izpildi.";

(72) regulas 301. pantu aizstāj ar šādu:

*"301. pants
Materiālā piemērošanas joma*

1. Šī iedaļa ir piemērojama turpmāk minētajiem līgumiem un darījumiem tik ilgi, kamēr tie nav nokārtoti ar CCP:

- (a) II pielikumā minētie līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti;
- (b) VFD un pilnībā garantēti noguldījumu aizdevumu vai aizņēmumu darījumi;
- (c) ilgtermiņa norēķinu darījumi.

Šo iedaļu nepiemēro riska darījumiem, kas izriet no skaidras naudas darījumu norēķiniem. Iestādes piemēro kārtību, kas izklāstīta šīs daļas V sadaļā, lai tirgotos ar riska darījumiem, kas izriet no šiem darījumiem, un 0 % riska pakāpi iemaksām saistību neizpildes fondā, kas attiecas tikai uz šiem darījumiem. Iestādes piemēro 307. pantā izklāstīto kārtību tām iemaksām saistību neizpildes fondā, kuras attiecas uz kādu no līgumiem, kas minēts pirmajā daļā, papildus skaidras naudas darījumiem.

2. Šīs iedaļas nolūkiem piemēro turpmāk minētos noteikumus:

- (a) sākotnējā drošības rezervē neiekļauj iemaksas CCP attiecībā uz savstarpēji sadalītiem zaudējumu dalīšanas mehānismiem;
- (b) sākotnējā drošības rezervē iekļauj nodrošinājumu, ko nogulda iestāde kā tīrvērtes dalībnieks vai nogulda klients, kas pārsniedz minimālo summu, ko attiecīgi pieprasa CCP vai iestāde kā tīrvērtes dalībnieks, ar nosacījumu, ka CCP vai iestāde kā tīrvērtes dalībnieks attiecīgos gadījumos var liegt iestādei kā tīrvērtes dalībniekam vai klientam izņemt šādu pārmērīgu nodrošinājumu;
- (c) ja CCP izmanto sākotnējo drošības rezervi, lai savstarpēji sadalītu zaudējumus starp tīrvērtes dalībniekiem, iestādes, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieki, atzīst šo sākotnējo drošības rezervi par iemaksu saistību neizpildes fondā.";

(73) regulas 302. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Izmantojot piemērotu scenāriju analīzi un spriedzes testus, iestādes izvērtē, vai pašu kapitāla līmeņa attiecība pret riska darījumiem ar CCP, tostarp potenciālajiem nākotnes vai iespējamajiem kredītriska darījumiem, riska darījumiem saistībā ar saistību neizpildes fonda iemaksām un — ja iestāde ir tīrvērtes dalībnieks — riska darījumiem, kas izriet no jebkādiem līgumiskiem pasākumiem, kā paredzēts 304. pantā, adekvāti atspoguļo minētajiem riska darījumiem piemītošo risku.";

(74) regulas 303. pantu aizstāj ar šādu:

*"303. pants
Tīrvērtes dalībnieku riska darījumiem ar CCP piemērojamā procedūra*

1. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, vai nu saviem mērķiem, vai kā finansiāls starpnieks starp klientu un CCP, aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz riska darījumiem ar CCP šādi:

- (a) tā piemēro 306. pantā noteikto procedūru tirdzniecības riska darījumiem ar

CCP;

- (b) tā piemēro 307. pantā noteikto procedūru saistību neizpildes fonda iemaksām CCP.

2. Panta 1. punkta nolūkiem uz summu, ko veido iestādes pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar QCCP saistībā ar tirdzniecības riska darījumiem, un uz saistību neizpildes fonda iemaksām attiecas ierobežojums, kas vienāds ar pašu kapitāla prasību summu, ko piemērotu tiem pašiem riska darījumiem, ja CCP būtu neatbilstīgs CCP.";

(75) regulas 304. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks un šādā statusā darbojas kā finanšu starpnieks starp klientu un CCP, aprēķina pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar klientu, kuri saistīti ar CCP, saskaņā ar attiecīgi šīs nodaļas 1.–8. iedaļu, šīs sadaļas 4. nodaļas 4. iedaļu un šīs daļas VI sadaļu.";

- (b) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, izmanto šīs nodaļas 3. iedaļā vai 6. iedaļā minētās metodes, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības saviem riska darījumiem, piemēro turpmāk minēto:

- (a) atkāpjoties no 285. panta 2. punkta prasībām, iestāde saviem riska darījumiem ar klientu var izmantot maržinālu riska periodu vismaz piecu darba dienu garumā;
- (b) iestāde saviem riska darījumiem ar CCP piemēro maržinālu riska periodu vismaz desmit darbadienu garumā;
- (c) atkāpjoties no 285. panta 3. punkta prasībām, ja savstarpējo prasījumu ieskaista kopa, kas iekļauta aprēķinos, atbilst minētā punkta a) apakšpunkta nosacījumam, iestāde var neņemt vērā minētajā punktā noteikto ierobežojumu, ar nosacījumu, ka savstarpējo prasījumu ieskaista kopa neatbilst minētā punkta b) apakšpunkta nosacījumam un nesatur apstrīdētus tirdzniecības darījumus;
- (d) ja CCP saglabā darījuma mainīgo drošības rezervi un iestādes nodrošinājums nav aizsargāts pret CCP maksātnespēju, iestāde piemēro tādu maržinālu riska periodu, kas ir īsāks — viens gads vai darījuma atlikušais termiņš, bet ne īsāku par desmit darba dienām.

4. Atkāpjoties no 281. panta 2. punkta h) apakšpunkta prasībām, ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, izmanto šīs nodaļas 4. iedaļā minēto metodi, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību saviem riska darījumiem ar klientu, iestāde aprēķinos var izmantot termiņa faktoru, kas vienāds ar 0,21.

5. Atkāpjoties no 282. panta 4. punkta d) apakšpunkta prasībām, ja iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, izmanto šīs nodaļas 5. iedaļā minēto metodi, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību saviem riska darījumiem ar klientu, iestāde šajos aprēķinos var izmantot termiņa faktoru, kas vienāds ar 0,21.";

(c) pantam pievieno šādu 6. un 7. punktu:

"6. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, var izmantot samazinātu riska darījumu saistību neizpildes gadījumā, kas izriet no aprēķiniem 3., 4. un 5. punktā, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības CVA riskam saskaņā ar VI sadaļu.

7. Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, kurš iekasē nodrošinājumu no klienta ar CCP saistītam darījumam un nodod šo nodrošinājumu CCP, var atzīt, ka nodrošinājums samazina tās riska darījumu ar klientu par minēto ar CCP saistīto darījumu.

Ja klientu struktūrai ir vairāki līmeņi, pirmajā daļā izklāstīto kārtību var piemērot katrā šīs struktūras līmenī.";

(76) regulas 305. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde, kas ir klients, aprēķina pašu kapitāla prasības tiem saviem darījumiem ar tīrvērtes dalībnieku, kuri saistīti ar CCP, saskaņā ar attiecīgi šīs nodaļas 1.–8. iedaļu, šīs sadaļas 4. nodaļas 4. iedaļu un šīs daļas VI sadaļu.";

(b) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) klients ir veicis pietiekami rūpīgu juridisku pārbaudi, kuru regulāri atjaunina, un tā pamato, ka mehānismi b) apakšpunkta nosacījuma izpildes nodrošināšanai ir likumīgi, derīgi, saistoši un izpildāmi saskaņā ar attiecīgas jurisdikcijas vai jurisdikciju tiesību aktiem šajā jomā";

(c) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"Iestāde var ņemt vērā jebkuru skaidru precedentu, kas saistīts ar klienta pozīciju un atbilstošā nodrošinājuma nodošanu CCP, un jebkuru nozares nodomu turpināt šādu praksi, kad iestāde vērtē savu atbilstību pirmās daļas b) apakšpunkta nosacījumam.";

(d) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta prasībām, ja iestāde kā klients neizpilda minētā punkta a) apakšpunkta nosacījumu, jo iestāde nav aizsargāta pret zaudējumiem gadījumā, kad tīrvērtes dalībnieks un cits tīrvērtes dalībnieka klients kopīgi neizpilda saistības, bet visi citi minētā punkta a) apakšpunktā un citos šā punkta apakšpunktos minētie nosacījumi ir izpildīti, iestāde var aprēķināt pašu kapitāla prasības tirdzniecības riska darījumiem ar CCP saistītos darījumos ar tīrvērtes dalībnieku saskaņā ar 306. pantu, ja aizstāj 2 % riska pakāpi 306. panta 1. punkta a) apakšpunktā ar 4 % riska pakāpi.

4. Ja klientu struktūrai ir vairāki līmeņi, iestāde, kas ir zemāka līmeņa klients, kura pieeju CCP pakalpojumiem nodrošina augstāka līmeņa klients, var piemērot 2. vai 3. punktā minēto procedūru tikai, ja šo punktu nosacījumi ir izpildīti minētās struktūras visos līmeņos.";

(77) regulas 306. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) gadījumos, kad iestāde rīkojas kā finanšu starpnieks starp klientu un CCP un ar CCP saistītā darījuma noteikumi paredz, ka iestādei nav pienākuma atmaksāt

klientam zaudējumus, kas radušies minētā darījuma vērtības izmaiņas dēļ, ja CCP nepilda saistības, tā var noteikt riska darījuma vērtību tirdzniecības riska darījumam ar CCP, kas atbilst minētajam ar CCP saistītajam darījumam, kā nulli;"

(b) panta 1. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) gadījumos, kad iestāde rīkojas kā finanšu starpnieks starp klientu un CCP un ar CCP saistītā darījuma noteikumi paredz, ka iestādei ir pienākums atmaksāt klientam zaudējumus, kas radušies minētā darījuma vērtības izmaiņas dēļ, ja CCP nepilda saistības, tā var piemērot procedūru, kas attiecīgi noteikta a) vai b) apakšpunktā, tirdzniecības riska darījumam ar CCP, kas atbilst minētajam ar CCP saistītajam darījumam.";

(c) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, ja aktīvi, kas CCP vai tīrvērtes dalībniekam iesniegti kā nodrošinājums, ir neaizskarami gadījumā, ja CCP, tīrvērtes dalībnieks vai viens vai vairāki citi tīrvērtes dalībnieka klienti kļūst maksātnespējīgi, iestāde darījuma partnera kredītriska riska darījumiem ar šiem aktīviem var piemērot nulles riska darījuma vērtību.

3. Iestāde aprēķina riska darījuma vērtības saviem tirdzniecības riska darījumiem ar CCP saskaņā ar attiecīgi šīs nodaļas 1.–8. iedaļu un šīs sadaļas 4. nodaļas 4. iedaļu.";

(78) regulas 307. pantu aizstāj ar šādu:

"307. pants

Pašu kapitāla prasības iemaksām CCP saistību neizpildes fondā

Iestāde, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, saviem riska darījumiem, kuri rodas no tās iemaksām CCP saistību neizpildes fondā, piemēro šādu kārtību:

- (a) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām priekšfinansētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā saskaņā ar 308. pantā paredzēto pieeju;
- (b) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām priekšfinansētām un nefondētām iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā saskaņā ar 309. pantā paredzēto pieeju;
- (c) tā aprēķina pašu kapitāla prasību savām nefondētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā saskaņā ar 310. pantā paredzēto pieeju.";

(79) regulas 308. pantu groza šādi:

(a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Iestāde pašu kapitāla prasību (K_i), lai segtu riska darījumu, kas rodas no tās priekšfinansētās iemaksas (DF_i), aprēķina šādi:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

kur:

i = indekss, kas apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

K_{CCP} = QCCP hipotētiskais kapitāls, kuru iestādei iesniedz QCCP saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu;

DF_{CM} = visu QCCP tīrvērtes dalībnieku priekšfinansēto iemaksu summa, kuru iestādei iesniedz QCCP saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu;

DF_{CCP} = CCP priekšfinansētie finanšu līdzekļi, kurus iestādei iesniedz CCP saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 50.c pantu.

3. Iestāde riska svērtās riska darījuma vērtības riska darījumiem, kas izriet no iestādes priekšfinansētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā 92. panta 3. punkta vajadzībām, aprēķina kā pašu kapitāla prasību (K_{CM}), kura noteikta saskaņā ar 2. punktu, reizinātu ar 12,5.";

(b) panta 4. un 5. punktu svīturo;

(80) regulas 309. pantu aizstāj ar šādu:

"309. pants

Pašu kapitāla prasības priekšfinansētām iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā un nefondētām iemaksām neatbilstīgam CCP

1. Lai aprēķinātu pašu kapitāla prasību (K) riska darījumiem, kas rodas no tās priekšfinansētām iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā (DF) un no nefondētām iemaksām (UC) šādam CCP, iestāde izmanto šādu formulu:

$$K = DF + UC.$$

2. Iestāde riska svērtās riska darījuma vērtības riska darījumiem, kas izriet no iestādes iemaksām neatbilstīga CCP saistību neizpildes fondā 92. panta 3. punkta vajadzībām, aprēķina kā pašu kapitāla prasību (K), kura noteikta saskaņā ar 1. punktu, reizinātu ar 12,5.";

(81) regulas 310. pantu aizstāj ar šādu:

"310. pants

Pašu kapitāla prasības nefondētām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā

Iestāde piemēro 0 % riska pakāpi savām nefondētajām iemaksām QCCP saistību neizpildes fondā.";

(82) regulas 311. pantu aizstāj ar šādu:

"311. pants

Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar CCP, kas vairs neatbilst konkrētiem nosacījumiem

3. Iestādes piemēro šajā pantā noteikto procedūru, ja pēc publiska paziņojuma vai pēc iestāžu izmantotā CCP kompetentās iestādes vai paša CCP sniegta paziņojuma iestādēm ir kļuvis zināms, ka CCP vairs neatbilst attiecīgi atļaujas saņemšanas vai atzīšanas nosacījumiem.
4. Ja ir izpildīts 1. punkta nosacījums, iestādes triju mēnešu laikā pēc tam, kad ir iestājies minētā punkta apstāklis, vai agrāk, ja to pieprasa minēto iestāžu kompetentās iestādes, dara turpmāk minēto attiecībā uz saviem riska darījumiem ar

minēto CCP:

- (a) saviem tirdzniecības riska darījumiem ar attiecīgo CCP piemēro procedūru, kas noteikta 306. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
 - (b) savām iepriekš finansētām iemaksām attiecīgā CCP saistību neizpildes fondā un savām nefondētām iemaksām attiecīgajam CCP piemēro procedūru, kas noteikta 309. pantā;
 - (c) atzīst savus riska darījumus ar minēto CCP, izņemot riska darījumus, kas norādīti šā punkta a) un b) apakšpunktā, par riska darījumiem ar komercsabiedrībām saskaņā ar šīs sadaļas 2. nodaļas standartizēto pieeju attiecībā uz kredītrisku.";
- (83) regulas Trešās daļas IV sadaļas 1. nodaļu aizstāj ar šādu:

"1. nodaļa Vispārīgie noteikumi

325. pants

Pieejas, kā aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem

1. Iestāde aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem visās tirdzniecības portfeļa pozīcijās un netirdzniecības portfeļa pozīcijās, uz ko attiecas ārvalstu valūtu risks vai preču risks, izmantojot šādas metodes:
 - (a) no [šīs regulas piemērošanas datums] standartizēto pieeju, kas minēta šīs sadaļas 1.a nodaļā;
 - (b) no [šīs regulas piemērošanas datums] iekšējo modeļu pieeju, kas minēta šīs sadaļas 1.b nodaļā, tikai attiecībā uz tām pozīcijām, kas piesaistītas tirdzniecības nodaļām, attiecībā uz kurām kompetentās iestādes ir devušas iestādei atļauju izmantot šo pieeju, kā paredzēts 325.ba pantā;
 - (c) pēc [šīs regulas piemērošanas datums] vienīgi iestādes, kas atbilst 325.a panta 1. punkta nosacījumiem, drīkst izmantot vienkāršoto standartizēto pieeju, kas minēta 4. punktā, lai noteiktu savas pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem;
 - (d) līdz [šīs regulas piemērošanas datums] vienkāršotā iekšējo modeļu pieeja, kas minēta šīs sadaļas 5. nodaļā, attiecībā uz tām riska kategorijām, kurām iestādei ir piešķirta atļauja saskaņā ar 363. pantu izmantot minēto pieeju. Pēc [šīs regulas piemērošanas datums] iestādes vairs neizmanto vienkāršoto iekšējo modeļu pieeju, kas minēta 5. nodaļā, lai noteiktu pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem.
2. Pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem, kas aprēķinātas, izmantojot vienkāršoto standartizēto pieeju, kura minēta 1. punkta c) apakšpunktā, ir summa, ko veido attiecīgi šādas pašu kapitāla prasības:
 - (a) pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas riskiem, kas minēti šīs sadaļas 2. nodaļā;

- (b) pašu kapitāla prasības attiecībā uz ārvalstu valūtu riskiem, kas minēti šīs sadaļas 3. nodaļā;
 - (c) pašu kapitāla prasības attiecībā uz preču riskiem, kas minēti šīs sadaļas 4. nodaļā.
3. Iestāde var pastāvīgi grupas ietvaros izmantot apvienojumā tās pieejas, kas minētas 1. punkta a) un b) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem, kas aprēķinātas saskaņā ar a) apakšpunktā norādīto pieeju, nepārsniedz 90 % no kopējo pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus riskiem. Pretējā gadījumā iestāde izmanto pieeju, kas minēta 1. punkta a) apakšpunktā, attiecībā uz visām pozīcijām, kurām piemēro pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem.
 4. Iestāde var pastāvīgi grupas ietvaros izmantot apvienojumā pieejas, kas minētas 1. punkta c) un d) apakšpunktā, saskaņā ar 363. pantu.
 5. Iestāde neizmanto nevienu pieeju, kas minēta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, apvienojumā ar pieeju, kas minēta c) apakšpunktā.
 6. Iestādes neizmanto pieeju, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, attiecībā uz instrumentiem tirdzniecības portfeli, kuri ir vērtspapīrošanas pozīcijas vai pozīcijas, kas iekļautas CTP, kā definēts 104. panta 7.–9. punktā.
 7. Lai varētu aprēķināt pašu kapitāla prasības kredīta vērtības korekcijas (CVA) riskiem, izmantojot uzlaboto metodi, kas minēta 383. pantā, iestādes var turpināt izmantot vienkāršoto iekšējo modeļu pieeju, kas minēta šīs sadaļas 5. nodaļā, pēc [šīs regulas piemērošanas datums], un šajā datumā iestādes pārtrauc izmantot minēto pieeju, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem.
 8. EBI izstrādā regulatīvos tehniskos standartus, lai sīkāk precizētu, kā iestādes nosaka pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem netirdzniecības portfeļa pozīcijās, uz kurām attiecas ārvalstu valūtu risks vai preču risks, izmantojot pieejas, kas minētas 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

325.a pants

Vienkāršotās standartizētās metodes izmantošanas nosacījumi

1. Iestāde var aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem, izmantojot pieeju, kas minēta 325. panta 1. punkta c) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka iestādes bilances un ārpusbilances darījumu apmērs, uz ko attiecas tirgus riski, nepārsniedz turpmāk minētās robežvērtības, pamatojoties uz ikmēneša novērtējumu:

- (a) 10 % no iestādes kopējiem aktīviem;
 - (b) EUR 300 miljonus.
2. Iestādes aprēķina bilances un ārpusbilances darījumu apmēru, uz ko attiecas tirgus riski, norādītajā datumā saskaņā ar šādām prasībām:
- (a) iekļauj visas pozīcijas, kas piesaistītas tirdzniecības portfelim, izņemot kredīta atvasinātos instrumentus, kas atzīti kā iekšējās riska ierobežošanas pozīcijas netirdzniecības portfeļa kredītriska riska darījumos;
 - (b) iekļauj visas netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kas rada ārvalstu valūtu un preču riskus;
 - (c) visas pozīcijas vērtē pēc to tirgus cenām konkrētajā datumā, izņemot pozīcijas, kas minētas b) apakšpunktā. Ja kādas pozīcijas tirgus cena konkrētā datumā nav pieejama, iestādes izmanto šīs pozīcijas jaunāko tirgus vērtību;
 - (d) visas netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kas rada preču riskus, atzīst par kopēju neto ārvalstu valūtas pozīciju un vērtē saskaņā ar 352. pantu;
 - (e) visas netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kas rada preču riskus, vērtē, izmantojot 357.–358. panta noteikumus;
 - (f) garo pozīciju absolūto vērtību summē ar īso pozīciju absolūto vērtību.
3. Iestādes informē kompetentās iestādes, kad tās aprēķina vai pārtrauc aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem saskaņā ar šo pantu.
4. Iestāde, kas vairs neatbilst kādam no 1. punkta nosacījumiem, nekavējoties informē par to kompetento iestādi.
5. Iestādes pārtrauc aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem saskaņā ar 1. punktu trīs mēnešu laikā vienā no šādiem gadījumiem:
- (a) iestāde neatbilst kādam no 1. punkta nosacījumiem trīs mēnešus pēc kārtas;
 - (b) iestāde neatbilst kādam no 1. punkta nosacījumiem vairāk nekā sešus mēnešus pēdējo 12 mēnešu laikā.
6. Ja iestāde ir pārtraukusi aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem saskaņā ar 1. punktu, tā drīkst aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem saskaņā ar 1. punktu tikai tad, kad pierāda kompetentajai iestādei, ka visi 1. punkta nosacījumi ir izpildīti vienu pilnu gadu bez pārtraukuma.
7. Iestādes neiesaistās nevienā pozīcijā tikai tādēļ vien, lai izpildītu kādu no 1. punkta nosacījumiem ikmēneša novērtējuma laikā.

325.b pants

Atbrīvojumi attiecībā uz konsolidētajām prasībām

1. Ievērojot 2. punktu, kā arī tikai neto pozīciju un pašu kapitāla prasību konsolidētas aprēķināšanas vajadzībām saskaņā ar šo sadaļu, iestādes var izmantot pozīcijas vienā

- iestādē vai uzņēmumā, lai segtu pozīcijas citā iestādē vai uzņēmumā.
2. Iestādes var piemērot 1. punktu tikai tad, ja ir saņēmušas kompetento iestāžu atļauju, ko piešķir, ja ir atbilstība visiem šiem nosacījumiem:
 - (a) grupā ir pienācīga pašu kapitāla sadale;
 - (b) regulatīvā, juridiskā vai līgumiskā sistēma, kurā iestādes darbojas, garantē savstarpēju finansiālu atbalstu grupas iekšienē.
 3. Ja uzņēmumi atrodas trešās valstīs, papildus 2. punkta nosacījumiem tiek nodrošināta atbilstība arī visiem šādiem nosacījumiem:
 - (a) šie uzņēmumi ir saņēmuši atļauju trešā valstī un vai nu atbilst kredītiestāžu definīcijai, vai ir atzītas trešās valsts ieguldījumu brokeru sabiedrības;
 - (b) šie uzņēmumi individuāli atbilst pašu kapitāla prasībām, kas līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām;
 - (c) attiecīgajās trešās valstīs nav noteikumu, kas varētu būtiski ietekmēt līdzekļu pārvešanu grupas iekšienē.

325.c pants

Ārvalstu valūtu riska strukturālā riska ierobežošana

1. Jebkuru pozīciju, kuru iestāde apzināti pieņēmusi, lai ierobežotu risku, ko rada ārvalstu valūtas maiņas kursa nelabvēlīgā ietekme uz rādītājiem, kas minēti 92. panta 1. punktā, saņemot kompetento iestāžu atļauju, var izslēgt no tirgus risku pašu kapitāla prasību aprēķina, ar nosacījumu, ka tiek izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) izslēgšana aprobežojas ar lielāko no šādām summām:
 - (i) ieguldījumu summa radniecīgajās struktūrās, kas izteikta ārvalstu valūtās, bet nav konsolidēta ar iestādi;
 - (ii) ieguldījumu summa konsolidētajos meitasuzņēmumos, kas izteikta ārvalstu valūtās.
 - (b) izslēgšana no tirgus risku pašu kapitāla prasību aprēķina notiek vismaz uz sešiem mēnešiem;
 - (c) iestāde ir iesniegusi kompetentajai iestādei informāciju par minēto pozīciju, ir pamatojusi, ka šī pozīcija ir iekļauta tādēļ, lai daļēji vai pilnībā ierobežotu risku, ko rada valūtas maiņas kursa nelabvēlīgā ietekme uz rādītājiem, kas definēti saskaņā ar 92. panta 1. punktu, un ir norādījusi minētās pozīcijas summas, kas izslēgtas no pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus risku, kā minēts a) apakšpunktā.
2. Jebkuru pozīciju izslēgšanu no pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus risku saskaņā ar 1. punktu piemēro konsekventi, un tā paliek spēkā, kamēr pastāv attiecīgais aktīvs vai citas pozīcijas.
3. Kompetentās iestādes apstiprina jebkuras turpmākās izmaiņas, ko iestāde veic

summās, kuras izslēdz no pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus risku saskaņā ar 1. punktu.";

- (84) regulas Trešās daļas IV sadaļai pievieno šādu 1.a un 1.b nodaļu:

"1.a nodaļa Standartizētā pieeja

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

325.d pants

Standartizētās pieejas joma un struktūra

Iestāde aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku, piemērojot standartizēto pieeju portfelim, ko veido tirdzniecības portfeļa pozīcijas vai netirdzniecības portfeļa pozīcijas, kas rada ārvalstu valūtu un preču riskus, kā summu, kas sastāv no šādām trim sastāvdaļām:

- (a) pašu kapitāla prasības saskaņā ar metodi, kuras pamatā ir jutīgums un kura minēta šīs nodaļas 2. iedaļā;
- (b) saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasība, kas minēta šīs nodaļas 5. iedaļā un ko piemēro tikai tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas norādītas minētajā iedaļā;
- (c) pašu kapitāla prasība atlikušajiem riskiem, kas minēta šīs nodaļas 4. iedaļā un ko piemēro tikai tirdzniecības portfeļa pozīcijām, kas norādītas minētajā iedaļā.

2. IEDAĻA

AR JUTĪGUMU SAISTĪTĀS METODES PAŠU KAPITĀLA PRASĪBA

325.e pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro turpmāk minētās definīcijas:

- 1) "riskā klase" ir viena no šādām septiņām kategorijām: i) vispārīgais procentu likmju risks; ii) nevērtspapīrošanas kredītriska starpības risks; iii) vērtspapīrošanas kredītriska starpības risks (nav CTP); iv) vērtspapīrošanas kredītriska starpības risks (CTP); v) kapitāla vērtspapīru risks; vi) preču risks; un vii) ārvalstu valūtu risks;
- 2) "jutīgums" ir pozīcijas vērtības relatīvā maiņa, kura aprēķināta ar iestādes cenu noteikšanas modeli un kuras cēlonis ir vērtības maiņa vienam no šīs pozīcijas būtiskajiem riska faktoriem;
- (3) "grupa" ir pozīciju apakš kategorija vienā riska klasē ar līdzīgu riska profilu, kurai piesaista riska pakāpi saskaņā ar šīs nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļu.

325.f pants

Ar jutīgumu saistītās metodes sastāvdaļas

- 1. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasību attiecībā uz tirgus risku, izmantojot ar jutīgumu saistīto metodi, apkopojot šādas trīs pašu kapitāla prasības saskaņā ar 325.i pantu:

- (a) pašu kapitāla prasības attiecībā uz delta risku, kas saistīts ar instrumenta vērtības maiņas risku, ko rada pārmaiņas ar svārstīgumu nesaistītos riska faktoros, un pieņemot lineāru cenu noteikšanas funkciju;
- (b) pašu kapitāla prasības attiecībā uz vega risku, kas saistīts ar instrumenta vērtības maiņas risku, ko rada pārmaiņas ar tā svārstīgumu saistītos riska faktoros;
- (c) pašu kapitāla prasības attiecībā uz līknes risku, kas saistīts ar instrumenta vērtības maiņas risku, ko rada pārmaiņas galvenajos ar svārstīgumu nesaistītos riska faktoros, uz kuriem neattiecas delta risks.

2. Lai veiktu 1. punktā minētos aprēķinus:

- (d) uz visām instrumentu pozīcijām ar izvēles iespēju attiecas pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punkta a), b) un c) apakšpunktos;
- (e) uz visām instrumentu pozīcijām bez izvēles iespējas attiecas tikai pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā.

Šīs nodaļas nolūkiem instrumenti ar izvēles iespēju, cita starpā, ietver: dzēšanu, pārdošanu, augšējos un apakšējos ierobežojumus, mijmaiņas iespējas līgumus, barjeras iespēju līgumus un eksotiskus iespēju līgumus. Iegultos iespēju līgumus, piemēram priekšapmaksas vai uzvedības iespēju līgumus, uzskata par atsevišķām pozīcijām iespēju līgumos, lai varētu aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem.

Šīs nodaļas nolūkiem instrumentus, kuru naudas plūsmas var aprakstīt kā pamatā esošās nosacītās vērtības lineāru funkciju, uzskata par instrumentiem bez izvēles iespējas.

325.g pants

Pašu kapitāla prasības delta un vega riskiem

1. Iestādes piemēro delta un vega riska faktorus, kas raksturoti šīs nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības delta un vega riskiem.
2. Iestādes piemēro 3.–8. punktā minēto procedūru, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības delta un vega riskiem.
3. Katrai riska klasei visu to instrumentu jutīgumu, kuri ietilpst pašu kapitāla prasību jomā delta vai vega riskiem, ar katru piemērojamo delta vai vega riska faktoru, kas iekļauts minētajā riska klasē, aprēķina, izmantojot atbilstošās formulas šīs nodaļas 3. iedaļas 2. apakšiedaļā. Ja instrumenta vērtība ir atkarīga no vairākiem riska faktoriem, jutīgumu nosaka katram riska faktoram atsevišķi.
4. Jutīgumu piesaista vienai no grupām "b" katrā riska klasē.
5. Katrā grupā "b" pozitīvajam un negatīvajam jutīgumam pret to pašu riska faktoru veic savstarpēju ieskaitu, radot neto jutīgumu (s_k) pret katru riska faktoru "k" šajā grupā.
6. Neto jutīgumu pret katru riska faktoru (s_k) katrā grupā reizina ar atbilstīgo riska

pakāpi (RW_k), kas norādīta 6. iedaļā, radot svērto jutīgumu (WS_k) pret katru riska faktoru minētajā grupā, saskaņā ar šādu formulu:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

7. Svērto jutīgumu pret dažādiem riska faktoriem katrā grupā apkopo saskaņā ar turpmāk minēto formulu, ja daudzums kvadrātsaknes funkcijā tiek samazināts līdz nullei, radot ar grupu saistītu jutīgumu (K_b). Izmanto atbilstīgās korelācijas svērtam jutīgumam tajā pašā grupā (ρ_{kl}), kā norādīts 6. iedaļā.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

8. Ar grupu saistīto jutīgumu (K_b) aprēķina katrai grupai riska klases ietvaros saskaņā ar 5.–7. punktu. Kad ar grupu saistītais jutīgums ir aprēķināts visām grupām, svērto jutīgumu pret visiem riska faktoriem šajās grupās apkopo saskaņā ar turpmāk minēto formulu, izmantojot atbilstīgas korelācijas γ_{bc} svērtajam jutīgumam dažādās grupās, kas minētas 6. punktā, radot ar riska klasi saistītas delta vai vega pašu kapitāla prasības:

$$\text{Risk – class specific delta or vega own fund requirement} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kur $S_b = \sum_k WS_k$ visiem riska faktoriem grupā b un $S_c = \sum_k WS_k$ grupā c . Ja šīs vērtības attiecībā uz S_b un S_c rada negatīvu skaitli kopējai $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ summai, iestāde aprēķina ar riska klasi saistītās delta vai vega pašu kapitāla prasības, izmantojot citu specifikāciju, ar ko $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ visiem riska faktoriem grupā b un $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ visiem riska faktoriem grupā c .

Ar riska klasi saistītās delta vai vega riska pašu kapitāla prasības aprēķina katrai riska klasei saskaņā ar 1.–8. punktu.

325.h pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz līknes risku

1. Iestādes piemēro 2.–6. punktā minēto procedūru, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības līknes riskam.
2. Izmantojot jutīgumu, kas aprēķināts saskaņā ar 325.g panta 3. punktu katrai riska klasei, neto līknes riska prasību CVR_k katram riska faktoram (k), kas iekļauts šajā riska klasē, aprēķina saskaņā ar turpmāk minēto formulu.

$$CVR_k = -\min \left\{ \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)+})} \right) - V_i(x_k) - RW_k^{(curvature)} \cdot s_{ik} \right], \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)-})} \right) - V_i(x_k) + RW_k^{(curvature)} \cdot s_{ik} \right] \right\}$$

kur:

i = indekss, kas apzīmē instrumentu, uz kuru attiecas līknes riski, kas saistīti ar riska faktoru k ;

x_k = riska faktora k pašreizējais līmenis;

$V_i(x_k)$ = instrumenta i vērtība, kas aplēsta pēc iestādes cenu noteikšanas modeļa, izmantojot riska faktora k pašreizējo vērtību;

$V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)+})} \right)$ un $V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)-})} \right)$ = instrumenta i vērtība pēc tam, kad x_k ir pārvietots attiecīgi augšup un lejup saskaņā ar atbilstīgo riska pakāpi;

$RW_k^{(curvature)}$ = riska pakāpe līknes riska faktoram k attiecībā uz instrumentu i , kas noteikta saskaņā ar 6. iedaļu;

s_{ik} = instrumenta i delta jutīgums attiecībā pret delta riska faktoru, kas atbilst līknes riska faktoram k .

3. Katrai riska klasei neto līknes riska prasības CVR_k , kas aprēķinātas saskaņā ar 2. punktu, piesaista vienai no grupām (b) minētajā riska klasē.
4. Visas neto līknes riska prasības CVR_k katrā grupā (b) apkopo saskaņā ar turpmāk minēto formulu, izmantojot atbilstošas paredzētās korelācijas ρ_{kl} starp riska faktoru k, l pāriem katrā grupā, radot ar grupu saistītās līknes riska pašu kapitāla prasības:

$$K_b = \sqrt{\max \left(0, \sum_k \max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} CVR_k CVR_l \psi(CVR_k, CVR_l) \right)}$$

kur:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = funkcija, kuras vērtība ir 0, ja gan CVR_k , gan CVR_l ir negatīva zīme. Visos citos gadījumos $\psi(CVR_k, CVR_l)$ vērtība ir 1.

5. Neto līknes riska pašu kapitāla prasības apkopo visās grupās katrā riska klasē saskaņā ar turpmāk minēto formulu, izmantojot atbilstošas paredzētās korelācijas γ_{bc} neto līknes riska prasību kopām, kas pieder dažādām grupām. Tas rada ar riska klasi saistītas līknes riska pašu kapitāla prasības.

Risk class specific curvature risk own funds requirements

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)}$$

kur:

$S_b = \sum_k CVR_k$ visiem riska faktoriem grupā b un $S_c = \sum_k CVR_k$ grupā c ;

$\psi(S_b, S_c)$ ir funkcija, kuras vērtība ir 0, ja gan S_b , gan S_c ir negatīva zīme. Visos citos gadījumos $\psi(S_b, S_c)$ vērtība ir 1.

Ja šīs vērtības attiecībā uz S_b un S_c rada negatīvu skaitli kopsummai, ko veido $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$

iestāde aprēķina līknes riska prasību, izmantojot citu specifikāciju, kur $S_b = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ visiem riska faktoriem grupā b un $S_c = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ visiem riska faktoriem grupā c .

6. Ar riska klasi saistītās līknes riska pašu kapitāla prasības aprēķina katrai riska klasei saskaņā ar 2.–5. punktu.

325.i pants

Ar riska klasi saistīto pašu kapitāla prasību apkopošana delta, vega un līknes riskiem

1. Iestādes apkopo ar riska klasi saistītās pašu kapitāla prasības delta, vega un līknes riskiem saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 2.–5. punktā
2. Procedūru delta, vega un līknes ar riska klasi saistīto pašu kapitāla prasību aprēķināšanai, kas raksturota 325.g un 325.h pantā, katrai riska klasei veic trīs reizes, katreiz izmantojot citu korelācijas parametru kopu ρ_{kl} (korelācijai starp riska faktoriem katrā grupā) un γ_{bc} (korelācijai starp grupām katrā riska klasē). Katra no šīm trim kopām atbilst citam scenārijam, proti:
 - (a) "vidējas korelācijas" scenārijs, kur korelācijas parametri ρ_{kl} un γ_{bc} netiek mainīti, salīdzinot ar 6. iedaļā minētajiem;
 - (b) "augstas korelācijas" scenārijs, kur korelācijas parametrus ρ_{kl} un γ_{bc} , kas minēti 6. iedaļā, vienādi reizina ar 1,25, un uz ρ_{kl} un γ_{bc} attiecas ierobežojums 100 %;
 - (c) "zemas korelācijas" scenārijs, kur atbilstošās paredzētās korelācijas, kas minētas 6. iedaļā, vienādi reizina ar 0,75.
3. Visas ar riska klasi saistītās pašu kapitāla prasības, kas izriet no katra scenārija, apkopo atsevišķi attiecībā uz delta, vega un līknes risku, radot trīs atšķirīgas ar scenāriju saistītas pašu kapitāla prasības delta, vega un līknes riskam.
4. Galīgās delta, vega vai līknes pašu kapitāla prasības ir lielākās no trim ar scenāriju saistītajām pašu kapitāla prasībām attiecībā uz delta, vega vai līknes risku, kas

aprēķināts saskaņā ar 3. punktu.

5. Ar jutīgumu saistītās metodes pašu kapitāla prasība ir summa, ko veido šīs trīs galīgās delta, vega un līknes pašu kapitāla prasības.

325.j pants

Indeksa instrumentu apstrāde, vairāki pamatā esošie iespēju līgumi

1. Iestādes izmanto caurskatīšanas pieeju attiecībā uz indeksa instrumentiem un vairākiem pamatā esošiem iespēju līgumiem, ja indeksa vai iespējas līguma visām sastāvdaļām ir delta riska jutīgums ar to pašu zīmi. Jutīgumam pret sastāvā esošiem riska faktoriem no indeksa instrumentiem un vairākiem pamatā esošiem iespēju līgumiem ir atļauts bez ierobežojumiem veikt savstarpēju ieskaitu ar jutīgumu pret viena parādnieka instrumentu, izņemot attiecībā uz CTP ietvertajām pozīcijām.
2. Vairāku pamatā esošu iespēju līgumus ar delta riska jutīgumu un dažādām zīmēm atbrīvo no delta un vega riska, bet uz tiem attiecas atlikušā riska papildinājums, kas minēts šīs nodaļas 4. iedaļā.

325.k pants

Kolektīvu ieguldījumu uzņēmumu apstrāde

1. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku pozīcijai kolektīvu ieguldījumu uzņēmumā ("KIU"), izmantojot vienu no šādām metodēm:
 - (a) iestāde, kas katru dienu spēj apzināt pamatā esošos KIU vai indeksa instrumenta ieguldījumus, caurskata šos pamatā esošos ieguldījumus un aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku šai pozīcijai saskaņā ar pieeju kas minēta 325.j panta 1. punktā;
 - (b) ja dienas cenas attiecībā uz KIU ir iespējams iegūt, bet iestāde ir pārliecināta par KIU pilnvaru, iestāde uzskata KIU pozīciju par kapitāla vērtspapīru instrumentu ar jutīgumu saistītās metodes nolūkiem;
 - (c) ja dienas cenas attiecībā uz KIU ir iespējams iegūt, bet iestāde nav pārliecināta par KIU pilnvaru, iestāde uzskata KIU pozīciju par kapitāla vērtspapīru instrumentu ar jutīgumu saistītās metodes nolūkiem un piesaista šo KIU pozīciju riska pakāpei kapitāla vērtspapīru riska grupā "cita nozare".
2. Iestādes var paļauties uz turpmāk minētām trešām personām, aprēķinot un paziņojot pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku pozīcijām KIU saskaņā ar šajā nodaļā minētajām metodēm:
 - (a) KIU depozitārā iestāde, ja KIU iegulda tikai vērtspapīros un visus vērtspapīrus nogulda šajā depozitārajā iestādē;
 - (b) pārējo KIU gadījumā — KIU pārvaldes sabiedrība, ar nosacījumu, ka KIU pārvaldes sabiedrība atbilst 132. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

3. EBI izstrādā regulatīvus tehniskos standartus, lai sīkāk precizētu, kuras riska pakāpes piesaista pozīcijām KIU, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [15 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

325.l pants

Sākotnējās izvietošanas pozīcijas

1. Iestādes var izmantot procedūru, kas noteikta šajā pantā, aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem parāda vai kapitāla vērtspapīru instrumentu sākotnējās izvietošanas pozīcijām.
2. Iestādes piemēro vienu no atbilstošajiem reizinātājiem, kas minēti 1. tabulā, lai veiktu jutīguma savstarpēju ieskaitu visām sākotnējās izvietošanas pozīcijām katrā atsevišķā emitentā, izņemot tās sākotnējās izvietošanas pozīcijas, kuras parakstījušas vai tālāk sākotnēji izvietojušas trešās personas, pamatojoties uz formāliem nolīgumiem, un aprēķina pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem saskaņā ar metodi, kas noteikta šajā nodaļā, pamatojoties uz koriģētu neto jutīgumu.

1. tabula

0. darbdiena	0 %
1. darbdiena	10 %
2.–3. darbdiena	25 %
4. darbdiena	50 %
5. darbdiena	75 %
pēc 5. darbdienas	100 %

Šā panta nolūkiem "0. darbdiena" ir tā darbdiena, kurā iestādei bez nosacījumiem jāpieņem zināms vērtspapīru apjoms par norunātu cenu.

3. Iestādes informē kompetentās iestādes par šajā pantā izklāstītās procedūras piemērošanu.

3. IEDAĻA

RISKA FAKTORS UN JUTĪGUMA DEFINĪCIJAS

1. APAKŠIEDAĻA

RISKA FAKTORA DEFINĪCIJAS

325.m pants
Vispārīgie procentu likmju riska faktori

1. Visiem vispārīgajiem procentu likmju riska faktoriem, tostarp attiecībā uz inflācijas risku un ar dažādām valūtām saistīto risku, ir jābūt vienai grupai katrai valūtai, un katrai no tām jāsaturs atšķirīgi riska faktori.

Delta vispārīgajiem procentu likmju riska faktoriem, ko piemēro pret procentu likmi jutīgiem instrumentiem, ir attiecīgas bezriskas likmes katrai valūtai un katram no šādiem termiņiem — 0,25 gadi, 0,5 gadi, 1 gads, 2 gadi, 3 gadi, 5 gadi, 10 gadi, 15 gadi, 20 gadi un 30 gadi. Iestādes piesaista riska faktoros konkrētām virsotnēm, lineāri interpolējot vai izmantojot metodi, kas vislabāk sader ar cenu noteikšanas funkcijām, ko izmanto neatkarīga iestādes riska kontroles funkcija, lai ziņotu augstākai vadībai par tirgus riskiem vai peļņu un zaudējumiem.

2. Iestādes iegūst bezriskas likmes katrai valūtai no naudas tirgus instrumentiem iestādes tirdzniecības portfeli, kuriem ir viszemākais kredītrisks, piemēram, no diennakts indeksa mijmaiņas darījumiem.

3. Ja iestādes nevar piemērot metodi, kas minēta 2. punktā, bezriskas likmju pamatā liek vienu vai vairākas tirgus ietekmētas mijmaiņas līknes, ko iestāde izmanto, lai atzīmētu pozīcijas tirgū, piemēram, starpbanku piedāvātās likmes mijmaiņas līknes.

Ja dati par tirgus ietekmētām mijmaiņas līknēm, kas minētas 2. punktā un šā punkta pirmajā daļā, ir nepietiekami, bezriskas likmes var atvasināt no piemērotākās valsts obligāciju līknes konkrētajai valūtai.

Ja iestādes izmanto riska faktoros, kas atvasināti saskaņā ar šā punkta otrajā daļā minēto procedūru attiecībā uz valsts parāda instrumentiem, šos valsts parāda instrumentus neatbrīvo no kredītriska starpības riska pašu kapitāla prasībām. Gadījumos, kad nav iespējams atšķirt bezriskas likmi no kredītriska starpības sastāvdaļas, jutīgumu pret šo riska faktoru piesaista gan vispārīgā procentu likmju riska, gan kredītriska starpības riska klasēm.

4. Vispārīgā procentu likmju riska faktoru gadījumā katra valūta veido atsevišķu grupu. Iestādes piešķir riska faktoriem tajā pašā grupā, bet ar atšķirīgu termiņu dažādas riska pakāpes saskaņā ar 6. iedaļu.

Iestādes piemēro papildu riska faktoros attiecībā uz inflācijas risku tiem parāda instrumentiem, kuru naudas plūsmas ir funkcionāli atkarīgas no inflācijas rādītājiem. Minētie papildu riska faktori sastāv no viena vektora, ko katrai valūtai veido tirgus ietekmētas inflācijas likmes ar dažādiem termiņiem. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik inflācijas likmes tiek izmantotas kā mainīgie

lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu.

5. Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret papildu riska faktoru attiecībā uz inflācijas risku, kas minēts 4. punktā, kā instrumenta vērtības maiņu saskaņā ar tā cenu noteikšanas modeli, kuru izraisa pārbīde par vienu bāzes punktu katrā šā vektora sastāvdaļā. Katra valūta veido atsevišķu grupu. Katrā grupā iestādes atzīst inflāciju par atsevišķu riska faktoru, neatkarīgi no sastāvdaļu skaita katrā vektorā. Iestādes grupas ietvaros kompensē visu jutīgumu pret inflāciju, kas aprēķināts tā, kā iepriekš izskaidrots, lai radītu vienotu neto jutīgumu katrā grupā.
6. Parāda instrumenti, kas paredz maksājumus dažādās valūtās, arī ir pakļauti ar dažādām valūtām saistītam riskam starp valūtām. Ar jutīgumu saistītās metodes nolūkiem riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro, ir katras valūtas ar valūtu atšķirībām saistītais risks attiecībā uz ASV dolāru vai euro. Iestādes aprēķina starpvalūtu bāzes, kas neattiecas ne uz USD bāzi vai EUR bāzi, ne arī uz "ASV dolāra bāzi" vai "EUR bāzi".

Katras starpvalūtu bāzes riska faktors sastāv no viena vektora ar starpvalūtu bāzi, ko katrai valūtai veido atšķirīgi termiņi. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik starpvalūtu bāzes tiek izmantotas kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu. Katra valūta veido atsevišķu grupu.

Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret šo riska faktoru kā instrumenta vērtības maiņu saskaņā ar tā cenu noteikšanas modeli, kuru izraisa pārbīde par vienu bāzes punktu katrā šā vektora sastāvdaļā. Katra valūta veido atsevišķu grupu. Katrā grupā jābūt iespējamiem diviem atšķirīgiem riska faktoriem — EUR bāzei un USD bāzei, neatkarīgi no sastāvdaļu skaita katrā starpvalūtu bāzes vektorā. Maksimālais neto jutīgumu skaits katrā grupā ir divi.

7. Vega vispārīgo procentu likmju riska faktors, ko piemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret vispārīgo procentu likmi, ir attiecīgo bezriskā likmju izsecinātais svārstīgums, kā norādīts 2. un 3. punktā, un to piesaista grupām, atkarībā no valūtas, un attiecina uz šādiem termiņiem katrā grupā — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Katrai valūtai ir viena grupa.

Savstarpēja ieskaista nolūkiem iestādes ņem vērā izsecināto svārstīgumu, kas saistīts ar to pašu bezriskā likmi un attiecināts uz to pašu termiņu, lai veidotu to pašu riska faktoru.

Ja iestādes attiecina izsecināto svārstīgumu uz termiņiem, kā minēts šajā punktā, piemēro šādus noteikumus:

- (a) kur iespēju līguma termiņš ir savietots ar pamatā esošā instrumenta termiņu, jāņem vērā viens vienīgs riska faktors, ko attiecina atbilstoši šim termiņam.
- (b) ja iespēju līguma termiņš ir īsāks par pamatā esošā instrumenta termiņu, ņem

vērā šādus riska faktorus:

- (i) pirmo riska faktoru attiecina saskaņā ar iespēju līguma termiņu;
- (ii) otro riska faktoru attiecina saskaņā ar iespēju līgumam pamatā esošā instrumenta atlikušo termiņu šā iespēju līguma beigu datumā.

8. Līknes vispārīgā procentu likmju riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro, sastāv no viena bezriskā likmju vektora, kas attiecībā uz katru valūtu raksturo konkrētu bezriskā ienesīguma līkni. Katra valūta veido atsevišķu grupu. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādi bezriskā likmju termiņi tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu.
9. Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto līknes riska formulā s_{ik} saskaņā ar 325.h pantu. Līknes riska nolūkiem iestādes uzskata vektorus, kas atbilst dažādām ienesīguma līknēm un ar dažādu sastāvdaļu skaitu, par to pašu riska faktoru, ja šie vektori atbilst tai pašai valūtai. Iestādes kompensē jutīgumu pret to pašu riska faktoru. Katrā grupā ir tikai viens neto jutīgums.
- Nav līknes riska kapitāla prasību attiecībā uz inflācijas risku un ar dažādām valūtām saistīto bāzes risku.

325.n pants

Kredītriska starpības riska faktori attiecībā uz nevērtspapīrošanu

1. Delta kredītriska starpības riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro nevērtspapīrošanas instrumentiem, kas jutīgi pret kredītriska starpību, ir emitenta kredītriska starpības rādītāji, kas secināti no attiecīgiem parāda instrumentiem un kredītriska mijmaiņas līgumiem un attiecināti uz katru šādu termiņu — 0,25 gadi, 0,5 gadi, 1 gads, 2 gadi, 3 gadi, 5 gadi, 10 gadi, 15 gadi, 20 gadi un 30 gadi. Iestādes piemēro vienu riska faktoru katram emitentam un termiņam, neņemot vērā to, vai šie emitenta kredītriska starpības rādītāji ir izsecināti no parāda instrumentiem vai kredītriska mijmaiņas līgumiem. Grupas ir sektorālas grupas, kā norādīts 6. iedaļā, un katrā grupā ietilpst visi riska faktori, kas piesaistīti attiecīgajam sektoram.
2. Vega kredītriska starpības riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar nevērtspapīrotiem pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret kredītriska starpību, ir pamatā esošo instrumentu emitenta kredītriska starpības rādītāju izsecinātie svārstīgumi, kas izsecināti saskaņā ar 1. punktu, un tie ir attiecināmi uz šādiem termiņiem saskaņā ar iespēju līguma termiņu, ievērojot pašu kapitāla prasības — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Tās pašas grupas izmanto kā grupas, ko izmanto attiecībā uz delta kredītriska starpības risku saistībā ar nevērtspapīrošanu.

3. Līknes kredītriska starpības riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro nevērtspapīrošanas instrumentiem, sastāv no viena kredītriska starpības rādītāju vektora, kas raksturo konkrētā emitenta kredītriska starpības līkni. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu kredītriska starpības rādītāju termiņu tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu. Tas pašas grupas izmanto kā grupas, ko izmanto attiecībā uz delta kredītriska starpības risku saistībā ar nevērtspapīrošanu.
4. Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto līknes riska formulā s_{ik} saskaņā ar 325.h pantu. Līknes riska nolūkiem iestādes ņem vērā vektorus, kas izsecināti vai nu no attiecīgiem parāda instrumentiem, vai kredītriska mijmaiņas līgumiem un ar dažādu sastāvdaļu skaitu, kā to pašu riska faktoru, ciktāl šie vektori atbilst tam pašam emitentam.

325.o pants

Kredītriska starpības riska faktori attiecībā uz vērtspapīrošanu

1. Iestādes piemēro *CTP* vērtspapīrošanas kredītriska starpības riska faktoros, kas minēti 3. punktā, vērtspapīrošanas pozīcijām, kas pieder *CTP*, kā minēts 104. panta 7.–9. punktā.
Iestādes piemēro vērtspapīrošanas ārpus *CTP* esošus kredītriska starpības riska faktoros, kas minēti 5. punktā, vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nepieder *CTP*, kā minēts 104. panta 7.–9. punktā.
2. Grupas, kuras piemēro *CTP* piederošas vērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam, ir tās pašas kā grupas, kuras piemēro nevērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam, kā minēts 6. iedaļā.
Grupās, kuras piemēro *CTP* nepiederošas vērtspapīrošanas kredītriska starpības riskam, ir specifiskas šīs riska klases kategorijai, kā minēts 6. iedaļā.
3. Kredītriska starpības riska faktori, kurus iestādes piemēro vērtspapīrošanas pozīcijām, kas pieder *CTP*, ir šādi:
 - (a) delta riska faktori ir visi attiecīgie kredītriska starpības rādītāji emitentiem, kuri emitē pamatā esošus riska darījumus vērtspapīrošanas pozīcijā, kas izsecināta no attiecīgiem parāda instrumentiem un kredītriska mijmaiņas līgumiem, un attiecībā uz katru šādu termiņu — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi;
 - (b) vega riska faktori, ko piemēro iespēju līgumiem ar vērtspapīrošanas pozīcijām, kas pieder *CTP* kā pamatā esoši instrumenti, ir kredītriska starpību izsecinātie svārstīgumi pamatā esošu riska darījumu emitentiem vērtspapīrošanas pozīcijā, kas izsecināta tā, kā norādīts šā punkta a) apakšpunktā, un tos attiecina uz šādiem termiņiem saskaņā ar atbilstīgā iespēju līguma termiņu, ievērojot pašu kapitāla prasības — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi;

- (c) līknes riska faktori ir attiecīgās kredītriska starpības ienesīguma līknes pamatā esošu riska darījumu emitentiem vērtspapīrošanas pozīcijā, kuras izteiktas kā kredītriska starpības rādītāju vektors dažādiem termiņiem, kas izsecināta tā, kā norādīts šā punkta a) apakšpunktā. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu kredītriska starpības rādītāju termiņu tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu.
4. Iestādes aprēķina vērtspapīrošanas pozīcijas jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto līknes riska formulā s_{ik} saskaņā ar 325.h pantu. Līknes riska nolūkiem iestādes ņem vērā vektorus, kas izsecināti vai nu no attiecīgiem parāda instrumentiem, vai kredītriska mijmaiņas līgumiem un ar dažādu sastāvdaļu skaitu, kā to pašu riska faktoru, ciktāl šie vektori atbilst tam pašam emitentam.
5. Kredītriska starpības riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nepieder *CTP*, attiecas uz laidiena starpību, nevis uz pamatā esošo instrumentu starpību, un ir šādi:
- (a) delta riska faktori ir attiecīgie laidiena kredītriska starpības rādītāji, kas attiecināti uz šādiem termiņiem saskaņā ar laidiena termiņu — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi;
- (b) vega riska faktori, ko piemēro iespēju līgumiem ar vērtspapīrošanas pozīcijām, kas nepieder *CTP* kā pamatā esoši instrumenti, ir laidienu kredītriska starpību izsecinātie svārstīgumi, un katru no tiem attiecina uz šādiem termiņiem saskaņā ar iespēju līguma termiņu, ievērojot pašu kapitāla prasības — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi;
- (c) līknes riska faktori ir tie paši, kas raksturoti šā punkta a) apakšpunktā. Visiem šiem riska faktoriem piemēro kopīgu riska pakāpi, kā norādīts 6. iedaļā.

*325.p pants
Kapitāla vērtspapīru riska faktori*

1. Grupas visiem kapitāla vērtspapīru riska faktoriem ir sektorālas grupas, kas minētas 6. iedaļā.
2. Kapitāla vērtspapīru delta riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro, ir visas kapitāla vērtspapīru tūlītējās cenas un visi kapitāla vērtspapīru atpirkšanas līgumu rādītāji jeb kapitāla vērtspapīru repo rādītāji.

Kapitāla vērtspapīru riska nolūkiem specifiskā kapitāla vērtspapīru repo līkne ir vienots riska faktors, kas izteikts kā repo rādītāju vektors dažādiem termiņiem. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu repo rādītāju termiņu tiek izmantoti kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu.

Iestādes aprēķina instrumenta jutīgumu pret šo riska faktoru kā instrumenta vērtības maiņu saskaņā ar tā cenu noteikšanas modeli, kuru izraisa pārbīde par vienu bāzes punktu katrā šā vektora sastāvdaļā. Iestādes kompensē jutīgumu pret repo rādītāju

riska faktoru tam pašam kapitāla vērtspapīram, neņemot vērā sastāvdaļu skaitu katrā vektorā.

3. Kapitāla vērtspapīru vega riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret kapitālu, ir kapitāla vērtspapīru tūlītējo cenu izsecinātie svārstīgumi, kas ir attiecināmi uz šādiem termiņiem saskaņā ar attiecīgo iespēju līgumu termiņiem, ievērojot pašu kapitāla prasības — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Attiecībā uz kapitāla vērtspapīru repo rādītājiem nav vega riska kapitāla prasību.
4. Kapitāla vērtspapīru līknes riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret kapitālu, ir visas kapitāla vērtspapīru tūlītējās cenas, neņemot vērā attiecīgo iespēju līgumu termiņus. Attiecībā uz kapitāla vērtspapīru repo rādītājiem nav līknes riska kapitāla prasību.

*325.q pants
Preču riska faktori*

1. Grupas visiem preču riska faktoriem ir sektorālās grupas, kas minētas 6. iedaļā.
2. Preču delta riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro preču jutīgiem instrumentiem, ir visas preču tūlītējās cenas katram preču veidam un katrai no divām līgumu kategorijām — pamatlīgumiem un līgumiem, kas atkarīgi no kategorijas. Iestādes ņem vērā tikai divas preču cenas tam pašam preču veidam, ar to pašu termiņu un to pašu līguma kategoriju, lai veidotu vienu un to pašu riska faktoru, ja juridisko noteikumu kopa attiecībā uz piegādes vietu ir identiska.
3. Preču vega riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret precēm, ir preču cenu izsecinātie svārstīgumi katram preču veidam, kas ir attiecināmi uz šādiem termiņa soļiem saskaņā ar attiecīgo iespēju līgumu termiņiem, ievērojot pašu kapitāla prasības — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi. Iestādes uzskata jutīgumu pret to pašu preču veidu, kas piesaistīts tam pašam termiņam, par vienu riska faktoru, kuru iestādes pēc tam kompensē.
4. Preču līknes riska faktori, kas iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas ir jutīgi pret precēm, ir viena preču cenu kopa ar dažādiem termiņiem katram preču veidam, izsakot to kā vektoru. Katram instrumentam šis vektors satur tik daudz sastāvdaļu, cik daudz dažādu minēto preču cenu tiek izmantots kā mainīgie lielumi iestādes cenu noteikšanas modelī attiecībā uz konkrēto instrumentu. Iestādes nesadala preču cenas pēc preču kategorijas vai piegādes vietas.

Instrumenta jutīgumu pret katru riska faktoru, ko izmanto līknes riska formulā s_{ik} ,

aprēķina saskaņā ar 325.h pantu. Līknes riska nolūkiem iestādes ņem vērā vektorus ar dažādu sastāvdaļu skaitu, lai veidotu to pašu riska faktoru, ja šie vektori atbilst tam pašam preču veidam.

325.r pants
Ārvalstu valūtu riska faktori

1. Ārvalstu valūtu delta riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro instrumentiem, kas jutīgi pret valūtas maiņu, ir visi tūlītējās valūtas maiņas rādītāji starp valūtu, kurā instruments ir izteikts, un iestādes pārskata sniegšanas valūtu. Katram valūtu pārim ir viena grupa, kas satur vienu riska faktoru un vienu neto jutīgumu.
2. Ārvalstu valūtu vega riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas jutīgi pret valūtas maiņu, ir maiņas kursa izsecinātais svārstīgums starp 1. punktā minētajiem valūtu pāriem. Šo maiņas kursa izsecināto svārstīgumu attiecina uz šādiem termiņiem saskaņā ar atbilstošo iespēju līgumu termiņiem, ievērojot pašu kapitāla prasības — 0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi.
3. Ārvalstu valūtu līknes riska faktori, kuri iestādēm jāpiemēro iespēju līgumiem ar pamatā esošiem instrumentiem, kas jutīgi pret valūtas maiņu, ir tie paši, kas minēti 1. punktā.
4. Iestādēm nav jānodala valūtas iekšzonas un ārzonas varianti attiecībā uz visiem ārvalstu valūtas delta, vega un līknes riska faktoriem.

2. APAKŠIEDAĻA
JUTĪGUMA DEFINĪCIJAS

325.s pants
Delta riska jutīgums

1. Iestādes aprēķina delta vispārīgo procentu likmju riska jutīgumu šādi:
 - (a) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no bezriskā likmēm, aprēķina šādi:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

kur:

r_{kt} = bezriskā līknes "k" likme ar termiņu "t";

$V_i(.)$ = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija;

x,y = citi mainīgie lielumi cenu noteikšanas funkcijā.

- (b) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no inflācijas riska un starpvalūtu bāzes (s_{x_j}), aprēķina šādi:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

kur:

$\bar{x}_{ji}$ = "m" sastāvdaļu vektors, kas raksturo izsecinātās inflācijas līkni vai starpvalūtu bāzes līkni konkrētai valūtai "j", kur "m" vienāds ar to mainīgo lielumu skaitu, kas saistīti ar inflāciju vai starpvalūtu bāzi, ko izmanto instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī;

$\bar{I}_m$ = dimensijas vienības matrica (1 x m);

$V_i(.)$ = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija;

y, z = citi mainīgie lielumi cenu noteikšanas modelī.

2. Iestādes aprēķina delta kredītriska starpības riska jutīgumu visām vērtspapīrošanas un nevērtspapīrošanas pozīcijām ($s_{cs_{kt}}$) šādi:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(cs_{kt} + 0.0001, x, y, \dots) - V_i(cs_{kt}, x, y, \dots)}{0.0001}$$

kur:

cs_{kt} = emitenta "j" kredītriska starpības rādītāja vērtība ar termiņu "t";

$V_i(.)$ = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija;

x, y = citi mainīgie lielumi cenu noteikšanas funkcijā.

3. Iestādes aprēķina delta kapitāla vērtspapīru riska jutīgumu šādi:

- (a) jutīgumu pret riska faktoriem "k" (s_k), kas sastāv no kapitāla vērtspapīru tūlītējām cenām, aprēķina šādi:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0.01}$$

kur:

"k" ir specifisks kapitāla vērtspapīrs;

EQ_k ir minētā kapitāla vērtspapīra tūlītējās cenas vērtība; un

$V_i(.)$ ir instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija;

x, y ir citi mainīgie lielumi cenu noteikšanas modelī.

- (b) jutīgumu pret riska faktoriem, kas sastāv no kapitāla vērtspapīru repo rādītājiem, aprēķina šādi:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ki}, y, z \dots)}{0.0001}$$

kur:

k = indekss, kas apzīmē kapitāla vērtspapīru;

$\bar{x}_{ki}$ = "m" sastāvdaļu vektors, kas raksturo pārstrukturētu repo termiņu konkrētam kapitāla vērtspapīram "k", kur "m" ir vienāds ar repo rādītāju skaitu atbilstoši dažādiem termiņiem, kas izmantoti instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī;

$\bar{I}_m$ = dimensijas vienības matrica (1 x m);

$V_i(.)$ = instrumenta "i" cenu noteikšanas funkcija;

y, z = citi mainīgie lielumi instrumenta "i" cenu noteikšanas modelī.

4. Iestādes aprēķina delta preču riska jutīgumu pret katru riska faktoru "k" (s_k) šādi:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

kur:

k = konkrētās preces riska faktors;

CTY_k = riska faktora "k" vērtība;

$V_i(.)$ = instrumenta "i" tirgus vērtība kā riska faktora "k" funkcija.

5. Iestādes aprēķina delta ārvalstu valūtu riska jutīgumu pret katru ārvalstu valūtu riska faktoru "k" (s_k) šādi:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

kur:

k = konkrētās ārvalstu valūtas riska faktors;

FX_k = riska faktora vērtība;

$V_i(.)$ = instrumenta "i" tirgus vērtība kā riska faktora "k" funkcija.

325.t pants
Vega riska jutīgums

1. Iestādes aprēķina iespējas līguma vega riska jutīgumu pret konkrētu riska faktoru "k" (s_k) šādi:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

kur:

k = specifisks vega riska faktors, kas sastāv no izsecināta svārstīguma;

vol_k = minētā riska faktora vērtība, kas izsakāma procentuāli;

x, y = citi mainīgie lielumi cenu noteikšanas funkcijā.

2. Attiecībā uz riska klasēm, kurās vega riska faktoriem ir termiņa dimensija, bet

noteikumi par riska faktoru attiecināšanu nav piemērojami, jo iespēju līgumiem nav termiņa, iestādes attiecina šos riska faktorus uz ilgāko paredzēto termiņu. Uz šiem iespēju līgumiem attiecas atlikušo risku papildinājums.

3. Attiecībā uz iespēju līgumiem, kuriem nav noteikta norunas cena vai barjera, un iespēju līgumiem ar vairākām norunas cenām vai barjerām iestādes piemēro attiecināšanu uz norunas cenām un termiņiem, kurus iestāde izmanto iekšēji, lai noteiktu cenu iespējas līgumam. Uz šiem iespēju līgumiem arī attiecas atlikušo risku papildinājums.
4. Iestādes neaprēķina vega risku vērtspapīrošanas laidieniem, kas iekļauti CTP un minēti 104. panta 7.–9. punktā, ja tiem nav izsecināta svārstīguma. Šiem vērtspapīrošanas laidieniem aprēķina delta un līknes riska kapitāla prasības.

325.u pants

Prasības jutīguma aprēķiniem

1. Iestādes atvasina jutīgumu no iestādes cenu noteikšanas modeļa, ko izmanto peļņas un zaudējumu pārskatos.
2. Iestādes pieņem, ka izsecinātais svārstīgums paliek nemainīgs, aprēķinot delta jutīgumu instrumentiem, uz kuriem attiecas izvēles iespējas.
3. Iestādes pieņem, ka iespējas līguma pamatā esošais instruments atbilst vai nu logaritmiski normālam vai normālam sadalījumam cenu noteikšanas modeļos, no kuriem atvasina jutīgumu, aprēķinot vega vispārīgo procentu likmju risku vai kredītriska starpības riska jutīgumu. Iestādes pieņem, ka pamatā esošais instruments atbilst vai nu logaritmiski normālam vai normālam sadalījumam cenu noteikšanas modeļos, no kuriem atvasina jutīgumu, aprēķinot vega kapitāla vērtspapīru, preču vai ārvalstu valūtu jutīgumu.
4. Iestādes aprēķina visus jutīguma veidus, izslēdzot kredīta vērtības korekcijas.

4. IEDAĻA

ATLIKUŠĀ RISKĀ PAPILDINĀJUMS

325.v pants

Pašu kapitāla prasības atlikušajiem riskiem

1. Papildus pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus riskiem, kas noteiktas šīs nodaļas 2. iedaļā, iestādes piemēro papildu pašu kapitāla prasības saskaņā ar šo pantu instrumentiem, kurus ietekmē atlikušie riski.
2. Instrumentus ietekmē atlikušie riski, ja tie atbilst kādam no šiem nosacījumiem:
 - (a) instruments atsaucas uz eksotisku pamatā esošu instrumentu;
 - (b) instrumentu ietekmē citi atlikušie riski.

3. Iestādes aprēķina papildu pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punktā, kā summu, ko veido 2. punktā minēto instrumentu bruto nosacītās summas, reizinot ar šādām riska pakāpēm:
 - (a) 1,0 % attiecībā uz instrumentiem, kas minēti 2. punkta a) apakšpunktā;
 - (b) 0,1 % attiecībā uz instrumentiem, kas minēti 2. punkta b) apakšpunktā.
4. Atkāpjoties no 1. punkta prasībām, iestāde nepiemēro pašu kapitāla prasību attiecībā uz atlikušajiem riskiem tādām instrumentam, kas atbilst jebkuram no šādiem nosacījumiem:
 - (a) instruments tiek kotēts atzītā biržā;
 - (b) instruments ir piemērots centrālajai tīrvērtei saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 648/2012;
 - (c) instruments pilnībā kompensē tirgus riskus citai tirdzniecības portfeļa pozīcijai, un tādā gadījumā abas pilnīgi atbilstīgās tirdzniecības portfeļa pozīcijas atbrīvo no pašu kapitāla prasības atlikušajiem riskiem.
5. EBI izstrādā regulatīvos tehniskos standartus, lai sīkāk precizētu, kas ir nestandarta pamatā esošs instruments un uz kuriem instrumentiem attiecas citi atlikušie riski 2. punkta nolūkiem.

Izstrādājot šo regulatīvo tehnisko standartu projektus, EBI ņem vērā šādus elementus.

 - (d) nestandarta pamatā esošajos instrumentos iekļauj riska darījumus, kas neietilpst delta, vega vai līknes riska procedūru jomā saskaņā ar metodi, kas saistīta ar jutīgumu un raksturota 2. iedaļā, vai saistību neizpildes riska kapitāla prasību, kas minēta 5. iedaļā. EBI analizē vismaz to, vai ilgmūžības risks, laika apstākļi, dabas katastrofas un nākotnē īstenojams svārstīgums jāuzskata par nestandarta pamatā esošiem riska darījumiem;
 - (e) Definējot, kurus instrumentus ietekmē citi atlikušie riski, EBI analizē vismaz tos instrumentus, kas atbilst jebkuram šādam kritērijam:
 - (i) uz instrumentu attiecas vega un līknes riska pašu kapitāla prasības ar jutīgumu saistītā metodē, kas minēta 2. iedaļā, un tas izraisa izmaksājumus, kurus nevar atkārtot kā standarta iespēju līgumu galīgu lineāro kombināciju;
 - (ii) instruments ir vērtspapīrošanas pozīcija, kas pieder CTP, kā minēts 104. panta 7.–9. punktā. Nevērtspapīrošanas riska ierobežojumi, kas pieder CTP, netiek ņemti vērā.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [15 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

5. IEDAĻA

SAISTĪBU NEIZPILDES RISKĀ KAPITĀLA PRASĪBA

325.w pants

Definīcijas un vispārīgie noteikumi

1. Saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības piemēro parāda un kapitāla vērtspapīru instrumentiem, atvasinātiem instrumentiem ar bijušiem instrumentiem kā pamatā esošiem instrumentiem, un atvasinātiem instrumentiem, kuru izmaksas vai patiesās vērtības ietekmē parādnieka saistību neizpildes notikums, ja šis parādnieks nav darījumu partneris pašam atvasinātajam instrumentam. Iestādes aprēķina saistību neizpildes riska prasības atsevišķi katram šādam instrumentu veidam — nevērtspapīrošanas instrumenti, vērtspapīrošanas instrumenti, kas nepieder *CTP*, un vērtspapīrošanas instrumenti, kas pieder *CTP*. Galīgās saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības iestādei ir šo triju sastāvdaļu summa.
2. Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:
 - (a) "īssais riska darījums" nozīmē, ka emitenta vai emitentu grupas saistību neizpilde rada iestādei peļņu, neatkarīgi no instrumenta vai darījuma veida, kas rada riska darījumu;
 - (b) "garais riska darījums" nozīmē, ka emitenta vai emitentu grupas saistību neizpilde rada iestādei zaudējumus, neatkarīgi no instrumenta vai darījuma veida, kas rada riska darījumu;
 - (c) pēkšņas saistību neizpildes (*JTD*) bruto summa ir aplēsto zaudējumu vai peļņas apjoms, ko parādnieka saistību neizpilde radītu konkrētā riska darījumā;
 - (d) pēkšņas saistību neizpildes (*JTD*) neto summa ir aplēsto zaudējumu vai peļņas apjoms, ko parādnieka saistību neizpilde radītu konkrētai iestādei pēc tam, kad kompensētas bruto *JTD* summas;
 - (e) *LGD* ir parādnieka saistību nepildīšanas zaudējumi šā parādnieka emitētā instrumentā, kas izteikti kā instrumenta nosacītās summas daļa;
 - (f) saistību neizpildes riska pakāpes ir procentuāls rādītājs, kas raksturo katra parādnieka saistību neizpildes aplēstās varbūtības saskaņā ar šā parādnieka kredīspēju.

1. APAKŠIEDAĻA

SAISTĪBU NEIZPILDES RISKĀ KAPITĀLA PRASĪBA ATTIECĪBĀ UZ NEVĒRTSPAPĪROŠANAS INSTRUMENTIEM

325.x pants

Pēkšņas saistību neizpildes bruto summas

1. Iestādes aprēķina *JTD* bruto summas katram garajam riska darījumam ar parāda instrumentiem saskaņā ar šādu formulu:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

kur:

$V_{notional}$ = instrumenta nosacītā vērtība;

$P\&L_{long}$ = termins, kas koriģē peļņu un zaudējumus, ko iestāde jau uzskaitījusi saistībā ar izmaiņām tā instrumenta patiesajā vērtībā, kas rada garo riska darījumu. Peļņu formulā norāda ar pozitīvu zīmi, zaudējumus – ar negatīvu zīmi;

$Adjustment_{long}$ = summa, par kādu atvasinātā instrumenta struktūras dēļ iestādes zaudējumi saistību neizpildes gadījumā palielinātos vai samazinātos attiecībā pret pilnajiem zaudējumiem saistībā ar pamatā esošo instrumentu. Palielinājumu $Adjustment_{long}$ terminā iekļauj ar pozitīvu zīmi, samazinājumu – ar negatīvu zīmi.

2. Iestādes aprēķina JTD bruto summas katram īsajam riska darījumam ar parāda instrumentiem saskaņā ar šādu formulu:

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

kur:

$V_{notional}$ = instrumenta nosacītā vērtība, ko formulā norāda ar negatīvu zīmi;

$P\&L_{short}$ = termins, kas koriģē peļņu un zaudējumus, ko iestāde jau uzskaitījusi saistībā ar izmaiņām tā instrumenta patiesajā vērtībā, kas rada īso riska darījumu. Peļņu formulā norāda ar pozitīvu zīmi, zaudējumus – ar negatīvu zīmi;

$Adjustment_{short}$ = summa, par kādu atvasinātā instrumenta struktūras dēļ iestādes peļņa saistību neizpildes gadījumā palielinātos vai samazinātos attiecībā pret pilnajiem zaudējumiem saistībā ar pamatā esošo instrumentu. Samazinājumu $Adjustment_{short}$ terminā iekļauj ar pozitīvu zīmi, palielinājumu – ar negatīvu zīmi.

3. LGD attiecībā uz parāda instrumentiem, kas iestādēm jāpiemēro, lai veiktu aprēķinus, kas minēti 1. un 2. punktā, ir šāds:
 - (a) riska darījumiem ar parāda instrumentiem, kam nav augstākās prioritātes, piesaista LGD 100 % apmērā;
 - (b) riska darījumiem ar prioritāriem parāda instrumentiem piesaista LGD 75 % apmērā;
 - (c) riska darījumiem ar segtajām obligācijām, kā minēts 129. pantā, piesaista LGD 25 % apmērā.
4. Lai varētu veikt 1. un 2. punktā minētos aprēķinus, parāda instrumentu gadījumā nosacītās vērtības ir parāda instrumenta nominālvērtība. Lai varētu veikt 1. un 2. punktā minētos aprēķinus, pamatā esoša parāda vērtspapīra atvasināto instrumentu gadījumā nosacītās vērtības ir pamatā esošā parāda instrumenta nominālvērtība.
5. Attiecībā uz riska darījumiem ar kapitāla vērtspapīru instrumentiem iestādes aprēķina JTD bruto summas šādi, nevis tā, kā norādīts 1. un 2. punktā:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

kur

V = kapitāla vērtspapīru patiesā vērtība vai — kapitāla vērtspapīru atvasināto instrumentu gadījumā — atvasinātā instrumenta pamatā esošo kapitāla vērtspapīru patiesā vērtība.

6. Iestādes piesaista kapitāla vērtspapīru instrumentiem *LGD* 100 % apmērā, lai veiktu aprēķinus, kas minēti 6. punktā.
7. Attiecībā uz riska darījumiem ar saistību neizpildes risku, kas izriet no atvasinātajiem instrumentiem, kuru izmaksājumi parādnieka saistību neizpildes gadījumā nav saistīti ar šā parādnieka emitētā konkrētā instrumenta nosacīto vērtību vai ar parādnieka *LGD*, vai ar šā parādnieka emitētu instrumentu, iestādes izmanto citas metodikas, aplēšot *JTD* bruto summas, kuras atbilst bruto *JTD* definīcijai 325.t panta 3. punktā.
8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu, kā iestādes aprēķina *JTD* summas dažāda veida instrumentiem saskaņā ar šo pantu un kuras alternatīvās metodikas iestādes izmanto, aplēšot *JTD* bruto summas, kas minētas 7. punktā.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [15 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

325.y pants

Pēkšņas saistību neizpildes neto summas

1. Iestādes aprēķina pēkšņas saistību neizpildes neto summas, veicot savstarpēju ieskaitu pēkšņas saistību neizpildes bruto summas īsajiem un garajiem riska darījumiem. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai starp tā paša parādnieka riska darījumiem, ja īsajiem riska darījumiem ir tā pati vai zemāka prioritāte nekā garajiem riska darījumiem.
2. Savstarpējs ieskaits ir vai nu pilnīgs, vai daļējs, atkarībā no kompensējamajiem riska darījumu termiņiem:
 - (a) savstarpējs ieskaits ir pilnīgs, ja visiem kompensējamajiem riska darījumiem termiņš ir viens gads vai ilgāk;
 - (b) savstarpējs ieskaits ir daļējs, ja vismaz vienam kompensējamajam riska darījumam termiņš ir īsāks par vienu gadu, un tādā gadījumā pēkšņas saistību neizpildes summas apjoms katram riska darījumam ar termiņu, kas īsāks par vienu gadu, tiek proporcionāli samazināts atbilstoši riska darījuma termiņa attiecībai pret vienu gadu.

3. Ja savstarpējs ieskaits nav iespējams, *JTD* bruto summas ir vienādas ar *JTD* neto summām tādu riska darījumu gadījumā, kuru termiņš ir viens gads vai ilgāk. *JTD* bruto summas ar termiņu, kas īsāks par vienu gadu, tiek proporcionāli samazinātas, lai aprēķinātu *JTD* neto summas.

Samazinājuma koeficients šiem riska darījumiem ir riska darījuma termiņa attiecība pret vienu gadu, bet ne mazāk par trim mēnešiem.

4. Panta 2. un 3. punkta nolūkiem ņem vērā atvasināto instrumentu līgumu termiņus, nevis tiem pamatā esošo instrumentu termiņus. Naudas kapitāla vērtspapīru riska darījumiem piesaista vai nu viena gada, vai triju mēnešu termiņu, pēc iestādes ieskatiem.

325.z pants

Saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasību aprēķināšana

1. *JTD* neto summas, neatkarīgi no darījumu partnera veida, reizina ar atbilstošām saistību neizpildes riska pakāpēm saskaņā ar to kredītkvalitāti, kas norādīta 2. tabulā.

2. tabula

Kredītkvalitātes kategorija	Saistību neizpildes riska pakāpe
Kredītkvalitātes 1. pakāpe	0,5 %
Kredītkvalitātes 2. pakāpe	3 %
Kredītkvalitātes 3. pakāpe	6 %
Kredītkvalitātes 4. pakāpe	15 %
Kredītkvalitātes 5. pakāpe	30 %
Kredītkvalitātes 6. pakāpe	50 %
Bez kategorijas	15 %
Ar saistību neizpildi	100 %

2. Riska darījumi, kas iegūti 0 % riska pakāpi saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam atbilstoši Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļai, iegūst 0 % saistību neizpildes riska pakāpi attiecībā uz saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasībām.
3. Svērto neto *JTD* piesaista šādām grupām — uzņēmumi, valstis un pašvaldības/municipalitātes.
4. Svērtās neto *JTD* summas apkopo katrā grupā, izmantojot šādu formulu:

$$\max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

kur

i = indekss, kas apzīmē grupai "b" piederošu instrumentu;

DRC_b = saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasība grupai "b";

WtS = rādītājs, kas atzīst ieguvumu riska ierobežošanas attiecībās grupas ietvaros, un to aprēķina šādi:

$$WtS = \frac{\sum net JTD_{long}}{\sum net JTD_{long} + \sum |net JTD_{short}|}$$

Garā un īsā pozīciju summēšanu DRC_b un WtS nolūkiem veic attiecībā uz visām pozīcijām grupā, neatkarīgi no kredītkvalitātes pakāpes, kurai šīs pozīcijas piesaistītas, tādējādi radot ar grupu saistītas saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības.

- Galīgās saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības nevērtspapīrošanas instrumentiem aprēķina kā grupas līmeņa pašu kapitāla prasību vienkāršu summu.

2. APAKŠIEDAĻA

SAISTĪBU NEIZPILDES RISKĀ KAPITĀLA PRASĪBA ATTIECĪBĀ UZ VĒRTSPAPĪROŠANAS INSTRUMENTIEM (ĀRPUS CTP)

325.aa pants

Pēkšņas saistību neizpildes summas

- Pēkšņas saistību neizpildes bruto summas attiecībā uz vērtspapīrošanas riska darījumiem ir vērtspapīrošanas riska darījumu patiesās vērtības.
- Pēkšņas saistību neizpildes neto summas nosaka, veicot pēkšņas saistību neizpildes garā riska darījumu bruto summu un pēkšņas saistību neizpildes īsā riska darījumu bruto summu savstarpēju ieskaitu. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai starp vērtspapīrošanas riska darījumiem ar to pašu pamatā esošo aktīvu portfeli un no tā paša laidiena. Nekāds savstarpējs ieskaits nav atļauts starp vērtspapīrošanas riska darījumiem ar dažādiem pamatā esošiem aktīvu portfeļiem, pat ja savienojuma un atsaistes punkti ir tie paši.
- Jā, sadalot vai apvienojot esošos vērtspapīrošanas riska darījumus, citus esošos vērtspapīrošanas riska darījumus var pilnībā atkārtot, izņemot attiecībā uz termiņiem, riska darījumus, kas izriet no šādas sadalīšanas vai apvienošanas, savstarpēja ieskaits nolūkiem var izmantot sākotnējo darījumu vietā.
- Jā, sadalot vai apvienojot pamatā esošu parādnieku esošos vērtspapīrošanas riska

darījumus, ir iespējams pilnībā atkārtot esoša vērtspapīrošanas riska darījuma visu laidiena struktūru, riska darījumus, kas izriet no šīs sadalīšanas vai apvienošanas, var izmantot savstarpēja ieskaita nolūkā. Ja pamatā esošus parādniekus izmanto šādā veidā, tos izslēdz no nevērtspapīrošanas saistību neizpildes riska procedūras.

5. Regulas 325.y pantu piemēro gan sākotnējiem, gan atkārtotiem vērtspapīrošanas riska darījumiem. Attiecīgie termiņi ir vērtspapīrošanas laidien termiņi.

325.ab pants

Saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības aprēķināšana vērtspapīrošanas instrumentiem

1. Vērtspapīrošanas riska darījumu *JTD* neto summas reizina ar 8 % no riska pakāpes, ko piemēro attiecīgajam vērtspapīrošanas riska darījumam, tostarp *STS* vērtspapīrošanai, netirdzniecības portfelī saskaņā ar pieeju hierarhiju, kas minēta II sadaļas 5. nodaļas 3. iedaļā, un neatkarīgi no darījumu partnera veida.
2. Viena gada termiņu piemēro visiem laidieniem, kuriem riska pakāpes aprēķina saskaņā ar *SEC-IRBA* un *SEC-ERBA*.
3. Attiecībā uz risku svērtās *JTD* summas individuāliem naudas vērtspapīrošanas riska darījumiem ierobežo ar šīs pozīcijas patieso vērtību.
4. Attiecībā uz risku svērtās neto *JTD* summas piesaista šādām grupām:
 - (a) vienai kopīgai grupai attiecībā uz visiem uzņēmumiem, neatkarīgi no reģiona;
 - (b) 44 dažādām grupām, kas atbilst vienai grupai katrā reģionā attiecībā uz katru no definētajām 11 aktīvu klasēm. Šīs 11 aktīvu klases ir *ABCP*, autokredīti/līzings, *RMBS*, kredītkartes, *CMBS*, nodrošinātās kredītsaistības, *CDO* kvadrātā, mazie un vidējie uzņēmumi, studiju kreditēšana, pārējā mazumtirdzniecība un pārējā vairumtirdzniecība. Četri reģioni ir Āzija, Eiropa, Ziemeļamerika un citi reģioni.
5. Lai piesaistītu vērtspapīrošanas riska darījumu kādai grupai, iestādes ļauj uz tirgū plaši lietoto klasifikāciju. Iestādes katru vērtspapīrošanas riska darījumu piesaista tikai vienai iepriekš minētajai grupai. Jebkuru vērtspapīrošanas riska darījumu, kuru iestāde nevar piesaistīt pamatā esoša instrumenta veidam vai reģionam, attiecīgi piesaista kategorijām "pārējā mazumtirdzniecība", "pārējā vairumtirdzniecība" vai "citi reģioni".
6. Svērtās neto *JTD* summas apkopo katrā grupā tāpat, kā attiecībā uz nevērtspapīrošanas riska darījumu saistību neizpildes risku, izmantojot formulu, kas minēta 325.z panta 4. punktā, un tās rada saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasību katrai grupai.
7. Galīgo saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasību nevērtspapīrošanas instrumentiem aprēķina kā grupas līmeņa pašu kapitāla prasību vienkāršu summu.

3. APAKŠIEDAĻA

SAISTĪBU NEIZPILDES RISKĀ KAPITĀLA PRASĪBA ATTIECĪBĀ UZ VĒRTSPAPĪROŠANAS INSTRUMENTIEM (*CTP*)

325.ac pants *Piemērošanas joma*

1. Attiecībā uz *CTP* kapitāla prasībā iekļauj saistību neizpildes risku vērtspapīrošanas riska darījumiem un nevērtspapīrošanas riska ierobežojumiem. Šos riska ierobežojumus izslēdz no saistību neizpildes riska nevērtspapīrošanas aprēķiniem. Nerodas nekāds ieguvums, veicot diversifikāciju starp saistību neizpildes riska kapitāla prasību nevērtspapīrošanas instrumentiem, saistību neizpildes riska kapitāla prasību vērtspapīrošanas instrumentiem (ārpas *CTP*) un saistību neizpildes riska kapitāla prasību vērtspapīrošanas instrumentam *CTP*.
2. Attiecībā uz tirgotiem nevērtspapīrošanas kredīta un kapitāla vērtspapīru atvasinātiem instrumentiem, individuālas sastāvdaļas emitenta juridiskā persona nosaka *JTD* summas, izmantojot caurskatīšanas pieeju.

325.ad pants *Pēkšņas saistību neizpildes summas attiecībā uz CTP*

1. Pēkšņas saistību neizpildes bruto summas attiecībā uz vērtspapīrošanas riska darījumiem un nevērtspapīrošanas riska darījumiem *CTP* ir šo riska darījumu patiesās vērtības.
2. N-tā saistību nepildīšanas gadījuma produktus atzīst par sadalītiem produktiem ar šādiem savienošanas un atsaistes punktiem:
 - (a) savienošanas punkts = $(N - 1) / \text{kopējais parādnieku skaits}$;
 - (b) atsaistes punkts = $N / \text{kopējais parādnieku skaits}$,kur "kopējais parādnieku skaits" ir kopējais parādnieku skaits pamatā esošā grozā vai portfeli.
3. Pēkšņas saistību neizpildes neto summas nosaka, veicot pēkšņas saistību neizpildes garo un īso riska darījumu bruto summu savstarpēju ieskaitu. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai starp riska darījumiem, kas citādi ir identiski, izņemot termiņu. Savstarpējs ieskaits ir iespējams tikai šādos gadījumos:
 - (a) attiecībā uz indeksa produktiem savstarpējs ieskaits ir iespējams starp termiņiem, kas pieder tai pašai indeksu saimei, sērijai un laidienam, ievērojot specifikācijas riska darījumiem ar mazāk nekā viena gada termiņu, kas iekļautas 325.y pantā. Pēkšņas saistību neizpildes garo un īso riska darījumu bruto summas var savstarpēji ieskaitīt, ja tie ir pilnīgi atkārtojumi, veicot sadalīšanu vienam parādniekam ekvivalentos riska darījumos, izmantojot vērtēšanas modeli. Šā panta nolūkiem sadalīšana ar vērtēšanas modeli nozīmē,

ka vērtspapīrošanas viena parādnieka sastāvdaļa tiek vērtēta kā starpība starp vērtspapīrošanas beznosacījumu vērtību un vērtspapīrošanas vērtību ar nosacījumiem, pieņemot, ka šis viens parādnieks neizpilda saistības ar *LGD* 100 % apmērā. Šādos gadījumos viena parādnieka pēkšņas saistību neizpildes ekvivalentu riska darījumu bruto summa, kas iegūtas sadalīšanas gaitā, ir vienāda ar nesadalīta riska darījuma pēkšņas saistību neizpildes bruto summu.

- (b) Savstarpējs ieskaits sadalīšanas ceļā, kā norādīts a) apakšpunktā, nav atļauts attiecībā uz atkārtotu vērtspapīrošanu.
- (c) Attiecībā uz indeksiem un indeksa laidieniem savstarpējs ieskaits ir iespējams termiņiem, kas pieder tai pašai saimei, sērijai un laidienam, veicot atkārtotā vai sadalīšanu. Šajā pantā:
 - (i) atkārtošana nozīmē, ka individuālu vērtspapīrošanas indeksa laidienų apvienošana tiek kombinēta, lai atkārtotu citu laidienų no tā paša indeksa sērijas vai lai atkārtotu laidienų nesadalītu pozīciju šā indeksa sērijā;
 - (ii) sadalīšana nozīmē indeksa atkārtotā, kad pēc vērtspapīrošanas veikšanas pamatā esošie riska darījumi portfelī ir identiski viena parādnieka riska darījumiem, kas sastāda šo indeksu.

Ja garie un īsie riska darījumi ir citādi līdzvērtīgi, izņemot vienu atlikušo sastāvdaļu, savstarpējs ieskaits ir atļauts un pēkšņas saistību neizpildes neto summa atspoguļo atlikušo riska darījumu.

- (d) Nedrīkst veikt savstarpēju ieskaitu attiecībā uz dažādiem laidieniem no tās pašas indeksa sērijas, dažādām sērijām tam pašam indeksam un dažādām indeksu saimēm.

325.ae pants

Saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības aprēķināšana CTP

1. *JTD* neto summas reizina:
 - (a) attiecībā uz laidienos sadalītiem produktiem — ar saistību neizpildes riska pakāpēm, kas atbilst to kredītkvalitātei, kā norādīts 348. panta 1. un 2. punktā;
 - (b) attiecībā uz laidienos nesadalītiem produktiem — ar saistību neizpildes riska pakāpēm, kas minētas 325.y panta 1. punktā.
2. Attiecībā uz risku *JTD* svērtās neto summas piesaista grupām, kas atbilst indeksam.
3. *JTD* svērtās neto summas apkopo katrā grupā, izmantojot šādu formulu:

$$DRC_b = \max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS_{CTP} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

kur

i = instruments, kas pieder grupai "b";

DRC_b = saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasība grupai "b";

WtS_{ctp} = rādītājs, kas atzīst ieguvumu attiecībā uz riska ierobežošanas attiecībām grupā, un to aprēķina saskaņā ar WtS formulu, kas iekļauta 325.z panta 4. punktā, bet izmantojot garās un īsās pozīcijas visā CTP , nevis tikai pozīcijas konkrētā grupā.

- Iestādes aprēķina CTP saistību neizpildes riska pašu kapitāla prasības (DRC_{CTP}), izmantojot šādu formulu:

$$DRC_{CTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}), 0 \right\}$$

6. IEDAĻA

RISKA PAKĀPES UN KORELĀCIJAS

1. APAKŠIEDAĻA

DELTA RISKA PAKĀPES UN KORELĀCIJAS

325.af pants

Riska pakāpes vispārīgām procentu likmju riskam

- Attiecībā uz valūtām, kas nav iekļautas likvīdāko valūtu apakš kategorijā, kā minēts 325.be panta 5. punkta b) apakšpunktā, riska pakāpes bezriskā likmes riska faktoriem ir šādas.

3. tabula

Termiņš	0,25 gadi	0.5 gadi	1 gads	2 gadi	3 gadi
Riska pakāpe (procentpunkti)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Termiņš	5 gadi	10 gadi	15 gadi	20 gadi	30 gadi
Riska pakāpe (procentpunkti)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

- Kopīgu riska pakāpi 2,25 % nosaka attiecībā uz visiem inflācijas un starpvalūtu bāzes riska faktoriem.
- Attiecībā uz valūtām, kas ir iekļautas likvīdāko valūtu apakš kategorijā, kā minēts 325.be panta 7. punkta b) apakšpunktā, un iestādes vietējo valūtu, bezriskā likmes riska faktoru riska pakāpes ir riska pakāpes, kas minētas šā panta 3. tabulā, dalot tās ar $\sqrt{2}$.

325.ag pants

Grupās iekšējās korelācijas attiecībā uz vispārīgo procentu likmju risku

- Attiecībā uz procentu likmju riska faktoriem tai pašā grupā tam pašam piesaistītajam

termiņam, kas atbilst citām līknēm, korelāciju ρ_{kl} nosaka kā 99,90 %.

2. Attiecībā uz procentu likmju riska faktoriem tai pašā grupā, kas atbilst tai pašai līknei, bet ar citu termiņu, korelāciju nosaka saskaņā ar šādu formulu:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

kur:

T_k (attiecīgi T_l) = termiņš, kas attiecas uz bezrisku likmi;

$\theta = 3\%$.

3. Attiecībā uz procentu likmju riska faktoriem tai pašā grupā, kas atbilst dažādām līknēm un kam ir dažādi termiņi, korelācija ρ_{kl} ir vienāda ar korelācijas parametru, kas minēts 2. punktā, reizinot to ar 99,90 %.
4. Attiecībā uz bezrisku likmju riska faktoriem un inflācijas riska faktoriem korelāciju nosaka kā 40 %.
5. Attiecībā uz starpvalūtu bāzes riska faktoriem un jebkuriem citiem vispārīgiem procentu likmju riska faktoriem, tostarp uz citu starpvalūtu bāzes riska faktoru, korelāciju nosaka kā 0 %.

325.ah pants

Grupu korelācijas attiecībā uz vispārīgo procentu likmju risku

Parametru $\gamma_{bc} = 50\%$ izmanto, lai apkopotu riska faktoros, kas pieder dažādām grupām.

325.ai pants

Riska pakāpes kredītriska starpības riskam (nevērtspapīrošanas instrumentiem)

1. Riska pakāpes visās grupās ir tās pašas attiecībā uz visiem termiņiem (0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi).

4. tabula

Grupas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors	Riska pakāpe (procentpunkti)
1	Visas	Dalībvalsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas	0,50 %
2	Kredītkvalitātes 1.–3. pakāpe	Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā un 118. pantā	0,5 %
3		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un	1,0 %

		publiskā sektora struktūras
4		Finanšu sektora struktūras, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā 5,0 %
5		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecība, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde 3,0 %
6		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība 3,0 %
7		Tehnoloģijas un telesakari 2,0 %
8		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība 1,5 %
9		Segtās obligācijas, kuras dalībvalstīs emitējušas kredītiestādes 2,0 %
10		Segtās obligācijas, kuras trešās valstīs emitējušas kredītiestādes 4,0 %
11		Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā un 118. pantā 3,0 %
12		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras 4,0 %
13	Kredīt kvalitātes 4.–6. pakāpe	Finanšu sektora struktūras, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā 12,0 %
14		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecība, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde 7,0 %
15		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība 8,5 %
16		Tehnoloģijas un telesakari 5,5 %
17		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, 5,0 %

		profesionālā un tehniskā darbība
18	Citi sektori	12,0 %

2. Lai piesaistītu riska darījumu sektoram, kredītiestādes izmanto klasifikāciju, kas tiek plaši lietota tirgū, lai sadalītu emitentus pa rūpniecības nozarēm. Kredītiestādes piesaista katru emitentu tikai vienai sektora grupai, kas norādīta 1. punkta tabulā. Jebkura emitenta, kuru kredītiestāde nevar šādi piesaistīt sektoram, riska pozīcijas piesaista 18. grupai.

325.aj pants

Grupas iekšējās korelācijas kredītriska starpības riskam (nevērtspapīrošanas instrumentiem)

1. Attiecībā uz diviem jutīgumiem S un S tai pašā grupā korelācijas parametru ρ nosaka šādi:

$$\rho = \rho^{(\text{parādnieks})} \cdot \rho^{(\text{termiņš})} \cdot \rho^{(\text{bāze})}$$

kur:

$\rho^{(\text{parādnieks})}$ ir vienāds ar 1, ja divi parādnieki ar jutīgumiem k un l ir identiski, un 35 %, ja tie nav identiski;

$\rho^{(\text{termiņš})}$ ir vienāds ar 1, ja divas virsotnes jutīgumiem k un l ir identiskas, un 65 %, ja tās nav identiskas;

$\rho^{(\text{bāze})}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi attiecas uz tām pašām līknēm, un 99,90 %, ja tie neattiecas.

2. Iepriekš minētās korelācijas nepiemēro 18. grupai, kas minēta 325.ai panta 1. punktā. Kapitāla prasība attiecībā uz delta riska apkopošanas formulu 18. grupā ir vienāda ar summu, ko veido 18. grupā piesaistīto neto svērto jutīgumu absolūtās vērtības:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

325.ak pants

Korelācijas starp grupām kredītriska starpības riskam (nevērtspapīrošanas instrumentiem)

1. Korelācijas parametru γ_{bc} , ko piemēro dažādu grupu jutīgumu apkopojumam, nosaka šādi:

$$\gamma_c = \gamma_c^{(\text{reitings})} \cdot \gamma_c^{(\text{sektors})}$$

kur:

$\gamma_c^{(\text{reitings})}$ ir vienāds ar 1, ja divām grupām ir tā pati kredītkvalitātes kategorija (vai nu kredītkvalitātes 1.–3. pakāpe vai kredītkvalitātes 4.–6. pakāpe), un 50 % pretējā gadījumā. Šī aprēķina nolūkiem 1. grupu atzīst par tādu, kam ir tā pati kredītkvalitātes kategorija kā grupām ar kredītkvalitātes 1.–3. pakāpi.

$\gamma_c^{(\text{sektors})}$ ir vienāds ar 1, ja divām grupām ir tas pats sektors, un šāds procentuālais īpatsvars pretējā gadījumā:

5. tabula

Grupa	1.2. un 11.	3. un 12.	4. un 13.	5. un 14.	6. un 15.	7. un 16.	8. un 17.	9. un 10.
1.2. un 11.		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3. un 12.			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4. un 13.				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5. un 14.					20 %	25 %	5 %	5 %
6. un 15.						25 %	5 %	15 %
7. un 16.							5 %	20 %
8. un 17.								5 %
9. un 10.								

2. Kapitāla prasību 18. grupai pieskaita vispārējā riska klases līmeņa kapitālam, bez diversifikācijas vai riska ierobežošanas ietekmes, kas atzīta jebkurā citā grupā.

325.al pants

Riska pakāpes kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem (CTP)

Riska pakāpes visās grupās ir tās pašas attiecībā uz visiem termiņiem (0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi).

6. tabula

Grupas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors	Riska pakāpe (procentpunkti)
1	Visas	Savienības dalībvalstu centrālās valdības, tostarp centrālās bankas	4 %
2	Kredītkvalitātes 1.–3. pakāpe	Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā un 118. pantā	4 %
3		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras	4 %
4		Finanšu sektora struktūras, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā	8 %
5		Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecība,	5 %

		lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	
6		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība	4 %
7		Tehnoloģijas un telesakari	3 %
8		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība	2 %
9		Segtās obligācijas, kuras emitējušas Savienības dalībvalstīs reģistrētas kredītiestādes	3 %
10		Segtās obligācijas, kuras trešās valstīs emitējušas kredītiestādes	6 %
11		Trešās valsts centrālā valdība, tostarp centrālās bankas, daudzpusējās attīstības bankas un starptautiskās organizācijas, kas minētas 117. panta 2. punktā un 118. pantā	13 %
12		Reģionālās vai vietējās pašvaldības un publiskā sektora struktūras	13 %
13		Finanšu sektora struktūras, tostarp kredītiestādes, kas iekļautas centrālajā valdībā, reģionālajā valdībā vai vietējā pašvaldībā vai ko tās izveidojušas, un aizdevēji veicināšanas nolūkā	16 %
14	Kredītkvalitātes 4.–6. pakāpe	Pamatmateriāli, enerģētika, rūpniecība, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	10 %
15		Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība	12 %
16		Tehnoloģijas un telesakari	12 %
17		Veselības aprūpe, komunālie pakalpojumi, profesionālā un tehniskā darbība	12 %
18	Citi sektori		13 %

325.am pants

Korelācijas kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem (CTP)

- Delta riska korelāciju ρ atvasina saskaņā ar 325.aj pantu, izņemot to, ka šā punkta nolūkiem ρ (bāze) ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi attiecas uz tām pašām līknēm, un

99,00 %, ja neattiecas.

2. Korelāciju ρ atvasina saskaņā ar 325.ak pantu.

325.an pants

Riska pakāpes kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem (ārpus CTP)

1. Riska pakāpes visās grupās ir tās pašas attiecībā uz visiem termiņiem (0,5 gadi, 1 gads, 3 gadi, 5 gadi un 10 gadi).

7. tabula

Grupas numurs	Kredītkvalitāte	Sektors	Riska pakāpe (procentpunkti)
1	Prioritārā un 1.–3. pakāpes kredītkvalitāte	RMBS — neliela riska	0,9 %
2		RMBS — vidēja riska	1,5 %
3		RMBS — augsta riska	2,0 %
4		CMBS	2,0 %
5		ABS — studiju kreditēšana	0,8 %
6		ABS — kredītkartes	1,2 %
7		ABS — automobiļi	1,2 %
8		CLO ārpus CTP	1,4 %
9	Neprioritārā un 1.–3. pakāpes kredītkvalitāte	RMBS — neliela riska	1,125 %
10		RMBS — vidēja riska	1,875 %
11		RMBS — augsta riska	2,5 %
12		CMBS	2,5 %
13		ABS — studiju kreditēšana	1 %
14		ABS — kredītkartes	1,5 %
15		ABS — automobiļi	1,5 %
16		CLO ārpus CTP	1,75 %
17	Kredītkvalitātes 4.–6. pakāpe	RMBS — neliela riska	1,575 %
18		RMBS — vidēja riska	2,625 %
19		RMBS — augsta riska	3,5 %

20		CMBS	3,5 %
21		ABS — studiju kreditēšana	1,4 %
22		ABS — kredītkartes	2,1 %
23		ABS — automobiļi	2,1 %
24		CLO ārpus CTP	2,45 %
25	Citi sektori		3,5 %

2. Lai piesaistītu riska darījumu sektoram, kredītiestādes izmanto klasifikāciju, kas tiek plaši lietota tirgū, lai sadalītu emitentus pa rūpniecības nozarēm. Kredītiestādes piesaista katru laidienu vienai sektora grupai, kas norādīta 1. punkta tabulā. Jebkura laidiena, kuru kredītiestāde nevar šādi piesaistīt sektoram, riska pozīcijas piesaista 25. grupai.

325.ao pants

Grupas iekšējās korelācijas kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem (ārpus CTP)

1. Attiecībā uz diviem jutīgumiem S un S tai pašā grupā korelācijas parametru ρ nosaka šādi:

$$\rho = \rho_{\text{laidiens}} \cdot \rho_{\text{termiņš}} \cdot \rho_{\text{bāze}}$$

kur:

ρ_{laidiens} ir vienāds ar 1, ja divi parādnieki ar jutīgumu k un l ir tai pašā grupā un attiecas uz to pašu vērtspapīrošanas laidienu (vairāk nekā 80 % pārklājuma nosacītā izteiksmē), un 40 % pretējā gadījumā;

$\rho_{\text{termiņš}}$ ir vienāds ar 1, ja divas virsotnes jutīgumiem k un l ir identiskas, un 80%, pretējā gadījumā;

$\rho_{\text{bāze}}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi attiecas uz tām pašām līknēm, un 99,90 % pretējā gadījumā.

2. Iepriekš minētās korelācijas nepiemēro 25. grupai. Kapitāla prasība attiecībā uz delta riska apkopošanas formulu 25. grupā ir vienāda ar summu, ko veido minētajai grupai piesaistīto neto svērto jutīgumu absolūtās vērtības:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

325.ap pants

Korelācijas starp grupām kredītriska starpības riska vērtspapīrošanas instrumentiem (ārpus CTP)

1. Korelācijas parametru γ_{bc} piemēro dažādu grupu jutīgumu apkopojumam un nosaka kā 0 %.

2. Kapitāla prasību 25. grupai pieskaita vispārējā riska klases līmeņa kapitālam, bez diversifikācijas vai riska ierobežošanas ietekmes, kas atzīta jebkurā citā grupā.

325.aq pants

Riska pakāpes kapitāla vērtspapīru riskam

1. Riska pakāpes jutīgumam pret kapitāla vērtspapīriem un to repo likmēm ir norādītas šādā tabulā.

8. tabula

Grupas numurs	Tirgus kapitalizācija	Ekonomika	Sektors	Riska pakāpe kapitāla vērtspapīru tūlītējai cenai (procentpunkti)	Riska pakāpe kapitāla vērtspapīru repo likmei (procentpunkti)
1	Liela	Jaunietekmes tirgu ekonomika	Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība, veselības aprūpe un komunālie pakalpojumi	55 %	0,55 %
2			Telesakari, rūpniecības nozares	60 %	0,60 %
3			Pamatmateriāli, enerģētika, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	45 %	0,45 %
4			Finanses, tostarp valdības atbalstītas finanšu nozares, nekustamā īpašuma darbības, tehnoloģijas	55 %	0,55 %

5			Patēriņa preces un pakalpojumi, pārvadāšana un uzglabāšana, administratīvo un atbalsta dienestu darbība, veselības aprūpe un komunālie pakalpojumi	30 %	0,30 %
6			Telesakari, rūpniecības nozares	35 %	0,35 %
7		Attīstīta ekonomika	Pamatmateriāli, enerģētika, lauksaimniecība, ražošana, ieguves rūpniecība un karjeru izstrāde	40 %	0,40 %
8			Finanses, tostarp valdības atbalstītas finanšu nozares, nekustamā īpašuma darbības, tehnoloģijas	50 %	0,50 %
9		Jaunietekmes tirgu ekonomika	Visi sektori, kas minēti ar 1., 2., 3. un 4. grupas numuru	70 %	0,70 %
10	Maza	Attīstīta ekonomika	Visi sektori, kas minēti ar 5., 6., 7. un 8. grupas numuru	50 %	0,50 %
11		Citi sektori		70 %	0,70 %

2. Šā panta nolūkiem mazo un lielo tirgus kapitalizāciju EBI raksturo saskaņā ar 325.be pantu.
 3. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu, kas šā panta nolūkiem ir jaunietekmes tirgu ekonomika un attīstītā ekonomika.
- EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [15 mēneši

pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

4. Piesaistot riska darījumu sektoram, kredītiestādes izmanto klasifikāciju, kas tiek plaši lietota tirgū, lai sadalītu emitentus pa rūpniecības sektoriem. Kredītiestādes piesaista katru emitentu vienai sektora grupai 1. punkta tabulā un piesaista visus emitentus no tās pašas nozares tam pašam sektoram. Jebkura emitenta, kuru kredītiestāde nevar šādi piesaistīt sektoram, riska pozīcijas piesaista 11. grupai. Daudz nacionālus vai vairāku sektoru kapitāla vērtspapīru emitentus piesaista konkrētai grupai, pamatojoties uz būtiskāko reģionu un sektoru, kurā šie emitenti darbojas.

325.ar pants

Grupas iekšējās korelācijas kapitāla vērtspapīru riskam

1. Delta riska korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka kā 99,90 % starp diviem jutīgumiem S un S tai pašā grupā, ja viens no tiem ir jutīgums pret kapitāla vērtspapīru tūlītējo cenu un otrs ir jutīgums pret kapitāla vērtspapīru repo likmi, un abi attiecas uz to pašu kapitāla vērtspapīru emitentu parādnieku.
2. Citos gadījumos, kas nav minēti 1. punktā, korelācijas parametru ρ_{kl} starp diviem jutīgumiem S un S pret kapitāla vērtspapīru tūlītējo cenu tai pašā grupā nosaka šādi:
 - (a) 15 % starp diviem jutīgumiem tai pašā grupā, kas atbilst lielai tirgus kapitalizācijai topošā tirgus ekonomikā (1., 2., 3. vai 4. grupā);
 - (b) 25 % starp diviem jutīgumiem tai pašā grupā, kas atbilst lielai tirgus kapitalizācijai modernā ekonomikā (5., 6., 7. vai 8. grupā);
 - (c) 7,5 % starp diviem jutīgumiem tai pašā grupā, kas atbilst mazai tirgus kapitalizācijai topošā tirgus ekonomikā (9. grupā);
 - (d) 12,5 % starp diviem jutīgumiem tai pašā grupā, kas atbilst mazai tirgus kapitalizācijai modernā ekonomikā (10. grupā).
3. Korelācijas parametru ρ_{kl} starp diviem jutīgumiem S un S pret kapitāla vērtspapīru repo likmi tai pašā grupā nosaka saskaņā ar b) apakšpunktu.
4. Starp diviem jutīgumiem S un S tai pašā grupā, ja viens no tiem ir jutīgums pret kapitāla vērtspapīru tūlītējo cenu un otrs ir jutīgums pret kapitāla vērtspapīru repo likmi, un abi jutīgumi attiecas uz dažādiem kapitāla vērtspapīru emitentiem parādniekiem, korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka kā korelāciju, kas minēta 2. punktā, reizinot to ar 99,90 %.
5. Iepriekš minētās korelācijas nepiemēro 11. grupai. Kapitāla prasība attiecībā uz delta riska apkopošanas formulu 11. grupā ir vienāda ar summu, ko veido minētajai grupai piesaistīto neto svērto jutīgumu absolūtās vērtības:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

325.as pants

Grupu korelācijas attiecībā uz kapitāla vērtspapīru risku

1. Korelācijas parametru γ_{bc} piemēro dažādu grupu jutīgumu apkopojumam. To nosaka kā 15 %, ja abas grupas ir diapazonā no 1.–10. grupai.
2. Šo kapitāla prasību 11. grupai pieskaita vispārējā riska klases līmeņa kapitālam, bez diversifikācijas vai riska ierobežošanas ietekmes, kas atzīta jebkurā citā grupā.

325.at pants

Riska pakāpes preču riskam

Riska pakāpes jutīgumam pret precēm ir norādītas šādā tabulā.

9. tabula

Grupas numurs	Grupas nosaukums	Riska pakāpe (procentpunkti)
1	Enerģija — cietais kurināmais	30 %
2	Enerģija — šķidrās kurināmais	35 %
3	Enerģija — elektroenerģija un oglekļa tirdzniecība	60 %
4	Krava	80 %
5	Metāli — nedārgmetāli	40 %
6	Gāzveida kurināmais	45 %
7	Dārgmetāli (tostarp zelts)	20 %
8	Graudi un eļļaugu sēklas	35 %
9	Lopkopība un piensaimniecība	25 %
10	Īslaicīgie un citi lauksaimniecības produkti	35 %
11	Citas preces	50 %

325.au pants
Grupas iekšējās korelācijas preču riskam

1. Attiecībā uz korelāciju atzīšanu jebkuras divas preces uzskata par atšķirīgām precēm, ja tirgū ir pieejami divi līgumi, kas atšķiras tikai ar pamatā esošo preci, kas piegādājama saskaņā ar katru šo līgumu.
2. Starp diviem jutīgumiem S un S tai pašā grupā korelācijas parametru ρ nosaka šādi:

$$\rho = \rho^{(prece)} \cdot \rho^{(terminš)} \cdot \rho^{(bāze)}$$

kur:

$\rho^{(prece)}$ ir vienāds ar 1, ja divas preces ar jutīgumiem k un l ir identiskas, un ar grupu iekšējo korelāciju, kas norādīta 3. punkta tabulā pretējā gadījumā;

$\rho^{(terminš)}$ ir vienāds ar 1, ja divas virsotnes jutīgumiem k un l ir identiskas, un 99% pretējā gadījumā;

$\rho^{(bāze)}$ ir vienāds ar 1, ja divi jutīgumi ir identiski gan attiecībā uz i) preces kategoriju līgumā, gan ii) preces piegādes vietu, un 99,90 % pretējā gadījumā.

3. Grupas iekšējās korelācijas $\rho^{(prece)}$ ir šādas.

10. tabula

Grupas numurs	Grupas nosaukums	Korelācija ($\rho^{(prece)}$)
1	Enerģija — cietais kurināmais	55 %
2	Enerģija — šķidrāis kurināmais	95 %
3	Enerģija — elektroenerģija un oglekļa tirdzniecība	40 %
4	Krava	80 %
5	Metāli — nedārgmetāli	60 %
6	Gāzveida kurināmais	65 %
7	Dārgmetāli (tostarp zelts)	55 %
8	Graudi un eļļaugu sēklas	45 %
9	Lopkopība un piensaimniecība	15 %
10	Īslaicīgie un citi lauksaimniecības produkti	40 %
11	Citas preces	15 %

325.av pants
Grupu korelācijas attiecībā uz preču risku

Korelācijas parametru γ_{bc} , ko piemēro dažādu grupu jutīgumu apkopojumam, nosaka kā:

- (a) 20 %, ja abas grupas ir diapazonā no 1.–10. grupai;
- (b) 0 %, ja kāda no abām grupām ir 11. grupa.

325.aw pants
Riska pakāpes ārvalstu valūtu riskam

1. Riska pakāpi 30 % piemēro visiem jutīgumiem pret ārvalstu valūtu.
2. Riska pakāpe ārvalstu valūtu riska faktoriem, kas attiecas uz valūtu pāriem, ko veido euro un tās dalībvalsts valūta, kura piedalās Ekonomikas un monetārās savienības otrajā posmā, ir riska pakāpe, kas minēta 1. punktā, dalot to ar $\sqrt{2}$.
3. Riska pakāpe ārvalstu valūtu riska faktoriem, kas iekļauti vislikvidāko valūtas pāru apakš kategorijā, kā minēts 325.be panta 7. punkta c) apakšpunktā, ir riska pakāpe, kas minēta 1. punktā, dalot to ar $\sqrt{2}$.

325.ax pants
Korelācijas ārvalstu valūtu riskam

Vienotu korelācijas parametru γ_{bc} , kas vienāds ar 60 %, piemēro jutīgumu pret ārvalstu valūtām apkopojumam.

2. APAKŠIEDAĻA
VEGA UN LĪKNES RISKĀ PAKĀPES UN KORELĀCIJAS

325.ay pants
Vega un līknes riska pakāpes

1. Vega riska faktoriem piemēro delta grupas, kas minētas 1. apakšiedaļā.
2. Riska pakāpi konkrētam vega riska faktoram k (RW_k) nosaka kā minētā riska faktora "k" pašreizējās vērtības īpatsvaru, kas raksturo pamatā esošā instrumenta izsecināto svārstīgumu, kā norādīts 3. iedaļā.
3. Īpatsvaru, kas minēts 2. punktā, padara atkarīgu no katra riska faktoru veida pieņemtās likviditātes saskaņā ar šādu formulu:

$$RW_k = (\text{Value of risk factor } k) \times \min \left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right]$$

kur:

RW_σ nosaka kā 55 %;

$LH_{risk\ class}$ ir regulatīvais likviditātes periods, kas jāparedz, nosakot katru vega riska faktoru k . $LH_{risk\ class}$ nosaka saskaņā ar šādu tabulu.

11. tabula

Riska klase	$LH_{risk\ class}$
Vispārīgs procentu likmju risks (<i>GIRR</i>)	60
CSR nevērtspapīrotie instrumenti	120
CSR vērtspapīrotie instrumenti (<i>CTP</i>)	120
CSR vērtspapīrotie instrumenti (ārpus <i>CTP</i>)	120
Kapitāla vērtspapīri (liels ierobežojums)	20
Kapitāla vērtspapīri (mazs ierobežojums)	60
Preces	120
<i>FX</i>	40

4. Grupas, ko izmanto saistībā ar delta risku 1. apakšiedaļā, izmanto saistībā ar līknes risku, ja vien šajā nodaļā nav norādīts citādi.
5. Attiecībā uz ārvalstu valūtas un līknes riska faktoriem līknes riska pakāpes ir relatīvas nobīdes, kas vienādas ar 1. apakšiedaļā minētajām delta riska pakāpēm.
6. Attiecībā uz vispārīgo procentu likmju, kredītriska starpības un preču līknes riska faktoriem līknes riska pakāpe ir katras līknes visu virsotņu paralēla nobīde, pamatojoties uz augstāko paredzēto delta riska pakāpi 1. apakšiedaļā attiecībā uz katru riska klasi.

325.az pants
Vega un līknes riska korelācijas

7. Vega riska jutīgumam *GIRR* riska klases tai pašā grupā korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(option\ maturity)} \cdot \rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}; 1 \right]$$

kur:

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ ir vienāds ar $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$, ja α noteikts kā 1 %, T_k un T_l ir termiņi iespēju līgumiem, kuriem tiek atvasināts vega jutīgums, izsakot tos kā gadu skaitu;

$\rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}$ ir vienāds ar $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, ja α ir noteikts kā 1 %, T_k^U un T_l^U ir

termiņi instrumentiem, kas ir pamatā iespēju līgumiem, kuriem atvasināts vega jutīgums *are*, atskaitot no tā attiecīgo iespēju līgumu termiņus, abos gadījumos izsakot tos kā gadu skaitu.

8. Vega riska jutīgumam citu riska klašu grupā korelācijas parametru ρ_{kl} nosaka šādi:

$$\rho_{kl} = \min\left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(option\ maturity)}; 1\right]$$

kur:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ ir vienāds ar delta iekšējo grupas korelāciju, kas atbilst grupai, kurai tiktu piesaistīti vega riska faktori "k" un "l";

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ nosaka saskaņā ar 1. punktu.

9. Attiecībā uz vega riska jutīgumu starp grupām riska klases iekšienē (*GIRR* un ārpus *GIRR*) tos pašus korelācijas parametrus attiecībā uz γ_{bc} , kas norādīti delta korelācijām katrai riska klasei 4. iedaļā, izmanto arī saistībā ar vega risku.
10. Standartizētā pieejā starp vega un delta riska faktoriem netiek atzīta nekāda diversifikācija vai ieguvumi no riska ierobežošanas. Vega un delta riska kapitāla prasības apkopo, veicot vienkāršu summēšanu.
11. Līknes riska korelācijas ir kvadrātsaknes no atbilstošajām delta riska korelācijām ρ_{kl} and γ_{bc} , kas minētas 1. apakšiedaļā.

1.b nodaļa

Iekšējā modeļa pieeja

1. IEDAĻA

ATĻAUJA UN PAŠU KAPITĀLA PRASĪBAS

325.ba pants

Atļauja izmantot iekšējos modeļus

1. Pēc tam, kad pārbaudīta iestāžu atbilstība 325.bi līdz 325.bk pantā izklāstītajām prasībām, kompetentās iestādes piešķir atļauju iestādēm aprēķināt pašu kapitāla prasības, izmantojot savus iekšējos modeļus saskaņā ar 325.bb pantu, visu to pozīciju portfelim, kuras saistītas ar šādām prasībām atbilstošām tirdzniecības nodaļām:
- (a) tirdzniecības nodaļas izveidotas saskaņā ar 104.b pantu;
 - (b) tirdzniecības nodaļas pēdējos 12 mēnešus ir izpildījušas 325.bh pantā noteikto peļņas un zaudējuma attiecinājuma (turpmāk — "peļņas un zaudējuma attiecinājums") prasību;
 - (c) tirdzniecības nodaļas iepriekšējās 250 darba dienas ir izpildījušas 325.bg panta 1. punktā minētās atpakaļejošas pārbaudes prasības;
 - (d) attiecībā uz tirdzniecības nodaļām, kurām uzticēta vismaz viena no 325.bm pantā minētajām tirdzniecības portfeļa pozīcijām, — tirdzniecības

nodaļas ievēro prasības, kuras izklāstītas 325.bn pantā attiecībā uz iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli.

2. Iestādes, kurām piešķirta 1. punktā minētā atļauja izmantot savus iekšējos modeļus katrai tirdzniecības nodaļai, paziņo kompetentajām iestādēm šādu informāciju:
 - (a) nedēļas neierobežotais gaidāmās nepietiekamības mērs UES_t , ko aprēķina saskaņā ar 5. punktu visām pozīcijām tirdzniecības nodaļā un ko paziņo kompetentajām iestādēm vienu reizi mēnesī;
 - (b) mēneša pašu kapitāla prasības tirgus riskiem, ko aprēķina saskaņā ar šīs sadaļas 1.a nodaļu tā, it kā iestādei nebūtu piešķirta 1. punktā minētā atļauja, un visas tirdzniecības nodaļā izvietotās pozīcijas ņem vērā individuāli kā atsevišķu portfeli. Šos aprēķinus paziņo kompetentajām iestādēm vienu reizi mēnesī.
3. Iestāde, kurai piešķirta 1. punktā minētā atļauja, nekavējoties paziņo savām kompetentajām iestādēm par to, ka viena no tās tirdzniecības nodaļām vairs neatbilst kādai no 1. punktā izklāstītajām prasībām. Šai iestādei turpmāk nav atļauts piemērot šīs nodaļas noteikumus nevienai no pozīcijām attiecīgajā tirdzniecības nodaļā, un šī iestāde pašu kapitāla prasības tirgus riskiem aprēķina saskaņā ar 1.a nodaļā izklāstīto pieeju visām pozīcijām attiecīgajā tirdzniecības nodaļā no nākamā pārskata sniegšanas datuma līdz tam laikam, kad iestāde pierāda kompetentajām iestādēm, ka tirdzniecības nodaļa atkal atbilst visām 1. punktā izklāstītajām prasībām.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, kompetentās iestādes ārkārtējos apstākļos var atļaut iestādei turpināt izmantot tās iekšējos modeļus, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tādas tirdzniecības nodaļas tirgus riskiem, kura vairs neatbilst 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem. Ja kompetentās iestādes īsteno šādu rīcības brīvību, tās informē EBI un pamato savu lēmumu.
5. Tām pozīcijām, kas izvietotas tirdzniecības nodaļās, kurām iestāde nav saņēmusi 1. punktā minēto atļauju, šī iestāde pašu kapitāla prasības tirgus riskam aprēķina saskaņā ar šīs sadaļas 1.a nodaļu. Veicot šo aprēķinu, visas šīs pozīcijas ņem vērā individuāli kā atsevišķu portfeli.
6. Attiecīgās tirdzniecības nodaļas neierobežotais gaidāmās nepietiekamības mērs, kas minēts 2. punkta a) apakšpunktā, nozīmē neierobežotu gaidāmās nepietiekamības mēru, kas aprēķināts saskaņā ar 325.bc pantu visām pozīcijām, kuras izvietotas attiecīgajā tirdzniecības nodaļā un ņemtas vērā individuāli kā atsevišķs portfelis. Atkāpjoties no 325.bd panta, iestādes, aprēķinot minēto neierobežoto gaidāmās nepietiekamības mēru katrai tirdzniecības nodaļai, izpilda šādas prasības:
 - (a) spriedzes periods, ko izmanto, lai aprēķinātu attiecīgās tirdzniecības nodaļas parciālo gaidāmās nepietiekamības mēru PES_t^{FC} , ir spriedzes periods, ko nosaka saskaņā ar 325.bd panta 1. punkta c) apakšpunktu, lai noteiktu PES_t^{FC} visām tirdzniecības nodaļām, kurām iestādes saņēmušas 1. punktā minēto

atļauju;

- (b) aprēķinot attiecīgās tirdzniecības nodaļas parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus PES_t^{RS} un PES_t^{RC} , nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro tikai tirdzniecības nodaļā izvietotu pozīciju modelējamiem riska faktoriem, kuri iekļauti tādu modelējamo riska faktoru apakšgrupā, kurus iestāde izvēlējusies saskaņā ar 325.bd panta 1. punkta a) apakšpunktu, lai noteiktu PES_t^{RS} visām tirdzniecības nodaļām, kurām iestādes saņēmušas 1. punktā minēto atļauju.

- 7. Atsevišķa kompetento iestāžu atļauja ir vajadzīga būtisku izmaiņu gadījumā attiecībā uz iekšējo modeļu, kuru izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, izmantošanu, iekšējo modeļu, kuru izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, plašākas izmantošanas gadījumā un iestādes izvēlētās 325.bd panta 2. punktā minēto modelējamo riska faktoru apakšgrupas būtisku izmaiņu gadījumā.

Iestādes informē kompetentās iestādes par visiem citiem iekšējo modeļu, kuru izmantošanai iestāde ir saņēmusi atļauju, izmantošanas paplašinājumiem un izmaiņām.

- 8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

- (a) nosacījumus iekšējo modeļu izmantošanas paplašinājumu un izmaiņu, kā arī 325.bd pantā minēto modelējamo riska faktoru apakšgrupas izmaiņu būtiskuma novērtēšanai;
- (b) novērtēšanas metodes, ko kompetentās iestādes izmanto, lai pārbaudītu iestādes atbilstību 325.bi līdz 370. pantā izklāstītajām prasībām.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

- 9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu ārkārtas apstākļus, kādos kompetentās iestādes var atļaut iestādei turpināt izmantot tās iekšējos modeļus, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tādas tirdzniecības nodaļas tirgus riskiem, kura vairs neatbilst 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

325.bb pants

Pašu kapitāla prasības, izmantojot iekšējos modeļus

1. Iestāde, kas izmanto iekšējo modeli, aprēķina pašu kapitāla prasības visu to pozīciju portfelim, kas izvietotas tirdzniecības nodaļās, kurām iestāde ir saņēmusi 325.ba panta 1. punktā minēto atļauju, kā turpmāk minēto lielumu summu:
 - (a) lielākais no turpmāk minētajiem lielumiem:
 - (i) iestādes iepriekšējās dienas gaidāmās nepietiekamības riska mērs, ko aprēķina saskaņā ar 325.bd pantu (ES_{t-1});
 - (ii) ikdienas gaidāmās nepietiekamības riska mēra, kas aprēķināts saskaņā ar 325.bc pantu katrā no iepriekšējām sešdesmit darba dienām, vidējais lielums (ES^{avg}), kas reizināts ar reizināšanas koeficientu (m_c) saskaņā ar 325.bg pantu;
 - (b) lielākais no turpmāk minētajiem lielumiem:
 - (i) iestādes iepriekšējās dienas spriedzes scenārija riska mērs, ko aprēķina saskaņā ar šīs sadaļas 5. iedaļu (SS_{t-1});
 - (ii) ikdienas spriedzes scenārija riska rādītāja, kas aprēķināts saskaņā ar šīs sadaļas 5. iedaļu katrā no iepriekšējām sešdesmit darba dienām, vidējais lielums (SS^{avg}).
2. Iestādes, kuras ir tādu tirgotu parāda un kapitāla instrumentu pozīciju turētāji, kuras iekļautas iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa jomā un izvietotas 1. punktā minētajās tirdzniecības nodaļās, izpilda papildu pašu kapitāla prasību, kura izteikta kā lielākais no turpmāk minētajiem lielumiem:
 - (a) jaunākā pašu kapitāla prasība saistību nepildīšanas riskam, kas aprēķināta saskaņā ar 3. iedaļu;
 - (b) šā punkta a) apakšpunktā minētā lieluma vidējais lielums iepriekšējās 12 nedēļās.

2. IEDAĻA

VISPĀRĪGAS PRASĪBAS

325.bc pants

Gaidāmās nepietiekamības riska rādītājs

1. Iestādes aprēķina 325.bb panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto "gaidāmās nepietiekamības riska rādītāju" (ES_t) jebkuram konkrētam datumam t un jebkuram konkrētam tirdzniecības pozīciju portfelim, izmantojot šādu formulu:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

kur:

i = indekss, ar kuru apzīmē piecas vispārīgas riska faktoru kategorijas, kuras uzskaitītas 325.be pantā 13. tabulas pirmajā slejā;

UES_t = neierobežotais gaidāmās nepietiekamības mērs, kuru aprēķina šādi:

$$UES_t = PES_t^{RS} * \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = neierobežotais gaidāmās nepietiekamības mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i , kuru aprēķina šādi:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = uzraudzības korelācijas faktors vispārīgās riska kategorijās; $\rho = 50\%$;

PES_t^{RS} = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bd panta 2. punktu;

PES_t^{RC} = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bd panta 3. punktu;

PES_t^{FC} = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs, ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bd panta 4. punktu;

$PES_t^{RS,i}$ = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i , ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bd panta 2. punktu;

$PES_t^{RC,i}$ = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i , ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bd panta 3. punktu;

$PES_t^{FC,i}$ = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs vispārīgai riska faktoru kategorijai i , ko aprēķina visām pozīcijām portfelī saskaņā ar 325.bd panta 4. punktu.

2. Iestādes nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro konkrētai grupai modelējamu riska faktoru, ko piemēro katram parciālajam gaidāmās nepietiekamības mēram saskaņā ar 325.bd pantu vienīgi tad, ja tiek noteikts katrs parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs, lai aprēķinātu gaidāmās nepietiekamības riska mēru saskaņā ar 1. punktu.
3. Ja vismaz vienam portfeļa darījumam piemīt vismaz viens modelējams riska faktors, kurš iekļauts lielā riska kategorijā "i" saskaņā ar 325.be pantu, iestādes aprēķina neierobežoto gaidāmās nepietiekamības mēru vispārīgai riska faktoru kategorijai "i" un iekļauj to formulā, ko izmanto, lai aprēķinātu 2. punktā minēto gaidāmās

nepietiekamības riska mēru.

325.bd pants
Parciālās gaidāmās nepietiekamības aprēķināšana

1. Iestādes visus parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus, kas minēti 325.bc panta 1. punktā, aprēķina šādi:
 - (a) parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus aprēķina vienu reizi dienā;
 - (b) 97,5. procentīle, vienusējais ticamības intervāls;
 - (c) iestāde parciālo gaidāmās nepietiekamības mēru ES_t laikā "t" konkrētam tirdzniecības pozīciju portfelim aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

j = indekss, ar kuru apzīmē piecus likviditātes periodus, kuri uzskaitīti 1. tabulas pirmajā slejā;

LH_j = likviditātes periodu j ilgums izteikts dienās 1. tabulā;

T = bāzes periods, kur $T = 10$ dienas;

$PES_t(T)$ = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs, ko nosaka, piemērojot nākotnes satricinājumu scenārijus ar 10 dienu laikposmu vienīgi konkrētai tādu modelējamu riska faktoru grupai, kuri piemīt pozīcijām portfelī un kuri noteikti 2., 3. un 4. punktā, katram parciālajam gaidāmās nepietiekamības mēram, kas minēts 325.bc panta 2. punktā.

$PES_t(T, j)$ = parciālais gaidāmās nepietiekamības mērs, ko nosaka, piemērojot nākotnes satricinājumu scenārijus ar 10 dienu laikposmu vienīgi konkrētai tādu modelējamu riska faktoru grupai, kuri piemīt pozīcijām portfelī un kuri noteikti 2., 3. un 4. punktā, katram parciālajam gaidāmās nepietiekamības mēram, kas minēts 325.bc panta 2. punktā, un kura efektīvais likviditātes periods, kas noteikts saskaņā ar 325.be panta 2. punktu, ir vienāds vai garāks par LH_j .

1. tabula

Likviditātes periods j	Likviditātes perioda j ilgums (dienas)
1	10
2	20
3	40
4	60

5	120
---	-----

2. Lai aprēķinātu 325.bc panta 2. punktā minētos parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus PES_t^{RS} un $PES_t^{RS,i}$, iestādes papildus 1. punktā noteiktajām prasībām izpilda šādas prasības:

- (a) aprēķinot PES_t^{RS} , iestādes piemēro nākotnes satricinājumu scenārijus tikai tādu modelējamo riska faktoru apakšgrupai, kas piemīt pozīcijām iestādes izvēlēta portfeli, ievērojot kompetento iestāžu prasības, lai laikā t , izmantojot iepriekšējās 60 darba dienās iegūto summu, izpildītu šādu nosacījumu:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Iestāde, kas vairs neatbilst šā punkta pirmajā daļā minētajai prasībai, nekavējoties par to informē kompetentās iestādes un divu nedēļu laikā atjaunina modelējamo riska faktoru apakšgrupu, lai izpildītu šo prasību. Ja šī iestāde divu nedēļu laikā šo prasību nav izpildījusi, tā izmanto 1.a nodaļā izklāstīto pieeju, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības dažu tirdzniecības nodaļu tirgus riskiem, līdz šī iestāde var pierādīt kompetentajai iestādei, ka tā izpilda prasību, kas izklāstīta šā punkta pirmajā daļā;

- (b) iestādes, aprēķinot $PES_t^{RS,i}$, nākotnes satricinājumu scenārijus iestādes izvēlēta portfela pozīcijām piemēro modelējamo riska faktoru apakšgrupai piemēro vienīgi, lai īstenotu a) apakšpunkta noteikumus, turklāt attiecīgie riska faktori iekļauti vispārīgā riska faktoru kategorijā i saskaņā ar 325.be pantu;
- (c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro a) un b) apakšpunktā minētajiem modelējamajiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par nepārtrauktu 12 mēnešu finansiālas spriedzes laika posmu, ko iestāde nosaka, lai pēc iespējas palielinātu PES_t^{RS} vērtību. Iestādes pārskata šo noteikto spriedzes periodu vismaz vienu reizi mēnesī un paziņo šādas pārskatīšanas rezultātus kompetentajām iestādēm. Lai noteiktu šādu spriedzes periodu, iestādes izmanto novērošanas periodu, kas sākas vismaz 2007. gada 1. janvārī, ievērojot kompetento iestāžu prasības;
- (d) modeļa ievaddatus $PES_t^{RS,i}$ aprēķināšanai kalibrē, izmantojot datus par 12 mēnešu spriedzes periodu, ko noteikusi iestāde c) apakšpunkta vajadzībām.

3. Lai aprēķinātu 325.bc panta 2. punktā minētos parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus PES_t^{RS} un $PES_t^{RS,i}$, iestādes papildus 1. punktā noteiktajām prasībām izpilda šādas prasības:

- (a) iestādes, aprēķinot PES_t^{RC} , nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro vienīgi portfela pozīciju modelējamo riska faktoru apakšgrupai, kas minēta 3. punkta a) apakšpunktā;
- (b) iestādes, aprēķinot $PES_t^{RC,i}$, nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro vienīgi

portfeļa pozīciju modelējamo riska faktoru apakšgrupai, kas minēta 3. punkta b) apakšpunktā;

- (c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro a) un b) apakšpunktā minētajiem modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par iepriekšējo 12 mēnešu periodu. Šos datus atjaunina vismaz vienu reizi mēnesī.
4. Lai aprēķinātu 325.bc panta 2. punktā minētos parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus PES_t^{FC} un $PES_t^{FC,i}$, iestādes papildus 1. punktā noteiktajām prasībām izpilda šādas prasības:
- (a) iestādes, aprēķinot PES_t^{FC} , nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro portfeļa pozīciju visiem modelējamajiem riska faktoriem;
 - (b) iestādes, aprēķinot $PES_t^{FC,i}$, nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro visiem modelējamiem riska faktoriem, kuri piemīt portfeļa pozīcijām, turklāt attiecīgie riska faktori iekļauti vispārīgā riska faktoru kategorijā *i* saskaņā ar 325.be pantu;
 - (c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro a) un b) apakšpunktā minētajiem modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par iepriekšējo 12 mēnešu periodu. Šos datus atjaunina vismaz vienu reizi mēnesī. Ja vērojams nozīmīgs cenu svārstīguma pieaugums attiecībā uz nozīmīgu skaitu iestādes portfeļa modelējamo riska faktoru, kuri nav iekļauti 2. punkta a) apakšpunktā minētajā riska faktoru apakšgrupā, kompetentās iestādes var pieprasīt iestādei izmantot vēsturiskos datus par periodu, kas ir īsāks par iepriekšējiem 12 mēnešiem, taču šāds īsāks periods nedrīkst būt īsāks par iepriekšējo 6 mēnešu periodu. Kompetentās iestādes informē EBI par visiem lēmumiem, kuri prasa iestādei izmantot vēsturiskos datus par periodu, kas īsāks par 12 mēnešiem, un pamato šādus lēmumus.
5. Iestādes, aprēķinot 325.bc panta 2. punktā minēto attiecīgo parciālo gaidāmās nepietiekamības mēru, saglabā to modelējamo riska faktoru vērtības, kuriem šīm iestādēm saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu nebija jāpiemēro nākotnes satricinājumu scenāriji, lai aprēķinātu šo parciālo gaidāmās nepietiekamības mēru.
6. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem, iestādes var pieņemt lēmumu aprēķināt parciālos gaidāmās nepietiekamības mērus $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ un $PES_t^{FC,i}$ vienu reizi nedēļā.

*325.be pants
Likviditātes periodi*

1. Iestādes katru riska faktoru, kurš piemīt pozīcijām, kas izvietotas tirdzniecības nodaļās, kurām iestādes saņēmušas 325.ba panta 1. punktā minēto atļauju vai kurām tiek piešķirta minētā atļauja, iedala vienā no 2. tabulā uzskatītajām vispārīgajām riska faktoru kategorijām, kā arī kādā no šajā tabulā uzskatītajām vispārīgajām riska

faktoru apakškategoriņām.

2. Šā panta 1. punktā minētais pozīciju riska faktora likviditātes periods atbilst likviditātes periodam, kas noteikts attiecīgajai vispārīgajai riska faktoru apakškategorijai, kurā riska faktors iedalīts.
3. Atkāpjoties no 1. punkta, iestāde attiecībā uz konkrētu tirdzniecības nodaļu var pieņemt lēmumu aizstāt likviditātes periodu, kas noteikts 2. tabulā uzskaitītai lielai risku apakškategorijai, ar vienu no ilgākiem likviditātes periodiem, kas uzskaitīti 1. tabulā. Ja iestāde pieņem šādu lēmumu, ilgāks likviditātes periods attiecas uz visiem modelējamiem riska faktoriem, kuri piemīt pozīcijām, kas izvietotas šajā tirdzniecības nodaļā, un kuri iedalīti šajā lielajā riska apakškategorijā, lai aprēķinātu parciālos gaidāmās nepietiekamības rādītājus saskaņā ar 325.bd panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Iestāde informē kompetentās iestādes par tirdzniecības nodaļām un vispārīgām riska apakškategorijām, kurām tā ir nolēmusi piemērot šā punkta pirmajā daļā noteikto kārtību.

4. Lai aprēķinātu parciālos gaidāmās nepietiekamības rādītājus saskaņā ar 325.bd panta 1. punkta c) apakšpunktu, konkrētas tirdzniecības pozīcijas konkrēta modelējamā riska faktora efektīvo likviditātes periodu (EffectiveLH) aprēķina šādi:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & \text{if } Mat > LH_6 \\ \min \left(SubCatLH, \min_j \{ LH_j / LH_j \geq Mat \} \right) & \text{if } LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & \text{if } Mat < LH_1 \end{cases}$$

kur:

Mat = tirdzniecības portfeļa pozīcijas termiņš;

SubCatLH = modelējamā riska faktora likviditātes perioda ilgums, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu;

$\min_j \{ LH_j / LH_j \geq Mat \}$ = ilgums vienam no [...] tabulā uzskaitītajiem likviditātes periodiem, kurš ir nākamais ilgākais aiz tirdzniecības pozīcijas termiņa.

5. Valūtu pārus, kurus veido EUR un tādas dalībvalsts valūta, kura piedalās ekonomiskās un monetārās savienības otrajā posmā, iekļauj likvidāko valūtu pāru apakškategorijā ārvalstu valūtas vispārīgā riska faktoru kategorijā 2. tabulā.
6. Iestāde pārbauda 1. punktā minētās iedalīšanas kategorijās piemērotību vismaz vienu reizi mēnesī.
7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai sīkāk precizētu:
 - (a) kārtību, kādā iestādes tirdzniecības pozīcijas iedala vispārīgās riska faktoru kategorijās un vispārīgās riska faktoru apakškategorijās šā panta 1. punkta vajadzībām;

- (b) valūtas, ko iedala likvidāko valūtu apakškategoriā 2. tabulas procentu likmju vispārīgā riska faktoru kategoriā;
- (c) valūtu pārus, ko iedala likvidāko valūtu pāru apakškategoriā 2. tabulas ārvalstu valūtu vispārīgā riska faktoru kategoriā;
- (d) maza un liela apjoma kapitalizācijas definīciju kapitāla vērtspapīru cenu un svārstīguma apakškategoriā 2. tabulas pašu kapitāla vispārīgā riska faktoru kategoriā.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

2. tabula

Vispārīgās riska faktoru kategorijas	Vispārīgās riska faktoru apakškategorijas	Likviditātes periodi	Likviditātes perioda ilgums (dienās)
Procentu likme	Likvidākās valūtas un vietējā valūta	1	10
	Citas valūtas (izņemot likvidākās valūtas)	2	20
	Svārstīgums	4	60
	Citi veidi	4	60
Kreditriskā starpība	Savienības dalībvalstu centrālās valdības, tostarp centrālās bankas	2	20
	Segtās obligācijas, kuras emitējušas Savienības dalībvalstīs reģistrētas kredītiestādes (ieguldījumu kategorija)	2	20
	Valsts (ieguldījumu kategorija)	2	20
	Valsts (augsts ienesīgums)	3	40
	Komerccabiedrības (ieguldījumu kategorija)	3	40
	Komerccabiedrības (augsts ienesīgums)	4	60
	Svārstīgums	5	120

	Citi veidi	5	120
Pamata kapitāls	Pamata kapitāla cena (liels kapitalizācijas apjoms)	1	10
	Pamata kapitāla cena (neliels kapitalizācijas apjoms)	2	20
	Svārstīgums (liels kapitalizācijas apjoms)	2	20
	Svārstīgums (neliels kapitalizācijas apjoms)	4	60
	Citi veidi	4	60
Ārvalstu valūta	Likvidākie valūtu pāri	1	10
	Citi valūtu pāri (izņemot likvidākos valūtu pārus)	2	20
	Svārstīgums	3	40
	Citi veidi	3	40
Preces	Enerģijas cenas un oglekļa dioksīda emisiju cenas	2	20
	Dārgmetālu cenas un krāsaino metālu cenas	2	20
	Citu preču cenas (izņemot enerģijas cenas, oglekļa dioksīda emisiju cenas, dārgmetālu cenas un krāsaino metālu cenas)	4	60
	Enerģijas svārstīgums un oglekļa dioksīda emisiju svārstīgums	4	60
	Dārgmetālu svārstīgums un krāsaino metālu svārstīgums	4	60
	Citu preču svārstīgums (izņemot enerģijas svārstīgumu, oglekļa dioksīda emisiju svārstīgumu, dārgmetālu svārstīgumu un krāsaino metālu svārstīgumu)	5	120
	Citi veidi	5	120

325.bf pants

Riska faktoru modelējamības novērtējums

1. Iestādes katru mēnesi novērtē visu to riska faktoru modelējamību, kuri piemīt pozīcijām, kas izvietotas tirdzniecības nodaļās, kurām iestādes ir saņēmušas 325.ba panta 1. punktā minēto atļauju vai attiecībā uz kurām notiek šādas atļaujas saņemšanas process.
2. Iestāde uzskata tirdzniecības pozīcijas riska faktoru par modelējamu, ja ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:
 - (a) iestāde ir konstatējusi vismaz 24 pārbaudāmas cenas, kuras ietvēra attiecīgo riska faktoru iepriekšējā 12 mēnešu periodā;
 - (b) starp datumem, kad veiktas divas secīgas novērošanas pārbaudāmām cenām, ko iestāde konstatējusi saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, ir ne vairāk kā divi mēneši;
 - (c) pastāv skaidra un acīmredzama saikne starp riska faktora vērtību un katru pārbaudāmo cenu, ko iestāde konstatējusi saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu.
3. Šā panta 2. punkta vajadzībām pārbaudāma cena ir jebkura no šīm cenām:
 - (a) tirgus cena faktiskajam darījumam, kurā iestāde ir viena no pusēm;
 - (b) tirgus cena faktiskajam darījumam, kurā iesaistījušās trešās puses vai kura cenas un norises datuma informācija ir publiski pieejama vai šādu informāciju ir sniegusi trešā puse;
 - (c) cena, kas norādīta saistošajā cenu piedāvājumā, ko sniegusi trešā puse.
4. Šā panta 3. punkta b) un c) apakšpunkta vajadzībām iestādes var uzskatīt trešās puses norādītu cenu vai sniegtu saistošo cenu piedāvājumu par pārbaudāmu cenu, ja šī trešā puse piekrīt pierādījumus par darījumu vai saistošo cenu piedāvājumu iesniegt kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma.
5. Iestāde šā panta 2. punkta a) apakšpunkta vajadzībām pārbaudāmu cenu var noteikt vairāk nekā vienam riska faktoram.
6. Riska faktorus, kuri ietilpst modelējamu riska faktoru kombinācijā, iestāde uzskata par modelējamiem.
7. Ja iestāde riska faktoru uzskata par modelējamu saskaņā ar šā panta 1. punktu, lai aprēķinātu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro attiecīgajam riska faktoram, aprēķinot 365. pantā minēto parciālo gaidāmo nepietiekamību, iestāde var izmantot citus datus, nevis pārbaudāmās cenas, ko tā izmanto, lai pierādītu, ka riska faktors ir modelējams saskaņā ar 2. punktu, ar nosacījumu, ka ievaddati atbilst 325.bd pantā izklāstītajām attiecīgajām prasībām.
8. Iestādes par nemodelējamu uzskata tādu riska faktoru, kas neatbilst visiem šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un pašu kapitāla prasības šim riska faktoram

aprēķina saskaņā ar 325.bl pantu.

9. Riska faktorus, kuri ietilpst modelējamu un nemodelējamu riska faktoru kombinācijā, iestāde uzskata par nemodelējamiem.
10. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iestādei riska faktoru, kas atbilst visiem šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, uzskatīt par nemodelējamu laikposmā, kas nepārsniedz vienu gadu.

325.bg pants

Regulatīvās atpakaļejošās pārbaudes prasības un reizināšanas koeficienti

1. Jebkurā konkrētā datumā iestādes tirdzniecības nodaļa atbilst 325.ba panta 1. punktā izklāstītajām atpakaļejošās pārbaudes prasībām, ja attiecīgās tirdzniecības nodaļas šā panta 2. punktā minētais pārsniegumu skaits pēdējās 250 darba dienās nepārsniedz nevienu no šiem rādītājiem:
 - (a) 12 gadījumi, kad tiek pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 99. procentīles vienusējū ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošās pārbaudes hipotētiskajām izmaiņām portfeļa vērtībā;
 - (b) 12 gadījumi, kad tiek pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 99. procentīles vienusējū ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošās pārbaudes aktuālajām izmaiņām portfeļa vērtībā;
 - (c) 30 gadījumi, kad tiek pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 97,5. procentīles vienusējū ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošās pārbaudes hipotētiskajām izmaiņām portfeļa vērtībā;
 - (d) 30 gadījumi, kad tiek pārsniegta riskam pakļautā vērtība, ko aprēķina, piemērojot 97,5. procentīles vienusējū ticamības intervālu, pamatojoties uz atpakaļejošās pārbaudes aktuālajām izmaiņām portfeļa vērtībā.
2. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes aprēķina dienas pārsniegumu skaitu atpakaļejošā pārbaudē, pamatojoties uz hipotētiskajām un faktiskajām izmaiņām tāda portfeļa vērtībā, kurā ir visas tirdzniecības nodaļā izvietotās pozīcijas. Pārsniegums ir vienas dienas izmaiņas attiecīgā portfeļa vērtībā, kas pārsniedz attiecīgo riskam pakļautās vērtības lielumu, kurš aprēķināts, izmantojot iestādes iekšējo modeli, ievērojot šādas prasības:
 - (a) vienas dienas turēšanas periods;
 - (b) nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro tirdzniecības nodaļas pozīciju riska faktoriem, kuri minēti 325.bh panta 3. punktā un kurus uzskata par modelējamiem saskaņā ar 325.bf pantu;
 - (c) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par iepriekšējo 12 mēnešu periodu. Šos datus atjaunina vismaz vienu reizi mēnesī;

- (d) ja vien šajā pantā nav noteikts citādi, iestādes iekšējā modeļa pamatā ir tie paši modelēšanas pieņēmumi, ko izmanto, lai aprēķinātu 325.bb panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto gaidāmās nepietiekamības riska mēru.
3. Iestādes aprēķina šā panta 2. punktā minētos dienas pārsniegumus saskaņā ar šādiem noteikumiem:
- (a) portfeļa vērtības hipotētiskās izmaiņas atpakaļejošā pārbaudē nosaka, salīdzinot portfeļa vērtību dienas beigās un, pieņemot, ka pozīcijas nemainās, tā vērtību nākamās dienas beigās;
 - (b) portfeļa vērtības faktiskās izmaiņas atpakaļejošā pārbaudē nosaka, salīdzinot portfeļa vērtību dienas beigās un tā faktisko vērtību nākamās dienas beigās, neietverot maksas, komisijas un neto procentu ienākumu;
 - (c) pārsniegumu skaitu aprēķina katru dienu, kad iestāde nevar novērtēt portfeļa vērtību vai aprēķināt šā panta 1. punktā minēto riskam pakļauto vērtību.
4. Iestāde saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktu aprēķina 325.bb pantā minēto reizinājuma koeficientu (m_c) portfelim, kurā ir tādās tirdzniecības nodaļās izvietotās pozīcijas, kurām iestāde ir saņēmusi 325.ba panta 1. punktā minēto atļauju. Šo aprēķinu atjaunina vismaz vienu reizi mēnesī.
5. Reizinājuma koeficients (m_c) ir summa, ko iegūst, summējot 1,5 un otru saskaitāmo, kura vērtība ir starp 0 un 0,5 saskaņā ar 3. tabulu. Šā panta 4. punktā minētajam portfelim šo otru saskaitāmo aprēķina, piemērojot pārsniegumu skaitu pēdējās 250 darba dienās, kas noteikts, veicot iestādes atpakaļejošu pārbaudi attiecībā uz riskam pakļauto vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu, ievērojot šādus nosacījumus:
- (a) pārsniegums ir vienas dienas izmaiņas portfeļa vērtībā, kas pārsniedz attiecīgo riskam pakļautās vērtības lielumu, kurš aprēķināts, izmantojot iestādes iekšējo modeli, ievērojot šādas prasības:
 - (i) vienas dienas turēšanas periods;
 - (ii) 99. procentīle, vienpusējs ticamības intervāls;
 - (iii) nākotnes satricinājumu scenārijus piemēro tirdzniecības nodaļas pozīciju riska faktoriem, kuri minēti 325.bh panta 3. punktā un kurus uzskata par modelējamiem saskaņā ar 325.bf pantu;
 - (iv) ievaddatus, ko izmanto, lai noteiktu nākotnes satricinājumu scenārijus, ko piemēro modelējamiem riska faktoriem, kalibrē, izmantojot vēsturiskos datus par iepriekšējo 12 mēnešu periodu. Šos datus atjaunina vismaz vienu reizi mēnesī;
 - (v) ja vien šajā pantā nav noteikts citādi, iestādes iekšējā modeļa pamatā ir tie paši modelēšanas pieņēmumi, ko izmanto, lai aprēķinātu

325.bb panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto gaidāmās nepietiekamības riska mēru;

- (b) pārsniegumu skaits ir vienāds ar lielāko pārsniegumu skaitu portfeļa vērtības hipotētiskajās un faktiskajās izmaiņās;
- (c) aprēķinot dienas pārsniegumu skaitu, iestādes piemēro šā panta 3. punkta noteikumus.

3. tabula

Pārsniegumu skaits	Palielinājums
Mazāk par 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Vairāk par 9	0,50

6. Kompetentās iestādes var ierobežot palielinājuma vērtību tādā apmērā, ko iegūst no pārsniegumiem saskaņā ar atpakaļejošās pārbaudes hipotētiskajām izmaiņām, ja pārsniegumu skaitu saskaņā ar atpakaļejošās pārbaudes faktiskajām izmaiņām neizraisa iekšējā modeļa nepilnības.
7. Kompetentās iestādes uzrauga šā panta 4. punktā minētā reizinājuma koeficienta piemērotību vai tirdzniecības nodaļas atbilstību šā panta 1. punktā izklāstītajām atpakaļejošās pārbaudes prasībām. Iestādes nekavējoties — un ne vēlāk kā piecu darba dienu laikā pēc pārsnieguma rašanās — paziņo kompetentajām iestādēm par pārsniegumiem, ko iegūst no to atpakaļejošo pārbaudžu programmas, un sniedz šo pārsniegumu skaidrojumu.
8. Atkāpjoties no šā panta 2. un 5. punkta, kompetentās iestādes var atļaut iestādei neaprēķināt pārsniegumu, ja vienas dienas izmaiņas tās portfeļa vērtībā pārsniedz attiecīgo riskam pakļauto vērtību, kas aprēķināta, izmantojot šīs iestādes iekšējo modeli, un ir saistītas ar nemodelējamu riska faktoru. Lai iegūtu šādu atļauju, iestāde pierāda kompetentajām iestādēm, ka spriedzes scenārija riska mērs, ko aprēķina saskaņā ar 325.bl pantu šim nemodelējamajam riska faktoram, ir augstāks par pozitīvo starpību starp iestādes portfeļa vērtību un attiecīgo riskam pakļauto vērtību.
9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu tehniskos

elementus, kas tiek iekļauti iestādes portfeļa vērtības faktiskajās un hipotētiskajās izmaiņās šā panta vajadzībām.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

325.bh pants

Peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasība

1. Jebkurā konkrētā mēnesī iestādes tirdzniecības nodaļa atbilst peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasībām 325.ba panta 1. punkta vajadzībām, ja šī tirdzniecības nodaļa atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.
2. Peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasības nodrošina, ka teorētiskās izmaiņas tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā, kas noteikta, pamatojoties uz iestādes riska mērīšanas modeli, ir pietiekami tuvas hipotētiskajām izmaiņām tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā, kas noteikta, pamatojoties uz iestādes cenu noteikšanas modeli.
3. Iestādes atbilstība peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasībai katrai pozīcijai attiecīgajā tirdzniecības nodaļā ļauj izveidot precīzu riska faktoru uzskaitījumu, ko uzskata par atbilstīgu, lai pārbaudītu iestādes atbilstību 325.bg pantā noteiktajai atpakaļejošas pārbaudes prasībai.
4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu:
 - (a) ņemot vērā starptautiskās tendences regulatīvajā jomā — tehniskos kritērijus, kas nodrošina, ka teorētiskās izmaiņas tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībā ir pietiekami tuvas hipotētiskajām izmaiņām tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtībai šā panta 2. punkta vajadzībām;
 - (b) tehniskos elementus, kurus iekļauj tirdzniecības nodaļas portfeļa vērtības teorētiskajās un hipotētiskajās izmaiņās šā panta vajadzībām.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

325.bi pants

Prasības attiecībā uz riska mērīšanu

1. Iestādes, kuras izmanto iekšējo riska mērīšanas modeli, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības tirgus riskiem saskaņā ar 325.bb pantu, nodrošina, ka šāds modelis atbilst šādām prasībām:
 - (a) iekšējais riska mērīšanas modelis aptver pietiekamu skaitu riska faktoru, kuri

ietver vismaz riska faktorus, kuri minēti 1.a nodaļas 3. iedaļas 1. apakšiedaļā, izņemot, ja iestāde uzskatāmi parāda kompetentajām iestādēm, ka šo riska faktoru neietveršana nerada būtisku ietekmi uz peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasību, kas noteikta 325.bh pantā. Iestāde spēj paskaidrot kompetentajām iestādēm, kādēļ tā iekļāvusi riska faktoru savā cenu noteikšanas modelī, taču nav iekļāvusi savā iekšējā riska mērīšanas modelī;

- (b) iekšējais riska mērīšanas modelis ietver iespējas līgumu un citu produktu nelinearitāti, kā arī korelācijas risku un bāzes risku. Ja izmanto riska faktoru aplēstās vērtības, tās labi atspoguļo faktisko pozīciju izmaiņas;
- (c) iekšējā riska mērīšanas modelī iekļauj riska faktoru kopumu, kas atbilst katras valūtas procentu likmēm, kurās iestādei ir bilances vai ārpusbilances pozīcijas, ko ietekmē procentu likme. Iestādes modelē ienākumu līknes, izmantojot kādu no vispārpieņemtām metodēm. Būtiskiem riska darījumiem ar procentu likmju risku galvenajās valūtās un tirgos ienesīguma līkni sadala vismaz sešos termiņa segmentos, lai aptvertu likmju svārstīguma atšķirības visā ienesīguma līknē, turklāt riska faktoru skaits, ko izmanto, lai modelētu ienesīguma līkni, ir samērīgs ar iestādes tirdzniecības stratēģiju būtību un sarežģītību. Modelis aptver arī risku, ko rada nepilnīgi korelētas svārstības starp dažādām ienesīguma līknēm;
- (d) iekšējais riska mērīšanas modelis ietver riska faktorus, kas atbilst zeltam un atsevišķām ārvalstu valūtām, kurās denominētas iestādes pozīcijas. KIU aktuālās ārvalstu valūtas pozīcijas KIU tiks ņemtas vērā. Ziņojumu sniegšanā par KIU ārvalstu valūtas pozīcijām iestādes var paļauties uz trešo personu, ja ir atbilstoši nodrošināta šā ziņojuma pareizība. KIU ārvalstu valūtas pozīcijas, kuras iestādei nav zināmas, izdala no iekšējā modeļa pieejas un uz to attiecina šīs sadaļas 1.a nodaļu;
- (e) iekšējā riska mērīšanas modelī izmanto atsevišķu riska faktoru vismaz katram no kapitāla tirgiem, kuros iestādei ir nozīmīgas pozīcijas. Modelēšanas paņēmieni sarežģītība ir samērīga ar iestāžu darbību nozīmīgumu kapitāla tirgos. Modelis ietver vismaz vienu riska faktoru, kas aptver pašu kapitāla cenas sistēmiskas izmaiņas, kā arī šā riska faktora atkarību no katra kapitāla tirgus atsevišķiem riska faktoriem. Būtiskiem riska darījumiem kapitāla tirgos modelis ietver vismaz vienu ļoti specifisku riska faktoru katram kapitāla vērtspapīru riska darījumam;
- (f) iekšējā riska mērīšanas modelī izmanto atsevišķu riska faktoru vismaz katrai precei, kurā iestādei ir nozīmīgas pozīcijas, izņemot, ja iestādei ir neliela kopējā preču pozīcija salīdzinājumā ar visiem tās tirdzniecības gadījumiem, — šādā gadījumā ir pieņemams atsevišķs riska faktors katram vispārīgajam preču veidam. Būtiskiem riska darījumiem preču tirgos modelis aptver arī risku, kas saistīts ar nepilnīgi korelētam svārstībām starp līdzīgām, bet ne identiskām precēm risku, un pakļautību nākotnes cenu izmaiņām, kas radušās termiņu nesakritības rezultātā, kā arī atvasināto instrumentu un naudas pozīciju ienesīgumu;
- (g) aplēstās vērtības ir pietiekami konservatīvas, un tās izmanto tikai tad, ja pieejamie dati ir nepietiekami, tostarp spriedzes periodā;

- (h) būtiskiem riska darījumiem ar instrumentiem ar izvēles iespējām, kuri pakļauti svārstīguma riskiem, iekšējais riska mērīšanas modelis aptver piemītošā svārstīguma atkarību no norunas cenu un iespēju līgumu termiņiem.
2. Iestādes var izmantot empīriskas korelācijas vispārīgās riska faktoru kategorijās, kā arī, lai aprēķinātu neierobežoto gaidāmās nepietiekamības mēru UES_t , kā noteikts 325.bc panta 1. punktā, vienīgi tad, ja iestādes pieeja šādu korelāciju noteikšanai ir pamatota un atbilstīga piemērojamajiem likviditātes periodiem, kā arī tiek godprātīgi īstenota.

325.bj pants
Kvalitatīvās prasības

1. Visi iekšējie riska mērīšanas modeļi, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, ir konceptuāli pamatoti un godprātīgi īstenoti, un tie atbilst visām šīm kvalitatīvajām prasībām:
- (a) visi iekšējie riska mērīšanas modeļi, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības tirgus riskiem, ir tieši iekļauti iestādes ikdienas riska pārvaldības procesā un kalpo par pamatu pārskatam par riska darījumiem iestādes augstākajai vadībai;
 - (b) iestādei ir riska kontroles struktūrvienība, kas ir neatkarīga no darījumu tirdzniecības struktūrvienībām un tieši ziņo augstākajai vadībai. Šī struktūrvienība atbild par visu iekšējo riska mērīšanas modeļu izveidi un ieviešanu. Šī struktūrvienība veic sākotnējo un pastāvīgo validāciju visiem iekšējiem modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, un ir atbildīga par vispārējo riska pārvaldības sistēmu. Šī struktūrvienība sagatavo un analizē ikdienas pārskatus par iekšējā modeļa, ko izmanto, lai aprēķinātu kapitāla prasības tirgus riskiem, rezultātiem un par atbilstīgiem pasākumiem, kas jāīsteno tirdzniecības ierobežojumu ziņā;
 - (c) iestādes vadības struktūra un augstākā vadība aktīvi iesaistās riska kontroles procesā, un ikdienas pārskatus, ko sagatavo riska kontroles struktūrvienība, pārskata tāda līmeņa vadība, kuras pilnvaras ir pietiekamas, lai mazinātu gan atsevišķu tirgotāju izveidotās pozīcijas, gan arī iestādes kopējo riska darījumu apmēru;
 - (d) iestādei ir pietiekams skaits darbinieku, kuru kvalifikācijas līmenis ir piemērots, lai izmantotu sarežģītus iekšējos riska mērīšanas modeļus, kā arī viņiem piemīt prasmes tirdzniecības, riska kontroles, revīzijas un darījumu uzskaites jomās;
 - (e) iestāde ir ieviesusi dokumentētu iekšējās politikas, procedūru un kontroles pasākumu kopumu, lai uzraudzītu visu iekšējo riska mērīšanas modeļu vispārējo darbību un nodrošinātu atbilstību šādu modeļu vispārējai darbībai;
 - (f) ikvienam iekšējam riska mērīšanas modelim ir pārbaudīta virzības uzskaitē ar atbilstošu riska aprēķina precizitāti;
 - (g) iestāde bieži īsteno stingru spriedzes testēšanas programmu, tostarp reversos

spriedzes testus, un šāda programma ietver jebkuru iekšējo riska mērīšanas modeli. Šo spriedzes testu rezultātus vismaz vienu reizi mēnesī pārskata augstākā vadība un atspoguļo tos politikā un ierobežojumos, kurus apstiprina iestādes vadības struktūra. Iestāde īsteno atbilstīgus pasākumus, ja šādu spriedzes testu rezultāti norāda uz pārmērīgiem zaudējumiem, kas var rasties, iestādei veicot tirdzniecības darījumus konkrētos apstākļos;

- (h) iestāde kā daļu no savas regulārās iekšējās revīzijas procesa vai, uzdodot trešai pusei veikt šādu pārbaudi, veic neatkarīgu pārbaudi saviem iekšējiem riska mērīšanas modeļiem, ievērojot kompetento iestāžu prasības.

Šā panta 1. punkta h) apakšpunkta vajadzībām trešā puse ir uzņēmums, kurš sniedz revīzijas vai konsultāciju pakalpojumus iestādēm un kuram ir darbinieki, kuri ir pietiekami kvalificēti jautājumos par tirdzniecības darbību tirgus riskiem.

2. Šā panta 1. punkta h) apakšpunktā minētā pārbaude aptver gan tirdzniecības struktūrvienību darbību, gan arī neatkarīgās riska kontroles struktūrvienības darbību. Iestāde savas vispārējās riska pārvaldības procedūras pārbaudi veic vismaz vienu reizi gadā. Šajā pārbaudē izvērtē:

- (a) riska pārvaldības sistēmas un procesu dokumentācijas un riska kontroles struktūrvienības organizācijas atbilstību;
- (b) riska mēru integrāciju ikdienas riska pārvaldībā un vadības informācijas sistēmas integritāti;
- (c) procesu, ko iestāde īsteno, lai apstiprinātu riska cenu noteikšanas modeļus un riska novērtēšanas sistēmas, ko izmanto tirdzniecības un uzskaites personāls;
- (d) risku klāstu, ko aptver modelis, riska mērīšanas sistēmas precizitāti un atbilstību un to, kā validē visas nozīmīgās izmaiņas iekšējā riska mērīšanas modelī;
- (e) to, cik precīzi un pilnīgi ir pozīciju dati, to, cik precīzi un atbilstīgi ir svārstīguma un korelācijas pieņēmumi un cik precīzi ir vērtējumi un riska jutīguma aprēķini, kā arī aplēsto datu ieguves precizitāti un atbilstību, ja pieejamie dati ir nepietiekami, lai izpildītu šajā nodaļā izklāstītās prasības;
- (f) pārbaudes procesu, ko iestāde izmanto, lai izvērtētu saviem iekšējiem riska mērīšanas modeļiem izmantoto datu avotu konsekvenci, savlaicīgumu un ticamību, kā arī šādu datu avotu neatkarību;
- (g) pārbaudes procesu, ko iestāde izmanto, lai izvērtētu atpakaļejošu pārbaudi un peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasības, kuru veic, lai novērtētu iekšējo riska mērīšanas modeļu precizitāti;
- (h) ja pārbaudi veic trešā puse saskaņā ar šā panta 1. punkta h) apakšpunktu — pārbaudi attiecībā uz to, vai 325.bk pantā izklāstītais iekšējais validācijas process nodrošina mērķu sasniegšanu.

3. Iestādes atjaunina paņēmienus un praksi, ko tās izmanto attiecībā uz visiem iekšējiem riska mērīšanas modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, ņemot vērā

jaunu paņēmienu un labākās prakses attīstību saistībā ar šādiem iekšējiem riska mērīšanas modeļiem.

*325.bk pants
Iekšējā validācija*

1. Iestādēm ir procesi, lai nodrošinātu, ka visus to iekšējos riska mērīšanas modeļus, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, pienācīgi validē atbilstoši kvalificētas personas, kuras ir neatkarīgas no izstrādes procesa, lai nodrošinātu, ka ikviens šāds modelis ir konceptuāli pamatots un adekvāti aptver visus būtiskos riskus.
2. Iestādes veic šā panta 1. punktā minēto validāciju šādos gadījumos:
 - (a) kad iekšējais riska mērīšanas modelis ir sākotnēji izstrādāts un kad šādam modelim ir veiktas jebkāda veida būtiskas izmaiņas;
 - (b) periodiski un īpaši gadījumos, ja ir bijušas kādas būtiskas strukturālas izmaiņas tirgū vai izmaiņas portfeļa sastāvā, kuru dēļ iekšējais riska mērīšanas modelis, iespējams, vairs nav atbilstīgs.
3. Ikvienu iestādes iekšējā riska mērīšanas modeļa validācija neaprobežojas tikai ar atpakaļejošu pārbaudi un peļņas un zaudējumu attiecinājuma prasību piemērošanu, bet ietver arī vismaz šādas darbības:
 - (a) pārbaudes, lai pārliecinātos, ka iekšējā modelī izmantotie pieņēmumi ir atbilstoši un nenovērtē risku ne par zemu, ne par augstu;
 - (b) papildus regulatīvajām atpakaļejošas pārbaudes programmām iestādes veic savas iekšējā modeļa validācijas pārbaudes, tostarp atpakaļejošas pārbaudes, attiecībā uz savu portfeļu riskiem un struktūrām;
 - (c) hipotētisko portfeļu izmantošana, lai pārliecinātos par iekšējā riska mērīšanas modeļa spēju ņemt vērā konkrētas strukturālas iezīmes, kas varētu kļūt aktuālas, piemēram, nozīmīgus bāzes riskus un koncentrācijas risku vai riskus, kas saistīti ar aplēsto vērtību izmantošanu.

*325.bl pants
Spriedzes scenārija riska mēra aprēķināšana*

1. Laikā "t" iestāde aprēķina spriedzes scenārija riska mēru konkrēta portfeļa tirdzniecības pozīciju visiem nemodelējamajiem riska faktoriem šādi:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t) + \sum_l SS_t^l(t)}$$

kur:

m = indekss, ar kuru apzīmē portfeļa pozīciju visus nemodelējamos riska faktoros,

kuri rada nesistemātisku risku, kas iedalīts kredītriska starpības vispārīgā riska

faktoru kategorijā saskaņā ar 325.be panta 1. punktu, un attiecībā uz kuriem iestāde, ievērojot kompetento iestāžu prasības, ir pierādījusi, ka šie riska faktori nav korelēti;

I = indekss, ar kuru apzīmē portfeļa pozīciju visus nemodelējamus riska faktorus, kurus neapzīmē ar indeksu "m";

$ICSS_t^m$ = nemodelējama riska faktora "m" spriedzes scenārija riska mērs, kas noteikts saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu;

SS_t^I = nemodelējama riska faktora "I" spriedzes scenārija riska mērs, kas noteikts saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.

2. Konkrēta nemodelējama riska faktora spriedzes scenārija riska mērs ir zaudējumi, kas rodas visās tirdzniecības pozīcijās portfelī, kurš ietver šo nemodelējamo riska faktoru, ja šim riska faktoram piemēro nākotnes satricinājuma ārkārtas scenāriju.
3. Iestādes, ievērojot kompetento iestāžu prasības, nosaka atbilstīgus nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus visiem modelējamajiem riska faktoriem.
4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu:
 - (a) kārtību, kādā iestādes nosaka nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus, ko piemēro nemodelējamajiem riska faktoriem, kā arī kārtību, kādā tās piemēro šādus nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijus šiem riska faktoriem;
 - (b) regulatīvu nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju katrai vispārīgajai riska faktoru apakškategorijai, kas norādītā 325.be panta 2. tabulā, ko iestādes var izmantot, ja nevar noteikt nākotnes satricinājumu ārkārtas scenāriju saskaņā ar a) apakšpunktu, vai ko kompetentās iestādes var pieprasīt iestādei piemērot, ja tās neapmierina iestādes noteiktais nākotnes satricinājumu ārkārtas scenārijs.

EBI, izstrādājot šo regulatīvo tehnisko standartu projektu, ņem vērā, ka pašu kapitāla prasību līmenis nemodelējama riska faktora tirgus riskam saskaņā ar šo pantu ir tikpat augsts kā pašu kapitāla prasību līmenis tirgus riskiem, ko aprēķinātu saskaņā ar šo nodaļu, ja attiecīgais riska faktors būtu modelējams.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

2. IEDAĻA

IEKŠĒJAIS SAISTĪBU NEPILDĪŠANAS RISKAS MODELIS

325.bm pants

Iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa izmantošanas joma

5. Visām iestādes pozīcijām, kas izvietotas tirdzniecības nodaļās, kurām iestāde ir saņēmusi 325.ba panta 1. punktā minēto atļauju, piemēro pašu kapitāla prasību attiecībā uz saistību nepildīšanas risku, ja pozīcijai piemīt vismaz viens riska faktors, kurš iedalīts vispārīgajās riska kategorijās "pamata kapitāls" vai "kredītriska starpība"

saskaņā ar 325.be panta 1. punktu. Šo pašu kapitāla prasību, kas ir proporcionāla riskiem, kuri ņemti vērā 325.bb panta 1. punktā noteiktajās pašu kapitāla prasībās, aprēķina, izmantojot iestādes iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli, kurš atbilst šajā iedaļā izklāstītajām prasībām.

6. Ir jābūt vienam tādu tirgotu parāda vai kapitāla instrumentu emitentam, kuri saistīti ar vismaz vienu riska faktoru katrai no pozīcijām, kuras minētas 1. punktā.

325.bn pants

Atļauja izmantot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli

1. Kompetentās iestādes piešķir iestādei atļauju izmantot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli, lai aprēķinātu 325.bb panta 2. punktā minētās pašu kapitāla prasības visām 325.bm pantā minētajām tirdzniecības pozīcijām, kas izvietotas konkrētā tirdzniecības nodaļā, ar nosacījumu, ka iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis atbilst 325.bo pantam, 325.bp pantam, 325.bq pantam, 325.bj pantam un 325.bk pantam attiecībā uz šo tirdzniecības nodaļu.
2. EBI pieņem pamatnostādnes par 325.bo panta, 325.bp panta un 325.bq panta prasībām līdz [divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā].
3. Ja iestādes tirdzniecības nodaļa, kurā izvietota vismaz viena no 325.bm pantā minētajām tirdzniecības pozīcijām, neatbilst šā panta 1. punktā izklāstītajām prasībām, pašu kapitāla prasības visu šajā tirdzniecības nodaļā izvietoto pozīciju tirgus riskiem aprēķina saskaņā ar pieeju, kas izklāstīta 1.a nodaļā.

325.bo pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz saistību nepildīšanas risku, izmantojot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli

1. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasības saistību nepildīšanas riskam, izmantojot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli visu 325.bm pantā minēto pozīciju modelim šādi:
 - (a) pašu kapitāla prasības ir vienādas ar riskam pakļauto vērtību, ar ko izsaka iespējamus zaudējumus portfeļa tirgus vērtībā, ko rada emitentu saistību nepildīšana saistībā ar attiecīgajām pozīcijām, ar 99,9 % ticamības intervālu viena gada laikposmā;
 - (b) šā panta a) apakšpunktā minētie iespējamie zaudējumi ir tiešs vai netiešs pozīcijas tirgus vērtības samazinājums, ko rada emitentu saistību nepildīšana, un tie ir proporcionāli jebkādiem zaudējumiem, kuri jau ir ņemti vērā pozīcijas pašreizējā novērtējumā. Par kapitāla vērtspapīru emitentu saistību nepildīšanu liecina kapitāla vērtspapīru cenu samazinājums līdz nulles līmenim;
 - (c) iestādes nosaka saistību nepildīšanas korelācijas dažādu emitentu starpā, pamatojoties uz konceptuāli pamatotām metodēm un izmantojot objektīvus vēsturiskos datus par tirgus kredītriska starpībām un kapitāla vērtspapīru

cenām, kas aptver vismaz 10 gadu laikposmu, tostarp spriedzes periodu, ko iestāde noteikusi saskaņā ar 325.bd panta 2. punktu. Aprēķinu saistību nepildīšanas korelācijai dažādu emitentu starpā kalibrē atbilstīgi viena gada laikposmam;

- (d) sākotnējā saistību nepildīšanas riska modeļa pamatā ir viena gada nemainīgu pozīciju pieņēmums.
- 2. Iestādes aprēķina pašu kapitāla prasību saistību nepildīšanas riskam, izmantojot iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli saskaņā ar šā panta 1. punkta noteikumiem vismaz vienu reizi nedēļā.
- 3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta, iestāde var aizstāt viena gada laikposmu ar sešdesmit dienu laikposmu, lai aprēķinātu saistību nepildīšanas risku kapitāla vērtspapīru pozīcijām, un šādā gadījumā aprēķins saistību nepildīšanas korelācijai starp kapitāla vērtspapīru cenām un saistību nepildīšanas varbūtību atbilst sešdesmit dienu laikposmam un aprēķins saistību nepildīšanas korelācijai starp kapitāla vērtspapīru cenām un obligāciju cenām atbilst viena gada laikposmam.

325.bp pants

Riska ierobežošanas pozīciju atzīšana iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī

- 1. Iestādes var iekļaut riska ierobežošanas pozīcijas savā iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī, kā arī pozīcijām veikt neto ieskaitu, ja garās un īsās pozīcijas attiecas uz vienu finanšu instrumentu.
- 2. Iestādes savā iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī risku ierobežošanas vai diversifikācijas efektu, ko rada garās un īsās pozīcijas viena parādnieka dažādos instrumentos vai dažādos vērtspapīros, kā arī garās un īsās pozīcijas dažādos emitentos, var atspoguļot, tikai skaidri modelējot bruto garās un īsās pozīcijas dažādos instrumentos, tostarp modelējot dažādu emitentu bāzes riskus.
- 3. Iestādes savā iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī atspoguļo visu to būtisko risku ietekmi, kas varētu rasties laika intervālā starp riska ierobežošanas pozīcijas termiņu un viena gada periodu, kā arī būtisku bāzes risku potenciālu saistībā ar riska ierobežošanas stratēģijām pa produktu veidiem, pēc prioritātes kapitāla struktūrā, iekšējā vai ārējā novērtējuma, termiņa, emisijas datumiem un citām instrumentu atšķirībām. Iestāde atspoguļo risku ierobežošanu tikai tādā mērā, kādā atbilstošais instruments parādniekam ir pieejams pat tad, kad parādniekam ir nepieciešams saņemt kredītu, vai citos gadījumos.

325.bq pants

Īpašas prasības attiecībā uz iekšējo saistību nepildīšanas riska modeli

- 1. Iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis, kas minēts 325.bn panta 1. punktā, spēj modelēt atsevišķu emitentu saistību neizpildi, kā arī vairāku emitentu vienlaicīgu

saistību neizpildi, un tajā ir ņemta vērā šādu saistību nepildīšanas ietekme uz to pozīciju tirgus vērtību, kuras iekļautas attiecīgā modeļa izmantošanas jomā. Šai sakarā katra individuālā emitenta saistību neizpildi modelē, izmantojot vismaz divu veidu sistemātiskus riska faktoros un vismaz vienu nesistemātiska riska faktoru.

2. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī ņem vērā ekonomikas ciklu, tostarp saistību starp atgūšanas likmēm un sistemātiskajiem riska faktoriem, kuri minēti šā panta 1. punktā.
3. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī ņem vērā iespējas līgumu nelineāro ietekmi un citas pozīcijas, kam raksturīga būtiska nelinearitāte saistībā ar cenu izmaiņām. Iestādes arī pienācīgi ņem vērā modeļa risku, kas raksturīgs cenas risku novērtējumam un aprēķināšanai attiecībā uz šādiem produktiem.
4. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa pamatā ir objektīvi un atjaunināti dati.
5. Lai simulētu emitentu saistību neizpildi iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī, iestādes saistību nepildīšanas varbūtības aplēses atbilst šādām prasībām:
 - (a) saistību nepildīšanas varbūtību zemākais līmenis ir 0,03 %;
 - (b) ja vien šajā iedaļā nav noteikts citādi, saistību nepildīšanas varbūtības pamatā ir viena gada periods;
 - (c) saistību nepildīšanas varbūtību nosaka, izmantojot — atsevišķi vai kopā ar aktuālajām tirgus cenām — datus par saistību nepildīšanu par vismaz piecus gadus ilgu vēsturisko laikposmu; saistību nepildīšanas varbūtību nenosaka, pamatojoties tikai uz aktuālajām tirgus cenām;
 - (d) iestāde, kas ir saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas varbūtību saskaņā ar 3. daļas II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, saistību nepildīšanas varbūtības aprēķināšanai izmanto metodi, kas izklāstīta 3. daļas, II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļā;
 - (e) iestāde, kas nav saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas varbūtību saskaņā ar 3. daļas II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, saistību nepildīšanas varbūtības aprēķināšanai izstrādā iekšējās metodes vai izmanto ārējos avotus. Abos gadījumos saistību nepildīšanas varbūtības aprēķini atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.
6. Lai simulētu emitentu saistību neizpildi iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī, iestādes aplēses par saistību nepildīšanas zaudējumiem atbilst šādām prasībām:
 - (a) saistību nepildīšanas zaudējumu zemākais līmenis ir 0 %;
 - (b) saistību nepildīšanas zaudējumu aplēsēs ņem vērā katras pozīcijas prioritāti;
 - (c) iestāde, kas ir saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas zaudējumus saskaņā ar 3. daļas II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, saistību nepildīšanas zaudējumu aprēķināšanai izmanto metodi, kas izklāstīta 3. daļas, II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļā;

- (d) iestāde, kas nav saņēmusi atļauju aprēķināt saistību nepildīšanas zaudējumus saskaņā ar 3. daļas II sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļu, attiecīgo saistību neizpildes radīto zaudējumu aprēķināšanai izstrādā iekšējās metodes vai izmanto ārējos avotus. Abos gadījumos saistību nepildīšanas zaudējumu aprēķini atbilst šajā pantā izklāstītajām prasībām.
7. Veicot neatkarīgu pārbaudi un validāciju saviem iekšējiem modeļiem, ko izmanto šīs nodaļas vajadzībām, tostarp riska mērīšanas sistēmas vajadzībām, iestādes veic visas turpmāk izklāstītās darbības:
- (a) pārbauda, vai modelēšanas pieeja, ko tās izmanto korelāciju un cenu izmaiņu gadījumos, atbilst to portfelim, kā arī modeļa sistēmisko riska faktoru izvēlei un svērumiem;
 - (b) veic dažādus spriedzes testus, tostarp arī jutīguma analīzi un scenāriju analīzi, lai kvalitatīvi un kvantitatīvi novērtētu iekšējā saistību nepildīšanas riska modeļa lietderību, īpaši attiecībā uz koncentrāciju; šādus testus attiecina ne tikai uz jau notikušiem gadījumiem;
 - (c) piemēro attiecīgu kvantitatīvo validāciju, iekļaujot arī atbilstošus iekšējās modelēšanas etalonus.
8. Iekšējā saistību nepildīšanas riska modelī atbilstīgi tiek ņemta vērā emitentu koncentrācija, kā arī koncentrācija, kas var rasties produktu klasēs un to starpā spriedzes apstākļos.
9. Iekšējais saistību nepildīšanas riska modelis ir saskaņots ar iestādes iekšējām riska pārvaldības metodēm, ko pielieto, lai identificētu, aprēķinātu un pārvaldītu tirdzniecības riskus.
10. Iestādēm ir skaidri noteikta politika un procedūras, lai noteiktu saistību nepildīšanas korelācijas pieņēmumus dažādu emitentu starpā saskaņā ar 325.bo panta 2. punktu.
11. Iestādes dokumentē savus iekšējos modeļus, lai tās korelācijas un citi modelēšanas pieņēmumi būtu pārredzami kompetentajām iestādēm.
12. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai noteiktu prasības, kuras piemēro iestādes iekšējām metodēm vai ārējiem avotiem, lai aprēķinātu saistību nepildīšanas varbūtību un saistību nepildīšanas zaudējumus saskaņā ar šā panta 5. punkta e) apakšpunktu un 6. punkta d) apakšpunktu.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [15 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.”;

- (85) Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"2. nodaļa

Pašu kapitāla prasības pozīciju riskiem saskaņā ar vienkāršoto standartizēto pieeju";

(86) Trešās daļas IV sadaļas 3. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"3. nodaļa

Pašu kapitāla prasības ārvalstu valūtu riskam saskaņā ar vienkāršoto standartizēto pieeju";

(87) Trešās daļas IV sadaļas 4. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"4. nodaļa

Pašu kapitāla prasības preču riskiem saskaņā ar vienkāršoto standartizēto pieeju";

(88) Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"5. nodaļa

Pašu kapitāla prasības, izmantojot vienkāršoto iekšējo modeļu pieeju";

(89) regulas 384. panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu tekstu:

"1. Iestāde, kas pašu kapitāla prasības CVA riskam attiecībā uz saviem darījuma partneriem neaprēķina saskaņā ar 383. pantu, portfeļa pašu kapitāla prasības CVA riskam attiecībā uz katru darījuma partneri aprēķina ar šādu formulu, ņemot vērā CVA riska ierobežošanas pozīcijas, kuras ir atbilstošas saskaņā ar 386. pantu:";

(90) EAD_i^{total} definīciju regulas 384. panta 1. punktā aizstāj ar šādu:

"kopējā darījumu partnera kredītriska darījuma vērtība darījumu partnerim "i" (summēta visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās), ņemot vērā nodrošinājuma ietekmi, saskaņā ar II sadaļas 6. nodaļas 3.–6. iedaļā noteiktajām metodēm, kas attiecīgi pielietojamas darījuma partnera kredītriska pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz konkrēto darījuma partneri";

(91) regulas 390. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"390. pants

Riska darījuma vērtības aprēķins

1. Savstarpēji saistītu klientu grupas riska darījumus aprēķina, saskaitot kopā atsevišķu šīs grupas klientu riska darījumus.
2. Atsevišķu klientu kopējos riska darījumus aprēķina, saskaitot kopā tirdzniecības portfeļa riska darījumus un netirdzniecības portfeļa riska darījumus.
3. Attiecībā uz riska darījumiem tirdzniecības portfeli iestādes var veikt šādus pasākumus:
 - (a) segt savas garās pozīcijas un īsās pozīcijas tajos pašos finanšu instrumentos, ko emitējis attiecīgais klients, neto pozīciju katrā no dažādajiem instrumentiem

aprēķinot saskaņā ar metodēm, kuras noteiktas 3. daļas IV sadaļas 2. nodaļā;

- (b) segt savas garās pozīcijas un īsās pozīcijas dažādos finanšu instrumentos, ko emitējis attiecīgais klients, taču to var darīt vienīgi tad, ja īsā pozīcija ir zemākas prioritātes nekā garā pozīcija vai ja abām pozīcijām ir vienāda prioritāte;

Šā panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta vajadzībām vērtspapīrus var grupēt, pamatojoties uz dažādiem prioritārajiem līmeņiem, lai noteiktu pozīciju relatīvo prioritāti.

- 4. Iestādes aprēķina vērtību riska darījumiem, kas rodas saistībā ar II pielikumā minētajiem līgumiem un kredītu atvasināto instrumentu līgumiem, kuri noslēgti tieši ar klientu, saskaņā ar vienu no metodēm, kas izklāstītas 3. daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. līdz 5. iedaļā, atkarībā no situācijas.

Riska darījumi, kas rodas saistībā ar šiem līgumiem un kas iekļauti tirdzniecības portfeli, atbilst arī 299. pantā izklāstītajām prasībām.

- 5. Iestādes klienta riska darījumiem pieskaita arī riska darījumus, kas rodas saistībā ar II pielikumā minētajiem līgumiem un kredītu atvasināto instrumentu līgumiem, kuri nav tieši noslēgti ar šo klientu, bet kuri ir šā klienta parāda vai emitētā kapitāla instrumenta pamatā.

- 6. Riska darījumi neietver nevienu no šādiem darījumiem:

- (a) ārvalstu valūtas darījumu gadījumā — riska darījumus, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā divu darbdienu laikā pēc maksājuma;
- (b) vērtspapīru pirkšanas vai pārdošanas darījumos — riska darījumus, kas radušies parastajā norēķinu kārtībā piecu darbdienu laikā pēc maksājuma vai vērtspapīru piegādes, atkarībā no tā, kura no šīm darbībām notiek pirmā;
- (c) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināta naudas pārskaitīšana, tostarp maksājumu, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un korespondentbankas pakalpojumi vai finanšu instrumentu tīrvērtes, norēķinu un turētājbankas pakalpojumi, — kavējumus līdzekļu saņemšanā un citus riska darījumus, kas radušies klientu darbības rezultātā un neilgst ilgāk kā līdz nākamās darbdienas beigām;
- (d) gadījumā, kad klientiem tiek nodrošināta naudas pārskaitīšana, tostarp maksājumu, tīrvērtes un norēķinu pakalpojumi jebkurā valūtā un korespondentbankas pakalpojumi, — vienas dienas riska darījumus ar iestādēm, kas sniedz šos pakalpojumus.
- (e) riska darījumus, ko atskaita no pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem vai pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem saskaņā ar 36. un 56. pantu, vai citus atskaitījumus no šiem instrumentiem, kas pazemina maksātspējas koeficientu, kas izpausts saskaņā ar 437. pantu.

- 7. Lai noteiktu klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējo riska darījumu

apmēru ar klientiem, ar kuriem iestādei ir riska darījumi saistībā ar 112. panta m) un o) apakšpunktā minētajiem darījumiem vai saistībā ar citiem darījumiem, ja ir riska darījums ar pamatā esošajiem aktīviem, iestāde novērtē savus pamatā esošos riska darījumus, ņemot vērā darījuma struktūras ekonomisko būtību un paša darījuma struktūrai raksturīgos riskus, lai noteiktu, vai tas rada papildu riska darījumu.

8. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

- (a) attiecībā uz 7. punktā minētajiem riska darījumu veidiem — nosacījumus un metodiku, ko izmanto, lai noteiktu klienta vai savstarpēji saistītu klientu grupas kopējo riska darījumu apmēru;
- (b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem 7. punktā minētā darījumu struktūra nav papildu riska darījums.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

9. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai šā panta 5. punkta vajadzībām precizētu kārtību, kādā nosaka riska darījumus, kas rodas saistībā ar II pielikumā minētajiem līgumiem un kredītu atvasināto instrumentu līgumiem, kuri nav tieši noslēgti ar klientu, bet kuri ir šā klienta emitētā parāda vai kapitāla instrumenta pamatā, lai tos varētu iekļaut klienta riska darījumos.

EBI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [9 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

(92) regulas 391. pantam pievieno šādu daļu:

"Šā panta 1. punkta vajadzībām Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt lēmumu par to, vai trešā valsts piemēro prudenciālas uzraudzības un regulējošās prasības, kuras ir vismaz līdzvērtīgas Savienībā piemērotajām prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 464. panta 2. punktā.";

(93) regulas 392. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

*"392. pants
Liela riska darījuma definīcija*

Iestādes riska darījumu ar kādu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu uzskata par lielo riska darījumu, ja tā vērtība ir 10 % vai vairāk no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.";

(94) regulas 394. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

*"394. pants
Pārskatu sniegšanas prasības*

1. Iestādes sniedz pārskatus savām kompetentajām iestādēm, iekļaujot turpmāk minēto informāciju par katru lielo riska darījumu, kurā tās iesaistītas, tostarp lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu:
 - (a) tāda klienta vai tādas savstarpēji saistītu klientu grupas identitāti, ar kuru iestādei ir liela riska darījums;
 - (b) attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtību, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;
 - (c) fondētās un nefondētās kredītaizsardzības veidu, ja tādu izmanto;
 - (d) attiecīgā gadījumā šīs regulas 395. panta 1. punkta vajadzībām aprēķināto riska darījuma vērtību pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme.Iestādes, uz kurām attiecas Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļa, savus 20 lielākos riska darījumus, izņemot tos, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu, konsolidēti paziņo savām kompetentajām iestādēm.
Iestādes savām kompetentajām iestādēm paziņo arī par riska darījumiem, kuru vērtība ir lielāka vai vienāda ar EUR 300 miljoniem, taču nepārsniedz 10 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.
2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai iestādes attiecībā uz saviem 10 lielākajiem riska darījumiem konsolidētajā līmenī ar iestādēm, kā arī par tās desmit lielākajiem riska darījumiem konsolidētajā līmenī ar ēnu banku sistēmas struktūrām, kuras veic banku darbības ārpus regulētās sistēmas, tostarp par lieliem riska darījumiem, kuriem nepiemēro 395. panta 1. punktu, savām kompetentajām iestādēm sniedz šādu informāciju:
 - (a) tāda klienta vai tādas savstarpēji saistītu klientu grupas identitāti, ar kuru iestādei ir liela riska darījums;
 - (b) attiecīgā gadījumā riska darījuma vērtību, pirms ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme;
 - (c) fondētās un nefondētās kredītaizsardzības veidu, ja tādu izmanto;
 - (d) attiecīgā gadījumā šīs regulas 395. panta 1. punkta vajadzībām aprēķināto riska darījuma vērtību pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju kompetentajām iestādēm paziņo šādos periodos:
 - (a) mazās iestādes, kā definēts 430.a pantā, sniedz pārskatus vienu reizi gadā;
 - (b) ievērojot 4. punktu, pārējās iestādes sniedz pārskatus divas reizes gadā vai biežāk.
4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

- (a) vienotus 3. punktā minēto pārskatu formātus un norādījumus to izmantošanai;
- (b) 3. punktā minēto pārskatu biežumu un datumus;
- (c) IT risinājumus, kas jāizmanto 3. punktā minētajiem pārskatiem.

Pārskatu sniegšanas prasības, kas precizētas īstenošanas tehnisko standartu projektā, ir samērīgas un to izstrādē ir ņemts vērā iestāžu lielums un sarežģītība, kā arī to darbības veids un riska līmenis.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu kritērijus šā panta 2. punktā minēto ēnu banku sistēmas struktūru identifikācijai.

Izstrādājot šo regulatīvo tehnisko standartu projektu, EBI ņem vērā starptautiskās tendences un starptautiskā līmenī pieņemtos standartus attiecībā uz ēnu banku sistēmu, kā arī izvērtē, vai:

- (a) sadarbība ar personu vai struktūru grupu var radīt apdraudējumus iestādes maksātspējas vai likviditātes situācijai;
- (b) struktūras, uz kurām attiecas maksātspējas vai likviditātes prasības, kuras ir līdzīgas tām, ko uzliek šī regula un Regula (ES) Nr. 1093/2010, tiek pilnībā vai daļēji atbrīvotas no pārskatu sniegšanas pienākumiem, kuri izklāstīti 2. punktā attiecībā uz ēnu banku sistēmas struktūrām.

EBI šādu regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [viens gads pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisija tiek pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

- (95) regulas 395. pantu groza šādi:

- (a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde neiesaistās riska darījumā ar klientu vai ar savstarpēji saistītu klientu grupu, ja šāda darījuma vērtība — pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, pārsniedz 25 % no tās pirmā līmeņa kapitāla. Ja šis klients ir iestāde vai ja savstarpēji saistītu klientu grupā ir viena vai vairākas iestādes, šī vērtība nepārsniedz 25 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla vai EUR 150 miljonus, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka, ar nosacījumu, ka riska darījumu vērtību summa — pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, — ar visiem saistītajiem klientiem, kas nav iestādes, nepārsniedz 25 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

Ja EUR 150 miljoni ir vairāk nekā 25 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla, riska darījuma vērtība — pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, — nepārsniedz saprātīgu limitu, ņemot vērā šīs iestādes pirmā līmeņa kapitālu. Minēto limitu nosaka iestāde saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 81. pantā minēto politiku un procedūrām, lai risinātu un kontrolētu koncentrācijas risku. Šis limits nepārsniedz 100 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

Kompetentās iestādes var noteikt limitu, kas ir mazāks par EUR 150 miljoniem, un par to informē EBI un Komisiju.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, iestāde, kas identificēta kā GSNI saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. pantu, neiesaistās riska darījumā ar citu iestādi, kas identificēta kā GSNI, ja tā vērtība — pēc tam, kad ņemta vērā kredītriska mazināšanas ietekme saskaņā ar 399. līdz 403. pantu, — pārsniedz 15 % no tās pirmā līmeņa kapitāla. Iestāde ievēro šo limitu ne vēlāk kā 12 mēnešu laikā pēc tam, kad tā identificēta kā GSNI."

(b) 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Šajā pantā noteiktos limitus var pārsniegt iestādes tirdzniecības portfeļa riska darījumiem, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- (a) netirdzniecības portfeļa riska darījumi ar klientu vai saistītu klientu grupu nepārsniedz 1. punktā noteikto limitu, kas aprēķināts ar atsauci uz pirmā līmeņa kapitālu, tā, lai pārsniegums rodas vienīgi tirdzniecības portfeli;
- (b) iestāde atbilst papildu pašu kapitāla prasībai attiecībā uz to riska darījuma daļu, kas pārsniedz 1. punktā noteikto limitu, ko aprēķina saskaņā ar 397. un 398. pantu;
- (c) ja kopš brīža, kad šā punkta b) apakšpunktā minētais pārsniegums parādījies, pagājušas ne vairāk kā 10 dienas, tirdzniecības portfeļa riska darījumi ar klientu vai saistītu klientu grupu nedrīkst pārsniegt 500 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla;
- (d) visi pārsniegumi, kas pastāv ilgāk par 10 dienām, kopumā nedrīkst pārsniegt 600 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla.

Par katru gadījumu, kad limits tiek pārsniegts, iestāde nekavējoties ziņo kompetentajām iestādēm par pārsnieguma apmēru un dara zināmu attiecīgā klienta nosaukumu un, attiecīgā gadījumā attiecīgās saistīto klientu grupas nosaukumu.";

(96) regulas 396. pantu groza šādi:

(a) šā panta 1. punktu groza šādi:

(i) šā punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"Ja piemēro 395. panta 1. punktā minēto summu EUR 150 miljonu apmērā, kompetentās iestādes var, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atļaut pārsniegt 100 % limitu attiecībā uz iestādes pirmā līmeņa kapitālu."

(ii) šim punktam pievieno šādu daļu:

"Ja kompetentā iestāde izņēmuma gadījumos, kas minēti šā punkta pirmajā un otrajā daļā, atļauj iestādei pārsniegt 395. panta 1. punktā noteikto limitu uz laiku, kas pārsniedz 3 mēnešus, iestāde iesniedz kompetentās iestādes prasībām atbilstošu plānu par savlaicīgu atbilstības šim limitam atjaunošanu un īsteno šo plānu termiņā, kas saskaņots ar kompetento iestādi. Kompetentās iestādes uzrauga šā plāna īstenošanu un attiecīgā gadījumā pieprasa ātrāku atbilstības atjaunošanu."

(b) pievieno šādu 3. punktu:

"3. Šā panta 1. punkta vajadzībām EBI pieņem pamatnostādnes, precizējot:

- (a) izņēmuma gadījumus, kad kompetentā iestāde var atļaut pārsniegt limitu saskaņā ar šā panta 1. punktu;
- (b) laika periodu, ko uzskata par piemērotu atbilstības atjaunošanai;
- (c) pasākumus, ko veic kompetentās iestādes, lai nodrošinātu, ka iestāde savlaicīgi atjauno atbilstību.

Šīs pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.";

- (97) regulas 397. pantā 1. tabulas 1. slejā terminu "atbilstošs kapitāls" aizstāj ar terminu "pirmā līmeņa kapitāls.";

- (98) regulas 399. pantu groza šādi:

- (a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestāde izmanto kredītriska mazināšanas paņēmieni, aprēķinot riska darījuma vērtību, ja tā ir izmantojusi šo paņēmieni, lai aprēķinātu kapitāla prasības kredītriskam saskaņā ar Trešās daļas II sadaļu, ar nosacījumu, ka šāds paņēmiens atbilst šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

Šīs regulas 400. līdz 403. panta vajadzībām termins "garantija" ietver kredītu atvasinātos instrumentus, kas atzīti saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļu un kas nav ar kredītrisku saistītas parādzīmes.";

- (b) panta 2. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"Ja iestāde izmanto standartizēto pieeju kredītriska mazināšanas nolūkā, 194. panta 3. punkta a) apakšpunktu šā punkta vajadzībām nepiemēro.";

- (c) šā panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Kredītriska mazināšanas paņēmieni, kuri ir pieejami tikai iestādēm, kuras izmanto IRB pieejas, nav piemēroti, lai samazinātu riska darījumu vērtību, nosakot lielos riska darījumus, izņemot riska darījumus, kurus nodrošina ar nekustamo īpašumu saskaņā ar 402. pantu.";

- (99) regulas 400. pantu groza šādi:

- (a) šā panta 1. punkta pirmo daļu groza šādi:

- (i) šīs daļas j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"j) tirdzniecības riska darījumus ar kvalificētiem centrālajiem darījumu partneriem un iemaksas kvalificētu centrālo darījumu partneru saistību neizpildes fondā;"

- (ii) šai daļai pievieno šādu l) apakšpunktu:

"l) noregulējuma struktūru līdzdalību instrumentos un atbilstīgos pašu kapitāla instrumentos, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 3. punkta g) apakšpunktā un ko emitējušas citas šai noregulējuma grupai piederīgas struktūras."

- (b) šā panta 2. punkta k) apakšpunktu svītro;

- (c) šā panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Kompetentās iestādes informē EBI par to, vai tās plāno, vai neplāno izmantot kādu no 2. punktā paredzētajiem atbrīvojumiem saskaņā ar šā punkta a) un b)

apakšpunktu, un sniedz EBI iemeslus, kas pamato minēto atbrīvojumu izmantošanu."

(d) pievieno šādu 4. punktu:

"4. Vienam riska darījumam aizliegts vienlaicīgi piemērot vairāk nekā vienu no 1. un 2. punktā minētajiem atbrīvojumiem.";

(100) regulas 401. pantu aizstāj ar šādu:

"401. pants

Kredītriska mazināšanas paņēmieni izmantošanas ietekmes aprēķināšana

1. Lai aprēķinātu riska darījumu vērtību 395. panta 1. punkta vajadzībām, iestāde var izmantot "pilnībā koriģēto riska darījuma vērtību" (E*), ko aprēķina atbilstīgi Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļai, ņemot vērā kredītriska mazināšanu, svārstīguma korekcijas un jebkura veida termiņu nesakritību, kā minēts Trešās daļas II sadaļas 4. nodaļā.
2. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes izmanto finanšu nodrošinājuma paplašināto metodi neatkarīgi no tā, kāda metode izmantota, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības kredīriskam.
3. Aprēķinot riska darījumu vērtību 395. panta 1. punkta vajadzībām iestādes veic savu kredītrisku koncentrācijas spriedzes testus, tostarp attiecībā uz jebkāda pieņemtā nodrošinājuma realizējamo vērtību.

Šā punkta pirmajā daļā minētajos periodiskajos spriedzes testos uzmanību pievērš riskiem, ko rada iespējamās tirgus apstākļu izmaiņas, kuras varētu nelabvēlīgi ietekmēt iestādes pašu kapitāla pietiekamību, un riskiem, ko rada nodrošinājuma realizācija spriedzes situācijās.

Veiktie spriedzes testi ir piemēroti un atbilstīgi šādu risku novērtēšanai.

Iestādes savā koncentrācijas riska novēršanas stratēģijā iekļauj:

- (a) politiku un procedūras attiecībā uz riskiem, ko rada riska darījumu un jebkādas šo riska darījumu kredītaizsardzības termiņu nesakritības;
 - (b) politiku un procedūras attiecībā uz koncentrācijas risku, kas rodas, piemērojot kredītriska mazināšanas paņēmienus, jo īpaši lielu netiešu kredītriska darījumu gadījumā, piemēram, viena emitenta vērtspapīriem, kuri pieņemti kā nodrošinājums.
4. Ja iestāde samazina riska darījumu ar klientu, pamatojoties uz atbilstīgu kredītriska mazināšanas paņēmieni saskaņā ar 399. panta 1. punktu, to riska darījuma daļu, par kādu samazināts riska darījums ar klientu, uzskata par riska darījumu ar aizsardzības devēju nevis ar klientu.";

(101) regulas 403. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja riska darījumu ar klientu garantē trešā persona vai ja tas ir nodrošināts ar trešās personas emitētu nodrošinājumu, iestāde var:";

- (102) Sestās daļas I sadaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:
"DEFINĪCIJAS UN LIKVIDITĀTES PRASĪBAS";
- (103) regulas 411. pantu aizstāj ar šādu:

*"411. pants
Definīcijas*

Šajā daļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "finanšu klients" ir klients, tostarp finanšu klienti, kuri ir piederīgi nefinanšu komercsabiedrību grupām, kas kā savu galveno uzņēmējdarbības aktivitāti veic vienu vai vairākas no Direktīvas 2013/36/ES I pielikumā uzskaitītajām darbībām vai ir viena no šādām struktūrām:
 - (a) kredītiestāde;
 - (b) ieguldījumu brokeru sabiedrība;
 - (c) īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu ("SSPE");
 - (d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums ("KIU");
 - (e) slēgta tipa ieguldījumu shēma;
 - (f) apdrošināšanas sabiedrība;
 - (g) pārapdrošināšanas sabiedrība;
 - (h) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība;
 - (i) finanšu iestāde;
- 2) "privātpersonu vai MVU noguldījumi" ir saistības pret fizisku personu vai mazo vai vidējo uzņēmumu (MVU), ja MVU atbilst riska darījumu ar privātpersonām vai MVU kategorijai saskaņā ar standartizēto pieeju vai IRB pieejām kredītriskam, vai saistības pret uzņēmumu, kuram ir tiesības uz 153. panta 4. punktā noteikto režīmu, un ja kopējie šādu MVU vai uzņēmumu, kas veido saistītu klientu grupu, kā noteikts 4. panta 1. punkta 39. apakšpunktā, noguldījumi nepārsniedz EUR 1 miljonu;
- 3) "privātā ieguldījumu brokersabiedrība" ("PIC") ir sabiedrība vai trasts, kura īpašnieks vai faktiskais īpašnieks attiecīgi ir fiziska persona vai cieši saistītu fizisku personu grupa, kas izveidota ar vienīgo mērķi pārvaldīt īpašnieku bagātību un kas neveic nekādu citu komerciālu, rūpniecisku vai profesionālu darbību. Privātās ieguldījumu brokersabiedrības mērķis cita starpā var būt citu papildu darbību īstenošana, piemēram, īpašnieku aktīvu nošķiršana no korporatīvajiem aktīviem, aktīvu nodošanas ģimenes ietvaros atvieglošana vai novēršana, ka aktīvi pēc ģimenes locekļa nāves tiktu sadalīti, ar nosacījumu, ka šīs darbības ir saistītas ar galveno mērķi, proti, pārvaldīt īpašnieku bagātību;
- 4) "noguldījumu brokeris" ir fiziska persona vai sabiedrība, kas kredītiestādēs par maksu izvieto trešo pušu noguldījumus, tostarp privātpersonu vai MVU noguldījumus un uzņēmumu noguldījumus, izņemot finanšu iestāžu noguldījumus;
- 5) "neapgrūtināti aktīvi" ir aktīvi, uz kuriem neattiecas nekādi juridiski, līgumiski, regulatīvi vai citi ierobežojumi, kas liedz iestādei likvidēt, pārdot, nodot, izvietot vai kopumā atsavināt šos aktīvus tiešajā pārdošanā vai saskaņā ar līgumu par aktīvu

pārdošanu ar atpirkšanu;

6) "brīvprātīga virsnodrošināšana" ir jebkāds aktīvu daudzums, kas iestādei nav jāpiesaista segtu obligāciju emisijai saskaņā ar juridiskām vai regulatīvām prasībām un līgumiskām saistībām vai ar tirgus disciplīnu saistītu iemeslu dēļ, jo īpaši šādos gadījumos:

- (a) nodrošinātie aktīvi pārsniedz minimālo juridisko, likumā noteikto vai regulatīvo virsnodrošināšanas prasību, ko piemēro segtajām obligācijām saskaņā ar dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktiem;
- (b) atbilstīgi norīkotas ārējās kredītu novērtēšanas institūcijas (ĀKNI) metodēm, aktīvi netiek prasīti segtajām obligācijām, lai saglabātu to esošo kredītnovērtējumu;
- (c) aktīvi netiek prasīti kredīt kvalitātes būtiskai uzlabošanai;

7) "aktīvu seguma prasība" ir aktīvu un saistību attiecība, ko nosaka saskaņā ar dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktiem kredīt kvalitātes uzlabošanai saistībā ar segtajām obligācijām;

8) "maržinālie aizdevumi" ir nodrošināti aizdevumi klientiem, lai tie varētu iegādāties tirdzniecības pozīcijas ar sviras efektu;

9) "atvasināto instrumentu līgumi" ir II pielikumā minētie atvasināto instrumentu līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti;

10) "spriedze" nozīmē pēkšņu vai būtisku iestādes maksāspējas vai likviditātes pozīcijas pasliktināšanos tirgus apstākļu izmaiņu vai nesistemātisku faktoru dēļ, kuru rezultātā rodas būtisks risks, ka kredītiestāde vairs nespēs izpildīt savas saistības, kuru termiņš ir nākamo 30 kalendāro dienu laikā;

11) "pirmā līmeņa aktīvi" ir aktīvi ar ārkārtīgi augstu likviditāti un kredīt kvalitāti saskaņā ar šīs regulas 416. panta 1. punkta otro daļu;

12) "otrā līmeņa aktīvi" ir aktīvi ar augstu likviditāti un kredīt kvalitāti saskaņā ar šīs regulas 416. panta 1. punkta otro daļu; otrā līmeņa aktīvus iedala 2A un 2B līmeņa aktīvos saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 II sadaļas 2. nodaļu;

13) "likviditātes rezerves" ir pirmā un otrā līmeņa aktīvu apjoms, ko iestāde tur saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 II sadaļu;

14) "neto likviditātes izejošās naudas plūsmas" ir summa, ko iegūst no iestādes likviditātes izejošajām naudas plūsmām atņemot iestādes likviditātes ienākošās naudas plūsmas;

15) "pārskatu sniegšanas valūta" ir valūta, kurā kompetentajām iestādēm paziņo šīs daļas II, III un IV sadaļā minētos likviditātes posteņus saskaņā ar 415. panta 1. punktu.";

(104) regulas 412. pantu groza šādi:

(a) šā panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Iestādes neuzskaita divreiz likviditātes izejošās naudas plūsmas, likviditātes ienākošās naudas plūsmas un likvidus aktīvus."

(b) šā panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Šīs regulas II sadaļā paredzētos noteikumus piemēro tikai 415. pantā izklāstīto pārskatu sniegšanas pienākumu vajadzībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuras nav sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības."

(c) šajā pantā iekļauj šādu 4.a punktu:

"4.a Deleģēto aktu, kas minēts 460. pantā, piemēro kredītiestādēm un sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrībām.";

(105) regulas 413. pantu aizstāj ar šādu:

*"413. pants
Stabila finansējuma prasība*

1. Iestādes nodrošina, ka gan normālos, gan spriedzes apstākļos ilgtermiņa saistības tiek segtas ar dažādiem stabiliem finansēšanas instrumentiem.
2. Šīs regulas III sadaļā paredzētos noteikumus piemēro tikai 415. pantā izklāstīto pārskatu sniegšanas pienākumu vajadzībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuras nav sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības, kā arī visām iestādēm līdz laikam, kad Savienībā būs precizēti un ieviesti 415. pantā noteiktie pārskatu sniegšanas pienākumi attiecībā uz neto stabila finansējuma rādītāju, uz ko attiecas IV sadaļa.
3. Šīs regulas IV sadaļas noteikumus piemēro, lai precizētu 1. punktā noteikto stabila finansējuma prasību un 415. pantā noteiktos pārskatu sniegšanas pienākumus kredītiestādēm un sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrībām.
4. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest valsts noteikumus stabila finansējuma prasību jomā, pirms sāk piemērot saistošus minimālos standartus attiecībā uz 1. punktā noteiktajām neto stabila finansējuma prasībām.";

(106) regulas 414. pantu aizstāj ar šādu:

*"414. pants
Atbilstība likviditātes prasībām*

Ja iestāde neizpilda vai paredz, ka neizpildīs 412. pantā vai 413. panta 1. punktā noteiktās prasības, tostarp spriedzes apstākļos, tā par to nekavējoties informē kompetentās iestādes un bez nevajadzīgas kavēšanās iesniedz kompetentajām iestādēm plānu, kā laikus atjaunot atbilstību attiecīgi 412. panta vai 413. panta 1. punkta prasībām. Kamēr atbilstība nav atjaunota, iestāde ik dienu līdz katras dienas beigām sniedz pārskatu par attiecīgi II, III vai IV sadaļā minētajiem posteņiem, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde atļauj pārskatus sniegt retāk un ar ilgāku kavēšanos. Šādu atļauju kompetentās iestādes piešķir vienīgi, pamatojoties uz iestādes konkrēto stāvokli un ņemot vērā tās darbības apmēru un sarežģītību. Kompetentās iestādes uzrauga atbilstības atjaunošanas plāna īstenošanu un attiecīgā gadījumā pieprasa ātrāku atbilstības atjaunošanu.";

(107) regulas 415. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kredītiestādes un sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības

kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus par IV sadaļā minētajiem posteņiem vienā valūtā, neatkarīgi no šo posteņu faktiskās denominācijas, kas ir tās dalībvalsts valūta, kurā atrodas attiecīgās kredītiestādes un sabiedrības galvenais birojs. Līdz brīdim, kad Savienībā tiek precizēta un ieviesta IV sadaļā noteiktā neto stabila finansējuma rādītāja pārskatu sniegšanas prasība un pārskata formāts, kredītiestādes un sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus par III sadaļā minētajiem posteņiem vienā valūtā neatkarīgi no šo posteņu faktiskās denominācijas, kas ir tās dalībvalsts valūta, kurā atrodas attiecīgās kredītiestādes un sabiedrības galvenais birojs.

Ieguldījumu brokeru sabiedrības, kuras nav sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības, kompetentajām iestādēm sniedz pārskatus par II un III sadaļā, kā arī III pielikumā minētajiem posteņiem un to komponentiem, tostarp par savu likvīdo aktīvu sastāvu saskaņā ar 416. pantu, vienā valūtā neatkarīgi no šo posteņu faktiskās denominācijas, kas ir tās dalībvalsts valūta, kurā atrodas attiecīgās sabiedrības galvenais birojs.

Pārskatus attiecībā uz II sadaļā un III pielikumā minētajiem posteņiem sniedz vismaz vienu reizi mēnesī un attiecībā uz III un IV sadaļā minētajiem posteņiem — vismaz vienu reizi ceturksnī.

2. Iestāde piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm atsevišķi sniedz pārskatu par II, III un IV sadaļā un III pielikumā minētajiem posteņiem, kuri atbilstīgi denominēti valūtās, ko nosaka, ievērojot šādus nosacījumus:

- (a) iestādes kopējās saistības, kuras denominētas valūtā, kas nav pārskatu sniegšanas valūta, sastāda 5 % vai vairāk no iestādes vai atsevišķas likviditātes apakšgrupas kopējām saistībām, neņemot vērā regulējošām prasībām atbilstošo kapitālu un ārpusbilances posteņus;
- (b) iestādei ir saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 51. pantu nozīmīga filiāle uzņēmējā dalībvalstī, kura izmanto valūtu, kas nav pārskatu sniegšanas valūta;
- (c) pārskatu sniegšanas valūtā, ja iestādes kopējās saistības denominētas valūtā, kas nav pārskata sniegšanas valūta, sastāda 5% vai vairāk no iestādes vai atsevišķas likviditātes apakšgrupas kopējām saistībām, neņemot vērā regulējošām prasībām atbilstošo kapitālu un ārpusbilances posteņus.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

- (a) vienotus pārskatu formātus un IT risinājumus un ar tiem saistītās norādes par pārskatu regularitāti, atsaucēm un nosūtīšanas datumiem; pārskatu sniegšanas formāti un regularitāte ir samērīgi ar iestāžu dažādu darbību būtību, apmēru un sarežģītību, kā arī ietver tos pārskatus, kas jāsniedz saskaņā ar 1. un 2. punktu;
- (b) papildu likviditātes novērtēšanas rīkus, kas nepieciešami, lai kompetentās iestādes varētu iegūt vispusīgu pārskatu par likviditātes riska profilu, un kas ir samērīgi ar iestādes darbības būtību, apmēru un sarežģītību.

EBI iesniedz Komisijai šo īstenošanas tehnisko standartu projektu attiecībā uz šā punkta a) apakšpunktā minētajiem posteņiem līdz [viens gads pēc šī regulas stāšanās spēkā] un attiecībā uz šā punkta b) apakšpunktā minētajiem posteņiem — līdz 2014. gada 1. janvārim.

Kamēr nav pilnībā ieviestas saistošas likviditātes prasības, kompetentās iestādes var turpināt apkopot informāciju, izmantojot uzraudzības rīkus, nolūkā uzraudzīt atbilstību pastāvošajiem valsts likviditātes standartiem.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.";

(108) regulas 416. pantu groza šādi:

(a) šā panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Saskaņā ar 1. punktu iestādes sniedz pārskatus par aktīviem, kas atbilst šādiem likvīdu aktīvu nosacījumiem:

a) tie nav apgrūtināti vai ir pieejami kā nodrošinājums, ko izmanto papildfinansējuma iegūšanai saskaņā ar piešķirtām, bet vēl finansējumu nesaņēmušām kredītlīnijām, kas ir pieejamas iestādei;

b) tos nav emitējusi iestāde pati vai tās mātes vai meitas iestādes, vai arī tās mātes iestādes vai mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības cita meitas iestāde;

c) par to cenu parasti vienojas tirgus dalībnieki un tirgū to var viegli novērot, vai arī to cenu var noteikt, piemērojot formulu, ko var viegli aprēķināt, pamatojoties uz publiski pieejamiem datiem, un kas nav atkarīga no spēcīgiem pieņēmumiem, kā tas ir raksturīgi strukturētu vai nestandarta produktu gadījumā;

d) tie ir iekļauti atzītā biržā vai ir tirgojami aktīvā tiešajā pārdošanā vai ar vienkāršiem līgumiem par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu atzītos repo tirgos. Šos kritērijus katram tirgum izvērtē atsevišķi.

Pirmās daļas c) un d) punktā minētos nosacījumus nepiemēro 1. punkta e) apakšpunktā minētajiem aktīviem."

(b) šā panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādu:

"5. KIU ieguldījumu apliecības vai daļas var uzskatīt par likvīdiem aktīviem līdz maksimālajai summai EUR 500 miljonu apmērā katras iestādes likvīdo aktīvu portfeli ar nosacījumu, ka ir izpildītas 132. panta 3. punkta prasības un ka KIU — izņemot atvasinātos instrumentus, ar ko mazina procentu likmes risku, kredītrisku vai valūtas risku, — iegulda tikai likvīdos aktīvos, kā minēts šā panta 1. punktā.

Ja KIU izmanto vai potenciāli var izmantot atvasinātos instrumentus, lai ierobežotu risku atļautiem ieguldījumiem, tas neliedz KIU uzskatīt par atbilstīgu. Ja 418. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētās trešās personas nav regulāri novērtējušas pēc tirgus cenas KIU ieguldījumu apliecības vai daļas, un kompetentā iestāde neatzīst, ka iestāde ir izstrādājusi stabilas metodoloģijas un procesus šādai novērtēšanai, kā minēts 418. panta 4. punkta pirmajā teikumā, akcijas vai daļas šajā KIU neuzskata par likvīdiem aktīviem.

(c) 6. Ja likvīds aktīvs vairs neatbilst likvīdu aktīvu portfeļa nosacījumiem, iestāde tomēr var turpināt to uzskatīt par likvīdu aktīvu vēl 30 kalendārās dienas. Ja KIU likvīds aktīvs vai daļa vairs neatbilst 5. punktā noteiktajām prasībām, KIU akcijas vai daļas tomēr var turpināt uzskatīt par likvīdu aktīvu vēl 30 dienas, ja minētie aktīvi nepārsniedz 10 % no šā KIU kopējiem aktīviem."

(d) šā panta 7. punktu svītrot;

(109) regulas 419. pantu groza šādi:

(a) šā panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja pamatota likvīdo aktīvu nepieciešamība, ņemot vērā 412. panta prasības, pārsniedz šo likvīdo aktīvu pieejamību kādā valūtā, piemēro vienu vai vairākus no šādiem izņēmumiem:

a) atkāpjoties no 417. panta f) punkta, likvīdo aktīvu denominācija var neatbilst likviditātes izejošo naudas plūsmu sadalījumam pa valūtām pēc likviditātes ienākošo naudas plūsmu atskaitīšanas;

b) dalībvalsts vai trešo valstu valūtām nepieciešamos likvīdos aktīvus var aizvietot minētās dalībvalsts vai trešās valsts centrālās bankas kredītlīnijas, kas ir līgumiski neatgriezeniski piešķirtas uz turpmākām 30 dienām un kuru cenas ir samērīgas, neatkarīgi no summas, kas pašreiz izmantota, ar nosacījumu, ka minētās dalībvalsts vai trešās valsts kompetentās iestādes dara to pašu, un minētajai dalībvalstij vai trešajai valstij ir līdzīgas pārskatu sniegšanas prasības;

c) ja trūkst pirmā līmeņa aktīvu, iestāde var turēt papildu 2.A līmeņa aktīvus un var grozīt jebkādas šiem aktīviem piemērojamās maksimālās robežvērtības saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/16 17. pantu."

(b) šā panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, precizējot izņēmumus, kas minēti 2. punktā, tostarp nosacījumus to izmantošanai.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

(110) regulas 422. pantu groza šādi:

(a) šā panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Tīrvērtes, turētājbankas vai naudas pārvaldības pakalpojumi vai citi līdzīgi pakalpojumi, kas minēti 3. punkta a) un d) apakšpunktā, ietver šādus pakalpojumus tikai tiktāl, cik tos sniedz saistībā ar iedibinātām attiecībām, no kurām noguldītājs ir būtiski atkarīgs. Tie nav tikai korespondentbankas pakalpojumi vai specializētie brokera pakalpojumi, un iestādes rīcībā ir liecības, ka klients nespēj izņemt juridiski pienācīgās summas 30 dienu laikā, neapdraudot iestādes operacionālo darbību.

Kamēr nav izstrādāta vienota definīcija 3. punkta c) apakšpunktā minētajam jēdzienam "iedibinātas operacionālas attiecības", iestādes pašas nosaka kritērijus, kā identificēt iedibinātas operacionālas attiecības, par kurām tām ir pierādījumi, ka klients nespēj izņemt juridiski pienācīgās summas 30 dienu laikā, neapdraudot iestādes operacionālo darbību, un ziņo par šiem kritērijiem kompetentajām iestādēm. Kamēr nav vienotas definīcijas, kompetentās iestādes var sniegt vispārīgus norādījumus, kas iestādēm jāievēro, identificējot noguldījumus, kurus noguldītājs

uztur saistībā ar iedibinātām operacionālām attiecībām."

(b) šā panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Kompetentās iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var 7. punktā minētajām saistībām piešķirt atļauju piemērot zemāku procentuālo attiecību izejošajām naudas plūsmām, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) darījuma partneris ir:

- (i) iestādes mātes iestāde vai meitasuzņēmums vai tās pašas mātes iestādes cits meitasuzņēmums;
- (ii) saistīts ar iestādi ar tādām attiecībām, kādas minētas Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā;
- (iii) iestāde, uz kuru attiecas tā pati institucionālā aizsardzības shēma, kas atbilst 113. panta 7. punkta prasībām;
- (iv) centrālā iestāde vai dalībnieks kādā tīklā, kas atbilst 400. panta 2. punkta d) apakšpunkta prasībām;

(b) ir pamats sagaidīt mazāku izejošo naudas plūsmu nākamo 30 dienu laikā pat kombinētā iestāžu un tirgus spriedzes scenārija gadījumā;

(c) atkāpjoties no 425. panta, darījuma partneris nodrošina atbilstīgu simetrisku vai konservatīvāku ienākošo naudas plūsmu;

(d) iestāde un darījuma partneris veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī.";

(111) regulas 423. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Iestādes paziņo kompetentajām iestādēm par visiem noslēgtajiem līgumiem, kuru līgumnosacījumu rezultātā 30 dienu laikā būtiski pasliktinās likviditātes izejošās naudas plūsmas vai papildu nodrošinājuma vajadzības, kas izriet no iestādes kredītkvalitātes. Ja kompetentās iestādes uzskata tādus līgumus par būtiskiem attiecībā uz iestādes iespējamām likviditātes ienākošajām naudas plūsmām, tās pieprasa, lai iestāde tādiem līgumiem pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kura atbilstu papildu nodrošinājuma vajadzībām, kas izriet no iestādes kredītkvalitātes būtiskas pasliktināšanās, piemēram, tās ārējā kredītvērtējuma pazemināšana par trim pakāpēm. Iestāde regulāri pārskata šīs būtiskās pasliktināšanās apmēru, ņemot vērā to, kas attiecas uz tās noslēgtajiem līgumiem, un paziņo kompetentajām iestādēm sava pārskata rezultātus.

3. Iestāde pievieno papildu izejošo naudas plūsmu, kas atbilst nodrošinājuma vajadzībām, kuras izrietētu no negatīva tirgus scenārija ietekmes uz iestādes darījumiem ar atvasinātiem instrumentiem, ja šāda ietekme ir būtiska.

EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu piemērošanas nosacījumus saistībā ar būtiskuma jēdzienu un šīs papildu izejošās naudas plūsmas aprēķināšanas metodes.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.";

(112) regulas 424. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Saskaņā ar likviditātes līgumu piešķirto summu, kas izsniegta SSPE ar nolūku ļaut tādiem SSPE iegādāties aktīvus, kas nav vērtspapīri, no klientiem, kas nav finanšu klienti, reizina ar 10 % tādā apmērā, kādā tā pārsniedz to aktīvu apjomu, kas pašreiz ir nopirkti no klientiem, un maksimālā summa, kas var tikt izņemta, atbilstoši līgumam nedrīkst pārsniegt pašreiz iegādāto aktīvu apmēru.";

(113) regulas 425. panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) aktīvi ar līgumā nenoteiktu termiņu tiek ņemti vērā ar 20 % ienākošajām naudas plūsmām ar nosacījumu, ka līgums ļauj iestādei izmantot līdzekļus un pieprasīt maksājumu 30 dienu laikā;"

(114) Sestajā daļā aiz 428. panta iekļauj šādu jaunu IV sadaļu:

"IV SADAĻA NETO STABILA FINANSĒJUMA RĀDĪTĀJS

1. NODAĻA Neto stabila finansējuma rādītājs

428.a pants
Konsolidēta piemērošana

Ja šajā sadaļā noteikto neto stabila finansējuma rādītāju piemēro konsolidēti saskaņā ar 11. panta 4. punktu, piemēro šādus nosacījumus:

- (a) prasītā stabilā finansējuma koeficientus meitasuzņēmumā, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, kurā piemēro augstākas procentuālās attiecības nekā noteikts šīs sadaļas 4. nodaļā, ievērojot šīs trešās valsts, kas nosaka neto stabila finansējuma prasību, tiesību aktus, piemēro konsolidēti, izmantojot augstākus rādītājus, kas noteikti šīs trešās valsts tiesību aktos;
- (b) pieejamā stabilā finansējuma koeficientus meitasuzņēmumā, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, kurā piemēro zemākas procentuālās attiecības nekā noteikts šīs sadaļas 3. nodaļā, ievērojot šīs trešās valsts, kas nosaka neto stabila finansējuma prasību, tiesību aktus, piemēro konsolidēti, izmantojot zemākus rādītājus, kas noteikti šīs trešās valsts tiesību aktos;
- (c) trešās valsts aktīvus, kas atbilst prasībām, kuras izklāstītas Delegētās regulas (ES) 2015/61 II sadaļā, un kas tiek turēti meitasuzņēmumā, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, neatzīst par likvīdiem aktīviem konsolidācijas nolūkā, ja tie nav likvīdi aktīvi saskaņā ar šīs trešās valsts tiesību aktiem, kura nosaka likviditātes seguma prasību;
- (d) ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuras nav sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības grupā, konsolidēti piemēro 428.b pantu, kā arī 413. pantu gan individuālos, gan arī konsolidācijas nolūkos. Izņemot šajā punktā noteikto gadījumu, ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuras nav sistēmiskas nozīmes ieguldījumu brokeru sabiedrības, arī turpmāk piemēro sīki izstrādātu neto stabila finansējuma prasību ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas noteiktas dalībvalstu tiesību aktos.

428.b pants
Neto stabila finansējuma rādītājs

1. Sīki izstrādāta neto stabila finansējuma prasība, kas noteikta 413. panta 1. punktā, ir vienāda ar iestādes pieejamā stabilā finansējuma, kas noteikts šīs sadaļas 3. nodaļā, attiecību pret iestādes prasīto stabilo finansējumu, kas noteikts šīs sadaļas 4. nodaļā, viena gada periodā, un to izsaka kā procentuālo attiecību. Iestādes savu neto stabila finansējuma rādītāju aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$\frac{\text{Available Stable Funding}}{\text{Required Stable Funding}} = \text{Net Stable Funding Ratio (\%)}$$

2. Iestādes uztur neto stabila finansējuma rādītāju vismaz 100 % līmenī.
3. Ja kādā brīdī iestādes neto stabila finansējuma rādītājs ir pazeminājies zem 100 % vai

var pamatoti sagaidīt, ka tas pazemināsies zem 100 %, piemēro 414. pantā noteikto prasību. Iestādes tiecas atjaunot savu neto stabila finansējuma rādītāju līdz šā panta 2. punktā noteiktajam līmenim. Kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā pirms jebkādu uzraudzības pasākumu veikšanas izvērtē iemeslus, kas ir pamatā neatbilstībai šā panta 2. punktā noteiktajam līmenim.

4. Iestādes aprēķina un uzrauga savu neto stabila finansējuma rādītāju pārskatu sniegšanas valūtā visiem saviem darījumiem neatkarīgi no to faktiskās valūtas denominācijas un atsevišķi saviem darījumiem, kuri denominēti katrā no valūtām un par kuriem jāsniedz atsevišķi pārskati saskaņā ar 415. panta 2. punktu.
5. Iestādes nodrošina, ka to saistību valūtas denominācija ir atbilstīga to aktīvu dalījumam pa valūtām. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm ierobežot valūtu nesakritību, nosakot prasītā stabilā finansējuma īpatsvara ierobežojumus konkrētā valūtā, ko var izpildīt, izmantojot pieejamo stabilo finansējumu, kas nav denominēts attiecīgajā valūtā. Šādu ierobežojumu var piemērot tikai valūtai, uz ko attiecas atsevišķa pārskata sniegšanas prasība saskaņā ar 415. panta 2. punktu.

Nosakot iespējamo ierobežojumu līmeni, ko saskaņā ar šo pantu var piemērot valūtu nesakritībai, kompetentās iestādes ņem vērā vismaz šādus aspektus:

- (a) iestādes spēja pieejamo stabilo finansējumu konvertēt no vienas valūtas citā un pārvest šo finansējumu no vienas jurisdikcijas uz citu no vienas juridiskas personas uz citu tās grupas ietvaros, kā arī veikt valūtas mijmaiņas darījumus un palielināt finansējumu ārvalstu valūtu tirgos neto stabila finansējuma rādītāja viena gada periodā;
- (b) negatīvu valūtas kursa svārstību ietekme uz esošajām nesakritīgajām pozīcijām un uz jebkura esošā ārvalstu valūtas nodrošinājuma efektivitāti.

Visus saskaņā ar šo pantu noteiktos ierobežojumus attiecībā uz valūtu nesakritību uzskata par īpašu likviditātes prasību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 105. pantu.

2. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanu

428.c pants

Neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšana

1. Ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi, iestādes ņem vērā aktīvu, saistību un ārpusbilances posteņus, ievērojot bruto principu.
2. Lai aprēķinātu savu neto stabila finansējuma rādītāju, iestādes atbilstīgus stabila finansējuma koeficientus, kas noteikti šīs sadaļas 3. un 4. nodaļā, piemēro savu

aktīvu, saistību un ārpusbilances posteņu uzskaites vērtībai, ja vien šajā sadaļā nav noteikts citādi.

3. Iestādes neuzskaita divreiz prasīto stabilo finansējumu un pieejamo stabilo finansējumu.

428.d pants

Atvasināto instrumentu līgumi

1. Iestādes šā panta noteikumus piemēro, lai aprēķinātu prasītā stabilā finansējuma apmēru atvasināto instrumentu līgumiem saskaņā ar šīs sadaļas 4. nodaļu.
2. Atkāpjoties no 428.c panta 1. punkta, iestādes ņem vērā atvasināto instrumentu pozīciju neto uzskaites vērtību, ja attiecīgās pozīcijas ir iekļautas tajā pašā ieskaita kopā, kura atbilst 295., 296. un 297. pantā noteiktajām prasībām. Pretējā gadījumā iestādes ņem vērā atvasināto instrumentu pozīciju bruto uzskaites vērtību un šo atvasināto instrumentu pozīcijas uzskata par atsevišķu ieskaita kopu šīs sadaļas 4. nodaļas vajadzībām.
3. Šīs sadaļas vajadzībām "ieskaita kopas tirgus vērtība" ir visu ieskaita kopā iekļauto darījumu tirgus vērtību summa.
4. Visu to atvasināto instrumentu līgumu vērtību, kuri minēti II pielikuma 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā un kuri ietver pamatsummu pilnīgu norēķinu tajā pašā dienā, aprēķina, ievērojot neto principu, pa valūtām, tostarp, lai sniegtu pārskatu valūtā, uz ko attiecas atsevišķa pārskata sniegšanas prasība saskaņā ar 415. panta 2. punktu, pat ja šie darījumi nav iekļauti tajā ieskaita kopā, kas atbilst 295., 296. un 297. pantā izklāstītajām prasībām.
5. Naudu, kas saņemta kā nodrošinājums, lai mazinātu atvasināto instrumentu pozīcijas risku, uzskata par naudu, nevis par noguldījumu, uz ko attiecas šīs sadaļas 3. nodaļa.
6. Kompetentās iestādes, saņemot attiecīgās centrālās bankas apstiprinājumu, var pieņemt lēmumu atteikties ņemt vērā atvasināto instrumentu līgumu ietekmi neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanā, tostarp nosakot prasītā stabilā finansējuma koeficientus, kā arī uzkrājumus un zaudējumus, ja ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:
 - (a) šādu līgumu atlikušais termiņš nepārsniedz sešus mēnešus;
 - (b) darījuma partneris ir ECB vai dalībvalsts centrālā banka;
 - (c) atvasināto instrumentu līgumi tiek izmantoti, lai īstenotu ECB vai dalībvalsts centrālās bankas monetāro politiku.

Ja pirmajā daļā minēto nepiemērošanu izmanto meitasuzņēmums, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, saskaņā ar šīs trešās valsts tiesību aktiem, kuros noteikta neto stabila finansējuma prasība, šo nepiemērošanu saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem ņem vērā konsolidācijas nolūkos. Pretējā gadījumā meitasuzņēmums trešā

valstī šo nepiemērošanu izmantot nevar.

428.e pants

Nodrošinātu aizdevumu darījumu un kapitāla tirgus darījumu ieskaits

Atkāpjoties no 428.c panta 1. punkta, aktīvus un saistības, kuri rodas nodrošinātu aizdevumu darījumu un kapitāla tirgus darījumu rezultātā saskaņā ar 192. panta 2. un 3. punktu ar vienu darījumu partneri, aprēķina atbilstīgi neto principam ar nosacījumu, ka šie aktīvi un saistības atbilst ieskata nosacījumiem, kuri noteikti 429.b panta 4. punktā.

428.f pants

Savstarpēji atkarīgie aktīvi un saistības

1. Saņemot kompetento iestāžu iepriekšēju apstiprinājumu, iestāde var uzskatīt, ka aktīvs un saistību postenis ir savstarpēji atkarīgi, ja ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:
 - (a) iestāde veic tikai starpniekstrukturācijas funkciju, lai novirzītu finansējumu no saistību posteņa uz atbilstīgu savstarpēji atkarīgu aktīvu posteni;
 - (b) atsevišķi savstarpēji atkarīgi aktīvi un saistības ir skaidri identificējami, un tiem ir vienāda pamatsumma;
 - (c) aktīvam un savstarpēji atkarīgam saistību postenim ir ļoti lielā mērā saskaņoti termiņi — aktīva termiņa un saistību posteņa termiņa nesakritība nepārsniedz 20 dienas;
 - (d) savstarpēji atkarīgais saistību postenis tiek pieprasīts atbilstīgi juridiskām, regulatīvām vai līgumiskām saistībām, un to neizmanto, lai finansētu citus aktīvus;
 - (e) aktīva pamatsummas maksājumu plūsmas neizmanto citiem nolūkiem, kā vien savstarpēji atkarīgā saistību posteņa atmaksai;
 - (f) katram savstarpēji atkarīgu aktīvu un saistību posteņu pārim ir atšķirīgi darījumu partneri.
2. Aktīvus un saistības, kuri tieši saistīti ar šādiem produktiem un pakalpojumiem, uzskata par tādiem, kuri atbilst 1. punkta nosacījumiem, kā arī par savstarpēji atkarīgiem aktīviem un saistībām:
 - (a) centralizēti regulēti krājnoguldījumi, saistībā ar kuriem iestādēm ir juridisks pienākums pārvest regulētus noguldījumus uz centralizētu fondu, kuru ir izveidojusi un kontrolē dalībvalsts centrālā valdība un kurš izsniedz aizdevumus, lai veicinātu sabiedriskas nozīmes mērķu sasniegšanu, ar nosacījumu, ka noguldījumu pārvešana uz centralizēto fondu notiek vismaz vienu reizi mēnesī;
 - (b) attīstības veicināšanas aizdevumi, kā arī aizdevumu un likviditātes līgumi, kuri atbilst Deleģētās regulas (ES) 2015/61 31. panta 9. punktam, iestādēm, kuras veic starpnieka funkciju un kuras nesedz nekādu finansēšanas risku;

- (c) segtās obligācijas saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu;
- (d) segtās obligācijas, kuras atbilst prasībām, lai varētu piemērot attiecīgi 129. panta 4. vai 5. punkta nosacījumus, ar nosacījumu, ka pamatā esošie aizdevumi tiek pilnībā finansēti no emitētajām segtajām obligācijām vai ka segto obligāciju nediskrecionārās palielināmās termiņu robežvērtības ir viens gads vai vairāk līdz tiek sasniegts pamatā esošo aizdevumu termiņš, ja segtās obligācijas termiņa beigās nav iespējams veikt refinansēšanu;
- (e) atvasinātie instrumenti, ko izmanto klienta tīrvērtes darbībām, ar nosacījumu, ka iestāde saviem klientiem negarantē CCP darbības rezultātus un attiecīgi neuzņemas finansēšanas risku.

428.g pants

Noguldījumi institucionālās aizsardzības shēmās un sadarbības tīklos

Ja iestāde ir piederīga tāda veida institucionālās aizsardzības shēmai, kas minēta 113. panta 7. punktā, tīklam, kurš ir tiesīgs izmantot 10. pantā paredzēto prasību nepiemērošanu, vai sadarbības tīklam dalībvalstī, beztermiņa noguldījumiem, kurus iestāde tur centrālajā iestādē un kurus uzskata par noguldītājas iestādes likvīdiem aktīviem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 2015/16 16. pantu, piemēro šādas prasības:

- (a) atbilstīgs prasītais stabila finansējuma koeficients, ko saskaņā ar šīs sadaļas 4. nodaļas 2. iedaļu piemēro noguldītājai iestādei, ir atkarīgs no tā, vai šos beztermiņa noguldījumus saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/61 16. pantu uzskata par 1. līmeņa, 2.A līmeņa vai 2.B līmeņa aktīviem, kā arī no attiecīgā diskonta, ko piemēro šiem beztermiņa noguldījumiem, lai aprēķinātu likviditātes seguma koeficientu;
- (b) centrālajai iestādei, kura pieņem noguldījumu, ir simetrisks pieejamā stabilā finansējuma koeficients.

428.h pants

Preferenciāls režīms grupā vai institucionāla aizsardzības shēma

1. Atkāpjoties no 428.g panta un no šīs sadaļas 3. un 4. nodaļas, kompetentās iestādes, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var atļaut piemērot augstāku pieejamā stabilā finansējuma koeficientu vai zemāku prasītā stabilā finansējuma koeficientu aktīviem, saistībām un piešķirtajām kredītiespējām vai likviditātes iespējām, ja ir izpildīti visi turpmāk izklāstītie nosacījumi:

- (a) darījumu partneris ir viens no turpmāk minētajiem:
 - (i) iestādes mātes vai meitas iestāde;
 - (ii) tās pašas mātes iestādes cita meitas iestāde;
 - (iii) saistīts ar iestādi ar tādām attiecībām, kādas minētas Direktīvas 83/349/EEK 12. panta 1. punktā;
 - (iv) tās pašas šīs regulas 113. panta 7. punktā minētās institucionālās aizsardzības shēmas dalībnieks kā iestāde;

- (v) centrālā iestāde vai tīklam vai kooperatīvai grupai radniecīga iestāde saskaņā ar šīs regulas 10. pantu;
- (b) ir pamats sagaidīt, ka saņemtās saistības vai piešķirtās kredītiespējas, vai likviditātes iespējas ir stabilāks finansējuma avots vai ka piešķirtajam aktīvam vai piešķirtajām kredītiespējām, vai likviditātes iespējām ir vajadzīgs mazākā mērā stabils finansējums neto stabila finansējuma rādītāja viena gada periodā nekā citu darījumu partneru tādām pašām saistībām, aktīviem vai piešķirtajām kredītiespējām, vai likviditātes iespējām;
- (c) darījumu partneris piemēro augstāku prasītā stabilā finansējuma koeficientu, kas ir simetrisks augstākam pieejamā stabilā finansējuma koeficientam vai zemāks pieejamā stabilā finansējuma koeficients ir simetrisks zemākam prasītā stabilā finansējuma koeficientam;
- (d) iestāde un darījuma partneris veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī.
2. Ja iestāde un darījumu partneris veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, kompetentās iestādes var nepiemērot šā panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, ja papildus 1. punktā noteiktajiem kritērijiem ir izpildīti šādi kritēriji:
- (a) grupas struktūru starpā ir noslēgti juridiski saistoši līgumi un uzņemtas saistības attiecībā uz saistībām, aktīviem vai piešķirtajām kredītiespējām vai likviditātes iespējām;
- (b) finansējuma devējam ir zema finansēšanas riska profils;
- (c) finansējuma saņēmēja finansēšanas riska profils ir pienācīgi ņemts vērā finansējuma devēja likviditātes riska pārvaldībā.
- Kompetentās iestādes apspriežas savā starpā saskaņā ar 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai noteiktu, vai ir izpildīti šajā punktā noteiktie papildu kritēriji.

3. NODAĻA

Pieejamais stablais finansējums

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

428.i pants

Pieejamā stabilā finansējuma apmēra aprēķināšana

Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, pieejamā stabilā finansējuma apmēru aprēķina, dažādu kategoriju vai veidu saistību un regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla uzskaites vērtību reizinot ar atbilstīgiem pieejamā stabilā finansējuma koeficientiem, ko piemēro saskaņā ar 2. iedaļu. Pieejamā stabilā finansējuma kopējais apmērs ir saistību un regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla svērto vērtību summa.

428.j pants

Saistību vai regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla atlikušais termiņš

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, iestādes ņem vērā savu saistību un regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla atlikušo līgumā noteikto termiņu, lai

noteiktu atbilstīgos pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, ko piemēro saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu.

2. Nosakot saistību vai regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla atlikušo līgumā noteikto termiņu, iestādes ņem vērā spēkā esošos iespēju līgumus. Iestādes šādus iespēju līgumus ņem vērā, pamatojoties uz pieņēmumu, ka ieguldītāji izmantos atsaukšanas iespējas pēc iespējas agrākā datumā. Attiecībā uz iespējas līgumiem, kas ir īstenojami pēc iestādes ieskatiem, iestāde un kompetentās iestādes ņem vērā ar reputāciju saistītus aspektus, kas var ierobežot iestādes spēju neīstenot iespēju līgumu, īpaši ņemot vērā tirgus prognozes, saskaņā ar kurām iestādēm būtu jāatsauc atsevišķas saistības pirms to termiņa beigām.
3. Lai noteiktu pieejamā stabilā finansējuma koeficientus, ko piemēro saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu, iestādes uzskatīs ikvienu tādu saistību daļu, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, kas beidzas periodā līdz sešiem mēnešiem vai periodā no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, kā tādu, kuras atlikušais termiņš ir attiecīgi līdz sešiem mēnešiem vai no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam.

2. IEDAĻA

PIEEJAMĀ STABILĀ FINANSĒJUMA KOEFICIENTI

428.k pants

Pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficients

1. Ja vien 428.1 līdz 428.o pantā nav noteikts citādi, visām saistībām, kurām nav noteikts termiņš, tostarp īsajām pozīcijām un beztermiņa pozīcijām, piemēro 0 % pieejamā stabilā finansējuma koeficientu, izņemot šādas saistības:
 - (a) atliktā nodokļa saistības, uz kuru attiecinā tu vāko iespējamo datumu, kurā šādas saistības var realizēt;
 - (b) mazākuma līdzdalība, uz kuru attiecinā instrumenta termiņu.Atliktā nodokļa saistībām un mazākuma līdzdalībai piemēro vienu no turpmāk minētajiem koeficientiem:
 - (i) 0 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības efektīvais atlikušais termiņš ir līdz sešiem mēnešiem;
 - (ii) 50 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības efektīvais atlikušais termiņš ir no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam;
 - (iii) 100 %, ja atliktā nodokļa saistību vai mazākuma līdzdalības efektīvais atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk.
2. Šādām saistībām piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu:
 - (a) darījuma datuma saistībām, kas rodas, iegādājoties finanšu instrumentus, kā arī

ārvalstu valūtas un preces, par kurām paredzēts norēķināties standarta norēķinu cikla laikā vai periodā, kādu parasti nosaka attiecīgajiem norēķiniem vai darījumu veidam, vai par kurām norēķini vēl nav notikuši, taču ir paredzams, ka tie notiks;

- (b) saistībām kuras uzskata par savstarpēji atkarīgām ar aktīviem saskaņā ar 428.f pantu;
 - (c) saistībām, kuru atlikušais termiņš nepārsniedz sešus mēnešus, kas izriet no darījumiem ar:
 - (i) ECB vai dalībvalsts centrālo banku;
 - (ii) trešās valsts centrālo banku;
 - (iii) finanšu klientiem;
 - (d) visām pārējām saistībām un kapitāla posteņiem vai instrumentiem, kuri nav minēti 428.l līdz 428.o punktā.
3. Iestādes piemēro pieejamā stabilā finansējuma 0 % koeficientu tirgus vērtību summas visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar pozitīvu tirgus vērtību un tirgus vērtību summas visās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ar negatīvu tirgus vērtību starpības absolūtajai vērtībai, ko aprēķina saskaņā ar šīs regulas 428.d pantu. Pirmajā daļā minētajam aprēķinam piemēro šādus noteikumus:
- (a) mainīgās drošības rezerves, ko iestādes saņēmušas no saviem darījumu partneriem, atskaita no savstarpējo prasījumu ieskaita tirgus vērtības kopas ar pozitīvu tirgus vērtību ar nosacījumu, ka nodrošinājums, kas saņemts kā mainīgās drošības rezerves, uzskatāms par 1. līmeņa aktīvu saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/61 II sadaļu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/61 10. panta 1. punkta f) apakšpunktu, un ka iestādes ir juridiski tiesīgas un praktiski spējīgas to tālāk izmantot;
 - (b) visas mainīgās drošības rezerves, ko iestādes izvietējušas pie saviem darījumu partneriem, atskaita no tās tirgus vērtības, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopai ar negatīvu tirgus vērtību.

428.l pants

Pieejamā stabilā finansējuma 50 % koeficients

Atkāpjoties no 428.k panta, šādām saistībām piemēro pieejamā stabilā finansējuma 50 % koeficientu:

- (a) saņemtajiem noguldījumiem, kuri atbilst operacionālo noguldījumu kritērijiem, kas noteikti Deleģētās regulas (ES) 2015/61 27. pantā;
- (b) saistībām, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, kas izriet no darījumiem ar:
 - (i) dalībvalsts vai trešās valsts centrālo valdību;

- (ii) dalībvalsts vai trešās valsts reģionālo valdību vai vietējām pašvaldībām;
 - (iii) publiskā sektora struktūrām dalībvalstī vai trešā valstī;
 - (iv) daudzpusējām attīstības bankām saskaņā ar 117. panta 2. punktu un starptautiskām organizācijām saskaņā ar 118. pantu;
 - (v) kredītiestādēm saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/61 10. panta 1. punkta e) apakšpunktu;
 - (vi) nefinanšu korporatīvajiem klientiem;
 - (vii) kompetentās iestādes apstiprinātām krājaizdevu sabiedrībām, privāto ieguldījumu brokeru sabiedrībām un klientiem, kas ir noguldījumu brokeri tādā mērā, ka uz attiecīgajām saistībām neattiecas šā panta a) punkts;
- (c) saistībām, kuru atlikušais līgumā noteiktais termiņš ir no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, kas izriet no darījumiem ar:
- (i) ECB vai dalībvalsts centrālo banku;
 - (ii) trešās valsts centrālo banku;
 - (iii) finanšu klientiem;
- (d) citām saistībām, kuru atlikušais termiņš ir no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam un kuras nav minētas 428.m līdz 428.o pantā.

428.m pants

Pieejamā stabilā finansējuma 90 % koeficients

Atkāpjoties no 428.k panta, privātpersonu vai MVU beztermiņa noguldījumiem un privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, kuru atlikušais termiņš ir līdz vienam gadam un kuri atbilst Deleģētās regulas (ES) 2015/61 25. pantā noteiktajiem kritērijiem, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 90 % koeficientu.

428.n pants

Pieejamā stabilā finansējuma 95 % koeficients

Atkāpjoties no 428.k panta, privātpersonu vai MVU beztermiņa noguldījumiem un privātpersonu vai MVU termiņnoguldījumiem, kuru atlikušais termiņš ir līdz vienam gadam un kuri atbilst Deleģētās regulas (ES) 2015/61 24. pantā noteiktajiem kritērijiem, piemēro pieejamā stabilā finansējuma 95 % koeficientu.

428.o pants

Pieejamā stabilā finansējuma 100 % koeficients

Atkāpjoties no 428.k panta, šādām saistībām un kapitāla posteņiem, un instrumentiem piemēro pieejamā stabilā finansējuma 100 % koeficientu:

- (a) iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņi pirms korekcijām saskaņā ar 32. līdz 35. pantu, pirms atskaitījumiem saskaņā ar 36. pantu un pirms 48., 49. un 79. pantā

noteikto izņēmumu un alternatīvu piemērošanas;

- (b) iestādes pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņi pirms 56. pantā minēto posteņu atskaitīšanas un pirms 79. panta piemērošanas šiem posteņiem;
- (c) iestādes otrā līmeņa posteņi pirms atskaitījumiem saskaņā ar 66. pantu un pirms 79. panta piemērošanas, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot instrumentus ar skaidriem vai ietvertiem iespēju līgumiem, kuru izmantošanas gadījumā sagaidāmais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu līdz vienam gadam;
- (d) citi iestādes kapitāla instrumenti, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, izņemot instrumentus ar nepārprotamām vai ietvertām iespējām, kuru izmantošanas gadījumā sagaidāmais termiņš tiktu saīsināts uz termiņu līdz vienam gadam;
- (e) citi nodrošināti un nenodrošināti aizņēmumi un saistības, kuru atlikušais termiņš ir viens gads vai vairāk, tostarp termiņnoguldījumi, ja vien 428.k līdz 428.n pantā nav noteikts citādi.

4. NODAĻA

Nepieciešamais stablais finansējums

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

428.p pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķins

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, nepieciešamā stabilā finansējuma summu aprēķina, reizinot dažādu veidu vai kategoriju aktīvu un ārpusbilances posteņu uzskaites vērtību ar atbilstošajiem nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientiem, ko piemēro saskaņā ar 2. iedaļu. Nepieciešamā stabilā finansējuma kopējā summa ir aktīvu un ārpusbilances posteņu svērto summu kopsumma.
2. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā neietver aktīvus, ko iestādes ir aizņēmušās, tostarp nodrošinātajos kredītēšanas darījumos un kapitāla tirgus darījumos atbilstoši 192. panta 2. un 3. punktā noteiktajam, kas uzskaitīti šo iestāžu bilancē un attiecībā uz kuriem tām nav faktisko īpašumtiesību.
3. Aktīvi, ko iestādes ir aizdevušas, tostarp nodrošinātajos kredītēšanas darījumos un kapitāla tirgus darījumos, kas joprojām ir to bilancē un attiecībā uz kuriem iestādes ir saglabājušas faktiskās īpašumtiesības, šajā nodaļā ir uzskatāmi par apgrūtinātajiem aktīviem un tiem piemēro attiecīgos šīs nodaļas 2. iedaļā sniegtos nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus. Pretējā gadījumā šos aktīvus neiekļauj nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā.
4. Par neapgrūtinātiem uzskata šādus aktīvus:
 - (a) aktīvus, kas iekļauti portfelī un kas ir pieejami tūlītējai izmantošanai kā nodrošinājums papildu finansējuma saņemšanai saskaņā ar apstiprinātajām vai, ja ar portfeli rīkojas centrālā banka, neapstiprinātajām, bet vēl nefinansētajām

kredītlinijām, kas pieejamas iestādei. Šeit ietilpst aktīvi, kurus kredītiestāde noguldījusi centrālajā iestādē kooperatīvā tīklā vai institucionālā aizsardzības shēmā. Iestādes pieņem, ka portfelī iekļautie aktīvi ir apgrūtināti, pamatojoties uz Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 2. nodaļā izklāstīto likviditātes klasifikāciju pieaugošā secībā, sākot ar aktīviem, kuri nav iekļaujami likviditātes rezervēs;

- (b) aktīvus, kurus iestāde ir saņēmusi kā nodrošinājumu, lai mazinātu kredītrisku nodrošinātajos kreditēšanas darījumos, nodrošinātajā finansējumā vai nodrošinātajos valūtas maiņas darījumos, un no kuriem kredītiestāde var atbrīvoties;
- (c) aktīvus, kas pievienoti papildus kā neobligātais papildu nodrošinājums segtajai obligāciju emisijai.

5. Lai izvairītos no jebkādas dubultas aprēķināšanas, iestādes citās saskaņā ar šo nodaļu nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķina daļās neiekļauj tādus ar nodrošinājumu saistītos aktīvus, ko atzīst par mainīgo drošības rezervi, kas iesniegta saskaņā ar 428.k panta 3. punkta b) apakšpunktu un 428.ag panta 3. punktu, vai ko atzīst par iesniegtām sākotnējām rezervēm vai par iemaksām CCP saistību neizpildes fondā saskaņā ar 428.af panta a) un b) punktu.

6. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā iestādes iekļauj finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, kurām ir izpildīts pirkuma pasūtījums. Nepieciešamā stabilā finansējuma summas aprēķinā iestādes neiekļauj finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, kurām ir izpildīts pārdošanas pasūtījums, ar noteikumu, ka šie darījumi iestāžu bilanci nav atspoguļoti kā darījumi ar atvasinājumiem vai nodrošinātu finansējumu un ka tie tiks iekļauti iestāžu bilanci, kad tiks nokārtoti.

7. Kompetentās iestādes var noteikt nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas jāpiemēro šajā nodaļā neminētajiem ārpusbilances riska darījumiem, lai nodrošinātu, ka iestādēm ir pietiekams apjoms pieejamā stabilā finansējuma to riska darījumu daļai, kurai pēc prognozēm varētu būt nepieciešams finansējums viena gada laikā no neto stabila finansējuma rādītāja. Lai noteiktu šos koeficientus, kompetentās iestādes jo īpaši ņem vērā būtisko kaitējumu, kas varētu tikt nodarīts iestādes reputācijai, ja finansējums netiks sniegts.

Kompetentās iestādes vismaz reizi gadā informē EBI par to, kādu veidu ārpusbilances riska darījumiem tās ir noteikušas nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus. Ziņojumā tās iekļauj paskaidrojumu par šo koeficientu noteikšanas metodoloģiju.

428.q pants

Aktīva atlikušais termiņš

1. Ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi, iestādes ņem vērā savu aktīvu un

ārpusbilances darījumu līgumā noteikto atlikušo termiņu, nosakot atbilstīgos nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami šiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu.

2. Aprūtinātajiem aktīviem termiņš, ko izmanto, lai noteiktu attiecīgos nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu, ir vai nu aktīva atlikušais termiņš, vai arī tā darījuma termiņš, kas kļuvis par aprūtinājuma avotu, atkarībā no tā, kurš termiņš ir ilgāks. Ja aktīva atlikušais aprūtinājuma termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, tam piemēro tādu pašu saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu noteikto nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kāds tiek piemērots neapgrūtinātam aktīvam.
3. Ja iestāde atkārtoti izmanto vai atkārtoti ieķīlā aktīvu, ko bija aizņēmusies, tostarp nodrošinātajos kredītēšanas darījumos un kapitāla tirgus darījumos, kā noteikts 192. panta 2. un 3. punktā, un tas tiek iegrāmatots kā ārpusbilances postenis, atlikušais termiņš darījumam, ar kura starpniecību veikts aktīva aizņēmums un kas ir izmantots, lai noteiktu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas piemērojams saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu, ir tā darījuma atlikušais termiņš, ar kura starpniecību aktīvs ir atkārtoti izmantots vai atkārtoti ieķīlāts.
4. Aktīviem, kas ir nošķirti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 11. panta 3. punktu, iestādes piemēro pieeju atbilstoši to pamatā esošajam riska darījumam. Šiem aktīviem iestādes tomēr piemēro augstākus nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus atkarībā no aprūtinājuma termiņa, ko nosaka kompetentās iestādes, kuras izvērtē, vai iestāde drīkst brīvi realizēt vai apmainīt šos aktīvus, un saistību termiņu šo iestāžu klientiem, kas rada šo nošķiršanas prasību.
5. Aprēķinot aktīva atlikušo termiņu, iestādes ņem vērā iespēju līgumus, pamatojoties uz pieņēmumu, ka izdevējiestāde izmantos jebkādu iespējas līgumu, lai pagarinātu šo termiņu. Attiecībā uz iespējas līgumiem, kas ir īstenojami pēc iestādes ieskatiem, iestāde un kompetentās iestādes ņem vērā reputācijas faktorus, kas var ierobežot iestādes spēju neīstenot iespējas līgumu, jo īpaši, izvērtējot tirgus un klientu gaidas, ka iestādei aktīva termiņa beigu datumā būtu jāpagarina noteiktu aktīvu termiņš.
6. Amortizējamiem aizdevumiem, kuriem līgumā noteiktais atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks, attiecībā uz to termiņa daļu, kas ir mazāka par sešiem mēnešiem, un to daļu, kas ir no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, ir jāīrkojas kā ar aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir attiecīgi mazāks par sešiem mēnešiem un no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, lai noteiktu attiecīgos nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas piemērojami saskaņā ar šīs nodaļas 2. iedaļu.

2. IEDAĻA

NEPIECIEŠAMĀ STABILĀ FINANSĒJUMA KOEFICIENTI

428.r pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 0 %

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 0 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:
 - (a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 10. pantu ir 1. līmeņa augstas kvalitātes likvidie aktīvi, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas minētas šīs deleģētās regulas 10. panta 1. punkta f) apakšpunktā, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām, kas noteiktas šīs deleģētās regulas 8. pantā;
 - (b) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 0 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas attiecīgi 8. un 17. pantā;
 - (c) visām centrālās bankas rezervēm, kas tiek turētas ECB vai dalībvalsts vai trešās valsts centrālajā bankā, tostarp prasītām rezervēm un virsrezervēm;
 - (d) visiem prasījumiem pret ECB, dalībvalsts vai trešās valsts centrālo banku, kuriem atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;
 - (e) tirdzniecības dienas debitoru parādiem, kas rodas, pārdodot finanšu instrumentus, ārvalstu valūtas un preces, par kuriem ir gaidāms norēķins parastā norēķinu ciklā vai laikposmā, kas parasti atbilst attiecīgajam darījuma veidam vai maiņai, vai par kuriem norēķins vēl nav veikts, taču joprojām ir gaidāms;
 - (f) aktīviem, kas iekļauti ar saistībām savstarpēji saistīto aktīvu kategorijā saskaņā ar 428.f pantu.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta c) apakšpunkta, kompetentās iestādes, vienojoties ar attiecīgo centrālo banku, var nolemt piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu prasītajām rezervēm, konkrēti izvērtējot, kādā apjomā rezervju prasības pastāv attiecībā uz viena gada laikposmu, un tāpēc tam ir nepieciešams attiecīgais stablais finansējums.

Attiecībā uz filiālēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, kurā prasītām centrālās bankas rezervēm piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar šīs trešās valsts tiesību aktiem, kuros noteikta neto stabila finansējuma prasība, konsolidācijas nolūkos ņem vērā šo augstāko nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu.

428.s pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 5 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 5 % apmērā piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

- (a) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 5 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā;
- (b) aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kas gūti 192. panta 2. un 3. punktā definētajos nodrošinātajos kreditēšanas darījumos un kapitāla tirgus darījumos ar finanšu klientiem, ja šie aktīvi ir nodrošināti ar aktīviem, kas kvalificējas kā Deleģētās regulas (ES) 2015/61 II sadaļā noteiktie 1. līmeņa aktīvi, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas minētas šīs deleģētās regulas 10. panta 1. punkta f) apakšpunktā, un ja iestāde ir juridiski tiesīga un operacionāli spējīga atkārtoti izmantot šos aktīvus darījuma darbības laikā neatkarīgi no tā, vai nodrošinājums jau ir atkārtoti izmantots. Iestādes šos aktīvus ņem vērā, pamatojoties uz neto vērtību, ja piemērojams šīs regulas 428.e panta 1. punkts;
- (c) neizmantotajai daļai no neatsaucama un ar nosacījumiem atsaucama piešķirtā kredīta un likviditātes iespējām, kā norādīts Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 31. panta 1. punktā;
- (d) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējumu ārpusbilances posteņiem, kā norādīts šīs regulas 111. panta 1. punktā, kuriem atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem.

428.t pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 7 %

Neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir 1. līmeņa ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas minētas Deleģētās regulas (ES) 2015/61 10. panta 1. punkta f) apakšpunktā, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 7 % apmērā neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.u pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 10%

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 10% apmērā piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:
 - (a) aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kas gūti 192. panta 2. un 3. punktā definētajos nodrošinātajos kreditēšanas darījumos un kapitāla tirgus darījumos ar finanšu klientiem, kas nav 428.s panta b) punktā minētie aktīvi. Šos aktīvus ņem vērā, pamatojoties uz neto vērtību, ja piemērojams šīs regulas 428.e panta 1. punkts;
 - (b) aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem un kas gūti darījumos ar finanšu klientiem, kas nav 428.s panta b) punktā un šā panta a) punktā norādītie darījumi;
 - (c) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma bilances posteņiem, kuriem atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem;

- (d) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kā norādīts šīs regulas 111. panta 1. punktā, kuriem atlikušais termiņš ir no vismaz sešiem mēnešiem līdz vienam gadam.
2. Attiecībā uz visām atvasināto līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kurām nav piemērojami līgumi par drošības rezervi, saskaņā ar kuriem iestādes iesniedz saviem darījuma partneriem mainīgās drošības rezerves, iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 10 % apmērā šo atvasināto līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu absolūtajai tirgus vērtībai, ieskaitot jebkādu iesniegto nodrošinājumu, ja šīm savstarpējo prasījumu ieskaita kopām ir negatīva tirgus vērtība.

428.v pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 12 %

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 12 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta b) apakšpunktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 12 % apmērā neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.w pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 15 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 15 % apmērā piemēro šādiem aktīviem un ārpusbilances posteņiem:

- (a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 11. pantā minētie 2.A līmeņa aktīvi, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā;
- (b) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kā norādīts 111. panta 1. punktā, kuriem atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks.

428.x pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 20 %

1. Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 20 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta d) apakšpunktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 20 % apmērā neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.
2. Attiecībā uz visām atvasināto līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kam piemērojami līgumi par drošības rezervi, saskaņā ar kuriem iestādes iesniedz saviem

darījuma partneriem mainīgās drošības rezerves, iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 20 % apmērā šo atvasināto līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu absolūtajai tirgus vērtībai, ieskaitot jebkādu iesniegto nodrošinājumu, ja šīm savstarpējo prasījumu ieskaita kopām ir negatīva tirgus vērtība.

3. Iestāde var aizstāt stabila finansējuma prasību, kas noteikta 2. punktā un ko piemēro visām atvasināto līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kam piemērojami līgumi par drošības rezervi, saskaņā ar kuriem iestādes iesniedz saviem darījuma partneriem mainīgās drošības rezerves, ar nepieciešamā stabilā finansējuma summu, kas aprēķināta kā absolūtā summa starpībai starp:
- (a) visām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kurām ir negatīva tirgus vērtība, ieskaitot iesniegto nodrošinājumu, un kurām ir piemērojams līgums par drošības rezervi, saskaņā ar kuru iestāde iesniedz savam darījuma partnerim mainīgo drošības rezervi, visu riska kategorijas palielinājuma^(a) summu, kas aprēķināta saskaņā ar 278. panta 1. punktu;
 - (b) visām savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kurām ir pozitīva bruto tirgus vērtība no saņemtā nodrošinājuma un kurām ir piemērojams līgums par drošības rezervi, saskaņā ar kuru iestāde saņem no sava darījuma partnera mainīgo drošības rezervi, visu riska kategorijas palielinājuma^(a) summu, kas aprēķināta saskaņā ar 278. panta 1. punktu.

Lai veiktu šo aprēķinu un lai noteiktu pirmajā apakšpunktā minētajās savstarpējo prasījumu ieskaita kopās ietverto atvasināto līgumu riska pozīciju, iestādes aizstāj termiņa koeficientu, kas aprēķināts saskaņā ar 279.c panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai nu ar termiņa koeficientu, kas aprēķināts saskaņā ar 279.c panta 1. punkta c) apakšpunktu, vai ar vērtību 1.

4. Iestādes, kas savu atvasināto līgumu riska darījuma vērtības noteikšanai izmanto metodes, kas noteiktas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 4. vai 5. iedaļā, nepiemēro šā panta 2. punktā noteikto stabila finansējuma prasību atvasināto līgumu savstarpējo prasījumu ieskaita kopām, kam piemērojami līgumi par drošības rezervi, saskaņā ar kuriem iestādes iesniedz saviem darījuma partneriem mainīgās drošības rezerves, ja šīm savstarpējo prasījumu ieskaita kopām ir negatīva tirgus vērtība.

428.y pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 25 %

Neapgrūtinātiem 2.B līmeņa vērtspapīrošanas darījumiem, kas minēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 13. panta 14. punkta a) apakšpunktā, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 25 % apmērā neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.z pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 30 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 30 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:

- (a) neapgrūtinātām augstas kvalitātes segtām obligācijām, kas minētas Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 12. panta 1. punkta e) apakšpunktā, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā;
- (b) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 30 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta e) apakšpunktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.aa pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 35 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 35 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:

- (a) neapgrūtinātiem 2.B līmeņa vērtspapīrošanas darījumiem, kas minēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 13. panta 14. punkta b) apakšpunktā, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā;
- (b) neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 35 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai, piemērojot Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta f) apakšpunktu, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.ab pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 40 %

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 40 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai, piemērojot Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta g) apakšpunktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 40 % apmērā neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.ac pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 50 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 50 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:

- (a) neapgrūtinātiem aktīviem, kas ir Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 12. pantā minētie 2.B līmeņa aktīvi, izņemot šīs deleģētās regulas 12. panta 1. punkta a) un e) apakšpunktā minētos 2.B līmeņa vērtspapīrošanas darījumus un augstas kvalitātes segtās obligācijas, neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā;
- (b) noguldījumiem, ko iestāde tur citā finanšu iestādē un kas atbilst Deleģētās Regulas (ES) Nr. 2015/61 27. pantā noteiktajiem operacionālo noguldījumu kritērijiem;

- (c) aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, kas izriet no darījumiem ar:
- (i) dalībvalsts vai trešās valsts centrālo valdību;
 - (ii) dalībvalsts vai trešās valsts reģionālajām valdībām vai pašvaldībām;
 - (iii) dalībvalsts vai trešās valsts publiskā sektora sabiedrībām;
 - (iv) daudzpusējām attīstības bankām saskaņā ar 117. panta 2. punktu un starptautiskām organizācijām saskaņā ar 118. pantu;
 - (v) kredītiestādēm, kas minētas Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 10. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
 - (vi) nefinanšu sabiedrībām, mazumtirdzniecības klientiem un MVU;
 - (vii) kompetentās iestādes pilnvarotām krājaizdevu sabiedrībām, privāto ieguldījumu brokeru sabiedrībām un klientiem, kas ir noguldījumu brokeri, ciktāl šie aktīvi neietilpst šā punkta b) apakšpunktā;
- (d) aktīviem, kuru atlikušais termiņš ir vismaz no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, kas izriet no darījumiem ar:
- (i) Eiropas Centrālo banku vai dalībvalsts centrālo banku;
 - (ii) trešās valsts centrālo banku;
 - (iii) finanšu klientiem;
- (e) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma ārpusbilances posteņiem, kuriem atlikušais termiņš ir no vismaz sešiem mēnešiem līdz vienam gadam;
- (f) aktīviem, kuriem atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir no vismaz sešiem mēnešiem līdz vienam gadam, izņemot aktīvus, kuriem varētu piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar šīs regulas 428.ad–428.ag pantu, ja tie tiek turēti bez apgrūtinājuma, un šādā gadījumā piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas piemērojams neapgrūtinātiem aktīviem;
- (g) visiem citiem aktīviem, kuriem atlikušais termiņš ir mazāks par vienu gadu, ja vien šīs regulas 428.r–428.ab pantā nav norādīts citādi.

428.ad pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 55 %

Neapgrūtinātām KIU daļām vai ieguldījumu apliecībām, kurām var piemērot 55 % diskontu likviditātes seguma koeficienta aprēķināšanai saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 15. panta 2. punkta h) apakšpunktu, piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 55 % apmērā neatkarīgi no to atbilstības operacionālajām prasībām un prasībām par likviditātes rezervju sastāvu, kā noteikts šīs deleģētās regulas 8. un 17. pantā.

428.ae pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 65 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 65 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:

- (a) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kas nodrošināti ar hipotēkām attiecībā uz mājokļa īpašumu, vai neapgrūtinātiem kredītiem mājokļa iegādei, kuru atmaksu pilnībā

garantē atbilstošs aizsardzības devējs, kas minēts 129. panta 1. punktā, kuriem atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks, ar noteikumu, ka šiem aizdevumiem ir piešķirta riska pakāpe 35 % apmērā vai mazāka saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;

- (b) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kuriem atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks, izņemot aizdevumus finanšu klientiem un 428.r–428.ac pantā minētos aizdevumus, ar noteikumu, ka šiem aizdevumiem ir piešķirta riska pakāpe 35 % vai mazāka saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu.

428.af pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 85 %

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 85 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:

- (a) visiem aktīviem, tostarp skaidrai naudai, kas iesniegti kā sākotnējā drošības rezerve atvasinātajiem līgumiem, izņemot, ja šiem aktīviem varētu piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar šīs regulas 428.ag pantu, ja tie tiek turēti bez apgrūtinājuma, un šādā gadījumā piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas piemērojams neapgrūtinātiem aktīviem;
- (b) visiem aktīviem, tostarp skaidrai naudai, kas iesniegti kā iemaksas CCP saistību neizpildes fondā, izņemot, ja šiem aktīviem varētu piemērot augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu saskaņā ar 428.ag pantu, ja tie tiek turēti bez apgrūtinājuma, un šādā gadījumā piemēro augstāku nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas piemērojams neapgrūtinātiem aktīviem;
- (c) neapgrūtinātiem aizdevumiem, kuriem atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks, izņemot aizdevumus finanšu klientiem un 428.r–428.ae pantā minētos aizdevumus, kuru termiņš nav nokavēts par vairāk nekā 90 dienām un kuriem ir piešķirta riska pakāpe vairāk nekā 35 % apmērā saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu;
- (d) produktiem, kas saistīti ar tirdzniecības finansējuma bilances posteņiem, kuriem atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks;
- (e) neapgrūtinātiem vērtspapīriem, kuriem atlikušais termiņš ir viens gads vai ilgāks, kuriem tiek pildītas saistības saskaņā ar 178. pantu un kas nav uzskatāmi par likvīdiem aktīviem saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 10.–13. pantu;
- (f) neapgrūtinātiem biržā tirgotiem kapitāla vērtspapīriem, kas nav uzskatāmi par 2.B līmeņa aktīviem saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 12. pantu;
- (g) tirgotām fiziskām precēm, tostarp zeltam, bet neiekļaujot preču atvasinātos instrumentus.

428.ag pants

Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficients 100 %

1. Nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 100 % apmērā piemēro šādiem aktīviem:

- (a) visiem aktīviem, kuriem atlikušais apgrūtinājuma termiņš ir viens gads vai ilgāks;
- (b) visiem aktīviem, izņemot tos, kas minēti 428.r–428.af pantā, ieskaitot

aizdevumus finanšu klientiem, kuriem atlikušais līguma termiņš ir viens gads vai ilgāks, ieņēmumus nenesošos aizdevumus, posteņus, kas atņemti no regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla, pamatlīdzekļus, ārpus biržas tirgotos kapitāla vērtspapīrus, saglabāto līdzdalības daļu, apdrošināšanas aktīvus, vērtspapīrus, kuriem netiek pildītas saistības.

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, aktīviem, kas ir apgrūtināti vienu gadu vai ilgāk saistībā ar nestandarta, pagaidu darbībām, ko veic ECB vai dalībvalsts centrālā banka, lai izpildītu savu uzdevumu tirgus finanšu spriedzes vai ārkārtēju makroekonomisko izaicinājumu periodā, var piemērot samazinātu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu.

Kompetentās iestādes ar attiecīgās centrālās bankas atļauju nosaka atbilstīgu nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas ir piemērojams šiem apgrūtinātajiem aktīviem, un tas nevar būt zemāks par šajā iedaļā norādīto nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu, kas būtu piemērojams šiem aktīviem, ja tie tiktu turēti bez apgrūtinājuma.

3. Iestādes piemēro nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientu 100 % summai, kas ir savstarpējo prasījumu ieskaita kopu pozitīvo tirgus vērtību summas un visu savstarpējo prasījumu ieskaita kopu negatīvo tirgus vērtību summas starpība, ja tā ir pozitīva, kas aprēķināta saskaņā ar 428.d pantu.

Pirmajā daļā minētajam aprēķinam piemēro šādus noteikumus:

- (a) mainīgās drošības rezerves, ko iestādes saņēmušas no saviem darījuma partneriem, atskaita no savstarpējo prasījumu ieskaita kopas pozitīvās tirgus vērtības, ja nodrošinājums, kas saņemts kā mainīgā drošības rezerve, atbilst 1. līmeņa aktīviem saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 II sadaļu, izņemot ārkārtīgi augstas kvalitātes segtās obligācijas, kas minētas šīs deleģētās regulas 10. panta 1. punkta f) apakšpunktā, ko iestādes ir juridiski tiesīgas un operacionāli spēj atkārtoti izmantot;
- (b) visas mainīgās drošības rezerves, ko iestādes iesniegušas saviem darījuma partneriem, atskaita no savstarpējo prasījumu ieskaita kopas negatīvās tirgus vērtības.";

- (115) Septīto daļu aizstāj šādi:

"SEPTĪTĀ DAĻA SVIRA

429. pants

Sviras rādītāja aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina savu sviras rādītāju saskaņā ar šā panta 2.–4. punktā noteiktajām metodēm.
2. Sviras rādītāju aprēķina kā iestādes kapitāla mēru, dalītu ar šīs iestādes kopējās riska darījumu vērtības mēru un izsaka kā procentuālu attiecību.

Iestādes aprēķina sviras rādītāju pārskata sniegšanas atsauces datumā.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām kapitāls ir pirmā līmeņa kapitāls.
4. Šā panta 2. punkta vajadzībām kopējais riska darījumu vērtības mērs ir šādu riska darījumu vērtību summa:

- (a) aktīvi, izņemot II pielikumā uzskaitītos līgumus, 429.e pantā noteiktos kredītu atvasinātos instrumentus un pozīcijas, kas aprēķināti saskaņā ar 429.b panta 1. punktu;
- (b) II pielikumā uzskaitītie līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti, tostarp ārpusbilances līgumi un kredītu atvasinātie instrumenti, kas aprēķināti saskaņā ar 429.c un 429.d pantu;
- (c) palielinājumi par vērtspapīru finansēšanas (VFD) darījuma partnera kredītrisku, tostarp tie, kas ir ārpusbilances, ko aprēķina saskaņā ar 429.e pantu;
- (d) ārpusbilances posteņi, izņemot II pielikumā uzskaitītos līgumus, 429.d un 429.g pantā noteiktos kredītu atvasinātos instrumentus, VFD un pozīcijas, kas aprēķināti saskaņā ar 429.f pantu;
- (e) regulārie pirkšanas vai pārdošanas darījumi, par kuriem tiek gaidīts norēķins, kas aprēķināti saskaņā ar 429.g pantu.

Attiecībā uz ilgstošo norēķinu darījumiem attiecīgā gadījumā iestādes rīkojas saskaņā ar pirmās daļas a)–d) apakšpunktu.

Iestādes var samazināt pirmajā daļā minēto summu par bilances un ārpusbilances posteņu vispārējo kredītriska korekciju kopējo summu, piemērojot nulles minimumu.

5. Atkāpjoties no 4. punkta d) apakšpunkta, piemēro šādus nosacījumus:
 - (a) atvasinātajam instrumentam, kas tiek uzskatīts par ārpusbilances posteni saskaņā ar 4. punkta d) apakšpunktu, bet ar to rīkojas kā ar atvasinājumu saskaņā ar piemērojamajiem grāmatvedības pamata noteikumiem, piemēro 4. punkta b) apakšpunktā noteikto pieeju;
 - (b) ja iestādes klients, kas darbojas kā tīrvērtes dalībnieks, tieši veic atvasinātu darījumu ar CCP, un iestāde garantē sava klienta tirgus riska darījumu izpildi, kas izriet no šā darījuma, iestāde aprēķina savu riska darījumu, kas izriet no

garantijas, saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu, tā, it kā iestāde būtu tieši veikusi darījumu ar klientu, tostarp attiecībā uz mainīgās drošības rezerves saņemšanu vai sniegšanu naudā.

Pirmās daļas b) apakšpunktā noteiktā pieeja ir piemērojama arī iestādei, ja tā darbojas kā augstāka līmeņa klients, kas garantē sava klienta tirdzniecības riska darījumu izpildi.

Pirmās daļas b) apakšpunkta un otrās daļas vajadzībām iestādes var uzskatīt radniecīgo struktūru par klientu tikai tad, ja šī struktūra neietilpst regulatīvās konsolidācijas piemērošanas jomā tādā līmenī, kādā piemēro 92. panta 3. punkta d) apakšpunktā noteikto prasību.

6. Šā panta 4. punkta e) apakšpunkta un 429.g panta vajadzībām "regulārie pirkšanas un pārdošanas darījumi" ir vērtspapīra pirkšana vai pārdošana saskaņā ar līgumiem, kuros ir noteikts, ka vērtspapīra piegāde jāveic laikposmā, kas kopumā noteikts ar likumu vai kas pieņemts attiecīgajā tirdzniecības vietā.

429.a pants

Riska darījumi, kas nav ietverti riska darījumu vērtības mērā

1. Atkāpjoties no 429. panta 4. punkta a) apakšpunkta, iestāde var neiekļaut riska darījumu vērtības mērā šādus riska darījumus:
- (a) summas, kas atskaitītas no pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem saskaņā ar 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu;
 - (b) aktīvus, kas atskaitīti 429. panta 3. punktā minētā kapitāla mēra aprēķinā;
 - (c) riska darījumus, kuriem piešķirta 0 % riska pakāpe saskaņā ar 113. panta 6. punktu;
 - (d) ja iestāde ir valsts attīstības kredītiestāde, riska darījumus, kas izriet no aktīviem, kas ir prasījumi reģionālajām valdībām, pašvaldību iestādēm vai publiskā sektora struktūrām saistībā ar publiskā sektora ieguldījumiem;
 - (e) riska darījumus, kas izriet no attīstību veicinošu aizdevumu pastarpināšanas citām kredītiestādēm, kuras piešķir attīstību veicinošo aizdevumu;
 - (f) riska darījumu garantētās daļas, kas izriet no eksporta kredītiem, kuri izpilda abus šādus nosacījumus:
 - (i) garantiju ir sniegusi eksporta kredītu aģentūra vai centrālā valdība;
 - (ii) riska darījuma garantētajai daļai piemēro 0 % riska pakāpi saskaņā ar 114. panta 4. punktu vai 116. panta 4. punktu;
 - (g) ja iestāde ir QCCP tīrvērtes dalībnieks, šīs iestādes tirdzniecības riska darījumus, ar noteikumu, ka tiem ir veikta tīrvērtē ar šo QCCP un tie izpilda 306. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos nosacījumus;
 - (h) ja iestāde ir augstāka līmeņa klients vairāku līmeņu klientu struktūrā, tirdzniecības riska darījumus ar tīrvērtes dalībnieku vai struktūru, kas kalpo kā

augstākā līmeņa klients šai iestādei, ar noteikumu, ka ir izpildīti 305. panta 2. punktā minētie nosacījumi, un ar noteikumu, ka iestādei nav pienākuma atmaksāt savam klientam visus zaudējumus, kas tam radušies tīrvērtes dalībnieka vai QCCP saistību neizpildes gadījumā;

- (i) fiduciāros aktīvus, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:
 - (i) tos saskaņā ar valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem atzīst iestādes bilanci saskaņā ar Direktīvas 86/635/EEK 10. pantu;
 - (ii) tie atbilst kritērijiem par neatzīšanu, kas noteikti 39. starptautiskajā grāmatvedības standartā (SGS), ko piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;
 - (iii) tie atbilst kritērijiem par nekonsolidēšanu, kas noteikti 10. starptautiskajā finanšu pārskatu standartā (SFPS), ko attiecīgā gadījumā piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;
- (j) riska darījumus, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:
 - (i) tie ir riska darījumi ar publiskā sektora struktūru;
 - (ii) tiem piemēro pieeju, kas ir saskaņā ar 116. panta 4. punktu;
 - (iii) tie izriet no noguldījumiem, kurus iestādei ir juridisks pienākums nodot i) apakšpunktā minētajai publiskā sektora struktūrai vispārējās nozīmes ieguldījumu finansēšanas nolūkā;
- (k) nodrošinājuma pārpalikumu, kas noguldīts pie trīspusējiem aģentiem un nav izsniegts;
- (l) debitoru saistības, ja saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu iestāde atzīst skaidrā naudā darījumu partnerim izmaksāto mainīgās drošības rezervi kā debitoru saistības, ar noteikumu, ka ir izpildīti 429.c panta 3. punkta a)–e) apakšpunktā minētie nosacījumi;
- (m) vērtspapīrotos riska darījumus no tradicionālās vērtspapīrošanas, kas atbilst 243. pantā minētajiem nosacījumiem par būtiska riska pārvešanu.

2. Šā panta 1. punkta d) apakšpunkta vajadzībām valsts attīstības kredītiestāde ir kredītiestāde, kas atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

- (a) tā ir izveidota saskaņā ar dalībvalsts centrālās valdības, reģionālās valdības vai pašvaldības publiskajām tiesībām;
- (b) tās darbība aprobežojas ar noteiktu finanšu, sociālās vai ekonomiskās publiskās politikas mērķu virzīšanu bez konkurences saskaņā ar šo iestādi reglamentējošiem likumiem un noteikumiem. Šajā saistībā publiskās politikas mērķi var būt finansējuma nodrošināšana attiecīgajai dalībvalstij noteiktu ekonomisko sektoru vai ģeogrāfisko teritoriju veicināšanas vai attīstības nolūkos;
- (c) tās mērķis nav gūt maksimālu peļņu vai tirgus daļu;

- (d) atkarībā no valsts atbalsta noteikumiem centrālās valdības, reģionālās valdības vai pašvaldības pienākums ir aizsargāt kredītiestādes dzīvotspēju vai tieši vai netieši garantēt vismaz 90 % no kredītiestādes pašu kapitāla prasībām, finansējuma prasībām vai riska darījumiem;
 - (e) tai ir liegts pieņemt segtos noguldījumus, kas definēti Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 5) apakšpunktā vai dalībvalsts tiesību aktos, kas īsteno šo direktīvu.
3. Iestādes nepiemēro 1. punkta g) un h) apakšpunktā noteikto pieeju, ja nav izpildīts 429. panta 5. punkta pēdējā daļā minētais nosacījums.

429.b pants

Aktīvu riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina riska darījuma vērtību aktīviem, izņemot II pielikumā uzskaitītos līgumus, 429.e pantā noteiktos kredītu atvasinātos instrumentus un pozīcijas, saskaņā ar šādiem principiem:
- (a) aktīvu posteņu riska darījuma vērtības ir riska darījuma vērtības saskaņā ar 111. panta 1. punkta pirmo teikumu;
 - (b) lai samazinātu aktīvu riska darījuma vērtības, neizmanto fizisku vai finanšu nodrošinājumu, garantijas vai nopirkto kredītriska mazināšanu;
 - (c) neveic aktīvu savstarpēju ieskaitu ar saistībām;
 - (d) neveic VFD ieskaitu.
2. Šā panta 1.punkta c) apakšpunkta vajadzībām skaidras naudas kopfonda shēma, ko piedāvā iestāde, nepārkāpj tajā punktā minēto nosacījumu tikai tad, ja šī shēma atbilst abiem šādiem nosacījumiem:
- (a) iestāde, kas piedāvā skaidras naudas kopfonda shēmu, pārved shēmā iekļautās struktūru grupas vairāku atsevišķu kontu kredīta un debeta atlikumus (sākotnējos kontus) atsevišķā vienā kontā un tādējādi sākotnējo kontu atlikumus iestata uz nulli;
 - (b) iestādes šā punkta a) apakšpunktā minētās darbības veic katru dienu.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, skaidras naudas kopfonda shēma, kas neatbilst šā punkta b) apakšpunktā minētajam nosacījumam, taču atbilst šā punkta a) apakšpunktam, nepārkāpj 1. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu, ja shēma atbilst visiem šādiem papildu nosacījumiem:
- (a) iestādei saskaņā ar spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem ir juridiski īstenojamas tiesības savstarpēji dzēst sākotnējo kontu atlikumus, veicot pārvedumu uz vienu atsevišķu kontu jebkurā laikā;
 - (b) starp sākotnējo kontu atlikumiem nav termiņu nesakritību;
 - (c) iestāde iekasē vai maksā procentus, pamatojoties uz sākotnējo kontu kombinēto

atlikumu;

- (d) iestādes kompetentā iestāde uzskata, ka sākotnējo kontu atlikumu pārvedumu regularitāte atbilst tam, ar kādu nolūku skaidras naudas kopfonda shēmas tikai kombinētais atlikums tiek iekļauts riska darījumu vērtību mēra sviras rādītājā.

4. Atkāpjoties no 1. punkta d) apakšpunkta, vērtspapīru finansēšanas darījumā (VFD) ar kādu darījuma partneri iestādes drīkst aprēķināt saņemamās naudas un maksājamās naudas riska darījuma neto vērtību tikai tad, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

- (a) darījumiem ir vienāds konkrēts galīgā norēķina datums;
- (b) tiesības veikt darījumu partnerim maksājamās summas savstarpēju ieskaitu ar summu, ko ir parādā darījumu partneris, ir juridiski īstenojamas visos turpmāk norādītajos gadījumos:
 - (i) parastās darījumdarbības gaitā;
 - (ii) saistību nepildīšanas, maksātnespējas vai bankrota gadījumā;
- (c) darījuma partneru nolūks ir norēķināties neto un vienlaikus, vai arī uz darījumiem attiecas norēķinu mehānisms, kura piemērošanas rezultāts ir funkcionāli ekvivalents neto norēķinam.

5. Šā panta 4. punkta c) apakšpunkta vajadzībām iestādes var secināt, ka norēķinu mehānisma piemērošana ir funkcionāli ekvivalenta neto norēķinam tikai tad, ja norēķinu datumā saskaņā ar šo mehānismu veikto darījumu naudas plūsmu neto rezultāts ir vienāds ar neto norēķina vienu konkrētu neto summu un tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

- (a) darījumi ir veikti, izmantojot vienu norēķinu sistēmu;
- (b) norēķinu kārtību nodrošina ar naudas vai diennakts kredīspējām, kas paredzētas, lai nodrošinātu, ka norēķināšanās par darījumiem notiks līdz darbdienas beigām;
- (c) jautājumi, kas rodas saistībā ar VFD vērtspapīru pozīcijām, netraucē pabeigt saņemamās un maksājamās naudas neto norēķinu.

Pirmās daļas c) apakšpunktā minētais nosacījums ir izpildīts vienīgi tad, ja VFD neizpilde norēķinu mehānismā var kavēt tikai atbilstīgas naudas pozīcijas norēķinu vai var radīt pienākumu attiecībā uz norēķinu mehānismu, ko nodrošina ar saistīto kredīspēju.

Ja norēķinu mehānismā paredzētā norēķinu perioda beigās ir VFD vērtspapīru pozīcijas neizpilde norēķinu mehānismā, iestādes izdala šo darījumu un tā atbilstīgo naudas pozīciju no savstarpējo prasījumu ieskaita kopas un skata to bruto izteiksmē.

6. Šā panta 2. un 3. punktā "naudas kopfonda shēma" ir kārtība, saskaņā ar kuru vairāku atsevišķu kontu kredīta un debeta atlikumus apvieno naudas vai likviditātes pārvaldības nolūkos.

429.c pants

Atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina riska darījuma vērtību II pielikumā uzskaitītajiem līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, tostarp tiem, kas ir ārpus bilances, saskaņā ar trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā noteikto metodi.

Nosakot riska darījumu vērtību, iestādes var ņemt vērā ietekmi, ko rada pārjaunojuma līgumi un citi savstarpējā ieskaista līgumi saskaņā ar 295. pantu. Iestādes neņem vērā dažādu produktu savstarpējo prasījumu ieskaitu, bet var veikt ieskaitu produkta kategorijas ietvaros, kā norādīts 272. panta 25. punkta c) apakšpunktā, un kredīta atvasinātos instrumentus, ja tiem piemēro dažādu produktu savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaista līgumu, kā norādīts 295. panta c) apakšpunktā.

Iestādes iekļauj riska darījuma vērtības mērā pārdotos iespēju līgumus pat tad, ja to riska darījuma vērtība var būt noteikta nulles apmērā saskaņā ar 274. panta 5. punktā sniegto pieeju.

2. Ja nodrošinājuma sniegšana saistībā ar atvasināto instrumentu līgumiem samazina aktīvu summu saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, iestādes apvērš šo samazinājumu.
3. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes, aprēķinot atvasināto instrumentu līgumu aizstāšanas izmaksas saskaņā ar 275. pantu, drīkst atzīt tikai tādu nodrošinājumu, kas saņemts naudā no darījuma partneriem kā mainīgā drošības rezerve, kā norādīts 275. pantā, ja piemērojamajā grāmatvedības regulējumā jau nav atzīta mainīgā drošības rezerve kā riska darījuma vērtības samazinājums un ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - (a) attiecībā uz darījumiem, kuru tīrvērtē nav veikta ar atbilstīga centrālā darījumu partnera (QCCP) starpniecību, netiek nošķirta saņēmēja darījumu partnera saņemtā skaidrā nauda;
 - (b) mainīgo drošības rezervi aprēķina un ar to apmainās vismaz katru dienu, pamatojoties uz atvasināto instrumentu pozīciju vērtēšanu pēc tirgus vērtības;
 - (c) saņemtā mainīgā drošības rezerve ir tādā valūtā, kā norādīts atvasinātā instrumenta līgumā, reglamentējošajā savstarpējo prasījumu ieskaista jumta līgumā, atbilstošā savstarpējo prasījumu ieskaista jumta līguma kredītatbalsta pielikumā vai kā norādīts jebkurā savstarpējo prasījumu ieskaista līgumā ar QCCP;
 - (d) saņemtā mainīgā drošības rezerve ir pilna summa, kāda būtu vajadzīga, lai dzēstu atvasinātā instrumenta līguma pēc tirgus vērtības noteikto riska darījuma vērtību, piemērojot darījuma partnerim piemērojamās sliekšņus un minimālās pārskaitījuma summas;
 - (e) atvasināto instrumentu līgums un mainīgā drošības rezerve starp iestādi un attiecīgā līguma darījuma partneri ir iekļauti vienā savstarpējo prasījumu

ieskaita līgumā, ko iestāde var atzīt par risku mazinošu saskaņā ar 295. pantu.

Pirmās daļas vajadzībām, ja iestāde sniedz darījuma partnerim naudas nodrošinājumu un šis nodrošinājums atbilst šīs daļas a)–e) apakšpunktā norādītajiem nosacījumiem, iestāde uzskata, ka nodrošinājums ir darījuma partnerim iesniegtā mainīgā drošības rezerve, un iekļauj to aizstāšanas izmaksu aprēķinā.

Pirmās daļas b) apakšpunkta vajadzībām iestāde var uzskatīt, ka ir izpildījusi tur minēto nosacījumu, ja mainīgā drošības rezerve ir apmainīta nākamās tirdzniecības dienas rītā pēc tirdzniecības dienas, kurā atvasinātā instrumenta līgums bija noteikts, ar noteikumu, ka apmaiņa veikta, pamatojoties uz līguma vērtību tās tirdzniecības dienas beigās, kurā līgums bija noteikts.

Pirmās daļas d) apakšpunkta vajadzībām, ja rodas domstarpības par drošības rezervi, iestādes var atzīt apmainītā neapstrīdamā nodrošinājuma summu.

4. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes neiekļauj saņemto nodrošinājumu *NICA* aprēķinā, kā noteikts 272. panta 12.a punktā, izņemot atvasināto instrumentu līgumus ar klientiem, ja *QCCP* ir veicis šo līgumu tīrvērti.
5. Šā panta 1. punkta vajadzībām iestādes, aprēķinot iespējamo nākotnes riska darījumu saskaņā ar 278. panta 1. punktu, nosaka, ka reizinātāja vērtība ir viens, izņemot atvasināto instrumentu līgumus ar klientiem, ja *QCCP* ir veicis šo līgumu tīrvērti.
6. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes var izmantot trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 4. vai 5. iedaļā minēto metodi, lai noteiktu riska darījuma vērtību līgumiem, kas uzskaitīti II pielikuma 1. un 2. punktā, bet tikai gadījumā, ja tās izmanto to pašu metodi, lai noteiktu riska darījuma vērtību šiem līgumiem nolūkā izpildīt 92. pantā noteiktās pašu kapitāla prasības.

Ja iestādes izmanto kādu no pirmajā daļā minētajām metodēm, tās nedrīkst samazināt riska darījuma vērtības mēru par saņemtās drošības rezerves summu.

429.d pants

Papildu noteikumi attiecībā uz pārdoto kredītu atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības aprēķināšanu

1. Papildus 429.c pantā paredzētajai procedūrai iestādes pārdoto kredītu atvasināto instrumentu riska darījuma vērtības aprēķinā ietver efektīvās nosacītās summas, kas minētas pārdotajos kredītu atvasinātajos instrumentos un kas samazinātas par jebkurām negatīvām patiesās vērtības izmaiņām, kas iekļautas pirmā līmeņa kapitālā attiecībā uz šiem pārdotajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem.

Iestādes aprēķina pārdoto kredītu atvasināto instrumentu efektīvo nosacīto summu, koriģējot šo atvasināto instrumentu nosacīto summu tā, lai atainotu patieso riska darījumu līgumos, kuros izmantota svira vai kas citādi uzlaboti ar darījuma struktūru.
2. Iestādes var pilnībā vai daļēji samazināt riska darījuma vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 1. punktu, par nopirkto kredītu atvasināto instrumentu efektīvo nosacīto

summu, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

- (a) nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta atlikušais termiņš ir vienāds vai ilgāks par pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta atlikušo termiņu;
- (b) nopirktajam kredītu atvasinātajam instrumentam pretējā gadījumā piemēro tādus pašus vai stingrākus būtiskos nosacījumus, nekā tie ir atbilstošajā pārdotajā kredītu atvasinātajā instrumentā;
- (c) nopirktais kredītu atvasinātais instruments nav nopirkts no darījuma partnera, kas varētu pakļaut iestādi īpašam negatīvam riskam, kā noteikts 291. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- (d) ja pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvā nosacītā summa ir samazināta par patiesās vērtības negatīvām izmaiņām, kas iekļautas iestādes pirmā līmeņa kapitālā, nopirktā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvo nosacīto summu samazina par patiesās vērtības jebkādam pozitīvām izmaiņām, kas iekļautas iestādes pirmā līmeņa kapitālā;
- (e) nopirkto kredītu atvasināto instrumentu neiekļauj darījumā, kuram iestāde veikusi tīrvērti klienta vārdā vai kuram iestāde veikusi tīrvērti kā augstāka līmeņa klients vairāku līmeņu klientu pakalpojumu struktūrā, un attiecībā uz kuru efektīvā nosacītā summa, uz kuru ir sniegta atsauce attiecīgajā pārdotajā kredītu atvasinātajā instrumentā, nav iekļauta riska darījuma vērtības mērā saskaņā ar attiecīgi 429.a panta g) vai h) apakšpunktu.

Lai veiktu *PFE* aprēķinu saskaņā ar 429.c panta 1. punktu, iestādes var neiekļaut savstarpējo prasījumu ieskaita kopā to pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta daļu, kas nav kompensēta saskaņā ar šā punkta pirmo daļu un kurai efektīvā nosacītā summa ir iekļauta riska darījuma vērtības mērā.

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā "būtisks nosacījums" ir jebkurš kredītu atvasinātā instrumenta raksturlielums, kas attiecas uz tā vērtēšanu, tostarp pakārtotības līmenis, izvēles iespēja, kredīta notikums, pamatā esošā atsauces struktūra vai struktūru kopa un pamatā esošā atsauces saistība vai saistību kopa, izņemot kredītu atvasinātā instrumenta nosacīto summu un atlikušo termiņu.

Pirmās daļas vajadzībām divi atsauces nosaukumi ir vienādi tikai tad, ja tie attiecas uz vienu un to pašu juridisko struktūru.

4. Atkāpjoties no 2. punkta b) apakšpunkta, iestādes var izmantot nopirkto kredītu atvasinātos instrumentus, kas attiecas uz atsauces nosaukumu portfeli, lai kompensētu pārdotos kredītu atvasinātos instrumentus, kas attiecas uz atsevišķiem atsauces nosaukumiem šajā portfelī, ja atsauces struktūru kopa un pakārtotības līmenis abos darījumos ir vienāds.
5. Ja iestādes pērk kredītaizsardzību kopējo ieņēmumu mijmaiņas darījumā un par mijmaiņu saņemtos neto maksājumus iegrāmato kā neto ienākumu, bet neiegrāmato attiecīgo pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta vērtības pazemināšanos pirmā

līmeņa kapitālā, tad iestādes nesamazina pārdotā kredītu atvasinātā instrumenta efektīvo nosacīto summu.

6. Ja nopirktie kredītu atvasinātie instrumenti attiecas uz atsaucē saistību portfeli, iestādes var samazināt efektīvo nosacīto summu pārdotajiem kredītu atvasinātajiem instrumentiem, kas attiecas uz atsevišķām atsaucē saistībām, par nopirkto kredītu atvasināto instrumentu efektīvo nosacīto summu saskaņā ar 2. punktu tikai tad, ja nopirktā aizsardzība ir ekonomiski līdzvērtīga pirkšanas aizsardzībai atsevišķi par katrām atsevišķām saistībām portfeli.
7. Šā panta vajadzībām "pārdotais kredītu atvasinātais instruments" ir jebkāds finanšu instruments, ar kura starpniecību iestāde faktiski nodrošina kredītaizsardzību, tostarp kredītsaistību nepildīšanas mijmaiņas līgumi, kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumi un iespēju līgumi, ja iestādei ir pienākums nodrošināt kredītaizsardzību saskaņā ar iespēju līgumā noteiktajiem nosacījumiem.

429.e pants

Darījuma partnera kredītriska palielinājums par VFD

1. Papildus tam, ka iestādes saskaņā ar 429.b panta 1. punktu aprēķina riska darījuma vērtību vērtspapīru finansēšanas darījumiem (VFD), tostarp tiem, kas ir ārpus bilances, riska darījuma vērtības mērā iekļauj arī palielinājumu par darījuma partnera kredītrisku, ko nosaka attiecīgā gadījumā saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.
2. Iestādes aprēķina palielinājumu par darījumiem ar darījumu partneriem, uz kuriem neattiecas savstarpējo prasījumu ieskaits jumta līgums, kas atbilst 206. pantā noteiktajiem nosacījumiem, palielinājumu (E_i^*) nosakot katram darījumam atsevišķi saskaņā ar šādu formulu:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kur:

i = indekss, kas apzīmē darījumu;

E_i = darījumu partnerim aizdoto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar darījumu i ;

C_i = no darījumu partnera saņemto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar darījumu i .

Iestāde var noteikt, ka E_i^* ir vienāds ar nulli, kur E_i ir darījuma partnerim aizdotā nauda, un ar saistīto saņemamo naudu neveic ieskaitu, kā noteikts 429.b panta 4. punktā.

3. Iestādes aprēķina palielinājumu par darījumiem ar darījumu partneriem, uz kuriem attiecas savstarpējo prasījumu ieskaits jumta līgums, kas atbilst 206. pantā noteiktajiem nosacījumiem, palielinājumu (E_i^*) nosakot katram darījumam atsevišķi

saskaņā ar šādu formulu:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \sum_i E_i - \sum_i C_i \right\}$$

kur:

i = indekss, kas apzīmē ieskaita līgumu;

E_i = darījumu partnerim aizdoto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu i ;

C_i = no darījumu partnera saņemto vērtspapīru vai naudas patiesā vērtība saskaņā ar savstarpējo prasījumu ieskaita jumta līgumu i .

4. Šā panta 2. un 3. punktā termins "darījuma partneris" ietver arī trīspusējos aģentus, kas saņem nodrošinājumu noguldījumu veidā un pārvalda nodrošinājumu trīspusējo darījumu gadījumā.
5. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, iestādes var izmantot 222. pantā noteikto metodi, uz ko attiecas 20 % minimums piemērojamajai riska pakāpei, lai noteiktu palielinājumu vērtspapīru finansēšanas darījumiem (VFD), tostarp tiem, kas ir ārpus bilances. Iestādes šo metodi var izmantot tikai tad, ja tās to izmanto arī šo darījumu riska darījuma vērtības aprēķināšanai, lai atbilstu 92. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā noteiktajām pašu kapitāla prasībām.
6. Ja veic repo darījumu tirdzniecības uzskaiti saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu, iestāde apvērš visus ar tirdzniecību saistītos uzskaites ierakstus.
7. Ja iestāde rīkojas kā aģents divu pušu vērtspapīru finansēšanas darījumā (VFD), tostarp ārpusbilances VFD, iestādes riska darījuma vērtības mēra aprēķināšanai piemēro šādus nosacījumus:
 - (a) ja iestāde vienai VFD darījuma pusei sniedz kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju un šī kompensācijas garantija vai saistību izpildes garantija ir vienas puses aizdotā vērtspapīra vai naudas vērtības un aizņēmēja sniegtā nodrošinājuma vērtības starpības robežās, iestāde riska darījuma vērtības mērā iekļauj tikai palielinājumu, kas noteikts saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. punktu;
 - (b) ja iestāde nesniedz nevienai iesaistītajai pusei kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju, darījumu neiekļauj riska darījuma vērtības mērā;
 - (c) ja iestāde ir ekonomiski pakļauta pamatā esošā vērtspapīra vai naudas riskam darījumā, kura summa ir lielāka nekā riska darījums, ko sedz palielinājums, tā riska darījuma vērtības mērā iekļauj arī pilnu vērtspapīra vai naudas summu, kuras riskam tā pakļauta;
 - (d) ja iestāde, rīkojoties aģenta statusā, sniedz kompensācijas garantiju vai saistību izpildes garantiju abām VFD iesaistītajām pusēm, iestāde aprēķina savu riska darījuma vērtības mēru saskaņā ar a)–c) punkta nosacījumiem katrai darījumā

iesaistītajai pusei.

429.f pants

Ārpusbilances posteņu riska darījuma vērtības aprēķināšana

1. Iestādes aprēķina riska darījuma vērtību ārpusbilances posteņiem, izņemot II pielikumā uzskaitītos līgumus, 429.d pantā noteiktos kredītu atvasinātos instrumentus, VFD un pozīcijas, saskaņā ar 111. panta 1. punkta nosacījumiem.
Atbilstīgi 166. panta 9. punktam, ja piešķirums attiecas uz kāda cita piešķiruma pagarinājumu, iestādes izmanto zemāko no abām atsevišķajiem piešķirumiem piemērojamajām korekcijas pakāpēm.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes var samazināt ārpusbilances posteņa kredītriska ekvivalento summu par atbilstošo konkrēto kredītriska korekciju summu. Aprēķinam piemēro nulles minimumu.
3. Atkāpjoties no 1. punkta, iestādes piemēro 10 % korekcijas pakāpi zema riska ārpusbilances posteņiem, kas norādīti 111. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

429.g pants

Riska darījuma vērtības aprēķināšana regulārā veidā veiktiem pirkumiem un pārdevumiem, par kuriem tiek gaidīts norēķins

1. Naudu, kas attiecas uz regulāra veida pārdevumiem, un vērtspapīrus, kas attiecas uz regulāra veida pirkumiem, kas paliek bilancē līdz norēķinu dienai, iestādes uzskata par aktīviem saskaņā ar 429. panta 4. punkta a) apakšpunktu.
2. Iestādes, kas saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu piemēro tirdzniecības dienas uzskaiti regulārā veida pirkšanas un pārdošanas darījumiem, par kuriem tiek gaidīts norēķins, apvērš par regulārā veida pārdevumiem, kas gaida norēķinu, saņemamās naudas un par regulārā veida pirkumiem, kas gaida norēķinu, maksājamās naudas ieskaitu, kas atļauts saskaņā ar šo regulējumu. Kad iestādes ir apvērkušas uzskaites ieskaitu, tās var veikt saņemamās naudas un maksājamās naudas ieskaitu, ja abi saistītie regulārā veida pārdošanas un pirkšanas darījumi ir nokārtoti, pamatojoties uz principu "piegāde pret samaksu".
3. Iestādes, kas saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu regulārajiem pirkšanas un pārdošanas darījumiem, kas gaida norēķinu, piemēro norēķina datuma uzskaiti, riska darījuma vērtības mērā iekļauj ar regulārā veida pirkumiem saistīto pirkšanas saistību pilno nominālo vērtību.

Pirmās daļas vajadzībām iestādes var veikt ar regulārā veida pirkumiem saistīto pirkšanas saistību pilnās nominālās vērtības savstarpējo ieskaitu ar saņemamās naudas, kas attiecas uz regulārā veida pārdevumiem, kuri gaida norēķinu, pilnu nominālo vērtību tikai tad, ja gan regulārā veida pirkumi, gan pārdevumi ir nokārtoti, pamatojoties uz principu "piegāde pret samaksu".

430. pants
Pārskatu sniegšanas prasības

1. Iestādes sniedz pārskatu savām kompetentajām iestādēm par sviras rādītāju, kā noteikts šajā daļā. Pārskatu par sviras rādītāju mazās iestādes, kā noteikts 430.a pantā, iesniedz reizi gadā, un pārējās iestādes, uz kurām attiecas 2. punkts, reizi gadā vai biežāk.
2. Saistībā ar pārskatu sniegšanas prasībām, kas noteiktas 1. punktā, EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu vienotas pārskatu veidnes, norādījumus par šo veidņu lietošanu, pārskatu sniegšanas biežumu un datumiem un par IT risinājumiem.

Īstenošanas tehnisko standartu projektā noteiktajām pārskatu sniegšanas prasībām ir jābūt samērīgām, ņemot vērā iestādes lielumu un sarežģītību, kā arī tās darbību būtību un riska līmeni.

EBI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [12 mēneši pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.";

(116) Astoto daļu aizstāj šādi:

"ASTOTĀ DAĻA IESTĀŽU ATKLĀTĀ INFORMĀCIJA I SADAĻA VISPĀRĪGIE PRINCIPI

430.a pants

Definīcijas

Šīs daļas un 13., 99., 100., 394. un 430. panta vajadzībām piemēro šādas definīcijas:

- 1) "liela iestāde" ir iestāde, kas atbilst jebkuram no šiem nosacījumiem:
 - (a) iestāde ir identificēta kā sistēmiski nozīmīga iestāde pasaules mērogā ("GSNI") saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 1. un 2. punktu;
 - (b) iestāde ir identificēta kā cita sistēmiski nozīmīga iestāde ("CSNI") saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 1. un 3. punktu;
 - (c) dalībvalstī, kur iestāde ir izveidota, tā ir viena no trim lielākajām iestādēm pēc aktīvu kopējās vērtības;
 - (d) iestādes aktīvu kopējā vērtība, pamatojoties uz tās konsolidācijas stāvokli, ir vienāda ar EUR 30 miljardiem vai lielāka;
 - (e) iestādes aktīvu kopējā vērtība ir vienāda ar EUR 5 miljardiem vai lielāka un kopējo aktīvu attiecība pret IKP dalībvalstī, kurā tā izveidota, ir vidēji vienāda vai lielāka par 20 % četru gadu periodā, kas ir tieši pirms kārtējā ikgadējā informācijas atklāšanas perioda.
- 2) "liels meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kas atbilst lielas iestādes klasifikācijai, kā noteikts 1. punktā.
- 3) "biržā nekotēta iestāde" ir iestāde, kas nav emitējusi vērtspapīrus, kurus atļauts tirgot jebkuras dalībvalsts regulētā tirgū, kā noteikts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā.
- 4) "maza iestāde" ir iestāde, kuras aktīvu vērtība ir vienāda vai mazāka par EUR 1,5 miljardiem četru gadu periodā, kas ir tieši pirms kārtējā ikgadējā informācijas atklāšanas perioda.

431. pants

Informācijas atklāšanas prasības un politika

1. Iestādes publiski atklāj II un III sadaļā minēto informāciju saskaņā ar šajā sadaļā sniegtajiem noteikumiem, piemērojot 432. pantā minētos izņēmumus.
2. Iestādes publiski atklāj visas atļaujas, ko piešķirušas kompetentās iestādes saskaņā ar Trešo daļu attiecībā uz III sadaļā norādītajiem instrumentiem un metodoloģijām.
3. Iestādes vadības struktūra vai augstākā vadība pieņem oficiālās politiskās nostādnēs, lai nodrošinātu atbilstību šajā daļā sniegtajām informācijas atklāšanas prasībām, un īsteno iekšējos procesus, sistēmas un kontroles, lai pārliecinātos, ka informācija tiek pienācīgi atklāta un atbilst šajā daļā noteiktajām prasībām. Vismaz viens iestādes vadības struktūras vai augstākās vadības loceklis rakstiski apliecina, ka attiecīgā

iestāde ir atklājusi šajā daļā prasīto informāciju saskaņā ar šajā punktā minētajām politikas nostādnēm, iekšējiem procesiem, sistēmām un kontrolēm. Šajā punktā minēto rakstisko apliecinājumu iekļauj iestādes atklātajā informācijā.

Iestādēm ir jābūt izstrādātām arī politiskajām nostādnēm, lai pārliecinātos, ka atklātā informācija tirgus dalībniekiem dod pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu. Ja iestādes konstatē, ka šajā daļā prasītā atklājamā informācija tirgus dalībniekiem nedod pietiekami plašu pārskatu par iestādes riska profilu, tām ir jāpublisko informācija papildus tai, ko prasīts izpaust saskaņā ar šīs daļas nosacījumiem. Neatkarīgi no iepriekš minētā, iestādēm tiek prasīts sniegt tikai tādu informāciju, kas ir būtiska, nevis aizsargājama vai konfidenciālu informāciju, kā norādīts 432. pantā.

4. Kvantitatīvajai informācijai pievieno kvalitatīvo aprakstu un jebkādu citu papildu informāciju, kas var būt nepieciešama, lai šīs informācijas lietotāji varētu saprast kvantitatīvo informāciju, jo īpaši atzīmējot jebkādas būtiskas izmaiņas konkrētajā atklātajā informācijā salīdzinājumā ar iepriekš sniegtajām ziņām.
5. Iestādes, ja tām pieprasa, paskaidro savus reitingu lēmumus MVU, kā arī citām komercsabiedrībām, kas vēlas saņemt aizdevumus, pēc pieprasījuma sniedzot rakstisku paskaidrojumu. Šā paskaidrojuma administratīvajām izmaksām ir jābūt samērīgām ar aizdevuma apmēru.

432. pants

Nebūtiska, aizsargājama vai konfidenciāla informācija

1. Iestādes var neatklāt informāciju par vienu vai vairākiem II un III sadaļā uzskaitītajiem jautājumiem, ja šī informācija nav uzskatāma par būtisku, izņemot informāciju, kas jāatklāj saskaņā ar 435. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 437. pantu un 450. pantu.

Atklājamo informāciju uzskata par būtisku, ja tās neatklāšana vai nepareizs izklāsts varētu mainīt vai ietekmēt tāda lietotāja novērtējumu vai lēmumu, kurš, pamatojoties uz šo informāciju, pieņem ekonomiskus lēmumus.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kā iestādēm ir jāpiemēro būtiskums attiecībā uz II un III sadaļas informācijas atklāšanas prasībām.

2. Iestādes var arī izlaist vienu vai vairākus II un III sadaļā minētos informācijas jautājumus, ja tajos ir iekļauta informācija, kas saskaņā ar šo punktu uzskatāma par aizsargājama vai konfidenciālu, izņemot attiecībā uz atklājamo informāciju, kas noteikta 437. un 450. pantā.

Iestādes informāciju uzskata par aizsargājama, ja šīs informācijas publiska atklāšana var vājināt tās konkurētspēju. Aizsargājama varētu būt tāda informācija par produktiem vai sistēmām, kas varētu padarīt iestādes ieguldījumus tajos

mazvērtīgākus, ja taptu zināma konkurentiem.

Informāciju uzskata par konfidenciālu, ja iestādēm attiecībās ar klientiem vai citiem darījuma partneriem ir pienākums nodrošināt informācijas konfidencialitāti vai izņēmuma gadījumos un ar kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu, ja šāda informācija varētu būtiski ietekmēt iestādes konkurētspēju.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu pieņem pamatnostādnes par to, kā iestādēm ir jāpiemēro aizsardzība un konfidencialitāte attiecībā uz II un III sadaļas informācijas atklāšanas prasībām.

3. Izņēmuma gadījumos, kas minēti 2. punktā, attiecīgā iestāde, atklājot informāciju, norāda faktu, ka tās atklātajā informācijā atsevišķi jautājumi nav atklāti, informācijas neatklāšanas iemeslus, kā arī publicē vispārīgas ziņas par pieprasīto informāciju, izņemot gadījumus, kad jautājuma priekšmets kā tāds ir aizsargājama vai konfidenciāla informācija.

433. pants

Informācijas atklāšanas regularitāte un apjoms

Iestādes publicē II un III sadaļā prasīto informāciju tādā veidā, kā noteikts 433.a–433.c pantā.

Reizi gadā atklājamo informāciju publicē tajā pašā dienā, kad iestādes publicē savus finanšu pārskatus, vai iespējami īsā laikā pēc tam.

Pusgada vai ceturkšņa atklājamo informāciju publicē tajā pašā dienā, kad iestādes attiecīgā gadījumā publicē savus finanšu pārskatus par attiecīgo periodu, vai iespējami īsā laikā pēc tam.

Ja šajā daļā prasītās informācijas atklāšanas datums atpaliek no attiecīgo finanšu pārskatu publicēšanas, kavējumam ir jābūt pamatotam, un katrā ziņā tas nedrīkst pārsniegt termiņu, ko noteikušas kompetentās iestādes atbilstoši Direktīvas 2013/36/ES 106. pantam.

433.a pants

Informācija, ko atklāj lielās iestādes

1. Lielās iestādes atklāj šādu informāciju ar vismaz šādu regularitāti:
 - (a) visu informāciju, kas prasīta šajā daļā, sniedz reizi gadā;
 - (b) informāciju, kas norādīta 439. panta e) un f) punktā, 442. panta e) punkta 1) punktā un 3) punktā, 444. panta e) punktā, 448. panta a) un b) punktā, 449. panta k)–m) punktā, 451. panta a) un b) punktā, 451.a panta 2. un 3. punktā, 452. panta f) punktā, 453. panta f) punktā un 455. panta 2. punkta a) apakšpunktā, reizi pusgadā;
 - (c) informāciju, kas norādīta 437. panta a) punktā, 438. panta c) punktā un 442. panta c) punktā, un 447. pantā norādīto galveno metriku — reizi ceturksnī.
2. Atkāpjoties no 1. panta, lielās iestādes, kas nav G-SNI un kas nav biržā kotētās iestādes, atklāj turpmāk uzskaitīto informāciju ar šādu regularitāti:
 - (d) visu informāciju, kas prasīta šajā daļā, sniedz reizi gadā;

- (e) 447. pantā norādīto galveno metriku — reizi pusgadā.
3. Lielās iestādes, uz kurām attiecas 92.a vai 92.b pants, atklāj 437.a pantā prasīto informāciju reizi pusgadā, izņemot 447. panta h) punktā norādītos galvenos rādītājus.

433.b pants
Informācija, ko atklāj mazās iestādes

1. Mazās iestādes atklāj šādu informāciju ar vismaz šādu regularitāti:
- (a) reizi gadā:
- (i) šīs regulas 435. panta 1. punkta a), e) un f) apakšpunktā norādīto informāciju;
 - (ii) šīs regulas 435. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā norādīto informāciju;
 - (iii) šīs regulas 450. pantā norādīto informāciju;
 - (iv) attiecīgā gadījumā informāciju, kas norādīta 437. panta a) punktā, 438. panta c) punktā, 439. panta e) un f) punktā, 442. panta c) punktā un e) punkta 1) un 3) apakšpunktā, 444. panta e) punktā, 448. panta a) un b) punktā, 449. panta k)–m) punktā, 451. panta a) un b) punktā, 451.a panta 2. un 3. punktā, 452. panta f) punktā, 453. panta f) punktā un 455. panta 2. punkta a) apakšpunktā.
- (b) šīs regulas 447. pantā norādītos galvenos rādītājus — reizi pusgadā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, mazās iestādes, kas nav biržā kotētās iestādes, vismaz reizi gadā atklāj šādu informāciju:
- (a) šīs regulas 435. panta 1. punkta a), e) un f) apakšpunktā norādīto informāciju;
 - (b) šīs regulas 435. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā norādīto informāciju;
 - (c) šīs regulas 450. pantā norādīto informāciju;
 - (d) šīs regulas 447. pantā norādītos galvenos rādītājus.

433.c pants
Informācija, ko atklāj citas iestādes

1. Iestādes, uz kurām neattiecas 433.a vai 433.b pants, atklāj šādu informāciju ar vismaz šādu regularitāti:
- (a) visu informāciju, kas prasīta šajā daļā, sniedz reizi gadā;
 - (b) šīs regulas 447. pantā norādītos galvenos rādītājus — reizi pusgadā.
2. Atkāpjoties no 1. panta, citas iestādes, kas nav biržā kotētās iestādes, atklāj turpmāk uzskaitīto informāciju vismaz ar šādu regularitāti:
- (a) informāciju, kas norādīta 435. un 450. pantā, 437. panta a) punktā, 438. panta

c) punktā, 439. panta e) un f) punktā, 442. panta 1) punkta c) un e) apakšpunktā un 3) punktā, 444. panta e) punktā, 448. panta a) un b) punktā, 449. panta k)–m) punktā, 451. panta a) un b) punktā, 451.a panta 2. un 3. punktā, 452. panta f) punktā, 453. panta f) punktā un 455. panta 2. punkta a) apakšpunktā, reizi gadā;

(b) 447. pantā norādītos galvenos rādītājus — reizi pusgadā.

434. pants

Informācijas atklāšanas līdzekļi

1. Visu informāciju, kas prasīta II un III sadaļā, iestādes sniedz elektroniskā veidā un vienā datu nesējā vai vietā. Viens datu nesējs vai vieta ir atsevišķs dokuments, kas sniedz tūlītēji pieejamu prudenciālas informācijas avotu informācijas lietotājiem, vai atsevišķi nodalīta sadaļa, kas iekļauta iestādes finanšu pārskatos vai finanšu ziņojumos vai ir tiem pievienota un satur prasīto informāciju, un šie lietotāji to var viegli identificēt.
2. Iestādes savās tīmekļa vietnēs vai jebkādā citā pienācīgā vietā, ja tām nav savas tīmekļa vietnes, dara pieejamu saskaņā ar šo daļu atklājamās informācijas arhīvu. Šim arhīvam ir jābūt pieejamam laikposmā, kas nav īsāks par iestāžu finanšu pārskatos iekļautās informācijas uzglabāšanas periodu, kas noteikts valsts tiesību aktos.
3. Šajā pantā termins "finanšu pārskats" ir jāsaprot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK³⁰ 4. un 5. panta nozīmē.

434.a pants

Informācijas atklāšanas vienotie formāti

1. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros norāda vienotus formātus attiecībā uz informācijas atklāšanu un saistītos norādījumus, saskaņā ar kuriem ir jāatklāj II un III sadaļā prasītā informācija.
Šiem vienotajiem formātiem ir jānodrošina, ka lietotājiem tiek nodota pietiekami vispusīga un salīdzināma atklājamā informācija, kas ļauj novērtēt iestāžu riska profilu un to atbilstības līmeni Pirmajā līdz Septītajā daļā sniegtajām prasībām. Lai veicinātu informācijas salīdzināmību, īstenošanas tehniskajos standartos cenšas saglabāt atklājamās informācijas formātu saskanību ar starptautiskajiem standartiem par atklājamo informāciju.
Attiecīgā gadījumā atklājamās informācijas formātam ir jābūt tabulas veidā.
2. EBI iesniedz Komisijai 1. punktā minēto īstenošanas tehnisko standartu projektus

³⁰

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

līdz [2019. gada 30. jūnijam].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

II SADAĻA

PĀRREDZAMĪBAS UN INFORMĀCIJAS ATKLĀŠANAS TEHNISKIE KRITĒRIJI

435. pants

Informācijas atklāšana par riska pārvaldības mērķiem un politiku

1. Iestādēm ir jāatklāj riska pārvaldības mērķi un politika attiecībā uz katru atsevišķo riska kategoriju, tostarp šajā sadaļā norādītajiem riskiem, kā norādīts 433.a, 433.b un 433.c pantā. Atklāj šādu informāciju:
 - (a) risku kategoriju pārvaldības stratēģijas un procesus;
 - (b) attiecīgās riska pārvaldības funkcijas struktūru un organizāciju, tostarp informāciju par pilnvarojuma pamatu, pilnvarām un pārskatatbildību saskaņā ar iestādes dibināšanas un reglamentējošajiem dokumentiem;
 - (c) riska ziņošanas un riska mērīšanas sistēmu jomu un būtību;
 - (d) riska ierobežošanas un mazināšanas politiku, kā arī stratēģijas un procesus riska ierobežošanas pozīciju un riska mazinātāju pastāvīgas efektivitātes kontrolei;
 - (e) vadības struktūras apstiprinātu ziņojumu par attiecīgās iestādes riska pārvaldības pasākumu atbilstību, lai pārlicinātu, ka ieviestās riska pārvaldības sistēmas atbilst iestādes profilam un stratēģijai;
 - (f) riska ziņojuma kopsavilkumu, ko apstiprinājusi vadības struktūra, īsumā aprakstot attiecīgās iestādes vispārējo riska profilu, kurš saistīts ar uzņēmējdarbības stratēģiju. Šajā ziņojumā iekļauj:
 - (i) galvenos koeficientus un rādītājus, kas ārējām ieinteresētajām personām sniedz vispusīgu skatījumu par iestādes īstenoto riska pārvaldību, tostarp, kā iestādes riska profils mijiedarbojas ar vadības struktūras noteikto riska pieļaujamo līmeni;
 - (ii) informāciju par grupas iekšējiem darījumiem un darījumiem ar saistītajām pusēm, kas var būtiski ietekmēt konsolidētās grupas riska profilu.
2. Iestādes atklāj šādu informāciju par pārvaldības pasākumiem, tostarp regulārus, vismaz reizi gadā veicamus atjauninājumus, kā norādīts 433.a, 433.b un 433.c pantā:
 - (a) direktora amatu skaitu, ko ieņem vadības struktūras locekļi;
 - (b) darbā pieņemšanas politiku vadības struktūras locekļu atlasei un viņu faktiskās

- zināšanas, prasmes un kompetenci;
- (c) iestādes daudzveidības politiku attiecībā uz vadības struktūras locekļu atlasī, tās mērķus un visus attiecīgos uzdevumus, kas noteikti šajā politikā, kā arī to, kādā mērā šie mērķi un uzdevumi ir sasniegti;
- (d) vai iestāde ir vai nav izveidojusi atsevišķu riska pārvaldības komiteju, un cik reižu šī riska pārvaldības komiteja ir tikusies;
- (e) aprakstu informācijas vadības struktūrai par riska pārvaldību plūsmu.

436. pants

Informācijas atklāšana par darbības jomu

Iestādes sniedz šādu informāciju attiecībā uz šajā regulā noteikto prasību darbības jomu:

- (a) nosaukumu iestādei, kurai piemēro šīs regulas prasības;
- (b) atbilstīgi piemērojamajam grāmatvedības regulējumam sagatavoto konsolidēto finanšu pārskatu saskaņošanu ar konsolidēto finanšu pārskatu, kas sagatavots atbilstīgi prasībām par reglamentējošo konsolidāciju, kas noteiktas Pirmās daļas II sadaļas 2. un 3. iedaļā. Saskaņojumā norāda saskaņā ar grāmatvedības un reglamentējošo piemērošanas jomu veiktās konsolidācijas atšķirības un juridiskās personas, kas iekļautas katrā no šīm jomām. Aprakstā par juridiskajām personām, kas iekļautas konsolidācijas reglamentējošā piemērošanas jomā, norāda, vai šīs juridiskās personas ir konsolidētas pilnībā vai proporcionāli un vai šo juridisko personu līdzdalība ir atskaitīta no pašu kapitāla;
- (c) jebkurus esošos vai paredzamos būtiskos praktiskos vai juridiskos šķēršļus tam, lai varētu veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu vai saistību nokārtošanu starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumiem;
- (d) kopējo summu, par kuru faktiskais pašu kapitāls ir mazāks nekā prasītais kapitāls visos meitasuzņēmumos, kas nav iekļauti konsolidācijā, un šādu meitasuzņēmumu nosaukumus;
- (e) attiecīgā gadījumā, kādu apstākļu dēļ ir izmantotas 7. pantā minētie izņēmumi vai 9. pantā minētā individuālas konsolidēšanas metode.

437. pants

Informācijas atklāšana par pašu kapitālu

Iestādes par pašu kapitālu atklāj šādu informāciju:

- (a) pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu, pirmā līmeņa papildu kapitāla posteņu, otrā līmeņa papildu kapitāla posteņu, kā arī saskaņā ar 32.–35., 36., 56., 66. pantu iestādes pašu kapitālam piemēroto filtru un atskaitījumu pilnīgu saskaņošanu ar iestādes revidēto finanšu pārskatu bilanci;
- (b) iestādes emitēto pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentu galveno iezīmju aprakstu;
- (c) visus noteikumus un nosacījumus par visiem pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa papildu kapitāla un otrā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem;
- (d) atsevišķu informāciju par būtību un apmēriem saistībā ar:

- (i) katru prudenciālo filtru, ko piemēro saskaņā ar 32.–35. pantu,
 - (ii) katru atskaitījumu, ko veic saskaņā ar 36., 56. un 66. pantu,
 - (iii) posteņiem, ko neatskaita saskaņā ar 47., 48., 56., 66. un 79. pantu;
- (e) aprakstu par visiem ierobežojumiem, ko piemēro pašu kapitāla aprēķināšanai saskaņā ar šo regulu, un instrumentiem, prudenciālajiem filtriem un atskaitījumiem, kuriem šos ierobežojumus piemēro;
- (f) vispusīgu skaidrojumu par kapitāla rādītāju aprēķināšanas pamatu, ja šie kapitāla rādītāji ir aprēķināti, izmantojot pašu kapitāla elementus, kas noteikti citādāk, nekā noteikts šajā regulā.

437.a pants

Informācijas atklāšana par prasībām, kas piemērojamas pašu kapitālam un atbilstīgām saistībām

Iestādes, kurām piemērojams 92.a vai 92.b pants, atklāj šādu informāciju par savu pašu kapitālu un atbilstīgām saistībām:

- (a) pašu kapitāla un atbilstīgo saistību sastāvu, to maksājuma termiņus un galvenās pazīmes;
- (b) atbilstīgo saistību klasifikāciju kreditoru hierarhijā;
- (c) katras 72.b pantā norādīto atbilstīgo saistību emisijas kopējo summu un to emisiju summas, kas iekļautas atbilstīgo saistību posteņī ar 72.b panta 3. punktā noteiktajiem ierobežojumiem;
- (d) saskaņā ar 72.a panta 2. punkta nosacījumiem neiekļauto saistību kopējo summu.

438. pants

Informācijas atklāšana par pašu kapitāla prasībām un riska darījumu riska svērtajām vērtībām

Iestādes atklāj šādu informāciju saistībā ar atbilstību šīs regulas 92. pantam un Direktīvas 2013/36/ES 73. pantam:

- (a) kopsavilkumu par to, kā iestāde novērtē iekšējā kapitāla pietiekamību pašreizējās un plānotās darbības nodrošināšanai;
- (b) prasības par papildu pirmā līmeņa pamata kapitāla sastāvu, pamatojoties uz uzraudzības procesu, kā norādīts Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- (c) pēc attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma rezultātu par iestādes iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas procesu;
- (d) riska darījumu riska kopējo vērtību un atbilstošās kopējās pašu kapitāla prasības, kas noteiktas saskaņā ar 92. pantu, kas jāsadala dažādās riska kategorijās, kā noteikts Trešajā daļā, un attiecīgā gadījumā skaidrojumu par to, kādas sekas uz pašu kapitāla un riska darījumu riska svērtu vērtību aprēķināšanu rada tas, ka tiek piemērots kapitāla minimums un netiek atskaitīti posteņi no pašu kapitāla;
- (e) riska darījumu riska svērtās vērtības katrai 153. panta 5. punkta 1. tabulā norādītajai specializētās kreditēšanas kategorijai un 155. panta 2. punktā norādītajām kapitāla

vērtspapīru riska darījumu kategorijām;

- (f) riska darījuma vērtību un riska darījumu riska svērto vērtību pašu kapitāla instrumentiem, ko tur apdrošināšanas uzņēmums, pārāpdrošināšanas uzņēmums vai apdrošināšanas kontrolāciju sabiedrība, ko iestāde neatskaita no sava pašu kapitāla saskaņā ar 49. pantu, aprēķinot savas kapitāla prasības individuālā, subkonsolidētā vai konsolidētā līmenī;
- (g) finanšu konglomerāta papildu pašu kapitāla prasību un kapitāla pietiekamības rādītāju, ko aprēķina saskaņā ar Direktīvas 2002/87/EK 6. pantu un tās I pielikumu, ja piemēro minētajā pielikumā norādīto 1. vai 2. metodi;
- (h) riska darījumu riska svērto vērtību atšķirības kārtējā pārskata periodā salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu, kas radušās iekšējo modeļu izmantošanas dēļ, tostarp aprakstu par galvenajiem faktoriem, kas ietekmējuši šo atšķirību rašanos;
- (i) iestādēm, kurām atļauts izmantot iekšējos modeļus, hipotētiskas riska darījumu riska svērtās vērtības, kas varētu būt, ja attiecīgajiem riska darījumiem tiktu izmantota piemērojamā standartizētā pieeja.

439. pants

Informācijas atklāšana par riska darījumiem ar darījuma partnera kredītrisku

Iestādes attiecībā uz saviem riska darījumiem ar darījuma partnera kredītrisku, kā minēts Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļā, atklāj šādu informāciju:

- (a) aprakstu par metodoloģiju, kas izmantota, lai piešķirtu iekšējo kapitālu un kredītlimitus darījuma partnera kredītriska darījumiem, tostarp par metodēm, ko izmanto, lai piešķirtu šos limitus centrālo darījumu starpnieku riska darījumiem;
- (b) aprakstu par politiku, kas attiecas uz garantijām un citiem kredītriska mazināšanas pasākumiem, piemēram, attiecībā uz nodrošinājuma piesaisti un kredītrezervju izveidi;
- (c) aprakstu par politiku, kas attiecas uz 291. pantā definētajiem korelācijas riska darījumiem;
- (d) nošķirtā un nenošķirtā saņemtā un izsniegtā nodrošinājuma summu katram nodrošinājuma veidam, kas sīkāk sadalīts kā nodrošinājums, ko izmanto atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumiem, un nodrošinājuma summa, kas iestādei jānodrošina, ja tās kredītreitings tiek pazemināts;
- (e) atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumu līgumu bruto pozitīvo patieso vērtību, ieguvumus no savstarpējo prasījumu ieskaita, neto pašreizējā kredītriska darījumu vērtību, saņemtā nodrošinājuma vērtību un atvasināto instrumentu kredītriska darījumu neto vērtību katram atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumu veidam. Šajā punktā pašreizējā kredītriska darījumu neto vērtība ir kredītriska darījumu vērtība atvasināto instrumentu un vērtspapīru finansēšanas darījumiem pēc tam, kad atskaitīti ieguvumi no tiesiski īstenojamiem savstarpējo prasījumu ieskaita līgumiem un nodrošinājuma līgumiem;
- (f) pasākumus attiecībā uz atvasināto instrumentu darījumiem, riska darījuma vērtību pirms un pēc kredītrisku mazināšanas metožu piemērošanas, kas noteiktas Trešās

daļas II sadaļas 6. nodaļas 3.–6. iedaļā, atkarībā no tā, kura metode ir piemērojama, ko sadala sīkāk kā aizvietošanas izmaksas un iespējamās nākotnes komponentus saskaņā ar metodēm, kas noteiktas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3., 4. un 5. iedaļā;

- (g) attiecībā uz vērtspapīru finansēšanas darījumiem riska darījuma vērtību pirms un pēc kredītrisku mazināšanas metožu piemērošanas, kas noteiktas Trešās daļas II sadaļas 4. un 6. nodaļā, atkarībā no tā, kura metode ir piemērojama;
- (h) kredītu atvasināto instrumentu veidoto riska ierobežošanas pozīciju nosacītā vērtība un pašreizējās kredītriska darījumu vērtības sadalījums pa kredītriska darījumu veidiem;
- (i) kredītu atvasināto instrumentu darījumu nosacītās summas un patieso vērtību. Kredītu atvasināto instrumentu darījumus sīkāk iedala kā kredītu atvasinātos instrumentus, ko izmanto pašas iestādes kredītportfeļa vajadzībām, un kā kredītu atvasinātos instrumentus, ko izmanto starpniecības nolūkos, un pēc produktu veida. Kredītu atvasināto instrumentu darījumus tālāk iedala pēc nopirktās un pārdotās aizsardzības katrā produktu grupā;
- (j) alfas aplēsi, ja iestāde ir saņēmusi kompetento iestāžu atļauju izmantot savu alfas aplēsi saskaņā ar 284. panta 9. punktu;
- (k) iestādēm, kas izmanto Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 4. un 5. iedaļā noteiktās metodes, savas bilances un ārpusbilances atvasināto instrumentu uzņēmējdarbības lielumu, kas aprēķināts saskaņā ar 273.a panta attiecīgi 1. un 2. punktu.

440. pants

Informācijas atklāšana par pretcikliskajām kapitāla rezervēm

Iestādes saistībā ar savu atbilstību Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļā minētajai prasībai par pretcikliskajām kapitāla rezervēm atklāj šādu informāciju:

- (a) iestādes kredītriska darījumu riska darījumu riska svērto vērtību ģeogrāfisko iedalījumu, ko izmanto kā pamatu pretciklisko kapitāla rezervju aprēķināšanai;
- (b) iestādes specifisko pretciklisko kapitāla rezervju summu.

441. pants

Informācijas atklāšana par globālas sistēmiskas nozīmes rādītājiem

Iestādes, kas ir noteiktas par globāli sistēmiski nozīmīgām iestādēm saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 131. pantu, reizi gadā sniedz informāciju par to rādītāju vērtībām, ko izmanto, lai noteiktu iestādes vērtējumu saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto identifikācijas metodoloģiju.

442. pants

Informācijas atklāšana par riska darījumiem ar kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku

Iestādes attiecībā uz saviem riska darījumiem ar kredītrisku un atgūstamās vērtības samazinājuma risku atklāj šādu informāciju:

- (a) definīcijas, ko iestādes uzskaites vajadzībām piemēro jēdzieniem "kavēts" un "ar samazinātu vērtību";
- (b) aprakstu par pieejām un metodēm, ko izmanto specifisko un vispārējo kredītriska

korekciju noteikšanai;

- (c) informāciju par ieņēmumus nesošo, ieņēmumus nenesošo un neveikto riska darījumu summu un kvalitāti, tostarp to saistīto uzkrāto vērtības pasliktināšanos, noteikumus un negatīvās patiesās vērtības izmaiņas kredītriska dēļ, kā arī saņemtās nodrošinājuma summas un finanšu garantijas;
- (d) analīzi par kavētu riska darījumu uzskaites ilgumu;
- (e) bruto un neto uzskaites vērtību riska darījumiem, kuros netiek un kuros tiek pildītas saistības, uzkrātās specifiskās un vispārējās kredītriska korekcijas un uzkrātos norakstījumus, kas veikti attiecībā pret šiem riska darījumiem, un to sadalījumu pēc ģeogrāfiskās teritorijas un nozares veida;
- (f) jebkādas bruto summas izmaiņas riska darījumos, kuros netiek pildītas saistības, parāda vērtspapīros un ārpusbilances riska darījumos, tostarp sniedzot informāciju vismaz par šo riska darījumu sākuma un beigu bilanci, bruto summu riska darījumiem, kuriem saistību neizpildes statuss ir mainīts uz saistību izpildes statusu vai kam piemērota norakstīšana, kā arī aizdevumu un parāda vērtspapīru atlikušā termiņa sadalījumu.

443. pants

Informācijas atklāšana par apgrūtinātiem un neapgrūtinātiem aktīviem

Iestādes atklāj informāciju par saviem apgrūtinātajiem un neapgrūtinātajiem aktīviem. Šim nolūkam iestādes izmanto uzskaites vērtību katrai riska darījumu kategorijai, kas sīkāk sadalīta pēc aktīvu kvalitātes un apgrūtināto un neapgrūtināto aktīvu uzskaites vērtības kopējās summas. Atklājot informāciju par apgrūtinātiem un neapgrūtinātiem aktīviem, neatklāj ārkārtas likviditātes palīdzību, ko sniegušas ECBS centrālās bankas.

444. pants

Informācijas atklāšana par standartizētās pieejas izmantošanu

Iestādes, kuras riska darījumu riska svērtās vērtības aprēķina saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, par katru 112. pantā norādīto riska darījumu kategoriju atklāj šādu informāciju:

- (a) norīkotu ĀKNI vai eksporta kredīta aģentūru (turpmāk — EKA) nosaukumus, kā arī ar norīkojumiem saistīto izmaiņu iemeslus informācijas atklāšanas periodā;
- (b) riska darījumu kategorijas, kurās izmanto ĀKNI vai EKA;
- (c) aprakstu par procedūru, ko izmanto, lai attiecinātu emitenta un emisijas kredītnovērtējumu uz citiem posteņiem, kuri nav iekļauti tirdzniecības portfeli;
- (d) katras norīkotas ĀKNI vai EKA piešķirtā ārējā reitinga sasaisti ar riska svērumiem, kas atbilst Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā paredzētajām kredītkvalitātes pakāpēm, ņemot vērā, ka šī informācija nav jāatklāj, ja iestāde atbilst EBI publicētajai standarta sasaistei;
- (e) riska darījumu vērtības un riska darījumu vērtības pēc kredītriska mazināšanas, kas saistītas ar katru kredītkvalitātes pakāpi, kura paredzēta Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, kā arī riska darījuma vērtības, kas atskaitītas no pašu kapitāla.

445. pants

Informācijas atklāšana par riska darījumiem ar tirgus risku standartizētās pieejas gadījumā

Iestādes, kas aprēķina savas pašu kapitāla prasības saskaņā ar Trešās daļas, IV sadaļas 1.a nodaļu, atklāj kopējās kapitāla prasības, kapitāla prasības uz jutīguma pamata veidoto metožu pasākumiem, saistību neizpildes riska prasības un pašu kapitāla prasības atlikušajiem riskiem šādiem instrumentiem:

- (a) finanšu instrumentiem, kas nav tirdzniecības portfelī turētie vērtspapīrošanas instrumenti, veicot sadalījumu pēc risku veida un atsevišķi identificējot saistību neizpildes riska prasību;
- (b) vērtspapīrošanas instrumentiem, kas netiek turēti korelācijas tirdzniecības portfelī (CTP), atsevišķi norādot kredītriska starpības riska prasību un saistību neizpildes riska prasību;
- (c) vērtspapīrošanas instrumentiem, kas tiek turēti CTP, atsevišķi norādot kredītriska starpības riska prasību un saistību neizpildes riska prasību.

446. pants

Informācijas atklāšana par operacionālā riska pārvaldību

Iestādes atklāj informāciju par savu operacionālā riska pārvaldību, tostarp:

- (a) kopējos zaudējumus, kas radušies operacionālo risku rezultātā pēdējo desmit gadu laikā, sadalot vēsturiskos zaudējumus pa gadiem un atsevišķi norādot zaudējumus, kuru summa pārsniedz EUR 1 miljonu;
- (b) to zaudējumu skaitu, kas pārsniedz EUR 1 miljonu, pēdējo trīs gadu laikā radušos šādu zaudējumu kopējās summas, kā arī piecu lielāko zaudējumu kopējās summas;
- (c) rādītājus un komponentus, ko izmanto pašu kapitāla prasības aprēķināšanai katra attiecīgā uzņēmējdarbības rādītāja dalījumā.

447. pants

Informācijas atklāšana par galvenajiem rādītājiem

Iestādes tabulas formā norāda šādus galvenos rādītājus:

- (a) pašu kapitāla sastāvu un pašu kapitāla prasības, kas aprēķinātas saskaņā ar 92. pantu;
- (b) kopējo riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. punktu;
- (c) attiecīgā gadījumā pirmā līmeņa pamata kapitāla summu, kas iestādēm ir jātur saskaņā ar Direktīvas 2013/36/EK 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- (d) apvienoto rezervju prasību, kas iestādēm ir jātur saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 4. nodaļu;
- (e) sviras rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar 429. pantu;
- (f) attiecīgā gadījumā likviditātes seguma vidējo rādītāju vai vidējos rādītājus katram informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, kas aprēķināts saskaņā ar Deleģēto regulu (ES) Nr. 2015/61, pamatojoties uz mēneša rādītājiem;
- (g) neto stabila finansējuma prasību, kas aprēķināta saskaņā ar 428.b pantu;
- (h) paša kapitāla un atbilstīgo saistību prasības, kas aprēķinātas saskaņā ar 92.a un

92.b pantu un attiecīgā gadījumā sadalītas sīkāk katras noregulējuma grupas līmenī.

448. pants

Informācijas atklāšana par tirdzniecības portfeli neiekļautu pozīciju procentu likmju riska darījumiem

1. Sākot no [divi gadi pēc KPR grozījumu regulas stāšanās spēkā], iestādes atklāj šādu kvantitatīvu un kvalitatīvu informāciju par riskiem, kas rodas saistībā ar procentu likmju iespējamām izmaiņām un kas ietekmē gan pamatkapitāla ekonomisko vērtību, gan neto procentu ienākumu no netirdzniecības darbībām, kas norādītas Direktīvas 2013/36/ES 84. pantā un 98. panta 5. punktā:
 - (a) pamatkapitāla ekonomiskās vērtības izmaiņas, kas aprēķinātas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/EK 98. panta 5. punktā norādītajiem sešiem uzraudzības šoka scenārijiem attiecībā uz kārtējo un iepriekšējo informācijas atklāšanas periodu;
 - (b) neto procentu ienākuma izmaiņas, kas aprēķinātas saskaņā ar Direktīvas 2013/36/EK 98. panta 5. punktā norādītajiem sešiem uzraudzības šoka scenārijiem attiecībā uz kārtējo un iepriekšējo informācijas atklāšanas periodu;
 - (c) aprakstu par galvenajiem modelēšanas un parametru pieņēmumiem, kas nav šā panta 2. punktā un Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 5a. punkta b) apakšpunktā minētie, kas izmantoti, lai aprēķinātu pamatkapitāla ekonomiskās vērtības un neto procentu ienākuma izmaiņas, kā prasīts šā punkta a) un b) apakšpunktā;
 - (d) skaidrojumu par šā punkta a) un b) apakšpunktā sniegto riska pasākumu nozīmību un par šo riska pasākumu būtiskām izmaiņām kopš iepriekšējā ziņošanas datuma;
 - (e) aprakstu par to, kā iestādes definē, mēra, mazina un kontrolē procentu likmes riskus, kas izriet no to netirdzniecības portfeļa darbībām, kompetento iestāžu caurlūkošanas vajadzībām saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 84. pantu, tostarp:
 - (i) aprakstu par konkrētiem riska pasākumiem, ko iestādes izmanto, lai novērtētu sava pamatkapitāla ekonomiskās vērtības un sava neto procentu ienākuma izmaiņas;
 - (ii) aprakstu par galvenajiem modelēšanas un parametru pieņēmumiem, kas varētu atšķirties no vispārējiem Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 5.a punktā un šā panta 2. punktā minētajiem pieņēmumiem un kas izmantoti iestāžu iekšējās mērījumu sistēmās, lai aprēķinātu pamatkapitāla ekonomiskās vērtības un neto procentu ienākuma izmaiņas saskaņā ar sešiem uzraudzības scenārijiem, kā arī pamatojumu šīm atšķirībām;
 - (iii) aprakstu par procentu likmes šoka scenārijiem, ko iestādes izmanto procentu likmes riska aplēsēm;
 - (iv) šo procentu likmes risku ierobežošanas sekas, tostarp iekšējo riska ierobežošanu, kas atbilst šīs regulas 106. panta 3. punkta prasībām;

- (v) ziņas par to, cik bieži tiek veikta šo procentu likmes risku novērtēšana;
 - (f) aprakstu par vispārējo riska pārvaldību un šo risku mazināšanas stratēģijām.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, tā c) apakšpunktā un e) apakšpunkta i)–iv) punktā minētās prasības nepiemēro iestādēm, kas izmanto Direktīvas 2013/36/ES 84. panta 1. punktā minēto standartizēto metodoloģiju.
3. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros norāda vispārējos modelēšanas un parametru pieņēmumus, kas iestādēm ir jāatbilst, aprēķinot savu 1. punkta b) apakšpunktā minēto neto procentu ienākumu.
- EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz līdz [divi gadi pēc šīs grozījumu regulas stāšanās spēkā].
- Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

449. pants

Informācijas atklāšana par vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumiem

Iestādes, kas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķina atbilstīgi Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļai vai pašu kapitāla prasībām saskaņā ar 337. vai 338. pantu, attiecīgā gadījumā atsevišķi atklāj šādu informāciju par savām darbībām ar tirdzniecības un netirdzniecības portfeļiem:

- (a) aprakstu par iestādes vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas darbībām, tostarp riska pārvaldības un ieguldījumu mērķiem saistībā ar šīm darbībām, tās lomu vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas darbībās un to, kādā apjomā iestāde var izmantot šos darījumus, lai pārnestu vērtspapīroto riska darījumu kredītrisku uz trešām personām;
- (b) kādiem riskiem iestāde ir pakļauta, veicot savas vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas darbības, pēc attiecīgo vērtspapīrošanas pozīciju prioritātes, nošķirot:
 - (i) risku, kas saglabājas pašu iniciētajos darījumos;
 - (ii) risku, kas radies saistībā ar darījumiem, kuru iniciators ir trešā puse;
- (c) aprakstu par iestādes politiku, kurā nosaka riska ierobežošanas un nefondētās kredītaizsardzības izmantošanu, lai mazinātu saglabāto vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas pozīcijas, tostarp būtisku riska ierobežošanas pozīciju darījumu partneru identificēšanu pa attiecīgā riska darījuma veidiem;
- (d) riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanas pieejas, ko iestāde piemēro savām vērtspapīrošanas darbībām, tostarp arī visas vērtspapīrošanas pozīcijas, uz kurām attiecas katra pieeja;
- (e) SSPE uzskaitījumu, kas atbilst jebkurai no turpmāk minētajām kategorijām, sniedzot aprakstu par iestādes bilances un ārpusbilances riska darījumiem ar šīm SSPE:
 - (i) SSPE, kas iegādājas iestāžu iniciētos riska darījumus;

- (ii) *SSPE*, kuras sponsorē iestādes;
 - (iii) *SSPE* un citas juridiskās personas, kurām iestādes sniedz ar vērtspapīrošanu saistītus pakalpojumus, piemēram, konsultācijas, aktīvu apkalpošanas vai pārvaldības pakalpojumus;
 - (iv) *SSPE*, kas iekļautas iestādes regulatīvajā konsolidācijas tvērumā;
- (f) visu to juridisko personu uzskaitījumu, attiecībā uz kurām iestādes ir informējušas, ka ir sniegušas atbalstu saskaņā ar Trešās daļas, II sadaļas 5. nodaļu;
 - (g) to juridisko personu uzskaitījumu, kas ir saistītas ar iestādi un kas iegulda iestāžu iniciētajā vērtspapīrošanā vai vērtspapīrošanas pozīcijās, ko izdevušas *SSPE*, kuras sponsorē iestādes;
 - (h) kopsavilkumu par grāmatvedības politiku attiecībā uz vērtspapīrošanas darbību, tostarp attiecīgā gadījumā vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas pozīciju nošķirumu;
 - (i) vērtspapīrošanai izmantoto ĀKNI nosaukumus un riska darījumu veidus, kuriem ir izmantota katra aģentūra;
 - (j) ja nepieciešams, iekšējā novērtējuma metodes aprakstu, kā noteikts Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļā, tostarp arī iekšējo novērtējumu procesa struktūru un saikni starp attiecīgās ĀKNI iekšējo novērtējumu un ārējiem reitingiem, kas sniegti saskaņā ar i) punktu, iekšējā novērtējuma procesa kontroles mehānismus, tostarp arī diskusijas par neatkarību, pārskatatbildību un iekšējā novērtējuma procesa pārskatīšanu, riska darījumu veidus, kam piemēro iekšējā novērtējuma procesu, un spriedzes faktorus, kurus izmanto, lai piešķirtu kredītkvalitātes uzlabojumu līmeņus;
 - (k) atsevišķi par tirdzniecības portfeli un netirdzniecības portfeli sniedz šādu informāciju:
 - (i) uzskaites vērtību nenokārtotajiem riska darījumiem, kurus iestāde ir vērtspapīrojusi, atsevišķi tradicionālajiem un sintētiskajiem vērtspapīrošanas darījumiem, kā arī vērtspapīrošanas darījumiem, kurus iestāde tikai sponsorē. Lai nerastos šaubas, norāde uz vērtspapīrotiem riska darījumiem šajā punktā attiecas tikai uz tiem vērtspapīrotajiem riska darījumiem, attiecībā uz kuriem iestādes ir nodevušas nozīmīgu saistīto kredītrisku saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļu;
 - (ii) aktīvu, kam paredzēta vērtspapīrošana, kopējais apmērs;
 - (iii) vērtspapīroto riska darījumu summu un atzītos pārdošanas guvumus vai zaudējumus par kārtējo periodu;
 - (l) atsevišķi par darbībām ar tirdzniecības portfeli un netirdzniecības portfeli sniedz šādu informāciju:
 - (i) saglabāto vai nopirkto vērtspapīrošanas pozīciju kopsummu un saistītās aktīvu riska svērtās vērtības un kapitāla prasības, ko sīkāk iedala tradicionālajos un sintētiskajos vērtspapīrošanas darījumos un

vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumos, sīkāk iedalot riska pakāpi vai kapitāla prasību pamatota skaita diapazonos katrai izmantotajai kapitāla prasību pieejai;

- (ii) saglabāto vai nopirkto vērtspapīrošanas pozīciju summu, ko iedala tradicionālajos un sintētiskajos darījumos un vērtspapīrošanas un atkārtotas vērtspapīrošanas riska darījumos, kas atskaitīti no pašu kapitāla vai kam aprēķināta riska pakāpe 1 250 % apmērā;
- (m) attiecībā uz iestāžu vērtspapīrotiem netirdzniecības portfeļa riska darījumiem norāda samazinātas vērtības vai kavētu vērtspapīrotu aktīvu summu un zaudējumus, kurus iestāde atzinusi kārtējā periodā, iedalot tos pa riska darījumu veidiem.

450. pants

Informācijas atklāšana par atalgojuma politiku

1. Atbilstīgi 433.a, 433.b un 433.c panta nosacījumiem iestādes sniedz šādu informāciju par savu atalgojuma politiku un praksi attiecībā uz tām darbinieku kategorijām, kuru profesionālās darbības būtiski ietekmē iestāžu riska profilu:
 - (a) informāciju par lēmumu pieņemšanas procedūru atalgojuma politikas noteikšanai, kā arī par sanāksmju skaitu, ko galvenās atalgojumu pārraugošās struktūras ir rīkojušas finanšu gada laikā, tostarp attiecīgā gadījumā, informāciju par atalgojuma komitejas sastāvu un pilnvarām, par ārējo konsultantu, kura pakalpojumi izmantoti atalgojuma politikas noteikšanas procesā, un nozīmīgo ieinteresēto pušu lomu;
 - (b) informāciju par to, kāda saikne ir starp darbinieku atalgojumu un viņu darbības rezultātiem;
 - (c) svarīgākās atalgojuma sistēmas izstrādes iezīmes, tostarp informāciju par darbības rezultātu novērtēšanas kritērijiem un riska korekcijām, atalgojuma mainīgās daļas atlikšanas politiku un neatsaucamo tiesību piešķiršanas kritērijiem;
 - (d) attiecību starp atalgojuma fiksēto un mainīgo daļu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 1. punkta g) apakšpunktu;
 - (e) informāciju par darbības rezultātu kritērijiem, pamatojoties uz kuriem iegūst tiesības uz akcijām, izvēles līgumiem vai atalgojuma mainīgās daļas lielumiem;
 - (f) galvenos parametrus un loģisko pamatojumu jebkādi atalgojuma mainīgās daļas shēmai un jebkādiem ar naudu nesaistītiem atalgojuma elementiem;
 - (g) apkopotus skaitliskos datus par atalgojumu, sadalījumā pa darbības veidiem;
 - (h) apkopotus skaitliskos datus par atalgojumu, sadalījumā starp augstāko vadību un tiem darbiniekiem, kas ar savu darbību būtiski ietekmē iestādes riska profilu, norādot:
 - (i) atalgojuma apmēru finanšu gadā, atsevišķi norādot atalgojuma nemainīgo daļu, tostarp aprakstu par nemainīgās daļas komponentiem, un atalgojuma mainīgo daļu, kā arī saņēmēju skaitu;

- (ii) atalgojuma mainīgās daļas apmēru un veidu, atsevišķi norādot atalgojumu naudā, akcijās, ar akcijām saistītos instrumentos, un atsevišķi citus veidus attiecībā uz avansā samaksāto daļu un atliktā maksājuma daļu;
- (iii) atliktā atalgojuma summu, kas piešķirta par iepriekšējiem darbības periodiem, atsevišķi norādot pienākošos summu, kas izmaksājama finanšu gadā, un pienākošos summu, kas izmaksājama turpmākajos gados;
- (iv) atliktā atalgojuma pienākošos summu, kas izmaksājama finanšu gadā un kas ir samaksāta šajā finanšu gadā, un kas ir samazināta, veicot darbības rezultāta korekcijas;
- (v) atalgojuma mainīgās daļas garantētās prēmijas finanšu gadā, un šo prēmiju saņēmēju skaitu;
- (vi) iepriekšējos periodos piešķirtos maksājumus par darba attiecību pārtraukšanu, kas tika izmaksāti finanšu gadā;
- (vii) par darba attiecību pārtraukšanu izmaksājamās summas, kas piešķirtas finanšu gadā, atsevišķi norādot avansā izmaksātās un atliktās summas, šo maksājumu saņēmēju skaitu un lielāko summu, kas piešķirta vienai personai;
- (i) to personu skaitu, kas finanšu gadā atalgojumā saņēmušas EUR 1 miljonu un vairāk, par atalgojumu starp EUR 1 miljonu un EUR 5 miljoniem, sadalot samaksas daļās EUR 500 000 apmērā, un atalgojumam EUR 5 miljonu apmērā un vairāk, sadalot samaksas daļās EUR 1 miljona apmērā;
- (j) pēc attiecīgās dalībvalsts vai kompetentās iestādes pieprasījuma — katra vadības struktūras vai augstākās vadības locekļa kopējā atalgojuma summu;
- (k) informāciju par to, vai iestāde izmanto Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 3. punktā noteiktos izņēmumus.

Attiecībā uz k) punktu, ja iestāde izmanto šādus izņēmumus, tā norāda, vai to veic, pamatojoties uz Direktīvas 2013/36/ES 94. panta 3. punkta a) un/vai b) apakšpunkta nosacījumiem. Iestādes arī norāda, attiecībā uz kādiem atalgojuma principiem tās piemēro izņēmumu(-s), darbinieku skaitu, kam izņēmums(-i) tiek piemērots(-i), un darbinieku kopējo atalgojumu, atsevišķi norādot mainīgo un nemainīgo atalgojuma daļu.

2. Lielās iestādes publisko arī kvantitatīvo informāciju par šajā pantā minētās iestāžu kolektīvā pārvaldījuma struktūras atalgojumu, atsevišķi nodalot izpildlocekļus un tos, kas nav izpildlocekļi.

Iestādes ievēro šā panta prasības atbilstīgi to izmēram, iekšējai organizācijai un to darbību būtībai, jomai un sarežģītībai, kā arī neskarot Direktīvu 95/46/EK.

451. pants

Informācijas atklāšana par sviras rādītāju

1. Attiecībā uz savu sviras rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar 429. pantu, un pārmērīga sviras riska pārvaldību, iestādes atklāj šādu informāciju:
 - (a) sviras rādītāju un to, kā iestāde ir piemērojusi 499. panta 2. un 3. punktu;
 - (b) kopējā riska darījumu vērtības mēra sadalījumu, kā arī informācijas par kopējā riska darījumu vērtības mēra saskaņošanu ar attiecīgo informāciju, kas publicēta finanšu pārskatos;
 - (c) attiecīgā gadījumā neatzīto fiduciāro posteņu apmēru saskaņā ar 429.a panta 1. punkta h) apakšpunktu;
 - (d) aprakstu par procedūrām, ko izmanto, lai pārvaldītu pārmērīgas sviras risku;
 - (e) aprakstu par faktoriem, kas ir ietekmējuši sviras rādītāju pārskata periodā, uz kuru attiecas sniegtais sviras rādītājs.
2. Valsts attīstības kredītiestādes, kas definētas 429.a panta 2. punktā, norāda sviras rādītāju bez 429. panta 8. punktā noteiktā sviras rādītāja riska darījuma vērtības mēra korekcijas.

451.a pants

Informācijas atklāšana par likviditātes prasībām kredītiestādēm un sistēmiskām ieguldījumu sabiedrībām

1. Kredītiestādes un sistēmiskas ieguldījumu sabiedrības sniedz informāciju par savu likviditātes seguma rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju un likviditātes riska pārvaldību saskaņā ar šo pantu.
2. Kredītiestādes un sistēmiskas ieguldījumu sabiedrības sniedz šādu informāciju par savu likviditātes seguma rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 2015/61³¹:
 - (a) attiecīgā gadījumā likviditātes seguma vidējo rādītāju vai vidējos rādītājus katram informācijas atklāšanas perioda ceturksnim, pamatojoties uz mēneša rādītājiem;
 - (b) likviditātes rezervēs saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 II sadaļu iekļauto augstas kvalitātes likvīdo aktīvu kopējo summu pēc attiecīgo diskontu piemērošanas un šo likviditātes rezervju aprakstu;
 - (c) pārskatu par likviditātes izejošajām naudas plūsmām, ienākošajām naudas plūsmām un neto likviditātes izejošām plūsmām, kas aprēķinātas saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/61 III sadaļu.
3. Kredītiestādes un sistēmiskas ieguldījumu sabiedrības sniedz šādu informāciju par

³¹ Komisijas 2014. gada 10. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 2015/61, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

neto stabila finansējuma rādītāju, kas aprēķināts saskaņā ar šīs regulas Sestās daļas IV sadaļu:

- (a) neto stabila finansējuma rādītāja datus katra ceturkšņa beigās, kas aprēķināti saskaņā ar šīs regulas Sestās daļas IV sadaļas 2. nodaļu katram attiecīgā informācijas atklāšanas perioda ceturksnim;
 - (b) pārskatu par nepieciešamo stabilo finansējumu, kas aprēķināts saskaņā ar šīs regulas Sestās daļas IV sadaļas 4. nodaļu;
 - (c) pārskatu par pieejamo stabilo finansējumu, kas aprēķināts saskaņā ar šīs regulas Sestās daļas IV sadaļas 3. nodaļu.
4. Kredītiestādes un sistēmiskās ieguldījumu sabiedrības informē, kāda kārtība, sistēmas, procesi un stratēģijas tiek izmantoti, lai identificētu, mērītu, pārvaldītu un pārraudzītu likviditātes risku saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 86. pantu.

III SADAĻA

ATBILSTĪBAS PRASĪBAS ĪPAŠU INSTRUMENTU VAI METODOLOĢIJU IZMANTOŠANAI

452. pants

Informācijas atklāšana par IRB pieejas izmantošanu attiecībā uz kredītrisku

1. Iestādes, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar iekšējiem reitingiem, pamatojoties uz (IRB) pieeju kredītriskiem, atklāj šādu informāciju:
 - (a) kompetentās iestādes atļauju pieejas izmantošanai vai apstiprinātos pakāpeniskas pārejas noteikumus;
 - (b) katrai riska darījumu kategorijai, kas norādīta 147. pantā, kopējās riska darījuma vērtības procentuālo daļu, kurai piemēro standartizēto pieeju, kas norādīta Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, vai IRB pieeju, kas norādīta Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļā, kā arī to riska darījumu kategorijas daļu, kurai piemēro ieviešanas plānu. Ja iestādes ir saņēmušas atļauju izmantot savus saistību nepildīšanas zaudējumus (LGD) un pārrēķina koeficientus riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, tās norāda atsevišķi katras riska darījumu kategorijas kopējās riska darījuma vērtības procentuālo daļu, kam piemērojama šī atļauja. Šā punkta vajadzībām iestādes izmanto 166. pantā definēto riska darījuma vērtību;
 - (c) paskaidrojumu un aprakstu par:
 - (i) iekšējo reitingu sistēmas struktūru un procesiem, apstiprināto modeļu galvenās iezīmes un saistību starp iekšējiem un ārējiem reitingiem;
 - (ii) tādu iekšējo aplēšu izmantošanu iestādēs, kuras nav paredzētas riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai saskaņā ar Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu;
 - (iii) kredītriska mazināšanas sistēmu pārvaldības un atzīšanas procesu,
 - (iv) kredītriska modeļu izstrādē, apstiprināšanā un turpmākajās izmaiņās iesaistīto funkciju lomu;
 - (v) attiecībā uz kredītriska modeļiem sagatavoto ziņojumu apjomu un galveno saturu.
 - (d) attiecīgā gadījumā šādu informāciju par katru 147. pantā minēto riska darījumu kategoriju:
 - (i) bilances riska darījuma vērtības;
 - (ii) ārpusbilances riska darījuma vērtības pirms un pēc attiecīgā pārrēķina koeficienta piemērošanas;
 - (iii) bilances un ārpusbilances riska darījuma vērtības pēc attiecīgo

kredītriska mazināšanas pasākumu piemērošanas;

- (iv) ja iestādes ir saņēmušas atļauju izmantot savus saistību nepildīšanas zaudējumus (*LGD*) un pārrēķina koeficientus riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, tās norāda i), ii) un iii) apakšpunktā minētās riska darījuma vērtības, kam piemērojama šī atļauja.
 - (e) aprakstu par visiem modeļa parametriem vai ievaddatiem, kas ir būtiski, lai izprastu riska svērumu pietiekami reprezentatīvam parādnieku kategoriju skaitam;
 - (f) aprakstu par faktoriem, kas ietekmējuši zaudējumu pieredzi iepriekšējā informācijas atklāšanas periodā;
 - (g) iestāžu aplēses attiecībā pret faktiskiem rezultātiem ilgākā periodā, atsevišķi atklājot šādu informāciju:
 - (i) zaudējumu aplēses pretstatā faktiskajiem zaudējumiem katrai riska darījumu kategorijai atsevišķi riska darījumiem, kuros netiek un kuros tiek pildītas saistības, sniedzot atbilstīgu informāciju par novērošanas periodu, ko izmanto atpakaļejošai pārbaudei, un par rādītājiem, ko izmanto faktisko zaudējumu noteikšanai. Šajā punktā minēto informāciju sniedz par katru 2. punkta d) apakšpunktā minēto riska darījumu ar privātpersonām un MVU kategoriju pietiekami ilgā periodā, lai varētu pamatoti novērtēt iekšējo reitingu procesu izpildi katrai kategorijai;
 - (ii) saistību nepildīšanas varbūtības (*PD*) aplēses pretstatā faktiskajam saistību nepildīšanas rādītājam katrai riska darījumu kategorijai, atsevišķi atklājot informāciju par *PD* diapazonu, vidējo *PD*, parādnieku skaitu iepriekšējā informācijas atklāšanas perioda beigās un ziņošanas periodā, parādnieku skaitu, kuri nepilda savas saistības, tostarp jauno parādnieku skaitu, kuri nepilda savas saistības, un vēsturisko saistību neizpildes gada vidējo rādītāju;
 - (iii) iestādēm, kuras izmanto savas *LGD* aplēses vai pārrēķina koeficientus, *LGD* un pārrēķina koeficienta rezultātus pretstatā aplēsēm, kas sniegtas šajā pantā norādītajā informācijā par kvantitatīvo riska novērtēšanu.
2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju atsevišķi norāda šādām riska darījumu kategorijām:
- (a) centrālai valdībai un centrālām bankām;
 - (b) iestādēm;
 - (c) komercsabiedrībām, tostarp MVU, specializētiem aizņēmumiem un iegādātiem uzņēmumu debitoru parādiem;
 - (d) privātpersonām vai MVU — katrai riska darījumu kategorijai, uz kuru attiecas kāda no attiecīgajām korelācijām, kas uzskaitītas 154. panta 1.–4. punktā; un

(e) kapitāla vērtspapīriem.

453. pants

Informācijas atklāšana par kredītriska mazināšanas paņēmieni izmantošanu

Iestādes, kas izmanto kredītriska mazināšanas paņēmienus, atklāj šādu informāciju:

- (a) bilances un ārpusbilances posteņu savstarpējo prasījumu ieskaita politiku un procedūras, kā arī informāciju par to, kādā mērā iestāde tās izmanto;
- (b) ziņas par atbilstīgu nodrošinājuma novērtēšanu un pārvaldīšanu;
- (c) aprakstu par galvenajiem iestādes pieņemtā nodrošinājuma veidiem;
- (d) attiecībā uz garantijām un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, ko izmanto kā kredītaizsardzību, garantijas devēju un darījuma partneru darījumos ar kredītu atvasinātajiem instrumentiem galvenos veidus un to kredībspēju;
- (e) kāda kredītaizsardzība tiek izmantota un analīzi par to, kāda koncentrācija var kavēt kredītaizsardzības efektivitāti;
- (f) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju vai *IRB* pieeju, kopējo riska darījuma vērtību, ko nesedz atbilstīga kredītaizsardzība, un kopējo riska darījuma vērtību, ko sedz atbilstīga riska aizsardzība pēc svārstīguma korekciju veikšanas. Šajā punktā noteikto informāciju atklāj atsevišķi par katru riska darījumu kategoriju un katrai pieejai attiecībā uz 155. pantā noteikto "kapitāla vērtspapīru" riska darījumu kategoriju;
- (g) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju vai *IRB* pieeju, drošo riska darījumu summu, kurai ir atbilstīgas kredītaizsardzības segums. Šajā punktā noteikto informāciju atklāj atsevišķi katrai riska darījumu kategorijai;
- (h) attiecīgo pārrēķina koeficientu un kredītriska mazināšanas metodes, kas saistītas ar riska darījumu un ziņas par kredītrisku mazināšanas paņēmieni biežumu ar un bez aizstāšanas ietekmes;
- (i) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar standartizēto pieeju, riska darījumu riska svērto vērtību un attiecību starp riska darījumu riska svērto vērtību un riska darījuma vērtību pēc attiecīgā pārrēķina koeficienta un ar riska darījumu saistītās kredītriska mazināšanas metodes piemērošanas. Šajā punktā noteikto informāciju atklāj atsevišķi katrai riska darījumu kategorijai;
- (j) iestādēm, kas aprēķina riska darījumu riska svērto vērtību saskaņā ar *IRB* pieeju, riska darījumu riska svērto vērtību pirms un pēc kredīta atvasināto instrumentu kredītriska mazināšanas ietekmes atzīšanas. Ja iestādes ir saņēmušas atļauju izmantot savus saistību nepildīšanas zaudējumus (*LGD*) un pārrēķina koeficientus riska darījumu riska svērto vērtību aprēķināšanai, tās atklāj šajā punktā noteikto informāciju atsevišķi katrai riska darījumu kategorijai, kurai piemērojama šī atļauja.

454. pants

Informācijas atklāšana par uzlaboto rādītāju pieeju izmantošanu attiecībā uz operacionālo risku

Iestādes, kuras, aprēķinot pašu kapitāla prasības operacionālajam riskam, izmanto 321.–324. pantā izklāstītās uzlabotās rādītāju pieejas, sniedz aprakstu par apdrošināšanu un citiem riska pārvešanas mehānismiem, ko tās izmanto šā riska mazināšanai.

455. pants

Iekšējo tirgus riska modeļu izmantošana

1. Iestādes, kurām saskaņā ar 325.ba pantu kompetentās iestādes ir atļāvušas izmantot savus iekšējos modeļus pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz tirgus risku, norāda piemērošanas jomu, galvenos raksturlielumus un galvenās modelēšanas izvēles dažādiem iekšējiem modeļiem, kas izmantoti, lai aprēķinātu riska darījumu vērtības galvenajiem modeļiem, ko izmanto konsolidētajā līmenī saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļu. Šīs iestādes paskaidro, kādā apjomā šie modeļi reprezentē visus konsolidētajā līmenī izmantotos modeļus.
2. Šīs regulas 104.b pantā noteiktajos gadījumos iestādes par galvenajām tirdzniecības nodaļām atsevišķi un par pārējām tirdzniecības nodaļām apkopotā veidā sniedz šādu informāciju:
 - (a) augstāko, zemāko un vidējo vērtību pārskata periodā šādiem posteņiem:
 - (i) neierobežotam gaidāmās nepietiekamības mēram, kā noteikts 325.ba panta 2. punkta a) apakšpunktā;
 - (ii) pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus riskiem, kas būtu jāaprēķina saskaņā ar šīs sadaļas 1. nodaļu, ja iestādēm netiktu piešķirta atļauja izmantot savus iekšējos modeļus attiecīgajai tirdzniecības nodaļai, kā noteikts 325.ba panta 2. punkta b) apakšpunktā;
 - (b) gaidāmās nepietiekamības modeļiem:
 - (i) atpakaļejošās pārbaudēs konstatēto pārsniegumu skaitu pēdējās 250 darba dienās;
 - (ii) peļņas un zaudējumu (*P&L*) attiecināmības pārkāpumus pēdējo 12 mēnešu laikā.
3. Iestādes atsevišķi sniedz informāciju par šādiem pašu kapitāla prasības elementiem, kā noteikts 325.bb pantā :
 - (a) neierobežotu gaidāmās nepietiekamības mēru attiecībā uz jaunākajiem riska mēriem; un
 - (b) riska mēru vidējos rādītājus iepriekšējo 12 nedēļu periodā katram šādam elementam:
 - (i) gaidāmās nepietiekamības riska mēram;

- (ii) spriedzes scenārija riska mēru nemodelējamiem riska faktoriem;
- (iii) pašu kapitāla prasību saistību neizpildes riskam;
- (iv) šā punkta i), ii) un iii) apakšpunktā minēto mēru starpsummā 12 nedēļu vidējam rādītājam, starpsummā iekļaujot piemērojamo reizinātāju;
- (v) kopējā kapitāla prasību.";

(117) regulas 456. pantā pievieno šādu k) apakšpunktu:

"k) Astotās daļas II un III sadaļā noteikto informācijas atklāšanas prasību grozījumi, kuros ņemti vērā starptautisko standartu par informācijas atklāšanu grozījumi un pilnveidojumi".;

(118) regulas 460. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 462. pantu, lai precizētu 412. panta 1. punktā noteiktās vispārīgās prasības. Saskaņā ar šo punktu pieņemtais deleģētais akts balstās uz posteniem, par ko jāziņo saskaņā ar Sestās daļas II sadaļu un III pielikumu, un tajā precizē apstākļus, kādos kompetentajām iestādēm attiecībā uz iestādēm ir jānosaka konkrēti ienākošās un izejošās naudas plūsmas līmeņi, lai aptvertu specifisko risku, kuram iestādes ir pakļautas, un ievērotu 2. punktā minētās robežvērtības.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 462. pantu, lai grozītu vai aizstātu Deleģēto regulu (ES) 2015/61 ar mērķi piemērot šīs regulas 8. panta 3. punktu, 411., 412., 413., 416., 419., 422., 425., 428.a, 428.f, 428.g, 428.k–428.n, 428.p, 428.r, 428.s, 428.t, 428.v–428.ad, 428.af, 428.ag un 451.a pantu."

(b) pievieno šādu 3. punktu:

"3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 462. pantu, lai grozītu 428.f panta 2. punktā sniegto produktu vai pakalpojumu uzskaitījumu, ja izrādās, ka aktīvi un saistības, kas tieši saistīti ar citiem produktiem vai pakalpojumiem, atbilst 428.f panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem.

Komisija pirmajā daļā minēto deleģēto aktu pieņem [trīs gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā norādītā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas dienas].";

(119) aiz 473. panta iekļauj šādu jaunu 473.a pantu:

"473.a pants

9. starptautiskā finanšu pārskatu standarta (SFPS) ieviešana

1. Iestādes, kas savus kontus gatavo saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. panta 2. punktu, līdz [šā panta piemērošanas datums + 5 gadi] var pievienot savam pirmā līmeņa pamatkapitālam summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 2. punktu un reizināta ar 3. punktā noteikto piemērojamo koeficientu.

2. Šā panta 1. punktā minēto summu aprēķina kā divpadsmit mēnešu gaidāmos kredītzaudējumus, kas noteikti saskaņā ar 5.5.5. punktu Komisijas Regulā (ES) Nr. (...) /2016 (³²), un finanšu instrumenta zaudējumu atskaitījumu summu, kas ir vienāda ar darbības laikā paredzētajiem zaudējumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. panta 5.5.3. punktu Komisijas Regulā (ES) Nr. (...) /2016.
3. Aprēķinot 1. punktā minēto summu, piemēro šādus koeficientus:
- (a) 1 — laikposmā no [šā panta piemērošanas datums] līdz [šā panta piemērošanas datums + 1 gads - 1 diena];
 - (b) 0,8 — laikposmā no [šā panta piemērošanas datums + 1 gads] līdz [šā panta piemērošanas datums + 2 gadi - 1 diena];
 - (c) 0,6 — laikposmā no [šā panta piemērošanas datums + 2 gadi] līdz [šā panta piemērošanas datums + 3 gadi - 1 diena];
 - (d) 0,4 — laikposmā no [šā panta piemērošanas datums + +3 gadi] līdz [šā panta piemērošanas datums + +4 gadi - 1 diena];
 - (e) 0,2 — laikposmā no [šā panta piemērošanas datums + 4 gadi] līdz [šā panta piemērošanas datums + 5 gadi - 1 diena].

Iestādes, atklājot informāciju par pašu kapitālu, iekļauj pirmā līmeņa kapitālam pievienoto summu saskaņā ar 1. punktu.”;

(120) regulas 493. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Regulas 387.–403. pantā paredzētos noteikumus par lielajiem riska darījumiem nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļas 5., 6., 7., 9., 10. un 11. punktu un kurām 2006. gada 31. decembrī nepiemēroja Padomes 1993. gada 10. maija Direktīvu 93/22/EEK par ieguldījumu pakalpojumiem vērtspapīru jomā."

(b) pievieno šādu 4. un 5. punktu:

"4. Atkāpjoties no 395. panta, kompetentās iestādes var ļaut iestādēm uzņemties vienu no 400. panta 1. punkta a), c), d), e) apakšpunktā norādītajiem riska darījumiem, kas izteikti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā un kas nepārsniedz turpmāk minētās vērtības pēc tam, kad ir ņemtas vērās kredītrisku mazināšanas sekas saskaņā ar 399.–403. pantu:

- (a) 100 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla līdz 2018. gada 31. decembrim;
- (b) 75 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla līdz 2019. gada 31. decembrim;
- (c) 50 % no iestādes pirmā līmeņa kapitāla līdz 2020. gada 31. decembrim.

³²

Komisijas Regula (ES) Nr. (...) /2016 (...), ar ko pieņem noteiktus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L (...), [datums], (...). lpp.).

5. Regulas 400. panta 1. punkta a), c), d), e) apakšpunktā norādītiem riska darījumiem, kas izteikti un finansēti jebkuras dalībvalsts valūtā un kurus iestādes ir uzņēmušās līdz 2016. gada 22. novembrim, nepiemēro 395. pantu.";

(121) regulas 494. pantu aizstāj ar šādu:

"494. pants

Pārejas noteikumi — pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasība

1. Atkāpjoties no 92.a panta, no 2019. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim iestādēm, kas identificētas kā noregulējuma struktūras, kuras pilnībā vai daļēji ir G-SNI, vienmēr ir jāizpilda šādas prasības attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām:
 - (a) riska rādītājs 16 %, kas ir iestādes pašu kapitāla un atbilstīgo saistību procentuālā attiecība pret kopējo riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu;
 - (b) bezriskā rādītājs 6 %, kas ir iestādes pašu kapitāla un atbilstīgo saistību procentuālā attiecība pret 429. panta 4. punktā minēto kopējo riska darījumu vērtības mēru.
2. Atkāpjoties no 72.b panta 3. punkta, no 2019. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim 72.b panta 3. punktā minētos atbilstīgo saistību instrumentus var iekļaut atbilstīgo saistību postenī 2,5 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar 92. panta 3. un 4. punktu;

(122) regulā aiz 494. panta iekļauj šādu 494.a pantu:

"494.a pants

Tiesības saglabāt iepriekš spēkā esošos nosacījumus attiecībā uz emisijām ar SPE starpniecību

1. Atkāpjoties no 52. panta, kapitāla instrumenti, ko iestāde nav tieši emitējusi, kvalificējami kā pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumenti līdz 2021. gada 31. decembrim tikai tad, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - (a) Regulas 52. panta 1. punktā minētie nosacījumi, izņemot nosacījumu, ka iestāde ir tieši emitējusi instrumentus;
 - (b) instrumentus emitē, izmantojot iestādi, kas ietverta konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu;
 - (c) ienākumi iestādei ir nekavējoties pieejami bez ierobežojumiem un veidā, kas atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.
2. Atkāpjoties no 63. panta, attiecīgā gadījumā kapitāla instrumenti, ko iestāde nav tieši emitējusi, vai subordinētie aizdevumi, ko iestāde nav tieši saņēmusi, kvalificējami kā otrā līmeņa papildu kapitāla instrumenti līdz 2021. gada 31. decembrim tikai tad, ja tiek izpildīti visi šādi nosacījumi:

- (a) Regulas 63. panta 1. punktā minētie nosacījumi, izņemot nosacījumu, ka iestāde ir tieši emitējusi instrumentus;
- (b) attiecīgā gadījumā instrumenti ir emitēti vai subordinētie aizdevumi ir saņemti, izmantojot sabiedrību, kas ietverta konsolidācijā saskaņā ar Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu,
- (c) ienākumi iestādei ir nekavējoties pieejami bez ierobežojumiem un veidā, kas atbilst šajā punktā izklāstītajiem nosacījumiem.";

(123) regulas 497. pantu aizstāj ar šādu:

*"497. pants
Pašu kapitāla prasības riska darījumiem ar CCP*

1. Ja trešās valsts CCP iesniedz atzīšanas pieteikumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. pantu, iestādes var uzskatīt, ka CCP ir QCCP, sākot no dienas, kurā tas ir iesniedzis atzīšanas pieteikumu EVTI, līdz vienam no šiem datumiem:
 - (a) ja Komisija jau ir pieņēmusi Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. panta 6. punktā minēto īstenošanas aktu attiecībā uz trešo valsti, kurā CCP ir dibināts, un šis akts ir stājies spēkā, divus gadus no pieteikuma iesniegšanas dienas;
 - (b) ja Komisija vēl nav pieņēmusi Regulas (ES) Nr. 648/2012 25. panta 6. punktā minēto īstenošanas aktu attiecībā uz trešo valsti, kurā CCP ir dibināts, vai ja šis akts vēl nav stājies spēkā, līdz datumam, kas ir agrākais no šādiem datumiem:
 - (i) divi gadi no šā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas;
 - (ii) pieci gadi no pieteikuma iesniegšanas dienas.
2. Līdz 1. punktā noteiktā termiņa beigām, ja 1. punktā minētajam CCP nav saistību neizpildes fonda un tas nav izveidojis saistošu līgumisku vienošanos ar tā tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu iepriekš finansētas iemaksas, iestāde aizstāj 308. panta 2. punktā minēto formulu, ar ko aprēķina pašu kapitāla prasību (K_i), ar šādu formulu:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i \right\}$$

kur:

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

IM_i = sākotnējā drošības rezerve, kuru CCP ir iesniedzis tīrvērtes dalībnieks i ;

IM = sākotnējās rezerves kopsumma, ko iestādei ir paziņojis CCP saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 648/2012 89. panta 5.a punktu.";

(124) regulas 498. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz pašu kapitāla prasībām nav piemērojamas

ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuru pamatdarbība ir tikai un vienīgi ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma C iedaļas 5., 6., 7., 9., 10. un 11. punktu un kurām 2006. gada 31. decembrī nebija piemērojama Direktīva 93/22/EEK.";

(125) regulas 499. panta 3. punktu svītrot;

(126) regulas 501. pantu aizstāj ar šādu:

"501. pants

Korekcijas riska darījumiem ar MVU

1. Riska darījumiem ar MVU riska svērtās vērtības koriģē saskaņā ar šādām formulām:

(iv) ja $E' \leq \text{EUR } 1\,500\,000$, $RW^* = RW \cdot 0,7612$;

(v) ja $E' > \text{EUR } 1\,500\,000$, $RW^* = \min \{RW; \text{EUR } 1\,500\,000\} \cdot 0,7612 + \max \{0; RW - 1\,500\,000\} \cdot 0,85$;

kur:

RW^* = riska svērtā koriģētā vērtība riska darījumiem ar MVU;

E' = kopējā summa, ko aizņēmējs klients vai savstarpēji saistītu klientu grupa ir parādā iestādei un mātesuzņēmumiem un to meitasuzņēmumiem, ieskaitot jebkurus riska darījumus, kur netiek pildītas saistības, bet neskaitot prasījumus vai iespējamus prasījumus, kuri nodrošināti ar mājokļa hipotēku;

RW = riska svērtā vērtība riska darījumiem ar MVU, kas aprēķināta saskaņā ar II sadaļu, II daļu un šo pantu.

2. Šajā pantā:

(a) riska darījumu ar MVU iekļauj vai nu riska darījumu ar privātpersonām un MVU kategorijā, vai riska darījumu ar uzņēmumiem kategorijā, vai arī riska darījumu, kas ir nodrošināti ar nekustamā īpašuma hipotēku, kategorijā. Riska darījumus, kuros netiek pildītas saistības, neiekļauj;

(b) MVU definē saskaņā ar Komisijas Ieteikumu 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju³³. No kritērijiem, kas uzskaitīti minētā ieteikuma pielikuma 2. pantā, vērā ņem tikai gada apgrozījumu.";

(127) iekļauj šādu 501.a, 501.b, un 501.c pantu:

"501.a pants

Korekcija kapitāla prasībām kredītriskiem saistībā ar riska darījumiem ar sabiedrībām, kas darbina vai finansē fiziskas konstrukcijas vai ražotnes, sistēmas un tīklus, kuri sniedz nozīmīgus sabiedriskos pakalpojumus vai nodrošina to atbalstu

1. Kapitāla prasības kredītriskam, kas aprēķinātas saskaņā ar II sadaļas III daļu, reizina ar koeficientu 0,75, ar noteikumu, ka riska darījums atbilst visiem šādiem

³³

OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

nosacījumiem:

- (a) riska darījums ir iekļauts vai nu korporatīvo aktīvu kategorijā, vai specializētās kreditēšanas riska darījumu kategorijā, neiekļaujot riska darījumus, kuros netiek pildītas saistības;
- (b) riska darījums ir ar sabiedrību, kas tika dibināta konkrēti ar mērķi finansēt vai darbināt fiziskas konstrukcijas vai ražotnes, sistēmas un tīklus, kuri sniedz nozīmīgus sabiedriskos pakalpojumus vai nodrošina to atbalstu;
- (c) saistību atmaksas primārais avots ir finansēto aktīvu radītie ieņēmumi, nevis plašāka komercuzņēmuma patstāvīga maksāspēja;
- (d) parādnieks var izpildīt savas finanšu saistības pat ļoti saspringtos apstākļos, kas attiecas uz projekta risku;
- (e) parādnieka radītās naudas plūsmas ir paredzamas un sedz visas turpmākās aizdevuma atmaksas aizdevuma termiņa laikā;
- (f) darījuma riska refinansēšanas risks ir zems vai pienācīgi mazināts;
- (g) līgumiskas vienošanās nodrošina aizdevējiem augstas pakāpes aizsardzību, tostarp:
 - (i) ja parādnieka ieņēmumi netiek finansēti no daudzu lietotāju maksājumiem, līguma noteikumos ietver nosacījumus, kas efektīvi pasargā aizdevējus pret zaudējumiem, kas rodas, ja projektu izbeidz puse, kas piekrīt iegādāties parādnieka sniegtās preces vai pakalpojumus;
 - (ii) parādniekam ir pietiekams rezervju fonds, kas pilnībā finansēts naudā vai ar citiem finanšu mehānismiem ar augstas pakāpes galvotājiem, neparedzēto izdevumu finansējuma un apgrozāmā kapitāla prasību segšanai šā punkta b) apakšpunktā minēto aktīvu kalpošanas laikā;
 - (iii) aizdevēji būtiskā mērā kontrolē aktīvus un ienākumu, ko rada parādnieks;
 - (iv) aizdevējiem ir ieguvums no infrastruktūras uzņēmējdarbībai svarīgu aktīvu un līgumu nodrošinājuma likumā noteiktā apmērā vai arī ir citi alternatīvi mehānismi, lai nodrošinātu savu pozīciju;
 - (v) kapitāla vērtspapīrs ir iekļāts aizdevējiem tādā veidā, ka viņi var pārņemt tā kontroli saistību nepildīšanas gadījumā;
 - (vi) neto pamatdarbības naudas plūsmas pēc projekta obligātajiem maksājumiem, kuru mērķis ir cits, izņemot parāda apkalpošanu, ir ierobežotas;
 - (vii) pastāv līgumiski ierobežojumi attiecībā uz parādnieka spēju veikt darbības, kas var kaitēt aizdevējiem, ieskaitot to, ka jaunu aizdevumu nevar izdot bez pašreizējo aizdevumu sniedzēju piekrišanas;

- (h) saistībām ir augstāka prioritāte par visiem citiem prasījumiem, kas nav likumā noteiktie prasījumi un prasījumi no atvasināto instrumentu darījuma partneriem;
- (i) ja parādnieks ir būvniecības fāzē, kapitāla vērtspapīru ieguldītājs, vai, ja ir vairāk par vienu kapitāla vērtspapīru ieguldītāju, kapitāla vērtspapīru ieguldītāju grupa kopumā ievēro šādus kritērijus:
 - (i) kapitāla vērtspapīru ieguldītāji iepriekš ir sekmīgi pārraudzījuši infrastruktūras projektus, viņiem ir spēcīgs finansiālais stāvoklis un attiecīga pieredze;
 - (ii) kapitāla vērtspapīru ieguldītāju saistību neizpildes risks ir zems, vai parādniekam ir zems materiālo zaudējumu risks saistību neizpildes gadījumā;
 - (iii) ir izstrādāti pienācīgi mehānismi, kas ļauj kapitāla vērtspapīru ieguldītāju intereses saskaņot ar aizdevēju interesēm;
- (j) parādnieks ir izveidojis pienācīgas garantijas, lai nodrošinātu projekta pabeigšanu saskaņā ar apstiprināto specifikāciju, budžetu vai pabeigšanas datumu, tostarp stingras garantijas attiecībā uz pabeigšanu;
- (k) ja ir būtiski darbības riski, tie tiek atbilstoši pārvaldīti;
- (l) parādnieks izmanto pārbaudītas tehnoloģijas un projektu;
- (m) ir iegūtas visas nepieciešamās atļaujas un apstiprinājumi;
- (n) parādnieks izmanto atvasinātos instrumentus tikai riska mazināšanas nolūkos.

2. Šā panta 1. punkta e) apakšpunktā uzskatāms, ka radītās naudas plūsmas ir paredzamas tikai tad, ja ieņēmumu nozīmīga daļa atbilst šādiem nosacījumiem:

- (a) ir izpildīts viens no šādiem kritērijiem:
 - (i) ieņēmumi ir balstīti uz pieejamību;
 - (ii) uz ieņēmumiem attiecas peļņas normas regulējums;
 - (iii) uz ieņēmumiem attiecas piegādes līgums;
 - (iv) rezultātu līmenis vai izmantojums un cena neatkarīgi cits no cita atbilst vienam no šādiem kritērijiem:
 - tie ir regulēti,
 - tie ir noteikti līgumā,
 - tie ir pietiekami paredzami, jo pieprasījuma risks ir zems;
- (b) ja parādnieka ieņēmumi nav finansēti no daudzu lietotāju maksājumiem, puse, kas piekrīt pirkt parādnieka sniegtās preces vai pakalpojumus, ir viena no turpmāk minētajām:

- (i) centrālā valdība, reģionālā valdība vai pašvaldība;
 - (ii) publiskā sektora struktūra, kurai saskaņā ar ĀKNI reitingu ir vismaz 3. kredītkvalitātes pakāpe;
 - (iii) korporatīva sabiedrība, kurai saskaņā ar ĀKNI reitingu ir vismaz 3. kredītkvalitātes pakāpe;
 - (iv) sabiedrība, kuru var nomainīt tā, ka nerodas būtiskas izmaiņas ieņēmumu līmenī un grafikā.
3. Iestādes reizi 6 mēnešos ziņo kompetentajām iestādēm par kopējo riska darījumu summu ar infrastruktūras projekta sabiedrībām, kas aprēķināta saskaņā ar šo pantu.
 4. Komisija līdz [trīs gadi pēc stāšanās spēkā] ziņo par šajā regulā noteikto pašu kapitāla prasību ietekmi uz aizdevumu infrastruktūras projekta sabiedrībām un iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā kopā ar likumdošanas iniciatīvu.
 5. Šā panta 4. punkta nozīmē EBI dara zināmu Komisijai šādu informāciju:
 - (a) tirgus tendenču un nosacījumu attīstības analīzi attiecībā uz infrastruktūras kreditēšanu un projekta finansējumu 4. punktā minētajā laikposmā;
 - (b) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto sabiedrību faktiskā riskantuma analīzi par pilnu ekonomikas ciklu;
 - (c) informāciju par šajā regulā noteikto pašu kapitāla prasību saskaņotību ar a) un b) apakšpunktā veikto analīžu rezultātiem.

501.b pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem

1. Līdz [piemērošanas datums + 3 gadi] iestādes, kas izmanto Trešās daļas IV sadaļas 1.a un 1.b nodaļā noteiktās pieejas pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz tirgus riskiem, saskaņā ar šīm pieejām aprēķinātās pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem reizina ar koeficientu 65 %.
2. EBI pārrauga, vai iestādēm Savienībā ir atbilstīgs pašu kapitāla prasību līmenis attiecībā uz tirgus riskiem, kas aprēķināts saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 1.a un 1.b nodaļā noteiktām pieejām, un ziņo Komisijai par iespēju mainīt šo pieeju kalibrēšanu līdz [piemērošanas datums + 2 gadi]. Ziņojumā sniedz novērtējumu vismaz par šādiem aspektiem:
 - (a) attiecībā uz izplatītākajiem finanšu instrumentiem, kas piešķirti Savienības iestāžu tirdzniecības portfelim, vai pašu kapitāla prasību līmenis attiecībā uz tirgus riskiem, ko iestādes aprēķinājušas saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā noteikto pieeju, ir pārmērīgs salīdzinājumā ar pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus riskiem, ko iestādes ir aprēķinājušas saskaņā ar 325. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikto pieeju;

- (b) to, vai, attiecībā uz izplatītākajiem finanšu instrumentiem, kas piešķirti Savienības iestāžu tirdzniecības portfelim, pašu kapitāla prasību līmenis attiecībā uz tirgus riskiem, ko iestādes aprēķinājušas saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 3. nodaļā noteikto pieeju, ir pārmērīgs salīdzinājumā ar pašu kapitāla prasībām attiecībā uz tirgus riskiem, ko iestādes ir aprēķinājušas saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 7. nodaļā noteikto pieeju;
 - (c) to, vai, attiecībā uz izplatītākajiem finanšu instrumentiem, kas piešķirti Savienības iestāžu tirdzniecības portfelim, pašu kapitāla prasības līmenis attiecībā uz tirgus riskiem, ko iestādes aprēķinājušas saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļā noteikto pieeju, ir pārmērīgs salīdzinājumā ar pašu kapitāla prasības līmeni attiecībā uz tirgus riskiem, ko iestādes ir aprēķinājušas saskaņā ar Trešās daļas IV sadaļas 3. nodaļā noteikto pieeju.
3. Trīs gadu laikā no Trešās daļas IV sadaļas 1.a un 1.b nodaļā noteikto pieeju piemērošanas dienas Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar šīs regulas 462. pantu, lai pagarinātu 1. punktā minētās pieejas piemērošanu vai grozītu 1. punktā minēto koeficientu, ja uzskata to par lietderīgu un ņemot vērā 2. punktā minēto ziņojumu, starptautiskās regulatīvās izmaiņas un finanšu un kapitāla tirgu specifiku Savienībā.
4. Ja iepriekšējā daļā minētais deleģētais akts noteiktajā termiņā netiek pieņemts, 1. punktā noteiktā pieeja vairs netiek piemērota.

501.c pants

Izņēmums ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kas nav sistēmiskās ieguldījumu brokeru sabiedrības

Ieguldījumu brokeru sabiedrības, kas nav sistēmiskās ieguldījumu brokeru sabiedrības, kā noteikts 4. panta 1. punkta 139) apakšpunktā, var turpināt piemērot šīs regulas noteikumus, kādi tie ir [dienu pirms grozījumu regulas spēkā stāšanās dienas], ar noteikumu, ka šīs ieguldījumu brokeru sabiedrības attiecīgajai kompetentajai iestādei paziņo par savu nodomu piemērot šo pantu ne vēlāk kā līdz [konkrēts datums pirms piemērošanas].

501.d pants

Izņēmums pārskatu sniegšanas prasībām

Atkāpjoties no 99., 100., 101., 394., 415. un 430. panta, laikposmā no šīs regulas piemērošanas dienas līdz ziņojuma pirmās iesniegšanas dienai, kas norādīta katrā no šajos pantos minētajiem tehniskajiem standartiem, iestādes var izvēlēties nesniegt informāciju tādā formātā, kāds norādīts Īstenošanas regulā (ES) Nr. 680/2014 iekļautajās veidnēs, ja šīs veidnes nav atjauninātas un neatspoguļo šajā regulā sniegtos noteikumus.";

(128) regulas 507. pantu aizstāj ar šādu:

"507. pants

Lieli riska darījumi

EBI pārrauga, kā tiek izmantoti 390. panta 6. punktā un 400. panta 1. un 2. punktā noteiktie atbrīvojumi, un līdz [viens gads pēc grozījumu regulas stāšanās spēkā] iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā izvērtē kvantitatīvo ietekmi, kādu varētu radīt šo atbrīvojumu atcelšana vai

ierobežojumu noteikšana to lietošanai. Ziņojumā katram šajos pantos noteiktajam atbrīvojumam konkrēti novērtē šādus faktorus:

- (a) to lielo riska darījumu skaitu, kuriem piešķirts atbrīvojums katrā dalībvalstī;
- (b) to iestāžu skaitu, kas izmanto atbrīvojumu katrā dalībvalstī;
- (c) to lielo riska darījumu kopsummu, kuriem piešķirts atbrīvojums katrā dalībvalstī.";

(129) regulas 510. pantā pievieno šādu 4.–7. punktu:

"4. EBI pārbauda nepieciešamā stabilā finansējuma summu, kura sedz finansējuma risku, kas saistīts ar II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem, un kredītu atvasinātos instrumentus, viena gada laikposmā no neto stabila finansējuma rādītāja, jo īpaši nākotnes finansējuma risku šiem līgumiem, kas noteikti 428.u panta 2. punktā un 428.x panta 2.–4. punktā, un ziņo Komisijai par iespēju piemērot pret risku jutīgāku mēru līdz [divi gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā noteiktā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas diena]. Ziņojumā sniedz novērtējumu vismaz par šādiem aspektiem:

- (a) cik piemērota ir standartizētās pieejas vai tās elementu izmantošana riska darījumu ar darījuma partnera kredītrisku mērījumiem, kā noteikts Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā, ko izmanto, lai aprēķinātu nākotnes finansējuma risku atvasināto instrumentu līgumiem;
- (b) iespēja nošķirt maržinālos un nemarkinālos atvasināto instrumentu līgumus;
- (c) iespēja atcelt vai aizstāt prasību, kas noteikta 428.u panta 2. punktā un 428.x panta 2.–4. punktā;
- (d) iespēja plašāk mainīt pieeju attiecībā uz atvasināto instrumentu līgumiem, aprēķinot neto stabila finansējuma rādītāju, kā noteikts 428.d pantā, 428.k panta 3. punktā, 428.u panta 2. punktā, 428.x panta 2.–4. punktā, 428.af panta a) un b) punktā un 428.ag panta 3. punktā, lai labāk noteiktu ar šiem līgumiem saistīto finansējuma risku viena gada laikposmā no neto stabila finansējuma rādītāja;
- (e) kā ierosinātās izmaiņas ietekmē stabila finansējuma summu, kas nepieciešama iestāžu atvasināto instrumentu līgumiem.

5. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 462. pantu, lai grozītu pieeju attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem līgumiem, ko izmanto neto stabila finansējuma rādītāja aprēķinā, kā noteikts Sestās daļas IV sadaļā, ja izrādās, ka ir lietderīgi izvērtēt esošās pieejas ietekmi uz iestāžu neto stabila finansējuma rādītāju un labāk ņemt vērā ar šiem darījumiem saistīto finansējuma risku viena gada laikposmā no neto stabila finansējuma rādītāja. Šim nolūkam Komisija ņem vērā 4. punktā minēto ziņojumu, starptautiskos standartus, ko izstrādājuši starptautiskie forumi, un banku nozares daudzveidību Savienībā.

Komisija pirmajā daļā minēto deleģēto aktu pieņem [trīs gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā norādītā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas dienas].

Ja līdz [trīs gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā norādītā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas dienas] netiek pieņemts pirmajā daļā minētais deleģētais akts vai ja

Komisija neapstiprina pieejas precizitāti attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem, ko izmanto neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanai, visām iestādēm un visiem II pielikumā uzskaitītajiem atvasināto instrumentu līgumiem un kredītu atvasinātajiem instrumentiem neatkarīgi no to raksturlielumiem piemēro Regulas 428.x panta 2. punktā noteiktās prasības un 428.u panta 2. punkta un 428.x panta 3. un 4. punkta noteikumus vairs nepiemēro.

6. EBI pārrauga stabilā finansējuma summu, kas nepieciešama, lai segtu finansējuma risku, kas saistīts ar nodrošinātiem kredītēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, tostarp ar šajos darījumos saņemtajiem vai izsniegtajiem aktīviem, un ar nenodrošinātajiem darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, un ziņo Komisijai par šīs pieejas atbilstību līdz [divi gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā norādītā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas dienas]. Ziņojumā sniedz novērtējumu vismaz par šādiem aspektiem:

- (a) iespēju piemērot augstākus vai zemākus stabila finansējuma koeficientus nodrošinātajiem kredītēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem ar finanšu klientiem un nenodrošinātajiem darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, lai labāk ņemtu vērā šo darījumu finansējuma risku viena gada laikposmā no neto stabila finansējuma rādītāja un no iespējamā domino efekta starp finanšu klientiem;
- (b) iespēju piemērot 428.s panta b) punktā noteikto pieeju nodrošinātiem kredītēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, kas nodrošināti ar citu veidu aktīviem;
- (c) iespēju piemērot stabila finansējuma koeficientus ārpusbilances posteņiem, kas izmantoti nodrošinātos kredītēšanas darījumos un kapitāla tirgus darījumos, kā alternatīvu 428.q panta 3. punktā noteiktajai pieejai;
- (d) atbilstību asimetriski piemērot procedūru attiecībā uz saistībām, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, ko sniedz finanšu klienti, kuriem piemēro 0 % pieejamā stabila finansējuma koeficientu saskaņā ar 428.k panta 2. punkta c) apakšpunktu, un attiecībā uz aktīviem, kas rodas darījumos, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, ar finanšu klientiem, kuriem piemēro 5 % vai 10 % nepieciešamā stabila finansējuma koeficientu saskaņā ar 428.s panta b) punktu un 428.u panta a) un b) punktu;
- (e) kā augstāku vai zemāku nepieciešamā stabila finansējuma koeficientu piemērošana nodrošinātiem kredītēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem ar finanšu klientiem, jo īpaši tiem darījumiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, ietekmē tirgus likviditāti aktīviem, kas saņemti kā šo darījumu nodrošinājums, jo īpaši valsts un korporatīvo obligāciju likviditāti;
- (f) kā ierosinātās izmaiņas ietekmē stabila finansējuma summas, kas nepieciešamas šo iestāžu darījumiem, jo īpaši tādiem nodrošinātiem kredītēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, ja šajos darījumos kā nodrošinājums tiek saņemtas valsts obligācijas.

7. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 462. pantu, lai grozītu pieeju attiecībā uz nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, tostarp šajos darījumos saņemtajiem un sniegtajiem aktīviem, un tādiem nenodrošinātajiem darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem, neto stabila finansējuma rādītāja aprēķinā, kā noteikts Sestās daļas IV sadaļā, ja izrādās, ka ir lietderīgi izvērtēt esošās pieejas ietekmi uz iestāžu neto stabila finansējuma rādītāju un labāk ņemt vērā ar šiem darījumiem saistīto finansējuma risku viena gada laikposmā no neto stabila finansējuma rādītāja. Šim nolūkam Komisija ņem vērā 6. punktā minēto ziņojumu, starptautiskos standartus, ko izstrādājuši starptautiskie forumi, un banku nozares daudzveidību Savienībā.

Komisija pirmajā daļā minēto deleģēto aktu pieņem [trīs gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā norādītā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas dienas].

Ja netiek pieņemts pirmajā daļā minētais deleģētais akts vai ja Komisija neapstiprina pieejas precizitāti attiecībā uz nodrošinātajiem kreditēšanas darījumiem un kapitāla tirgus darījumiem, tostarp šajos darījumos saņemtajiem un sniegtajiem aktīviem, un tādiem nenodrošinātajiem darījumiem ar finanšu klientiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par sešiem mēnešiem līdz [trīs gadi pēc Sestās daļas IV sadaļā norādītā neto stabila finansējuma rādītāja piemērošanas dienas], nepieciešamā stabilā finansējuma koeficientus, kas tiek piemēroti 428.s panta b) punktā un 428.u panta a) un b) punktā minētajiem darījumiem, attiecīgi paaugstina līdz 10 % un 15 %."

(130) regulas 511. pantu svīturo;

(131) iekļauj šādu 519.a pantu:

"519.a pants

Pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem

1. EBI līdz [pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] ziņo Komisijai par šādu faktoru piemērotību:

- (a) metodoloģijas, ko iestādes izmanto jutības aprēķināšanai ar mērķi aprēķināt pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus riskiem, izmantojot Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā noteikto pieeju;
- (b) Trešās daļas IV sadaļas 325. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās vienkāršotās standartizētās pieejas izmantošana pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz tirgus riskiem;
- (c) šīs regulas 325.bf pantā noteikto riska faktoru modelējamības novērtējumu;
- (d) šīs regulas 325.bg panta nosacījumiem, kas nosaka atbilstību atpakaļejošo pārbaužu prasībām.

Pamatojoties uz šo ierosinājumu, Komisija var iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, lai grozītu šo regulu.

2. Ziņojumā, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ņem vērā:

- (a) to, kādā apmērā jutīguma izmantošana ir mainīguma avots pašu kapitāla prasībām, ko piemēro tirgus riskiem, ko iestādes aprēķina ar standartizēto pieeju;

- (b) to, kādā apmērā būtu noderīgas papildu specifikācijas cenu noteikšanas modeļu pieņēmumos, ko izmanto jutīguma aprēķiniem, lai nodrošinātu pašu kapitāla prasību piemērotību attiecībā uz tirgus riskiem.
3. Ziņojumā, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, ņem vērā:
- (a) vai var paturēt vienkāršoto standartizēto pieeju un atkārtoti to kalibrēt, lai panāktu salīdzināmu līmeni pašu kapitāla prasībām kā metodēm;
 - (b) vai vienkāršoto standartizēto pieeju var aizstāt ar kādu citu jaunu vienkāršotu metodi pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz tirgus riskiem, ņemot vērā starptautiskā tiesiskā regulējuma pilnveidojumus, vienlaikus nodrošinot, ka šīs jaunās vienkāršotās metodes pašu kapitāla prasību aprēķināšanai attiecībā uz tirgus riskiem nerada nevajadzīgus papildu sarežģījumus iestādēm, kas tiesīgas tās piemērot.
4. Ziņojumā, kas minēts 1. punkta c) apakšpunktā, ņem vērā 325.bf panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu un to, vai tas saskan ar riska faktora likviditātes periodu.
5. Ziņojumā, kas minēts 1. punkta d) apakšpunktā, ņem vērā:
- (a) to, kādā apmērā riskam pakļauto vērtību var aizstāt ar atbilstošāku riska mēru nolūkā veikt atpakaļejošo pārbaudi riska mēram, kas aprēķināts modelējamajiem riska faktoriem, un šādā gadījumā kā varētu atkārtoti definēt reizinātājus, pamatojoties uz atbilstošāku riska mēru;
 - (b) vai 325.bg panta 8. punktā minētais izņēmums ir atbilstīgs.";
- (132) Desmitajai daļai pievieno šādu IIa sadaļu:

"IIa sadaļa Noteikumu īstenošana

"519.b pants
Atbilstības rīks

1. EBI izstrādā elektronisku rīku, lai atvieglotu iestādēm atbilstības nodrošināšanu šai regulai un Direktīvai 36/2013/ES, kā arī reglamentējošajiem tehniskajiem standartiem, īstenošanas tehniskajiem standartiem, vadlīnijām un veidnēm, kas pieņemtas, lai īstenotu šo regulu un Direktīvu 36/2013/ES.
 2. Izmantojot šā panta 1. punktā minēto rīku, katrai iestādei ir jāspēj vismaz:
 - (a) ātri identificēt attiecīgos noteikumus, kas iestādei ir jāizpilda saistībā ar tās lielumu un uzņēmējdarbības modeli;
 - (b) sekot tiesību aktos un saistītajos īstenošanas noteikumos, vadlīnijās un veidnēs veiktajām izmaiņām.";
- (133) regulas II pielikumu groza, kā izklāstīts šīs regulas pielikumā.

2. pants
Grozījumi Regulā (ES) Nr. 648/2012

Regulu (ES) Nr. 648/2012 groza šādi:

- (1) regulas 50.a panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. CCP aprēķina hipotētisko kapitālu (K_{CCP}) šādi:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

kur:

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

EAD_i = CCP riska darījuma ar tīrvērtes dalībnieku i vērtība, tostarp tīrvērtes dalībnieka paša darījumi ar CCP, klienta darījumi, kurus garantē tīrvērtes dalībnieks, un visas CCP turētā nodrošinājuma vērtības, tostarp tīrvērtes dalībnieka priekšfinansētās iemaksas saistību neizpildes fondā attiecībā pret šiem darījumiem, kas attiecas uz vērtības noteikšanu regulatīvā ziņojumu sniegšanas datuma beigās pirms notiek minētās dienas pēdējā drošības rezervju pieprasījuma apmaiņa;

RW = riska pakāpe 20 %;

kapitāla rādītājs = 8 %.";

- (2) regulas 50.b pantu aizstāj ar šādu:

"50.b pants
 K_{CCP} aprēķināšanas vispārīgie noteikumi

Lai aprēķinātu 50.a panta 2. punktā minēto K_{CCP} , piemēro šādus noteikumus:

- (a) *CCP* aprēķina vērtību riska darījumiem ar tīrvērtes dalībniekiem šādi:
- (i) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā norādītajiem līgumiem un darījumiem, *CCP* aprēķina vērtību saskaņā ar šīs regulas Trešās daļas II sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā noteikto metodi, izmantojot 10 darba dienu drošības rezerves riska periodu;
 - (ii) riska darījumiem, kas rodas saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītajiem līgumiem un darījumiem, *CCP* aprēķina EAD_i vērtību saskaņā ar šādu formulu:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

kur:

i = indekss, ar kuru apzīmē tīrvērtes dalībnieku;

$EBRM_i$ = riska darījuma vērtība pirms riska mazināšanas, kas ir vienāda ar *CCP* riska darījuma ar tīrvērtes dalībnieku i vērtību, kura izriet no visiem līgumiem un darījumiem ar minēto tīrvērtes dalībnieku un kura aprēķināta, neņemot vērā šā tīrvērtes dalībnieka iesniegto nodrošinājumu;

IM_i = sākotnējā drošības rezerve, kuru *CCP* ir iesniedzis tīrvērtes dalībnieks i ;

DF_i = tīrvērtes dalībnieka i priekšfinansētā iemaksa saistību neizpildes fondā.

Visas šā punkta pirmajā daļā sniegtās formulas attiecas uz vērtības noteikšanu dienas beigās pirms notiek minētās dienas pēdējā drošības rezervju pieprasījuma apmaiņa.

- (iii) visos Regulas (ES) Nr. 575/2013 301. panta 1. punkta otrās daļas pēdējā teikumā minētajos gadījumos *CCP* aprēķina otrās daļas pirmajā teikumā minēto darījumu vērtību saskaņā ar šā panta a) punkta ii) apakšpunktā sniegto formulu un nosaka $EBRM_i$ saskaņā ar šīs regulas Trešās daļas V sadaļu.

Šā panta a) punkta i) un ii) apakšpunktā Regulas (ES) Nr. 575/2013 285. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteikto izņēmumu nepiemēro.

Šā panta a) punkta ii) apakšpunktā *CCP* riska darījuma vērtības aprēķināšanai izmanto Regulas (ES) Nr. 575/2013 223. pantā noteikto metodi, piemērojot uzraudzības iestāžu noteiktās svārstīguma korekcijas, kas noteiktas šīs regulas 224. pantā.

- (b) iestādēm, kuras ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 piemērošanas jomā, savstarpējo prasījumu ieskaita kopas ir tādas pašas kā tās, kas definētas minētās regulas 272. panta 4. punktā;
- (c) ja *CCP* ir riska darījumi ar vienu vai vairākiem *CCP*, tas uzskata visus šos riska darījumus par tādiem, kas ir riska darījumi ar tīrvērtes dalībniekiem, un K_{CCP} aprēķinā iekļauj jebkuru drošības rezervi vai priekšfinansētas iemaksas, kuras saņemtas no šiem *CCP*;
- (d) ja *CCP* ir izveidojis saistošu līgumisku kārtību ar saviem tīrvērtes dalībniekiem, kas tam ļauj izmantot visu vai daļu no sākotnējās drošības rezerves, kas saņemta no tā

tīrvērtes dalībniekiem tā, it kā tās būtu priekšfinansētas iemaksas, CCP uzskata šo sākotnējo drošības rezervi 1. punkta aprēķinu vajadzībām par priekšfinansētām iemaksām, nevis par sākotnējo drošības rezervi;

- (e) ja nodrošinājums tiek turēts attiecībā uz kontu, kurā ir iekļauti vairāku veidu 301. panta 1. punktā minētie līgumi un darījumi, CCP iedala attiecīgi savu tīrvērtes dalībnieku vai klientu sākotnējo drošības rezervi proporcionāli attiecīgo veidu līgumu un darījumu EAD vērtībai, kas aprēķināta saskaņā ar a) punktu, aprēķinā neņemot vērā sākotnējo drošības rezervi;
- (f) ja CCP ir vairāki saistību neizpildes fondi, katram fondam aprēķinu veic atsevišķi;
- (g) ja tīrvērtes dalībnieks sniedz klientu tīrvērtes pakalpojumus un tīrvērtes dalībnieku klientu darījumi un nodrošinājums tiek turēts atsevišķos tīrvērtes dalībnieka saimnieciskās darbības apakškontos, CCP veic EAD_i vērtības aprēķinu katram apakškontam atsevišķi un tīrvērtes dalībnieka kopējo EAD_i aprēķina kā klienta apakškontu EAD vērtību un tīrvērtes dalībnieka saimnieciskās darbības apakškonta EAD vērtības summu;
- (h) šā panta f) punkta vajadzībām, ja DF_i nav sadalīts atsevišķi klienta apakškontos un tīrvērtes dalībnieka saimnieciskās darbības apakškontos, CCP iedala DF_i katrā apakškontā atbilstīgi tam, kāda ir šajā apakškontā esošās sākotnējās drošības rezerves daļas attiecība pret kopējo sākotnējo drošības rezervi, ko iesniedzis šis tīrvērtes dalībnieks, vai pret tīrvērtes dalībnieka kontu;
- (i) ja saistību neizpildes fonds sedz tikai naudas darījumus, CCP neveic aprēķinu saskaņā ar 50.a panta 2. punktu.";
- (3) regulas 50.c panta 1. punkta d), un e) apakšpunktu svītros;
- (4) regulas 50.d panta c) punktu svītros;
- (5) regulas 89. panta 5.a punktu aizstāj ar šādu:

"5a. Regulas (ES) Nr. 575/2013 497. pantā noteiktajā pārejas periodā tajā pantā minētais CCP ziņojumā, kas jāiesniedz saskaņā ar šīs regulas 50.c panta 1. punktu, norāda informāciju par sākotnējās drošības rezerves kopējo summu, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 140) apakšpunktā, ko CCP ir saņēmis no saviem tīrvērtes dalībniekiem, ja tiek izpildīti abi šādi nosacījumi:

- (a) CCP nav saistību neizpildes fonda;
- (b) CCP nav saistošas vienošanās ar saviem tīrvērtes dalībniekiem, kas ļautu tam pilnībā vai daļēji izmantot no šiem tīrvērtes dalībniekiem saņemto sākotnējo drošības rezervi tā, it kā tās būtu priekšfinansētas iemaksas."

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
2. Regula ir piemērojama no [divi gadi pēc spēkā stāšanās dienas] ar šādiem izņēmumiem:

- (a) noteikumi par jauno prasību īstenošanu attiecībā uz pašu kapitālu un atbilstīgajām saistībām, kas noteikti 4. punkta b) apakšpunktā, 7.–9. punktā un 12.–40. punktā, ir piemērojami no 2019. gada 1. janvāra;
- (b) noteikumi, kas sniegti 119. punktā saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 473.a panta grozījumiem, ir piemērojami šīs regulas spēkā stāšanās dienā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs